

תפלה לשליח צבור

לאומרה בכיונה ונרתת ובחרה קודם התפלה.

אל מלך נאמן שרי מלך עליון קבל שועתי ברצון ובאמוץ הלב. כו"ו
במוכס"ו כו"ו אחר אל חידין אמת שופט צדק רחום וחנון. רחם עלי
ושמע תפילתי היום אשר אתפלל בעדי ובעד ביתי ובעד עירתי
המסביבם עמי בתפילתי ותכלול תפילתי עם התפלות הישרות והנקיות
אשר יעשו ישראל. ותחתור תחת כסא כבודך כמו שהתרת לתפלת
משה. (נ"א משה) ואל יבושו בי שולחי ולא אני בהם. יהיו לרצון אמרי
פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. אמן סלה: יהי רצון לפניך איום
שתתן ליקול געים וערב היום ולא יפסוק קולי ואל יחר גרוני ויהיה קולי
געים וחקק כמו שנאמר ויהי קול השופר הולך וחקק. אמן סלה:

תפלה אחרת לש"ץ.

הנני העני ממעש ונרעש ונפחד מפחד יושב תהלות ישראל באחי
לעמוד ולחנן לפניך על עמה ישראל אשר שלחוני ואף על פי שאני
כדאי והגון לכה. על כן אבקשך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב. יי יי. אל רחום וחנון. אלהים. שרי איום ונורא. יהיה נא
מצליחי דרכי אשר אנכי הולך לעמוד לבקש רחמים עלי ועל שולחי.
ונא אל תפשיעם בחטאתי ואל תחייבם בעונותי כי חוטא ופושע אני
ואל יכלמו בי בפשעי ואל יבושו בי ואל אבושה בהם וקבל תפילתי
בתפלתן ורגיל ופרקו נאה וזקנו מגודל וקולו געים ומעורב בדעת
עם הבריות. ותגער בשטן לבל ישטינו. ויהי נא רגלינו עליך אהבה
לכל פשעים תבטח באהבה. וכל צומותינו ועינוינינו הפוך לנו ולכל
ישראל לששון ולשמחה לחיים ולשלום האמת והשלום אהבו ואל
יהי שום מכשול בתפילתי:

ויהי רצון מלפניך יי אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
הגדול הגבור והנורא אל עליון אלהי אשר אלהי שכל המלאכים שהם
בעלי תפלות יביאו תפילתי לפני כסא כבודך ויפיצו אותה לפניך
בעבור כל הצדיקים והחסידים החמימים והישרים ובעבור כבוד שמך
הגדול הגבור והנורא כי אתה שומע תפלת עמה ישראל ברחמים
ברוך אתה יי שומע תפלה:

י רעתי יי כי צדק משפטיך ואמונה עניתי:

ה קשיבה לי ועני אריר בשיתי ואחימה:

ו נפשי תגיל ביי תשיש בישועתי:

ה נותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה:

לְךָ יְיָ הַגְדֹּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאָרֶת וְהַנִּצָּח
וְהַהוֹד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמְחַנֵּשׂ לְכָל לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם • שָׁלוֹם • לְרַחוּק וּלְקָרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתָיו:

רבש"ע. [בשערי ציון כתוב שלא יאמר אצל שלום הרב בן דק יאמר זה:]
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדושת חסדים
וגדול רחמיך הפשוטים ולמען טהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשריך
ושתיים אותיות היוצא מפסוקים של ברכת כהנים
(ויהרהר שמות אלו כמחשבתו ואל יוכיחם מפיו)

אֲנִקְתָּם פִּסְתָּם פִּסְפִּסִּים דִּיוֹנִסִים

האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושיך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמיע תפלת
ואנקתי כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך הנקרא איש תם. ותתן לי ולכל
נפשות ביתי מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום בהתר ולא באסור
בנחת ולא בצער מתחרת ירך הרחבה כשם שנתת פסת לחם לאכול ובגד
ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם ותתננו לאהבה לחן ולחסד בעיניך ובעיני
כל רואינו ויהיו דברי נשמעין לעבודתך. כשם שנתת את יוסף צדיקך בשעה
שהלבישו אביו כתונת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו
ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אור. ותצליחני בדרכי ותן בלבי בעה
להבין ולהשכיל ולקיים ארץ כל דברי תלמוד תורתך וסודותיך. ורצילני
משגיאות וטמאת רעיוני ולבי לעבודתך. ותאריך ימי (וימי אשתי ובני ובנותי)
(וימי אבי ואמי) בטוב ובנעימות ברוב עוז ושלום אמין סלה:

ויכוין לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל **אמן**:

אֲדִיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בַּגְּבוּרָה • אֲתָה שָׁלוֹם וְשָׁמֶךְ שָׁלוֹם • יְהִי רָצוֹן
שְׁתִּשְׁעֵלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

והכהנים מחזירין פניהם כלפי הויכל ואומרים:

רבון העולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה עמנו כאשר
הבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל
ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש.
שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה בִּי
בְּאוֹר פְּנִיָּה נְתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שַׁעַר בְּשָׁלוֹמְךָ:
בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּה טוֹבָה גִּזְכָּר וְגִבּוֹרָה
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.

והכהנים מברכין ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם • אשר קדשנו
בקדושתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה :

כ"ז מ"ז מקרא

יְבָרְכֶךָ • יְבָרְכֶךָ יי מציון עושה שמים וארץ :

יי אֲדוֹנֵנוּ מֶה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ :

וַיִּשְׁמְרֶךָ • שְׁמִרְנִי אֲכִיחֶסֶתִּי בְךָ : כשהכהני' מנגני' וישמרך אומריו זה :

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שִׁלְךָ וְחִלּוֹמוֹתִי שִׁלְךָ חִלּוֹם חֲלִמְתִּי וְאֲנִי יוֹדֵעַ מֶה

הוּא יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי שֶׁיְהִיוּ כָּל חִלּוֹמוֹתִי

עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שְׁחֲלִמְתִּי עַל עֲצָמֵי וּבֵין שְׁחֲלִמְתִּי עַל

אַחֵרִים וּבֵין שְׁחֲלִמְתִּי אַחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חֻקֶּם וְאַמֶּצֶם וַיִּתְקַיֵּמוּ בִּי

וּבָהֶם כְּחִלּוֹמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק • וְאִם צָרִיכִים רַבּוֹאָה רַפָּאִם כְּחֻקֶּיהוּ מֶלֶךְ

יְהוּדָה מִחֲלִיו וּכְמָרִים הַנְּבִיאָה מִצַּרְעָתָהּ וּכְנַעֲמָן מִצַּרְעָתוֹ וּכְמִי מָרָה עַל

יְדֵי מֹשֶׁה רַבִּינוֹ וּכְמִי יִרְחוּ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע • וּכְשֶׁם שֶׁהִפְכָּת אֶת קַלְחַת

בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקַּלְחָה לְבִרְכָּהּ בְּנִתְהַפְּךָ כָּל חִלּוֹמוֹתִי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְנֵנִי וְתִרְצֵנִי : אמן

יְאֹר • אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֹר פָּנָיו אֲתָנוּ סִלָּה :

יי • יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת :

פָּנָיו • פִּנָּה אֱלִי וְחַנְּנֵנִי כִּי יַחֲד וְעָנִי אָנִי :

אֱלִי • אֱלִיךָ יי נִפְשִׁי אֲשָׂא :

וַיַּחֲנֶךָ • הִנֵּה כְּעֵינִי עֹבְדִים אֵיד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי שִׁפְחָה אֵ

יֵד גְּבֻרָתָהּ כְּנֵינִי נֹא יי אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְּנוּ : רַב־שׁ"ע

יִשָּׂא • יִשָּׂא בִּרְכָּה מֵאֵת יי וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ •

וּמִצָּא חֵן וּשְׁכָל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם :

יי • יי חַנְּנוּ לָךְ קוֹיֵנוּ הַיָּד וְרוּעֵם לְבָקָרִים אֲחָ

יִשְׁוּעָתָנוּ בְּעֵת צָרָה :

פָּנָיו • אֶל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי כִּיּוֹם צָר לִי הַיּוֹם

אֱלִי אֲזַנְךָ כִּיּוֹם אֶקְרָא מִהֵרָ עֲנֵנִי :

אֱלִי • אֱלִיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי הַיּוֹשֵׁבִי בַשָּׁמַיִם :

וַיִּשְׁמוּ • וַיִּשְׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

נשמתחיל הס"ץ רצה יעקרו הכהנים סבבה"כ את רגליהם לעלות לדוכן.

וכשהכהנים עומדין על הדוכן יאמרו זה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא הברכה הזאת

לפעם

לכהנים

שצויתנו לברך את עמך ישראל | שצוית הכהנים לברכנו ברכה שלמה ולא יהיה ברה שום מכשול ועין מעתה ועד עולם:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשכ את

העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה

תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודה ישראל עמך:

ותערב עליך עתירתנו בעולה ובקרבן אנא רחום ברחמיה

הרבים השב שכינתך לציון וסדר העבודה לירושלים. ותחזינה

עינינו בשוכך לציון ברחמים ושם נעבדך ביראה כימי עולם

ובשנים קדמוניות: ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

מזדים אנחנו לך שאתה

הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו

לעולם ועד צור חיינו מגן

ישענו. אתה הוא לדור ודור

נודה לך וגם פרתה לך על

חיינו המסורים בידך ועל

נשמותינו הפקודות לך ועל

נפיק שבעל יום עמנו ועל

נפלאותך וטובותיה שבעל-עת ערב ובקר וצהרים.

הטוב כי לא-כלו רחמיה והמרחם כי לא-תמו חסדיה

מעולם קונו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד

ובתוב לחיים טובים כל-בני בריהך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האישועתנו

ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

ל"א אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה הכתובה על ידי

משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו ^{הס"ג} כהנים עם קדושה כאמור:

דָּשָׂא וּבְרִיכִים עֲלֵי־עֶשֶׂב : ג כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ
גִּדְלָל לְאַלְהֵינוּ : ו וְהַצִּיּוֹר תִּמְיִם פָּעִלוּ כִּי כָל־דְּרָכָיו
מִשְׁפָּט אֶל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל צְדִיק וַיֵּשֶׁר הוּא : ח שְׁחַת
לוֹ לֹא בָנָיו מוֹמִם דוֹר עֲקָשׁ וּפְתִלְתָּל : י הַלִּיהוָה תִּגְמְלוּ
זֹאת עִם גָּבֹל וְלֹא חָכֶם הִלּוּא־הוּא אָבִיהָ קִנְיָה הוּא עֲשֵׂה
וַיִּכְנֶנָּה : יִשְׂרָאֵל ז וְזָכַר יְמֹת עוֹלָם בֵּינוּ שְׁנוֹת דֶּרֶךְ־דָּר
שֶׁאֵל אָבִיהָ וַיִּגְדֶּה וְקִנְיָה וַיֹּאמְרוּ־לָהּ : ח בְּוַנְחָל עֲלִיּוֹן
גוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יֵצֵב גְּבֻלָּת עַמִּים לְמִסְפָּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל : ט כִּי תִלַּק יְרֵדָה עַמּוֹ יַעֲקֹב תָּבֵל גִּחְלָתוֹ
י יִמְצְאוּהוּ בְּאַרְצָן מִדְבָּר וּבְתַהוֹ יִלְל יִשְׁמֹן יִסְבְּכֶנּוּ
יְבֻנְנֶהוּ יִצְרְנֶהוּ בְּאִישׁוֹן עֵינָיו : יא בְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוֹ עַל־
גוֹזְלָיו יִרְחֹק יִפְרֹשׁ בְּנַפְיוֹ יִקְיָהוּ יִשְׁאֲרוּ עַל־אֲבָרָתוֹ :
יב יְהוָה בָּרַךְ יִנְחֵנוּ וְאֵין עַמּוֹ אֵל גָּבֵר :

מגביהין וגוללין ומחזירין הם"ח להיכל ואומרינן ח"ק, ומתפללין תפלת לחם
והם"ץ חוזר התפלה. ק"ת, עלינו, ק"י. ואין אומרינן בשבת לא א"מ ולא צ"צ.

אחר מנחה קודם שקיעת החמה הולכים על שפת הנהר שיש בו דגים או
באר מים חיים ואומרינן :

מִי אֵל כְּמוֹהָ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר
עַל־פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית גִּחְלָתוֹ לֹא־
הַחֲזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד
הוּא : יָשׁוּב יִרְחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ
עוֹנֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצּוֹלוֹתֵינוּ
כָּל חַטָּאתֵנוּ : וְכָל חַטָּאת עִמָּךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם
אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא
יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם : תְּהֵן אֲמַת
לִיעֲקוֹב חֶסֶד לְאֲבָרָתָם אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ מִיְּמֵי קֶדֶם :

מי אל. ווער חיות, חגחסט, ווייז דוח
פֶּעַרזֶה כּוֹכְבֵּיחֻז ? פֶּעַר גִּיעֵבֵט זֶה
חִיזֵעֵט הַחֵט דַּעַס חִיבֵעֵר רַעֲזֵטע זִיכֵעוּ
חִיגֵעֵכֵט הוּא, חֵטֵט כִּיכֵט חוּיֵל חִיזֵי
חַעַר זִיכֵעוּן לְחָרֵן וּחֻטֵטען, ווייז ער
וּחֵהוּ וּחֻזֵט עֵד חִיזֵט. — עֵרֵב חֵרֵט וּכְנֵס
פֶּחֻזֵט כִּיחֵט דוח דִּק חֻכְרֵעֵר וויִעֵדֵעֵר
חֻזֵט ; חֻכְחֵיכֵעֵד עֵנֵק דַּעַר פֶּרֵעֵטע
טֵה חֵטען, זַעֲנֵקוֹט דוח דַּעַר זִיכֵעוּן
חַעֲכֵעֵ חֵין חַעֲרֵעֵט יַעֲטֵע. ווייז חוּיֵק
חֻזֵט זִיכֵעוּן דִּיכֵעוּ פֶּחֻקֵעוּ (דַּעַר הוּיֵ
זַעַר) יִשְׂרָאֵל, חֻן חִיכֵעוּן חֵרֵט וּחֻזֵט זִיכֵעוּ
חַעֲהֵר גֵּעֵד חֵט, כִּיעֵ עֵרֵחֵיכֵעֵר חֻכְרֵט
כִּיעֵ רַעֲגֵע וועֵרֵדֵעוּן חֵיט גֵּעֵד חֵטֵטֵט זִיכֵעוּ
קֵחֵטען, חוּיֵל חִיחֵעֵר. גַּעֲבֵע טֵרִיעֵ
דַּעַס יַעֲקֹב, גֵּכֵחֵדֵע דַּעַס אֲבָרָתֵם, וועֵט
כֵּעֵר דוח חֻכְרֵעֵר פֶּחֻרֵעֵט עֵרֵן לוגֵעֵט וּחֻזֵט
רַעֵה חֵט, זִיכֵעוּ דַּעַס טֵחֵגֵעוּ דַּעַר פֶּחֻרֵט
וועֵט.

כָּל חַמְתּוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלָח וְרַב חֶסֶד
 לְכָל קִרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צִדְקָה לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:
 תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְתָּיִנוּ מִיְמֵי קֹדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם וַיּוֹם יַעֲמַם
 לָנוּ הָאֱלֹהִים שׁוֹעֲתָנוּ סֶלָה: "צַבָּאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: "צַבָּאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בּוֹטָח בָּךְ:
 "הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ: בָּרוּךְ (הוּא)
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִרְאָנוּ לְכָבוֹד וְהַבְדִּילָנוּ מִן־הַתּוֹעִים וְנָתַן
 לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתָּח
 לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וַיְשֵׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ וְלַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיָּגַע לְרִיק וּלֹא
 נִלְד לְבַהֲלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ "אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַיּוֹם וְנִזְכָּר וְנִחַיָּה
 וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְשָׁנִי יָמוֹת הַמַּשִּׁיחַ
 וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרָה כְּבוֹד וּלְאֵלֵיהֶם "י
 אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדֶךָ: בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי
 וְהָיָה "מִבְטָחוֹ: בְטָחוֹ בִּי עַד־עַד כִּי בִּיהָ "צוּר
 עוֹלָמִים: וַיִּבְטָחוּ בָּךְ יוֹדְעֵי שִׁמְךָ כִּי לֹא עֲזָבְתָּ
 דֹרְשֶׁיךָ: "חֲפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל תוֹרָה וַיִּאֲדִיר:
 לַשָּׁנָה וְאַתָּה תִּפְלְתִי לָךְ "עַתָּה רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרָב הַסֶּדֶק
 עֲנֵנִי בְּאַמֶּת וּשְׁעָךְ:

בשנת מוליאין ס"ת וקורין ג' חנשים בפ' האוינו.

א. האוינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי-פי:
 ב. יערך במטר לקחי תול כטל אמרתי בשעירם עלי-

אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידִי: משנאי יהוה יבחשו לו ויהי
עתם לעולם: ויאכילוהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעה:

ותוקעין שלשים קולות כדי לערנב את השטן מיהו חינון מעכבות שחם לא
יעזובן אין עכוב נדנר שהרי כבר ילאו ידי חובתן. ואס"כ נפטרים לנתיה' לשלום.

סדר מנחה

ומן: חגס אשרי, חיים לו פֿינדען חס חכמא פֿחם מחזור, הערכמך ובא לציון.

ובא לציון גואל ולשבי פֿשע בֿיעקב נאם יי: ואני
זאת בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי
אשר שמתי בפֿיך לא ימוש מפֿיך ומפי זרעך
ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם: ואתה
קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר
קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש בשמי
מרומא עלאה בית שכינתה קדיש על ארעא עובד
גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמא יי צבאות
מליא כל ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח ואשמע
אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו:
ונטלתני רוחא ושמערת בתרי קל זיע סגיא
המשבחין ואמרין בריך יקרא דיי מאתה
בית שכינתה: וימלה לעלם ועד: מלכותה
קאם לעלם ולעלמי עלמא: יי אלהי אברהם
יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר
מחשבות לבב עמה והכן לבבם אליה: והוא רחום
יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר

בְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל-לִבָּבָהּ
כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ
מִתַּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת
עֲזָךְ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים כָּרוֹת
יִכְרְתוּן • לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי • וְכָל-בְּנֵי בָשָׂר
יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל-רָשָׁעֵי אָרֶץ •
יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל-יֹשְׁבֵי תֵבֶל • כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל-בָּרָךְ
תִּשָּׁבַע כָּל-לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ
וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ • וַיִּקְבְּלוּ כָל־אֶת-עוֹל
מַלְכוּתְךָ • וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי
הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד:
בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעַלְם וָעֶד: וְנֹאמַר
יְהִי יְיָ לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה יְהִי יְיָ
אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום. שיר הייסוד. ואחר שיר של יום נוסחין לומר מזמור פ"א והוא זה.
פֶּא לְמִנְצָחַ עַל הַגָּתִית לְאַסָּף: הִרְבֵּינוּ לְאֱלֹהִים עֲזָנוּ הִרְיֵעוּ לְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב: שְׁאוּ זִמְרָה וְחֲנוּ תָף בְּנוֹר בָּעִים עִם נָבֵל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר
בְּכֶסֶד לַיּוֹם חֲגֵנוּ כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת בִּיהוֹסָף
שְׁמוֹ בְּצֹאֲתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁפְתָּ לֹא יִדְעָתִי אֲשַׁמֵּעַ: הַסִּירוּתִי
מִסֶּבֶל שְׁכֵמוֹ בְּפִיו מִדּוֹר תַּעֲבֹרָנָה: בְּצִרָה קָרָאתָ וְאַחֲלָצְךָ אֶעֱנֶךָ
בְּסִתָּר רַעַם אֲבַחֲנָה עַל מִי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאַעֲדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל
אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גִּבּוֹר: אֲנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלָה מִצְרַיִם מִצְרַיִם הִרְחֵב פִּיהָ וְאַמְלֵאֲהוּ: וְלֹא שְׁמַע
עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וְאַשְׁלַחֲהוּ בְּשִׁרְיוֹת לִבָּם יִלְכּוּ
בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יִהְיֶה לָכֵן: בְּמַעַט

משנה סוף מס' תמיד, וסופרים פי"ח.

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש:
 ביום הראשון היו אומרים, ליי הארץ ומלואה תבל ויושבי בה:
 בשני היו אומרים,

גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הרקדשו: (מח)
 בשלישי היו אומרים,

אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט: (פ"ב)
 ברביעי היו אומרים, אל נקמות יי אל נקמות הופיע: (צ"ד)
 בחמישי היו אומרים הרנינו לאהים עוזנו הריעו לאהי יעקב: (פ"ה)
 בששי היו אומרים, יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף
 תכון תבל בל-תמוט: (צ"ג)

בשבת היו אומרים, מזמור שיר ליום השבת: (צ"ב)
 מזמור שיר לעתיד לבא. ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העלמים:
 אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום
 בעולם: שנאמר וכל בניה למודי יי ורב שלום בניה: אל תקרא
 בניה אלא בונה: שלום רב לאהבי תורתה ואין למו מכשול:
 יהי שלום בחילך שלום בארמנותיה: למען אחי ורעי אברהם
 שלום בק: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו
 יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר
 בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שחמנו
 כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם וגורלנו
 ככליה מונם. ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים
 לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
 נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו (כ"ח וכסא כבודו)
 בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים: הוא
 אלהינו אין עוד (כ"ח אחר) אמת מלכנו אפס זולתו

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ • אֵין בְּאֱדוֹנֵינוּ • אֵין בְּמַלְכֵנוּ • אֵין
 בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי בְּאֱלֹהֵינוּ • מִי בְּאֱדוֹנֵינוּ • מִי בְּמַלְכֵנוּ •
 מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ • נוֹדָה לְאֱדוֹנֵינוּ • נוֹדָה
 לְמַלְכֵנוּ • נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ • בָּרוּךְ
 אֱדוֹנֵנוּ • בָּרוּךְ מַלְכֵנוּ • בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה
 הוּא אֱלֹהֵינוּ • אַתָּה הוּא אֱדוֹנֵנוּ • אַתָּה הוּא
 מַלְכֵנוּ • אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שׂוֹקֵט
 אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסִּמִּים:

פְּטוּם הַקְטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצִּפּוֹרֵן וְהַחֲלִבָּנָה
 וְהַלְבֹנָה • מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנָה: מוֹר
 וְקִצִּיעָה שְׁבֵלֶת נֶרֶד וְכֶרֶם מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר
 שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה: הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר • וְקְלוּפָה
 שְׁלֹשָׁה • וְקֶנָמוֹן תְּשַׁע • בֹּרִית כֶּרְשִׁינָה תְּשַׁע
 קֶבֶץ • יֵין קֶפְרִיסִין סֵאִין תִּלְתָּא וְקֶבֶץ תִּלְתָּא •
 וְאִם אֵין לוֹ יֵין קֶפְרִיסִין מֵבִיא חֲמֵר חוֹרִין עֵתִיק:
 מֶלַח סְדוּמִית רֹבַע סֶהָב • מַעֲלָה עָשׂוֹן כֶּרֶם
 שְׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אֵף כֶּפֶת הַיָּרֵדֵן כָּל שְׁהוּא
 וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסוּלָה • אִם חֶסֶד אַחַת מִכָּל
 סִמְנֵיהָ חֵיב מִיתָה: רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיא אוֹמֵר •
 הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף הַנוֹטָף מֵעֵצִי הַקָּטָן: בֹּרִית
 כֶּרְשִׁינָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֵן • כִּדִּי שְׁתֵּהא נָאָה:
 יֵין קֶפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֵן • כִּדִּי שְׁתֵּהא
 עֲזָרָה: וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ אֵלֶּם שְׂאִין
 מִכְּגִיסִין מִי רַגְלִים בְּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכְּבֹד:

ועתה יגדל נא כח אדני פאשר דברת לאמר
וכד רחמיה יי ותסריף כי מעולם המרה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא ברעותה וימליך
מלכותה בחיכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמה הקודשא בריך הוא לעלא ולעלא מן כל ברכתא
ושירתא השבחיתא ונהמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:
סל קבל ברהמים וברצון את תפלתנו:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבוהון די בשמיא
ואמרו אמן: סל יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן: סל עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
עשה שלום במרומיהו ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

כשהחזן אומר ומפני השאנו תאמר זה

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שכל טפה וטפה
קרי שיצא ממני לבטלה ומכל ישראל בכלל ובפרט שלא במקום
מצוה בין באונם ובין ברצון והנשמות העשוקות בקליפות הנפוצים
מארבע כנפות הארץ והנשמות דאזלין ערטלאין הנפזרים בין הגוים
ועל ידי זה חרב עירנו ושמים בית מקדשנו וגלה יקרנו ונטל כבוד
מבית חיינו תשליטם הקליפות כל הניצוצות הקדושות שבעולם ויחזרו
לקבצם בקדושה שנית וקרב פזורנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי
ארץ ויקוים בנו מקרא שכתוב ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך
ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה אם יהיה נרחך
בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך ויקוים בנו באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם בכח השם הקדוש
הזה ביט ובשם הקדוש הזה חבו היוצא מפסוק "חיל" בלע
"ויקיאנו שתחזירם למקום קדושה ויגאלנו גאולת עולם לחבר האהל
להיות אחד:

היום תדרשנו לטובה: אמן

היום תכתבנו לחיים טובים: אמן

היום תחדש עלינו שנה

טובה: אמן

והיום תשמע שועתנו: אמן

והיום תקבל ברחמים

וברצון את תפלתנו: אמן

סוגרין הארון.

בהיום הזה הביאנו ששים

ושמחים בבנין שלם. ככתוב

על יד נביאך והביאותים אל-

הר קדשי ושמחתים בבית

תפלתי. עולתיהם וזבחייהם

לרצון על מזבחי. כי ביתי

בית תפלה יקרא לכל

העמים: ונאמר ויצונו יי

לעשות את כל החקים

האלה ליראה את יי אלהינו

לטוב לנו כל הימים לחיתנו

בהיום הזה: ונאמר וצדקה

תהיה לנו כי נשמר לעשות

את כל המצוה הזאת לפני

יי אלהינו כאשר צונו: וצדקה

וברכה ורחמים וחיים ושלום

יהיה לנו ולכל ישראל עד

העולם: ברוך אתה יי עושה

השלום:

הייטע מחטעזט דוח חונד

מיט גליק בעזעלעך. אמן.

הייטע מחטעזט דוח חונד

גליקליכע לעבען לערלייכען אמן.

הייטע מחטעזט דוח חונד

חיין גליקליכע ויחיד ערניערן אמן.

הייטע מחטעזט דוח חונד

זער פלעהען מכהרען. אמן.

הייטע מחטעזט דוח מיט

ערבחרען חונד ווההנגע

פחלען, חונדער געבעט

פערנעהען. אמן.

חם הייטיגען טחגע ווירט דוח חונד

פריידיג חונד פרחליך היינן פיהרען

חין דען טעמפעל שלם, וויח ע: נידערי

געטריעבען חונד דורך דונען פרח.

פערטען (ישעיה נ"ו'): «חין ווערדע

זיח הינלויטען כחך היינעם הייניגען

בערגע; ווערדע זיח ערפרייען חין

היינעם בעטהויזע; חיהרע ברחנד

חפער חונד טפיינעקער, ווערדען

מגענעהט זיין חויל היינעם מוטער!

דען מיין הויז ווירד חין בעטהויז: היי

טען פיר מלוע פחוקער. פערנער

הייטט ע: (דברים ו' כ"ד): «דח גע

בחט חונד דער עוויגע, מלוען דיעזען

געזעטלען כחך לו לעבען, חויל, דען

עוויגען חונדערן גחטט לו פירכטען;

דחמיט ע: חונד לו מלוען לייטען ווהה

געהע, חונד וויר זח לעבען מחגען,

וויח יעטלט געטיעהט. פערנער

הייטט ע: דחזעלכט: «חין ווירד עז

חונד דחבייח לור גחטט: עוויגקייט גע

רעכנעט: ווען וויר פחך דעם עוויגען

חונדערק גחטט, מלוע דח געבחטע

המלוען, וויח ער זיח חונד פחרגע

טריבען החט. גערעכטויגקייט, זע

גען, ערבחרחונד, לעבען חונד פריידען

ווירד חונד חונד גחל ישראל בעטירען

ווערדען, חין עוויגקייט. געחכט זייעט

דוח עוויגער טטיפער דע: פו ירעכ:

בְּאִמּוֹר: וּבְיוֹם שְׂמִיחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי
חַדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל
זִכְחֵי שְׁלֵמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמִצְאֵזֶן
תִּרְוֶעָה וְאִין דְּוָמָה לָךְ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל
תִּרְוֶעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: ותוקעין

תְּקִיעָה: תִּרְוֶעָה: תְּקִיעָה:

הַיּוֹם הַזֶּה עוֹלָם • הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל
יְצוּרֵי עוֹלָמִים • אִם כְּבָנִים • אִם כְּעֹבְדִים • אִם
כְּבָנִים רַחֲמָנוּ בְּרַחֲמֵי אָב עַל בָּנִים • וְאִם
כְּעֹבְדִים עֵינֵינוּ לָךְ תְּלוּיוֹת • עַד שֶׁתִּחַנְנוּ וְתוֹצִיא
בְּאוֹר מִשְׁפָּטָנוּ אִיּוֹם קָדוֹשׁ:

אַרְשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יַעֲרֹב לִפְנֵיךְ אֵל רַם וְנִשְׂא • מִכֵּין
וּמִצְאֵזֶן מִבֵּית וּמִקְשִׁיב לְקוֹל (כְּשֶׁנֶּת וּכְרוֹן) תִּקְרָאנוּ
וְתִקְבֹּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֶדֶר זְכָרוֹנוֹתָנוּ:

רצה סדר דוכן שים שלום בני לחיים טובים ולשלום, טטעהט חס ענדע פֿון מחזור.

וְנֹאמַר כִּי בִי יִרְבוּ יְמֵיךְ
וְיוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים: לְחַיִּים
טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ: אֱלֹהִים חַיִּים
כְּתֹבֵנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִּים: כִּכְתוּב
וְאַתָּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם
חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:

פּוֹתֵחִין סָאָרוֹן.

הַיּוֹם תִּאֲמָצֵנוּ:

אמן

הַיּוֹם תִּבְרַכְנוּ:

אמן

הַיּוֹם תִּגְדְּלֵנוּ:

אמן

הַיִּיטע וואָס עסט דאָס חוה:

אמן.

הַיִּיטע וואָס עסט דאָס חוה:

אמן.

הַיִּיטע וואָס עסט דאָס חוה:

אמן.

עסער העכען.

עבדיך הנביאים כתוב לאמר כל יישי תבל
ושכני ארץ כנשאים הרים תראו וכתקע שופר
תשמעו: ונאמר וזה ביום יהוא יתקע בשופר
גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדהים בארץ
מצרים והשתחו ל"י בנהר הקדש בירושלם
ונאמר ו"י עליהם יראה ויצא כפרק הצו ואדני
יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: יצבאות
יגן עליהם: כן תגן על עמך ישראל בשלומה:

אחינו ואחי אבותינו תתקע בשופר גדול לחרותנו
ושא גם לקבץ גלותנו וקרוב פזורנו מבין הגוים
ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו לציון עירך
ברנהו לירושלים בית מקדשך בשמחת עולחושם
נעשה לפניך את קרבנות חובותנו במצודה (כ"ט במצודה)
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי בברך

ל ש ב ת

בכתוב בדברי קדשך הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו. הללוהו בגבורותיו הללוהו כרב גדלו. הללוהו בתקע
שופר הללוהו בגבל ובגור. הללוהו בתם ומחול. הללוהו
במינים ועגב. הללוהו בצלצלי שמע. הללוהו בצלצלי תרועה:
כל הנשמה תהלל יה הללוהו:

ק' תחת בני ציון. בני יון שחו. הברקת חצים. ותהמם
בקול: ס' תרעם לבוזי. תתקע בשופר. בסערות תימן
או ילך קול:

בכתוב על יד נביאה ו"י עליהם יראה ויצא כפרק הצו
ואדני אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן יצבאות
יגן עליהם. כן תגן על עמך ישראל בשלומה: א"ו א' תקע וכו'
י"עה ע' כ"ב

בכתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בזה
הבקר ויהי קולת וברקים וענן כבד על-ההר וקול
שפר חזק מאד ויחרד כל-העם אשר במחנה:
ונאמר ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה
ידבר והאלהים יעננו בקול: ונאמר וכל-העם
ראים את-הקולת ואת-הלפידים ואת קול השפר
ואת-ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק:
ובדברי קדשך כתוב לאמר עלה אלהים בתרועה
י בקול שופר: ונאמר בתצרת וקול שופר
הריעו לפני ה' מלך יי: ונאמר תקעו בחרש
שופר בכסה ליום חגנו: כי חק ל' ישראל
הוא משפט לאלהי יעקב: ונאמר הללויה הללו
אל בקדשו הללויה ברחיק עזו: הללויה בגבורתו
הללויה כרב גדלו: חללויה בתקע שופר הללויה
בנגבל ובנור: הללויה בתה ומחול הללויה במנים
ועגב: הללויה בצלצלי-שמע הללויה בצלצלי
תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה: ועל ידי

ל ש ב ת

משמוע קול: מ' שזכב לי בקדש • דת מורשה • אשר
בה עלפתני • כלפידים וקול:
בכתוב בתורתך וכל העם ראים את הקולת ואת
קול השופר ואת הדר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק:
ק' תבונה הפיק • איש נבון דבר • וחק נועם זמירות •
בנעימות קול: מ' תהללה יתנו • אז לכל השמיע • לאל
מושל ככל • ימתיקו בקול:

שופר: שנה תעזר •
 לשלם גמול לצורר •
 שאונו תפזר • בקול
 גבורות שופר: שושן
 תדרר • גאלה התבדר •
 שובנים תזורר • בקול
 הערת שופר: תישר
 מחרמון • לרועע אדמון •
 תשלג בצלמון • בקול המון
 שפר: ח' תצעד כבישימון •
 במתן אדמון • תשמיע
 באדמון • קול קורא
 בשופר:

דען שופר'ו • דמן ווירוט דוח דיק חוים •
 מחכען • דיכען ווידערוחכערן פער •
 געלטען • חיהר סחכען ברעכען דורך
 דען שופר'ו געווחט'טיגע סטיממע • דין
 לו חייכער ליזע פערגליכען (ישראל)
 ווירוט דוח דמן בעפרייען • דער סחג
 דער ערוחכונג ווירד ערטייכען חוכר
 דין סחרטען ערוועקען • דורך דין
 חויפאכדערנדע סטיממע דען שופר'ו •
 פון סרמון ווירוט דוח דען וועג בטה •
 כען • אדמון לערטסטרען • דמן
 וויכטעט סכעע חיס דיסטערן דורך דען
 שופר'ו סטיממע • ווירוט ווידער פער
 חוכר דחהער סרייטען • ויין דחחחון
 חין דער ווייטע • ביין חיבערליפערונג
 דען געזעטלען • חוכר ווירוט חוכר חיס
 סעמפען גחממען • דורך לויטכחער
 סטיממע • גלייך דער סטיממע דען
 שופר'ו

ל ש ב ת

ק' קרב קץ • בא עת משפט • קם מליץ יושר • להתחנן
 בקול: קדש חודש • ורחוב מועד • ואתקע בשופר •
 ויענה לי בקול:

בכתוב בדברי קדש • תקעו בחודש שופר בכסה ליום
 חגנו • כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:
 ק' רגש מקבר • צוחר מפלע בתת יבשי עצם • מעפר
 קול: ח' ראו גם בהרים • וקול שופר בארץ • להשמיע
 רגן • מדמומי קול:

בכתוב על יד נביאה כל ישבי תבל ושכני ארץ
 פגשא גם הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו:
 ק' שיג לב הותל • עוד כל יטנו • בלי להכביר און

יְתִישֶׁב • בְּקוֹל טַעַם שׁוֹפָר
מוֹאֲסוֹ לְהַבְקִיעַ • בּוֹגְדוֹ
לְקַעֲקֹעַ • מוֹרְדוֹ לְהַשְׁקִיעַ
בְּקוֹל חֲזוֹק שׁוֹפָר • מֵאֲרִיָּה
בְּהַתְקֹעַ • מְקַצֵּר בְּהַבְקִיעַ •
מִרְיַע וְחֻקֵּי • בְּקוֹל שְׁלוֹשׁ
שָׁפָר • נוֹתֵן אֵימּוֹת • מַחְפִּיז
אֲמוֹת • נוֹסֵי נֹאֲמוֹת •
מְקוֹל בּוֹךְ שׁוֹפָר • נוֹתֵן
חֲזוֹמוֹת • מִשְׁבִּית מַלְחָמוֹת
נוֹדֵם בְּהַמּוֹת • קוֹל שֹׁאֵג
שׁוֹפָר • סוֹדוֹ בְּגִלָּה • בְּסִין
לְסִגְלָה • סִים מְגִלָּה • בְּקוֹל
הַלּוֹךְ שׁוֹפָר • סוֹ — יוֹם
גְּאֻלָּה • בְּחֶסֶף לְדִגְלָה •

געהייטערט ווערדען, ביים זיכענען
טון דעם שופר: כור יעכע, דיח
דיעזע פערמכטען, ווערדען חוכטער
געהען, דיח טרייטן מן חיהנען גע
הכרעלט, ווערדען חויפגעריבען,
חוכר דיח זיך ווידער גיח חויפגעלעהנט
ווערדען פערזיכקען דורך דען חחכ
טיגין טחול דעם שופר: עז ווירד חין
טרעקקען פערברייטעט ווערדען, כח
ליינען ווערדען ערבעבען, חוכר חין
דיח פלוצט געטריעבען, דורך דיח ריי
טענדע טטיחע דעם שופר: סוטל
וועהרע ווערדען לערטטערט, קריג
הערע לערטטרייעט, דען ווירד רוי
טענדע פלוצהען ברילנט, דיח טטיח
חע דעם שופר: חייכט חול גחטט
דח: געהייחט: זיכער לעהרע, זיכען
געליעבען (ישראל) חויל סיני חפלעג
בחרטע, וחורדע דער בעטלום געהחכט
דורך חיינען חכהחלטענדען טחן פחמ
שופר. חויל דער געהייחע טחג דער
ערלחונג, ווען ער ישראל ווירד קוכד
בחר ווערדען, חיהנען פריידע חוכר

ל ש ב ת

דָּבָר • מִמֶּקְשִׁיבִי • דְּמָמָה וְקוֹל: שׁוֹשׁ יְשִׁישׁ לְבִי בְּקִרְבִּי •
בְּשִׁמְעִי דוֹרֵי דוֹפֵק • עַל פֶּתַח קוֹל:
ס' סָלָה יְשִׁימֵנִי • בַּחֲזָתָם עַל לֵב • בָּאוּ תַּחַת הַתְּפוּחִים •
עוֹרְדֵנִי בְּקוֹל:

ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות הבקר
ויהי קלל וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר
חזק מאד ויחרה כל היעם אשר במהנה:
ק' עלייתי אל על כל בנות כי בעבורי בחורב תתה

המִשְׁפָּר • יוֹם הַמִּסְפָּר • יֵעָרֵב גַּעֲוִייהֶטע טַג דורך דען ער •
 לְקוֹל חֲדוֹשׁ שׁוֹפָר: יוֹקֵשׁ כִּיעֲטען שׁוֹפָר: סַחֲלוֹן דער פֿער •
 יוֹפָר וְסוֹטֵן יַחְפָּר • יוֹשֵׁר כִּיהרער ווירד בעסחאט, דער פֿער •
 לֵב יוֹשֵׁפָר • בְּקוֹל שִׁפּוֹר וַיְהִי דער לו סַחֲרֵען, רָט: רעדליכע •
 שׁוֹפָר: כָּעֵת הֵם תּוֹקְעִים • דִּיך הייטערע טטוהטע דע: שׁוֹפָר •
 גִּיָּא מִבְּקִיעִים כְּרָכִים חִיכוט ווירד דִּיך ערדע קרפֿטען, •
 מִשְׁקִיעִים • בְּקוֹל שִׁאֵן סטחרטע פֿער: יִקְען, דורך דען חֲמִיכ •
 שׁוֹפָר: כָּל הַמּוֹן מִרְעִים • טיגען סַחֲלוֹן דע: שׁוֹפָר • זחאטליכע •
 בְּחֵיל מִתְרוֹעִעִים • כָּאֲשֶׁר פֿרעפֿלערקסטע ווירד דמן בעכען, •
 הֵם מִתְרִיעִים קוֹל יִרְיעַ חונד טחכענד חויל־פֿהרען פֿחֶק שׁוֹפָר •
 כְּשׁוֹפָר: לְקוֹלוֹ כִּי־יִקְיֹשׁב • סַחֲלוֹן יערד סטחרט ווירד יִקְ ענט •
 יוֹבֵעַת כָּל מוֹשֵׁב • לְאֻמִּים זעטלען ווען זיך דע: ען סטוהטע פֿער •
 כְּסֶעַר יִנְשֵׁב • בְּקוֹל סֶעַר־תַּחֲמִין כִּיחוט: כחליחכען ווערדען דורך סטורק •
 שׁוֹפָר: לִי־עֵין יוֹשֵׁב דחיהן פֿהרען כִּיחוט סטיראנדען שׁוֹפָר •
 לְאוֹת טוֹב יִתְחַשֵּׁב • לַעֲת חכער דִּיך פֿערעהרער גחטטע: ווערדן •
 כִּיחוט: כחליחכען ווערדען דורך סטורק •
 דחיהן פֿהרען כִּיחוט סטיראנדען שׁוֹפָר •
 חכער דִּיך פֿערעהרער גחטטע: ווערדן •
 רוהיג בלייבען • חיהכען ווירד: חִיין גו •
 טע: לִיכען זיין, זיך אַערדען חויל־

ל ש ב ת

כְּהַתְרַפָּה מִמְּלֶאכֶת • חֶק בַּמִּכְתָּב • וַיַּעֲבֹר קוֹל: כְּבֹשׁ
 לִי • אַרְבָּעָה רָאשֵׁי נָמַר • וְגַם אֲנִי בְּרוּךְ יוֹת סְלָה: אֲשֶׁמִּיעַ
 לוֹ קוֹל: לַחֲיַת קָנָה • אִז מְכַר אֶרֶץ • מִי לִי בְּשָׁמַיִם • אִז
 הִרְמָה קוֹל: לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁנֵי בְּרוּךְ שִׁיעָתִי • וּמִרְגֵּל
 עַב טִיט • הִצְרַחְתִּי בְּקוֹל: מִדַּת קָצִי לֹא הוֹדִיעָנִי • מִתִּי
 בְּאַרְצִי • תוֹר יִשְׁמִיעַ קוֹל: מִיִּזְדַּעִי סִפָּר • הִתֵּם קָצִי לְבַל
 דַּעַת צוֹפִי • עַת יֵשְׁאוּ קוֹל: נָא הִבֵּט וּרְאֵה • עָנִי וּמְרוֹדִי •
 אִין לִי מִבִּיר • לְמִי אֵשָׂא קוֹל: נִצָּח אֶקְנָה • כִּי לֹא יִפּוֹל

וההוא. מוכסער חזען טחגען דע:
 יתהרעו, החט דער עוויגלעכערע,
 דען הייטיגען טחג חויגלעכעס;
 ער החט חיהן פיר ישראל בעטטיחוט,
 חן חיהק חיינוט דחו שופר חיהרער
 בעפרייחונג ערשחזען לו לחזען. כחך
 חייכען ריהחליכען פערלוג החט דיעזער
 טחג; חן חיהק ווערדען דיח זיכרען
 דע: גחלען יתהרען פערכיכטעט, דורך
 דע: שופר'זחזען.

[דיח געבעט: פערטען דער כיין זרכות
 (פרייזוכגען), געגען דיח כיין שופר.
 טחגע, דער חזערייכע כעהמע זיח
 גכחדיג פחן חיהנען חן דורך דען כחך
 דער רעליגיחן ערשחזען שופר
 טחזען]. זעלכט יענע דיח גחל חייט
 זיכרען בעזודעלט זיכר, ווערדען —
 זח זיח דיח זיכרען פערלחטען — פחזען
 קחחמען גערייכט ווערדען, דורך דחו
 החזען דעו שופר'ז. [געפחזען גער
 (דעס עוויגען) חזען חייח פחררע חזען
 חייח טחכער ווירדער, חייט דיעז

עקלקלות מחויבי סקילות
 זעו בגדוע מקלות. בקול
 שמע שופר: חי מכל
 שנה. יום זה שנה. חקוק
 לשושנה. לקול חרות
 שופר: חבתו משנה.
 שניה מראשונה. חטא
 כל השנה. דחות בקל
 שופר: טבע ברכות תשע
 מול שופרות תשע. טהור
 מהם ישע. בקול דת
 שופר: טנה צחוני רשע.
 בשובם מפשע טריתם
 תשעשע. בקל ישוע שופר:
 יוטב משור פד. ומאיל

ל ש ב ת

למטה. אדיר במרום: מלא כל הארץ כבודו: למעלה
 קוראים בקול: חילי מים. אשר שבילו. דברו תמונה לא
 ראינו. וולתי קול: חפשי ישימון היש. ואמרו אין קדם
 תתועזו. בעתני בקול: טהור דלג. הרים ועבר. וממעון
 הר מור. אז נתן קול: טמאתי ידירות שכנו ועלה. ליום
 בסא יבא. באוני קול: יקרתי בעיניו. וגלוה לי בשבי.
 עמו אנכי. אז הבטיחני בקול: ירד לשנער. ושם כם
 בעילם. השמיע בארי. וכנחש קול: בלרה מני דוב.

סמון דע: פֿערקײנדענדען שופר'ן
 עלכות דער חוזהגערלעכעכעטע שופר'ן
 גער, דער דיח קייטהייט סמון פֿער-
 לעלט, געהט חיוניך, דורך דיח טרעק-
 קעכטטיהטע דע: שופר'ן. סמון היט
 חיהן דח: געריכט פֿערדחטט; ער
 קעהרט לור דעמוטה לוריקק, בייגט
 זיך, חוכר ווירד גערעטטעט דורך דיח
 טטיהטע דע: חייכגעכקגעכען שופר'ן.
 חוכר היט חויך דער פֿערפֿיהרער חיהן
 סמון גחלל'ך חייכגעכקחטען, חוכר
 ביי לוק פֿחלל געברחט, זך קחטט
 דיח טוגענד כעהענד חיהן חויפֿרעכט
 לו החלסען, ווען דיח ערטיטטערנדע
 טטיהטע דע: שופר'ן ערסחללסט. זך
 וויר דח: שופר דען סמון. כיכט חויפֿ-
 כיהט, זךדערן כור דורכפֿהרען
 לחטט; זך ווירד חויך גחטט דיח טטיה-
 טע דע: פֿערל'יידערן (שטן) כיכט
 חויפֿלעהטען; זיח ווירד פֿערסחללען
 וויר דיח דורכפֿהרענדע לופט דע:
 שופר'ן. דמרוק היט חויך גחט חוכ-
 טער חללען לור געחיינדעפֿערנחחלונג
 חיכל'ען טטיהטען פֿיר הייטע דיח
 טטיהטע דע: סליכטען שופר'ן גע-

בְּקוֹל הַעֲבֹרֶת שׁוֹפָר:
 הוֹכֵשׁ בְּנֶאֱפוּף • בְּזֶרֶת
 גִּפּוּף • הֶצֶג בְּרִיב צָפוּף •
 בְּקוֹל חֲרִדָּת שׁוֹפָר:
 הוֹעֲנֵשׁ בְּאֶפּוּף וְשֹׁב הַיּוֹת
 חֲפּוּף • הוֹעִיל לֵב כָּפוּף •
 בְּקוֹל בְּפִיפֶת שׁוֹפָר: וְאִם
 שׁוֹד יַעֲלֶזוּ • וּבְדִין יִלְיִזוּ •
 וְצִדֵּק יִרְוֶץ לְאַחֲזוּ • בְּקוֹל
 חֵיל שׁוֹפָר: וּבְמוֹ מַכְנִים
 בָּזוּ • וּמִזְצִיא בָּזוּ • וְכֵן מִנוּ
 יִגִּיזוּ • בְּקוֹל רוּחַ שׁוֹפָר:
 זֶה מְכַל קוֹלוֹת • אֲשֶׁר
 בְּמִקְהֵלוֹת • זִקְק לְקוֹהֵלוֹת •
 קוֹל תִּתְקַע שׁוֹפָר: זִמְמִי

ל ש ב ח

אוֹלֵי יִשְׂרָאֵל פָּנִיךָ • עֲקֵב שְׁמֵעָךְ בְּקוֹל: דְּרוֹשׁ טוֹבָה לָמוֹ •
 וְרֵאָה שֶׁהַ מוֹרֶיָה: אֵלֶם פִּיהוּ יְהִי צִדֵּק • לֹלֵא שְׁמֵעָה
 בְּקוֹל: הֶסֶר מִחֶלֶק • יָדִים שְׁעִירוֹת • הוֹנָה בְּתַחֲנוּנִים • כִּי
 לָךְ הַקּוֹל: הוֹשֵׁעַ • אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁבַח עֲדוֹת • וּמִפִּי זִרְעוֹ
 לֹא יִסּוֹף קוֹל: וְחוֹזִי וּמְלִיצִי • הֵם בְּנֵי אֲמִי • וְאִזְ נִחְרוּ בִּי •
 לְמַעַן אֲשַׁמַּע קוֹל: וְעַל מִשְׁמֵרָתָם • יַעֲמִדוּ וַיִּזְעָקוּ • וְגַל
 לָהֶם סוֹד • וְהוּא יַעֲגִם בְּקוֹל: זֶה חֶמֶק מִנִּי • אֲסוּבָב
 וְאַבְקָשְׁנוּ • בְּכָל מְקוֹם הוּא • אֲנִי אֲשָׂא קוֹל: זִכֵּר דְּדוֹדִי

יצורי עולמים • אם כבנים • אם כעבדים • אם
כבנים רחמנו כרחם אב על בנים • ואם
כעבדים עינינו לך תלויות • עד שתחננו ותוציא
באור משפטנו איום קדוש:

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא • מבין
ומצאין מביט ומקשיב לקול (נשמת זכרון) תקיעתנו
ורתקבל ברחמים וברצון סדר זכרונותנו:
אתה נגלית בענו כבודך על עם קדשך לדבר
עמם מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם
בערפלי טהר גם (כל) העולם כלו חל מפניך
ובריות בראשית חרדו ממך בהגלותך מלכנו על-
הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות ותשמיעם
את-הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש
בקלות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם
הופעת:

מיוסד ע"פ א"ב מרובע.

אשא. ח"ך זיכנע כחך גערעכטיג
קייט, כחהערע זיינען טחפער ח"ך
דורך גערעכטיגקייט, חונד ביטטע
חוס גערעכטיגקייט, לויט, וויח דעז
סופר'ז טטיהע. קיינער פיהרט זיינע
זיכע כחך גערעכטיגקייט, כיעחמנד
פחוגטע דער גערעכטיגקייט, זך
ערהערע ח"ך, גחטט דער גערעכטיג
קייט! ווען ח"ך חכרופע חוכטער דעם

אשא דעי בצדק • תת
לפועלי צדק • אשאלה
משפטי צדק • קול להורים
בשופר: אין קורא בצדק •
רורה צדק צדק • אקרא

ל ש ב ת

* אנוסה לעזרה • אמצא נגדי • אל קרוב לי • בעת
קוראי בקול: אשר בעדת אל • בקרב נצב • ופה במקדש

* ד"ח חיכער געטלונג זיעהע ח"ן מוסף ליום שני.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
 וּפְקֹדֵנוּ בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדִים
 וְזָכַרְלָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת־
 הַיְשׁוּבוֹתָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר
 הַמִּזְבֵּחַ וְתָרָאָה לְפָנֶיךָ עֲקִידָה שְׁעָקֹד אַבְרָהָם אֲבִינוּ
 אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל־גֵּב הַמִּזְבֵּחַ וּבְכַשׁ רַחֲמֶיךָ לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם כֵּן יְכַבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעֲסְךָ
 מֵעַלֵּינוּ וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמָּךְ
 וּמֵעִירְךָ וּמִנְחַלְתֶּךָ וְקִי־ם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר
 שֶׁהַבְּטָחָתְנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ כְּאֶמּוֹר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁימָה אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת
 לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה:

כשיש ברית מילה מוסיפים זה בפתיחת ארון הקודש.

זָכֹר בְּרִית אַבְרָהָם וְעִקְדָת
 יִצְחָק וְהָשִׁב שְׂבוֹת אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 זכור. געדענקע דע: בוכרע: מיט
 אברהם, דער ביכדונג יצחק' (לזכר
 חשפער); ברינגע דיח פֿרעמדע גע-
 וואלט הינגעגעכען וואהנונגען יעקב'ו
 לוריקק, חוכד הינף חוכד: חוס דייכע:
 כחשעכ: ווילנען!

כִּי זָכַר כָּל־הַנִּשְׁכָּחוֹת אֶתְּךָ הוּא מַעֲוֹלָם וְאִין
 שִׁכְחָה לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ וְעִקְדָת יִצְחָק לְזִרְעוֹ
 שֶׁל יַעֲקֹב הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר בָּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ זָכַר הַבְּרִית:

ומוקעין ת"ש"ת ובשנת אין מוקעין.

תְּקִיעָה: שְׁבָרִים: תְּקִיעָה:
 הַיּוֹם הַרַת עוֹלָם הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל

קָדַךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבֶּת כְּלוּלוֹתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי
 בְּמִדְבָּר בְּאַרְצָן לֹא זְרוּעָה: וְנֹאמַר וְזָכַרְתִּי אֲנִי
 אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ בִּימֵי נְעוּרֶיךָ וְהִקְיִמוּתִי לְךָ בְּרִית
 עוֹלָם: וְנֹאמַר הֲבֵן יִקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יִלְד
 שְׁעֵשׂוּעִים כִּי־מִדֵּי דְבָרִי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־
 בֶּן הָמוּ מַעִי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יְי:

ל ש ב ת

אֵל. שְׁתוּ לְזִכְרוֹן: מ' שְׁכָלוּ כְּמַעֲטָרְגַע. לוֹלִי קָם בַּפָּרִץ.
 מְעוֹרָר שְׁבוּעָה. וּבְרִית לְזִכְרוֹן:

בְּכָתוּב בְּחֹרֶתְךָ זָכַר לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּהוֹרֵתְךָ אֲלֵיהֶם אֲרָבָה אֶת־זֶרְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזֶרְעֶכֶם וְנָחֳלוּ לְעוֹלָם:

מ' תַּעֲבֹת מָאוֹ. עֵדֶת כָּל לְאֻמִּים. חֲשָׁקָתְנוּ מֵהֶם. יַעֲדוֹת
 לְזִכְרוֹן: מ' תַּמּוּר כֶּסֶף נִמְאָם. דוֹר נִשְׁכָּח קִחָת. קִנְנוּ
 שְׁנִית. כִּי שְׁכַחְנוּ מִזְכְּרוֹן:

בְּכָתוּב בְּרַבְרֵי קֹדֶשׁ זָכַר. עֲדָתְךָ קִנִּית קָדָם
 גְּאֻלָּתְךָ שֶׁבֶט נִחַלְתָּהּ רַחֵם צִיּוֹן וְהָ שְׁכֵנֶת בּוֹ:

מ' תָּרַ אִישׁ תָּם. בְּמִי־זָרְעוֹ יִכְנָה. שִׁבְלֵי יָדָיו. לְאוֹת וְזִכְרוֹן:
 מ' תִּרְפֶּק מִשּׁוּל אֶפְרַיִם. בְּשְׁעֵשׂוּעַ יִלְד וּבֶן יִקִּיר. הֵלֹא
 בְּכוֹרִי הוּא חֲקָת לְזִכְרוֹן: בְּכָתוּב עַל־יַד נְבִיאָהּ הֲבֵן
 יִקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יִלְד שְׁעֵשׂוּעִים כִּי מִדֵּי דְבָרִי בּוֹ זָכַר
 אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל בֶּן הָמוּ מַעִי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יְי:

אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת־
 בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר: וּבְדַבְּרֵי
 קֹדֶשׁ כָּתוּב לֵאמֹר זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלָאֲתָיו חֲנוּן
 וְרַחוּם יי: וְנֹאמַר טָרַף נָתַן לִירָאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ: וְנֹאמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרַב
 חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיהָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר הִלֵּךְ
 וַקְרָאתָ בְּאָזְנִי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי זְכַרְתִּי

ל ש ב ת

ק' צִצּוּ שְׁעָלִים • מְחַבְּלִים כְּרָמִים • לְהַכְרִית מִגִּפְּן • שׁוֹרֵשׁ
 וּזְכָרוֹן: ס' צָרְרוּם בְּפֶקֶד • נֶאֱסָו וְנוֹשְׁעוּ • בְּבוֹשֶׁר הָרָרִי
 קָדָם • הוֹחֵק לְזִכְרוֹן:

בְּכָתוּב בְּתוֹרָתָהּ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם: וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
 אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב:

ס' קָדָם בְּנִתָּה לְדוֹרוֹת • אֵין כְּהֶם חֶפֶץ • חֲלַפְתָּם וְאַבְדְתָּם •
 מִהֵיוֹת לְזִכְרוֹן: ס' קָחְתָּה דוֹר מֵאֶלְפָּה • אֶמְרִיךָ הַנְּחַלְתָּם •
 לְמַעַנָם בְּכָל דוֹר • חֲקָתָה לְזִכְרוֹן:

בְּכָתוּב בְּדַבְּרֵי קֹדֶשׁ זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּדָבַר צוּה לְאַלְפָּה דוֹר:

ק' רָם חֲשֵׁק מְאֹד • בְּכַלֵּת נְעוּרִים • הַרוּגְיָה וְעַנְיָה • תָּתָה
 לְזִכְרוֹן: ס' רָצָה אַחֲרֶיךָ • בְּגִיַּת צִיָּה וְצִלְמוֹת • אֶהְבֵּר
 כְּלוּלוֹתֶיהָ • תַּעֲשׂ לְזִכְרוֹן:

בְּכָתוּב עַל יַד גְּבִיָּאָה הִלּוֹךְ וַקְרָאתָ בְּאָזְנִי יְרוּשָׁלַיִם
 לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֶהְבֵּת
 כְּלוּלוֹתֶיךָ לְכִתְּךָ אַחֲרֵי בְּמִדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה:

ס' שִׁחַתּוּ עִם זֵו • שְׂמַאת שְׂמִצָּה בְּקִמְיָהֶם • שֵׁם פֶּסֶל וְלֹא

זְכוּרָתִי • וְתִפְקְדֶהוּ בְדִבְרֵי יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים בְּהִבְיָאָהָ
 אֶת־מִי הַמְּבֹרָךְ לְשִׁחַת כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי רוּעַ
 מַעַלְלֵיהֶם • עַל־כֵּן זְכוּרֵנוּ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 לְהִרְבוֹת זִרְעוֹ בְּעַפְרוֹת תִּבְלִי • וְצִאֲצֵאוּ כְּחוֹל הַיָּם:
 בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נַח וְאֵת כָּל־
 הַחַיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתִּבְּהָ וַיַּעֲבֹר
 אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם: וַנֹּאמֶר וַיִּשְׁמַע
 אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ
 אֶת־אֲבֹרָהֶם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב: וַנֹּאמֶר וַיִּזְכֹּרְתִּי

ל ש ב ת

יִזְכִּיחוּ • וַיַּעֲנֶה כּוֹ כַחֲשׁוֹ • עַד לְזִכְרוֹן: שִׁיחוּ מִזְמוֹת אֵל
 יְחִיד כָּל בְּנֵי אִישׁ • עוֹבְרֵי תַּחַת שִׁבְט • כְּצֹאן לְזִכְרוֹן: ס' סוֹגֵר
 דָּלֶת בְּעַד תְּמִימִים בְּזַעַם • עַד בֹּא קֶצֶם • צֵאת לְזִכְרוֹן •
 בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נַח וְאֵת כָּל הַחַיָּה וְאֵת כָּל
 הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתִּבְּהָ וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם:
 ק' עֲשֵׂה פֶלֶא לְחַיִּים • לְבַל יִהְיוּ בַּמָּתִים • הֵיטֵא אִמְתָּה •
 בְּקִבְרֵי לְזִכְרוֹן: ס' עוֹרֶרֶת אֶז בְּפוֹעַל • עוֹרֶרֶנוּ בְּלֹא פוֹעַל
 הֵלֵא לְגַפְלָאוֹתָהּ • תַּעֲשֵׂ לְזִכְרוֹן:

בְּכַתּוּב בְּדִבְרֵי קֹדֶשׁ זָכַר עֲשֵׂה לְגַפְלָאוֹתָיו חֲנוּן
 וְרַחוּם יְיָ: וַנֹּאמֶר טִרְף נָתַן לִירָאִיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:

ק' פִּגְהָ אֱלֹהִים • בְּיוֹשְׁבֵי גְּנִים • מִקְשִׁיב לְגַד בְּרִימּוֹ • בְּדַת
 לְזִכְרוֹן: ס' פִּעֵלָם לְפָנֶיךָ • וּשְׁכָרָם אִתָּךְ • אוֹכְלֵי לֶחֶם
 הָעֶצְבִּים • בַּסֶּךְ לְזִכְרוֹן:

בְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאָהּ אוֹנִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְיָ אִישׁ אֶל רַעְיוֹ וַיִּקְשֹׁב
 יְיָ וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוּרֵנוּ לְפָנָיו לִירְאֵי יְיָ וּלְחַוְשֵׁי שְׁמוֹ:

וְרוּחַ לְנֶשֶׁב • מִהַיּוֹם יִזְכּוֹר:
 גָּרוֹן לְהִקְשֵׁב • מִעַם שְׁמוֹ
 חוֹשֵׁב גְּלִיּוֹת לְהִשָּׁב • בַּיּוֹם
 תִּקַּע יִזְכּוֹר: זָכָר בְּהֶרֶב
 וַחֲיִמָּה • קָרַב וּמִלְחָמָה •
 בִּקְוֵה חוֹמָה • לְחֹמַת יָם
 יִזְכּוֹר: בְּאֶדָם וּבִבְהֵמָה •
 אִם הוֹקֵנָם מִחוֹמָה • בְּצוֹר
 קוֹל הוֹמָה • לְאֶדְמָה יִזְכּוֹר:
 זָכָר אֲמוֹנָה וְשִׁקָּר • אֲזוֹן
 שִׁיחַ וְסִקָּר • אוֹת פְּקֻדַּת
 בִּקָּר • לְרִגְעִים יִזְכּוֹר:
 ח' אִם לְזוֹל אִם לְיוֹקָר •
 אִזּוֹ לְטַעַת אוֹ לְעִקָּר:
 אֲנֹשׁ בְּדִקְדּוֹק וַחֲקָר
 לְמִשְׁפָּט יִזְכּוֹר:
 וְגַם אֶת־נֶחַ בְּאַהֲבָה

גען חונד וועהענדען ווינד ווירד ער
 הייסע געדענקען. דיח סטיממע דער
 קעהלע לז פערנעהמען פון דעם פון
 קע, דח: ויינען נחמען פערעהרט,
 דיח פערבנכטען לוריקקלזיהרען
 חנגע ער חס טנגע דעז בלומענו (חס
 ראש השנה) געדענקען. דחן חנדעכ
 קען דעז טרעקקענו, דער ווחוטה,
 דען פערעהערענדען קריעג, דיח לער
 טרימערונג דער וויער (סורבן
 ירושלים ווילנע ער דער נחלין (ישראל)
 געדענקען, חוס וועלכע חיינז דח
 טילדעער וויח וויער טטמכד 1) חונד
 חייט מענט חונד פיעה לז לערריט
 טונג פערמורטהיילט, זח חנגע ער
 דעז געבעטע: פנעהענדע סטיממע 2)
 דער ערדע געדענקען. דח: חנדעכ
 קען דער ווהרהייט, דער זיגע, דח
 פערנעהמען דער רעדע, דען בליקק
 דח: לייכען דער טחגליכען היימוזלונג
 געדענקט ער יעדען חויגעכבליקק 3)
 חב לז ווההלייטהייט, חב לז טהייט
 רונג, חב לז פלחליין חדער חויזלוריי
 טען, ווירד ער דעם לז גענויען חונד
 טערוזלונג געלחגיגע מענטען ביינ
 געריכטע געדענקען.

ל ש ב ת

וְרֹאשׁ לְזִכְרוֹן: לְהִקְרָא בוֹ • כָּתַב יַעֲט וְשָׁמִיר • גְּלוֹי וּבְאֵר •
 וַיְדוּעַ לְזִכְרוֹן: מוֹת וַחֲיִים • שְׁלוֹם וּמִלְחָמוֹת • צִחְצֻחוֹת
 וְשׁוֹבַע • בָּאִים לְזִכְרוֹן: מַעֲלֵי גֶבֶר • וּמִסְפַּר צִעָדִיו • גִּשְׁפָּחוֹ
 מִאֲנֹשׁ • וְלֹאֵל לְזִכְרוֹן: נִסְתָּרָה דְרָכֵי • מִי יוֹבֵל שִׁיחַ •
 לְשׂוֹא נִכְתָּב לִי • חֲטָא לְזִכְרוֹן: נֶגֶד פָּנֵי גֶבֶר • מַעֲשֵׂיו

(1) שמות י"ד כ"ג. כן נראה לי בפירוש המאמר הזה. (2) ביצור, אחד מעשרת לשונות של תפלה, כדאיתא בדרבים רבה שיש פרשת ואתחנן.

במעל • רב חסד יזכור •
 ואם טוב ואם רע • אשר
 בו יארע • וסתו יפרע •
 בסאסאה מזכור • זכר
 החיים • עד כמה יהם
 חיים • הן למות אם לחיים •
 חי חי יזכור • המון שאון
 ברואים • יעברו לפניו
 במריאים • הלא כמו
 ראוי • לכל אחד יזכור •
 זכר דלות ועשר • בצורת
 וחוש • דופי וגם יושר •
 בדין הוא • יזכור • דבר
 גלוי וסתור • בנינות וסותר •
 די חסד ויתר • לקצב
 יזכור • זכר גנונים לישוב •
 במדבר ויושב • גשם

ויקיים טט טט געזונדען, זיך וואגט
 ער זייע גרעסע געזונדע געדענקען.
 חונד זיין גוטעז חזער בן:עז דעם
 מענטשען לז קוואלען, זיך פערגעלטע
 ער טעט: כחך זייער חייגענטעס
 (דער חלוגיטע), כיכט כחך דעם חיי-
 גענטליכען מחמסע לז געדענקען, דח:
 חזענקען דער לעבענדען, וויח לחגע
 זיח לעבען וזלוען, חב דעם סחדע, חב
 דעם לעבען זיח בעטטיחט ווערדען,
 חגע דער עוויגע לז לעבען געדענ-
 קען. *) דח: געטיחטען, דיח מענטש
 דער ערשטפעכען ווירד חיהק פחרי-
 געפיהרט וויח חייגע העערדע סחח-
 פע; פירושהר! כחך פערדיענט
 ווירד ער יעדעם געדענקען. דח:
 חזענקען דער פרוטה, דע: ריי-
 כסהוז, הונגערוזכטה חונד חיבער-
 פלזא, לחמטער חונד חויך טוגענד
 ווירד חייג געריכט ער געדענקען. חפ-
 פעכחער, געהייגע דינגע, בויען
 חונד כיערעריטען, גענוג דע: חחג-
 געלדען חונד חיבערפליטיגן געדענקען
 ער לז בעטטיחטען. דח: חזענקען
 דע: חלגענע דער גערטען חין ווי-
 טעם חזעם בעוואהנטען לחזרע, רע:

ל ש ב ת

בנדיבים • כי הם בקבר • ולנצח שמה לזכרון • כל אלה
 סמכוני • ורחמיה בקשתי • לזלא הם תמתי • ואיני לזכרון •
 כי הם בזרוע • עדיה לא באו • רוממותיה בפיהם • שמו
 לזכרון • ליום זה נבמם • סכם חשבונות • תחלה לימים •

(*) חי חי יזכור, הקב"ה שהוא חי וקיים יזכור לחיים. כן פירש המפרש אשר
 לכני וכן נראה, וללא כפירוש הקב"ה וז"ל, שאינו מכוון
 לפשט המאמר.

אַרְבַּעַת שְׁפָטִים • אִם
נִעְנְשׁוּ נְשָׁפָטִים • כָּבַע
מִשְׁפָּטִים • אֲשֶׁר שָׁם
יִזְכּוֹר: זֵכֶר תַּצּוֹת לַיְלָה
וְתוֹדוֹת מִשְׁפָּטֵי לַיְלָה •
חֶשֶׁךְ בְּאֶשׁוֹן לַיְלָה • נִגְוָנוּ
לָמוֹ יִזְכּוֹר: חֶקֶךְ מִפְּקֹד
לַיְלָה • יִגִּיהַ בְּלֶהֱב לַיְלָה •
חֹק הֶגְה יוֹמָם וּלְיֵלָה •
לְגִיהֶם יִזְכּוֹר: זֵכֶר זֹה
זְכוּל • אֲשֶׁר בִּבְצָעֵי חֲבוּל
זְדוֹנוֹת סָבוּל • עוֹד בְּרַ
יִזְכּוֹר: זַעַם כַּמְבוּל • אִם
יֵצֵאָה לַחֲבוּל • זְכוּר יִרְחַ
בוּל • לַחֲמֵלָה יִזְכּוֹר זֵכֶר
וְכַח כָּל פּוֹעֵל בָּקוּ וּפְלֵם
יַעַל • וְאִם בְּמֶרֶד וְאִם

חונד זינד לו דען טווערנעלענען פֿיער
סטחאגיריכטע, (1) דיח הייטע גע
ריכטעטען פֿערחרטהייט, זח וחקגע
ער דיח חרדכונג דער פֿחן חיהק חייג
געזעטלטען רעכטע געדענקען. דח:
חנדענקען דעטויעניגען (דוד) דער
חוס מיטטירנחכט דעס עוויגען פֿיר
דעזען חלוגערעכטע טשריכע דחק
טע, (2) זייכען פֿירחחיען געזחנגווחלונע
ער חין דער נעבעלעלענען, דיטערן
נחכט חויהכען (ישראל) געדענקען.
דיח טריבע נחכט דעז חוכטערזוכענו,
דער הייחזוכג ערלייכטע ער דורך
דיד פֿלוחחע דער נחכט (דיח חין דער
זיכחגע ברעכענדען ליכטער); דח:
נחכרעכקען (חיכער דיח תורה) טחג
חונד נחכט געדעכקע ער, לו חויהרער
היינזכג. דורך דח: חנדענקען דעז היי
ליגען ווחהכזוטליג: (בית המקדש),
דער דורך חוכזערע זינדען פֿערהערט
וחורדע, חחגע ער חוכזערע פֿערגע
חוכגען פֿערגעבען, זיח כיכט חעהר
געדענקען. חונד חזיט דער לחרן, ויח
לור זייט דער זינדפֿלוט, לוס פֿערדעה
ביין חויזגעברחכען: זח ווחלונע ער דח:
חנדענקען דעז חחכחטע: בול (מרחשון)
חין וועלכער דער ערזטע טעחפעל פֿחל
נענדעט וחורדע), לו ערבחרחונג גע
דענקען. דח: חנדענקען דעז רעכטענו
חיכער חלונע טהחטען ווירד מיט דער
טכור גיחעזען, חויל דער ווחגע גע
ווחגען; חונד החט חכפֿחל, טרייח:

ל ש ב ת

חִי לִרְאוֹת בְּרִית • בְּדַבְּרוֹ קִנְיָאֲתִי • כִּי עָזְבוּ עָם • בְּרִית
וְזָכְרוֹן: טָרַם הָיָה לִי • מִכֶּפֶר פָּנִים • מִנְחָה הוֹלֶכֶת
כְּשׁוֹחַד לְזָכְרוֹן: טָרַף נִרְדַּ וְסָמִים • לְמִסַּב חֲדָרָיו • דָּם
וְחֵלֶב לְגִיחָח • וְלַחֶם דְּפָנִים לְזָכְרוֹן: יֵצֵאֲתִי עַל גַּחְלִי
רִיקָה • כִּי לֹא אֶלְמֹן: שְׁתִּי לְזָכְרוֹן: יָה אֲבִטַח בָּךְ • וְלֹא

(1) יחזקאל י"ד כ"א. (2) תהלים קי"ט ס"ב.

הייחסיטע ערלחנה'טע, (חם ראש השנה),
געדענקע ער יענעז רעהעפח'טערע
(משה חוכר אהרן¹), לו חוכערער
גערעכטספרעכונג. דחז חנדענקען
דע: העררליכען ווההכזיטלעז (משכן),
ווח דער פריינד (גחטט) טהרח'טע, ווח
ער כרובים ווההכען לועט, דיח דער
יוגענדליכען כחליחן געווארדענע גכח:
דע ווחגע ער געדענקען. דחז בעק:
קען היט דעס געסטעלזע, דיח ליכ:
ליכען טטיחטען דעז קהרעז (דער
לויס) חם ביירייטעטען סחגע (חם
ראש השנה) דער חולח'כטיגע דען
פערטטח'נריגען (ישראל) געדענקען.
דחז חנדענקען דעז ווההכען דעז נון
(יהושע בן נון), דיח ריכטיגען חורז
טהיילע (דער אורים ותומים), דורך
אורי (אלעזר הכהן) ח'פ'עכ'טערט,²
גערח'כט ווערדען זיח חיס געבעטע,
חיהרע וווחנדער לו געדענקען. חוכר
חזיט דחז: חוכגליקקעליגע, סח'י' גע:
טליפ'עכע סווערט לוס פערדערבען
געלחגען, ווח פערנעהטע גחטט דחז:
געבעט, דיח פ'חן חיהק בעגיכזטיגעטען
לו געדענקען. דורך דחז חנדענקען
דער טפריכע דער ריכטער,³ דעז:
(פ'חן שמואל געגעבענען) לייכענז ביח
דער וויילעכערטע⁴ זענדע ער היי:
לונג פ'חן דען פערגעהוכגען דער טהח:
רען, זיח כיכט מעהר לו געדענקען.

סתרים מספרים • לשני
עפרים • לצדק יזכור:
זכר כבוד משכן • מקום
דוד שכן • כרובים בו
שכן • חסד נעורים יזכור:
ביור עם כן • ונועם קול
דובן • כביר ביום מוכן •
לנבונים יזכור: זכר יליד
נון • ומשפטי אורי אפניו •
יזכרו ברנן פלאם לזכור:
יוקש ברק השנון • אם
השלף לתאנון • יקשיב
תחנון • חנוניו לזכור: זכר
טעם שופטים • ואות
קציר חטים טפיש שופטים •
יחיל מזכור: טורה

ל ש ב ת

כי אשר כלב אלהיו • הוא לזכרון: זעק והשיב • הרב
אל גדנה • והושלת לו בשמש • כס לזכרון: חבתי ביעת
עצר • לפותח וממטיר • במשיב רוח לילד • אבוד מזכרון:

¹ שיר ד' ה', ודרשוהו חז"ל על משה ואהרן.

² ומשפטי אורי אפניו, משפטי אורים, ותומים, אשר היו דבר דבור על אפניו,
וכהם שאל אלעזר הכהן ליהושע בן נון, אשר עמד לפניו (במדבר כ"ז י"ח
כ"א). (פירוש המפרש אשר לפני בתוספת ביאור). וכן נראה, והחכם ר'
ווח'ל היידענהייט ז"ל פירש באופן דחוק מאוד. ³ וועלכע דיח חזירח'עליטען
ריכטעטען, עהע דיח כחליחן פ'חן קח'ניגען רעגערט וווחרדע. ⁴ שמואל
א' י"ב י'.

והוא דעווען (יעקב:) געבעט וויל
 כען פֿרוממען, דעז בוכדעז מיט
 דעוועלבען לוגעדענקען, דעז חכמה
 קען דער כח-כח-כח געכחכטען
 סטחממע, דעכען דער עוועגע דעז
 הייליגע לחכר לוסווחור דעז פֿערבחכוכג
 דעווער סטחממע חווי דעוועלבען
 ווילע ער, זיח ווידער לו סטערקען,
 געדענקען, חוכר החס ער געטערקע
 כען, דעמעכגען לו סטירלען, וועל
 כע דעז סטחמגען חיהרעז יחלעז טרע
 גען: וואגעדענקע ער דעז לערטרייט
 מערוכג דער סחממקחממע (דעס בית
 המקדש) (1) לור פֿערגעבוכג, דעז חכ
 דענקען דער גרוכדעזטען (דער
 חכות), חויל ווילעכען דער גרוכד בעז
 בעפעזטיגט ווחרד, חיהרע טהחטען
 געדענקע דען פֿלעהענדען, וויל ער
 חין פוט (מלרים) זיח לו געדענקען
 חילטע. חווי דעס חוכדע דער זיגליכ
 גע, דעז חס סחממע (יס סוף)
 לויט: חכגען, ערטחנטע דער חויל
 סחרוך דעז בוכדעז, דער גינעטלע, (2)
 דעז זיין הייליגע: ווחרט ווילע ער
 געדענקען, דעז חכדענקען דעז ח
 בערככטען חין דחרפֿערן, (3) דעז
 טרעפֿלעכען רעדען (דעז חורה) ח
 גע ער דעכען, דעז חפֿערטטירער רור
 ספרחכע דער חחרחכט ערעטלען,
 געדענקען, לור לויט דעז חוכטערזע
 כעז דער ביכער, וועלכע דעז געז

שיחיו ועילם. ברית לזכור:
 זכר נקובי מטורז +
 שבועות מטות. נדירות
 המטות. לאמצם יזכור:
 נושא עול מטות. אם
 פץ להמטות. נפץ חדר
 המטות. לבפור יזכור:
 זכר מצוקים. יסור
 מוצקים. מפעקם
 לצועקים. בפוט חש
 לזכור: מפי יונקים אשר
 בסוף נואקים מאמר
 ברית וחקים. דבר קדשו
 יזכור: זכר לין בפריים +
 ואמרי שפריים. למשלמי
 פרים. בשפה יזכור:
 לעת בקור ספריים.

ל ש ב ת

תוי לזכרון: הישמי פלל. וישיב חמה. ויוחק לדורות.
 שמו לזכרון: ומי שזא בצע ידבר ענו בי. ויען ויאמר
 ער. ארון לזכרון: ובטלה חלב. יכפר בעדינו. וכנגד
 שני עפרים. יעל לזכרון: זעף ירא ויאמר. הדי ידך

(1) מלכים ב' י"א כ' ודברי הימים ב' כ"ב י"א, וראה בפירש רש"י שם.
 (2) היונקים אמרו שירה על הים, כמאמר רש"ל. וראה בראשית י"ז ד' תהלים
 ק"ה מ"ב מ"ג מ"ה. (3) שיר ז' י"ב ודרשו רז"ל על תלמידי חכמים העוסקים
 בתורה מתוך הדחק.

מען זיינען לייט צו טענה, וואס ער
 ער, ווען ער לירנט, דיין ערדע* (לו פער.
 פֿונדען, דען חיהק ערווארבענען
 (ישראל) געדענקען. דען פֿון דעם
 פֿונדען געדענקען געדענקען סטעהענען
 פֿיהרע ער חיהר רעכט, ווייז זינענע
 לייט, חוץ; דיין דורך דען ווערטיג
 (ילר הרע) עכטסטענדענען טענה
 ליגען חיהרע טענה געדענקען ער חיהק
 רעכטסטענען לייט. דען חיהרע
 קען דער טענה ערדען אַזרח (אברהם).
 דען דוח חוץ דעם חיהק ערוואקק
 טענה, זיינע געדענקען טענה
 חיהרע דוח חיהר חיהרע דיעזער
 יחיהרע געדענקען. זינד טענה חיהר
 זינדען בערטיג, זיינע (אברהם)
 כחלקקען לוי לערנען: זי חיהרע
 געדענקען, וועגן חיהרע, דעזען לוי
 טענה געדענקען. דען חיהרע
 קען דען חוץ מוריה געדענקען, דוכ
 קען זעהענען (ילק, דען חיהרע דען
 העקען פֿערווארטען (וידער) חיהרע
 ער דען פֿון טענה ענדען עכטסטען
 געדענקען. חיהרע לוי טענה ענדען
 חיהרע טענה טענה דען: זי חיהרע
 ישראל פֿערווארטען, זי געדענקען
 ער דעזען (אברהם) געדענקען לוי
 חיהרע, דיין חיהרע געדענקען לוי
 טענה. דען חיהרע געדענקען דעזען
 (יעקב) דער חיהרע לייטער טענה
 חוץ וועלכער דער טענה טענה
 דיין פֿיזר חיהרע חיהרע חיהרע יחיהר
 חיהרע חיהרע טענה, חיהרע, ווייז
 פֿון יעהר געדענקען. חיהרע זיינע
 (יעקב) כחלקקען פֿערווארטען
 בעגלענען, חיהרע דער ערוואקק
 טענה, זיין לוי פֿערווארטען זי

בְּאוֹר • צִיָּה כָּתוּב לְאוֹר •
 קִנְיִין יִזְכּוֹר • צִפּוּפִים פָּנִי
 נְאוֹר • מִשְׁפָּטִים תַּתְּלוּ לְאוֹר •
 צִחֵן רוּעַ שְׁאוֹר • בְּרִיב בִּל
 יִזְכּוֹר • זִכָּר פִּעֲלַת אֲזָרָה •
 הֶעֱרַתָּה מִמִּזְרָח • פִּעֲלוֹ
 יִזְרָח • בְּקָרֵב שְׁנִים יִזְכּוֹר •
 פֶּח אִם הוּטָרָה • פֶּרָחִיו
 לְמֶרְחָה • פִּלּוֹלֵי יִצְרָח •
 בְּעֶדֶם יִזְכּוֹר • זִכָּר עֲקֵדָת
 מוֹרִיָּה • כְּהִי־תִרְאֶיָּה • עֲדִי
 עֲרוֹם וְעֲרִיָּה • סְבוּכֵי יִזְכּוֹר •
 עֶצֶב טָרִיָּה • אִם כּוֹאֲבָה
 פּוֹרִיָּה • עֲתָרוֹ לְרִאֲיָה •
 וְלִזְכוֹת יִזְכּוֹר • זִכָּר סֶלֶם
 חֶלֶם • וְעֲלִיו מְחֻלָּלִים •
 שְׂרִי אֲרִבֵּעַ וְעֶלֶם • כּוֹ
 כְּמִאֲזֵי יִזְכּוֹר • שְׂרִיגִין
 כְּמִעֶלֶם • וַיֹּאמֶר לְגִעֶלֶם •

ל ש ב ח

אִפּוֹד • וְחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט • אֲשֶׁר בָּם הוּחַק שְׁמִי לְזִכָּרוֹן •
 הִלַּג בְּמִחָתָה • עַד יַעֲזֹר נֶגְף • בְּגִשְׁתִּי זֹר מִכִּהֵן • יְקוֹד
 לְזִכָּרוֹן • הַבִּיטָה אֵל • בְּעִמְדִי לְפָנֶיךָ • אֵין בְּקִרְבִּי אֲנוּשׁ •

ליכג (דער אבות) סויע חוכד געדעג
קע דער עוויגע. חוכד היטט ער פֿער
דערבענדען טטורט לחרכיג בעטוהזען.
זך ווילנע ער דיח בוסע, דיח ער
חיינפֿיהרטע, דען פֿערווילרערטען. גע
דענקען. דח: חכדענקען דעז ערז
טען דער חויז טטויב געבילדעטען
(אדס הראשון), דיח (חין דער תורה)
בעטריעבינען כחכקחחען, דיח פֿער
לייכנעטען, געלחלחטען (ווהלחטהח)
טען דער פֿרחחען געדענקע ער
דער כחליחן, דערען לחלח חויז: חכד
חיוט. דען כחך פֿיער (דגלים) גע
לחלחטען (ישראל), דיח חוס פֿערגע
בוכג פֿלעהען, חחגע ער דח: טחעט
טערן דער שופרות, לו חיהרער פֿער
העררליכונג, געדענקען. דח: חח
דענקען דער לעזונג דעז בוכעז,
וועלכע: חוכערע חורפֿחח טחן
בעטרייבט, חוכד חין בוכע (דער
תורה) בעטטיחחט חכגעגעבען
חיוט, ¹) ווערדע חין יעדעס מעכטע
חלטער געדחכט. חיוט לחרכספרוך
חין בוכע פֿערלייכנעט, דחט קיינע
חויזלחזונג לו פֿיכדען ווחרע: זך חחגע
דיח ערהחלטונג דעז חכדענקענ: דיע
זע: בוכע: (דער תורה) פֿחך חיהס
(פֿחך גחטט) געדחכט ווערדען. דח:
חכדענקען דעסיעכונג (נח), דער
חוכטער דענען פֿערבחגען ווחר,
וועלכע זיך געגען דח: ליכט עח
פֿחרטען, דעז ערלייכטעטען פֿרחח

ביכור ראשית • ירא
ויזכור: שצה חרישית •
אם חר להשית • שובה
אשר השית • לשוכבים
יזכור: זכר ראש עפרות •
ותולדות ספורות • רשום
ספורות • למספר חול
יזכור: רובע מספרות •
מחנני לכפרות • רגש
שופרות • שפרים
יזכור: זכר קריאת ספר
אשר גלמי שפר • קצב
לו בספר • בכל דור ודור
לזכור: קצה אם הוחרט
בספר • לבלתי מצומ
כופר • קיום זכרון זה ספר
לפניו יזכור: זכר צפון
מורדי אור • תמים דור

ל ש ב ח

והם היו לי. קדם לזכרון: גברתי ורועי. כשח מחני
נא. לבל ימח מני. שם וזכרון: גבר אם יעמוד לפניו
היועיל. בעת יבקש מני. זכור לזכרון: דצתי בלובש

¹) בפסיקתא רבתא: גלמי ראו וגו' (תהלים קל"ט) מלמד שקרא הקב"ה כל הדורות ונתנם בספרו, שנאמר: זה ספר תולדות אדם (ראשית ה' א'), ואמר רשנ"ל מלמד שהראה הקב"ה לאדה"ר עד שהוא גולס דור דור ודורשיו וכו'

מִחֲשָׁבוֹת אָדָם וְתַחבֹּלוֹתָיו וַיֵּצֵרִי מֵעַלְלִי אִישׁ •
 אֲשֶׁרִי אִישׁ שְׁלֹא יִשְׁכַּחֲךָ • וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּץ־כָּךְ •
 כִּי דוֹרֶשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשְׁלוּ • וְלֹא יִכָּלְמוּ לְנִצָּח
 כָּל־הַחוֹסִים בָּךְ • כִּי זִכָּר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא
 וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלָם •

ה'ער זמגט זמן זכר ח"ו, חס שבת חכער ווירד חו"ק וגם את נח געזמגט.

וְגַם אֶת נֹחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ וְתַפְקֶדְהוּ בְּדָבָר יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים • בְּהִבְיֹאךָ אֶת מִי הַמַּכּוּל לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר
 מִפְּנֵי רוּעַ מַעַלְלֵיהֶם • עַל בֶּן זָכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 לְהַרְבוֹת זִרְעוֹ בְּעֶפְרוֹת תֵּבֵל • וְצִיָּצְאוֹ בְּחוּל הַיָּם •

מיוסד ע"פ תשר"ק מרובע אחר זכר.

זכר. הייטע, בייך חכדענקען
 דעז חכבעגיכעז חלזער סחפסוכג,
 וועלכעז חלזיחהרליך געפייערט ווירד,
 חקגעדער סחפסער, חיהרע (ישראל)
 חקפסוכג לו פערווערפען, כיכט גע
 דענקען. חוכר חיוט דיח בעסטרח
 פונג דער חיבעלטהחטען חייך לחרכע
 חוינגעטפרחכען, זח חקגע דער וועלט
 ערהחלטערעז חוס וייכעטווינלען טהון,
 חוכר דער געסחפסע געדענקען. דחז
 חכדענקען דעריעכנגען (ישראל), דיח
 פחמ חכפחכגע חן דיח ערוטע פרוכט
 ווחרען, דיח ווחרלעל דער רייפען ערוט

זִכָּר תַּחֲלֵת כָּל מַעֲשֵׂי •
 אֲשֶׁר בְּכָל שָׁנָה גַעֲשֵׂי •
 תוֹתֵלְתָם לְמָאֵם • יוֹצֵר
 כָּל יִזְכוּר • תוֹכַחַת מַעֲשֵׂי •
 אִם יֵצֵא בְּבַעַם • תוֹמָךְ
 לְמַעַנּוֹ יַעֲשֵׂי • וַיִּצְוֶרִים
 יִזְכוּר • זִכָּר שְׁמִבְּרֵאשִׁית •
 תְּבוֹאֵת רֵאשִׁית • שׁוֹרֵשׁ

מן שבת זמגט זמן דיעזעז טחטט זכר תחלת.

* אַפְחַד בְּמַעֲשֵׂי • אֲדַאג בְּכָל יַעַת • אִירָא בְּיוֹם דִּין •
 בְּבוֹאֵי לְזִכְרוֹן • אֲדַרוֹשׁ לְחֲנוּן • אַחֲלֶה לְרַחוּם • אַחֲנוּ
 לְחֶק לִי • יוֹם לְזִכְרוֹן • בְּבוֹאֵי לְמִשְׁפָּט • בְּמִי אֲשַׁעֵן • וּמִי
 יַחֲפֹשׁ לִי • צִדִּיק לְזִכְרוֹן • בְּאַבּוֹת בְּטַחַתִּי • וּפְעֵלִים אֲבִלְתִּי •

(*) דיח חיבערזעטלונג היערפחן זיעהע חייך לווייטען טחג. 8*

רע חויגען העררענד לו דיר , בי
דוח דין חוכער ערבחרט , חוכד חוכ
זער רעכט חוויגהרזט וויח זחנעכ
זיכט . ח דוח הייזיגער פֿורכטבחרער !

עינינו לך תלויות • עד
שתחנו ותוציא כאור
משפטנו איום קדוש :

ואומרים ארשת והש"ץ חזר , ויש קהלות א"ס בשנת , ויש שאין הש"ץ חזר .
ארשת . חוכטע דחו רעגען חוכו
רער זיפסען דיר חנענעהס זיין , חו
זערהחכזטער חוכד חוזהחכזטער
גחטט ! דוח הערקזט , הערזט , טוי
עזט חוכד פֿערמיחזט דוח טטיחזע
חוכזערז תרועה בלחזעכז , זח כיס
חויך מיט ערבחרטוכג חוכד וויהלגע
פֿחלזען חו , חוכזער סדר מלכיות !

ארשת שפתינו יערב לפניך
אל רם ונשא • מבין ומאזין
מביט ומקשיב לקול (בשנת זכרון)
תרועתנו ותקבל ברחמים •
וכרצון סדר מלכותנו :

הש"ץ אומר אתה זוכר .

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם
לפניך נגדו כל תעלמות וזהמון נסתרות
שמבראשית : אין שכיחה לפני כסא כבודך • ואין
נסתר מנגד עיניך • אתה זוכר את כל המפעל
וגם כל היצור לא נכחד ממך : הכל גלוי וידוע
לפניך יי אלהינו • צופה ומביט עד סוף כל הדורות •
כי תביא חוק ופרון להפקד כל דור ונפש • להזכר
מעשים רבים וזהמון בריות לאין תכלית • מראשית
בזאת הודעת • ומלפנים אותה גלית • זה היום
תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון • כי חק לישראל
הוא משפט לאלהי יעקב : ועל המדינות בו יאמר
מיזו לחרב • ומיזו לשלום • מיזו לרעב • ומיזו
לשבע • ובריות בו יפקדו • להזכירם לחיים ולמוות •
מי לא נפקד בזה היום • כי זכר כל היצור לפניך
בא • מעשה איש ופקדתו • ועלילות מצעדי גברי

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל־הָעוֹלָם כָּל־
 בְּכֹדֶךָ וְהַנְּשֹׂאָה עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ וְהוֹפֵעַ
 בְּהַדָּר גָּאוֹן עֶזְךָ עַל כָּל־יֹשְׁבֵי תִבְרָא אֶרֶץ־
 וַיֵּדַע כָּל־פֶּעוּל כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּ וַיִּבִין כָּל־יִצְוֹר
 כִּי אַתָּה יִצְרְתָּ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ
 יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:
 (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה בְּמִנוּחָתָנוּ.)

בְּיָדֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְרִתְּנוּ חֻקֶּיךָ בְּתוֹרָתֶיךָ
 שִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶיךָ
 (לשבת וְהַנְּחִילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבְתָּ
 קִדְּשָׁךְ וַיְנַוְחוּ־בָהּ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ)

וְטָהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדָּךָ בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת
 וְדִבַּרְתָּ אֱמֶת וְקִיָּם לְעַד בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל
 כָּל־הָאָרֶץ מִקִּדְּשֵׁי הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל יוֹם הַזְּכָרוֹן:

ותוקעין תשר"ת ובשבת חין תוקעין.

תְּקִיעָה: שְׁבָרִים: תְּרוּעָה: תְּקִיעָה:

יש קהלות שאין אומרים בשבת לא היום ולא ארשת, ויש שאומרים
 היום אבל לא ארשת, ויש שאומרים שניהם אבל אין הש"ץ חוזר, ויש שהש"ץ
 חוזר היום ואינו חוזר ארשת, ויש שהש"ץ חוזר שניהם וכן מנהג ק"ק פפ"ר"מ.

היום. הייטע חוט דער געבורט:
 ס'הג דער וועלט, הייטע ווערדען פֿער
 געריכט געלחגען חלוצע וועלטגעטומס:
 פֿע; זיין ווערדען ווייז קינדער ווער
 ווייז קעכטע חנגעזעהען, זיהוט דוח
 חוכה חלוצ קינדער חן, זיין ערבחרטע
 דיק חוכה ווייז זיך דער פֿוטער זיכער
 קינדער ערבחרט. זיהוט דוח חוכה
 חלוצ קעכטע חן, חן ס'חכטע חוכה

הַיּוֹם הַזֶּה עוֹלָם • הַיּוֹם
 יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט כָּל יִצְוֵי
 עוֹלָמִים • אִם בְּבָנִים אִם
 בְּעַבְדִּים • אִם בְּבָנִים
 רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל
 בָּנִים • וְאִם בְּעַבְדִּים

ככתוב בתורתך יי מלך לעלם ועד:
 ונאמר לא הבית און ביעקב ולא ראה עמל
 בישראל יי אהיו עמו ותרועת מלך בו: ונאמר
 ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
 ישראל: וכדברי קדשך כתוב לאמר כי ליי המלוכה
 ומושל בגוים: ונאמר יי מלך גאות לבש לבש יי
 עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: ונאמר שאו
 שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך
 הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי עזוז וגבור יי גבור
 מלחמה: שאו שערים ראשיכם ונשאו פתחי עולם
 ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי
 צבאות הוא מלך הכבוד סלה: ועל ידי עבדיך
 הנביאים כתוב לאמר כה אמר יי מלך ישראל
 וגאלו יי צבאות אני ראשון ואני אחרון ומכל עדי
 אין אלהים: ונאמר וערו מושיעים בחר ציון
 לשפט את החר עשו והיתה ליי המלוכה: ונאמר
 והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי
 אחד ושמו אחד: ובתורתך כתוב לאמר שמע
 ישראל יי אלהינו יי אחד:

ל ש ב ת

תקרא נצח יחיד במלוכה: בכתוב על יד נביאך והיה יי
 למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
 ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

יִמְלֹךְ: שְׁאִיֹּת תַּחֲתִיֹּת • ערדע, דח: הייטע העער, חוכר
 וְהוּד אֹתִיֹּת • שְׁאוֹן הַמּוֹן • דער געסמפֿע הענגע, חולעו ווירד
 בְּרִיֹּת • יִרְעוּ כִּי יִמְלֹךְ: חין פֿריידען חויזברעכען: «דער הערר
 תִּכֵּן בָּם בְּשֵׁמֶשׁ • שְׁמוֹ • רעגערט! «הייטע ווירד ער (משיח),
 לִפְנֵי שֵׁמֶשׁ • תּוֹאֲרוֹ כְּצֵאת • דעמען טהרן, דעמען רוהק חויק
 הַשֵּׁמֶשׁ • בְּמַלְכוֹ יִמְלֹךְ: דעמען בילדונג, דער זיכע פֿער-
 ח' תּוֹמֶה מִמְּזִרָה שְׁמֶשׁ • גלייכער חזט, חין זיכער רעגערונג
 וְעַד מִבּוֹאֵת שְׁמֶשׁ • תִּמָּה • חייגעזעלט ווערדען. חוכר ער — דער
 בָּרָה בְּשֵׁמֶשׁ • יְרוֹמָם • ערהחלסער פֿחק חויפֿגחנג ביי לוק
 וְיִמְלֹךְ: כעדרגחנג — ווירד דח: פֿרחוהע
 חוכר זיכעכערייכע פֿחוק עהפֿחור הע-
 בען, חוכר זעלכט רעגערען.

ל ש ב ת

בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
 לְשִׁפּוֹט אֶת הָרָע עָשׂוֹ וְהִיָּתָה לִּי הַמְּלוּכָה:
 ק' שְׁוֹא שְׁנָא אֵל • וְהוּא עַל לְשׁוֹנָנוּ בִּקְשׁ אֶמֶת וְאֵין •
 וְרַחֲקָה מְלוּכָה: ח' שְׂדֵי הַסֵּר אֶזְוֹן מִצְבֵּאָה • וִירְעוּ לָהּ
 תְּרוּעַת מְלוּכָה:
 בְּכָתוּב בְּתוֹרָתָהּ לֹא הָבִיט אֶזְוֹן בִּיעֲקֹב וְלֹא רָאָה
 עֲמָל בְּיִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵיו עֲמוֹ וְתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ:
 ח' תַּחֲגֹזֵר גִּיאֹרֹת • תַּתְּאֲזֹר עֲזוֹ • לְבַל יִשְׁתַּדֵּר • זֶר
 בְּמְלוּכָה: ח' תִּכּוֹן תִּבֵּל • כִּי יוֹנֵעַר רָשָׁע • וְשֵׁם צִדִּיק
 לְרִגְלָיו • וַיִּצְנֹף מְלוּכָה:

בְּכָתוּב בְּדִבְרֵי קֹדֶשׁ יי מֶלֶךְ גְּאוֹת לָבֶשׁ לָבֶשׁ
 יי עֲזוֹ הַתְּאֲזֹר אֵף תִּכּוֹן תִּבֵּל בַּל תִּמּוֹט:
 ק' תִּמְשׁוּל גִּיאִים • תּוֹכִיחַ לְאֲמִים • תִּשְׁכּוֹר מִטָּה רָשָׁע •
 מוֹשֵׁל הַמְּלוּכָה: ח' תַּחֲלִיף אֱלִילִים • תּוֹשִׁיב לְבָרָה •

יִמְלֹכוּ • וְאַחֲרָיו יִהְיוּ לְלוֹכֵי •
 קוֹמְמִיּוֹת יִלְכוּ • וּבְרֵאשֵׁם
 יִמְלֹךְ • רֹזֵה מוֹכְמִן • לְיוֹם
 זֶה מִזְמַן • רְשׁוֹם לְמוֹעֵד
 וְזִמְן • וְבוֹ נוֹקֵם יִמְלֹךְ •
 רוֹעֵה נַאֲמָן בְּבֹאוֹ מִתִּימָן •
 רוֹחֵס עִיר בְּתִימָן • בְּגִלְעָד
 יִמְלֹךְ • שֶׁנֶּאֱמַר עֲלִיזָה • וְסוֹד
 פְּלִיאִיּוֹת (נ"א פְּלִיזָה) • שִׁיר
 מִתְּלוּלִיּוֹת • יִפְצְחוּ כִּי

ל ש ב ת

נִשְׁמַר • לְסַחֵף מְלוֹכָה • כִּי צִעְדוּ בְּמִי שֶׁעַל • צָפוֹ בְּרוּחַ
 שָׁכַל • אָזָה יוֹנָטָנוֹ • וַיִּקְבְּלוּ מְלוֹכָה •

בְּכַתוּב בְּתוֹרָתָהּ תִּבְיָאמוּ וְתִטְעֶמוּ בְּהַר נִחְלָתָהּ מִכּוֹן לְשִׁבְתָּהּ
 פְּעֻלָּתָהּ יִי מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי בּוֹנֵנוּ יִדְיָהּ • וַיֹּאמֶר יִי וּמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד •
 כִּי קָמְטוּ שְׁעָרֵי זְבוּל • בֵּית עוֹלָמִים • כִּי מִבִּינֵימוֹ • שְׁבִתָּהּ
 מְלוֹכָה • כִּי קָדוֹשׁ יָבֹא בָם • לְעֹלָמִים • וְאִי יִשְׁאוּ רֹאשׁ
 בְּחֻדְשׁוֹ מְלוֹכָה •

בְּכַתוּב שָׂאוּ שְׁעָרִים רֹאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד • מִיָּהּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יִי עֲזוֹ וְגִבּוֹר יִי גִבּוֹר מִלְחָמָה • וַיֹּאמֶר
 שָׂאוּ שְׁעָרִים רֹאשֵׁיכֶם וְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד • מִי
 הוּא יְהוָה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יִי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה •

כִּי רִבְצָה עֲדִינָה • שְׁקִטָּה מֵאֶלְמוֹן • כִּי אָרַךְ לָהּ • קִץ
 הַמְּלוֹכָה • כִּי רִיבוֹ מוֹשִׁיעִים • שָׂאוּ אֶדָר מִתִּימָן • וְשִׁיתוּ
 עַל אֶדָן • הוֹד הַמְּלוֹכָה •

כסאו • יֵשֶׁב וַיִּמְלֹךְ : פֹּר
 תְּפִירָה אֶרֶץ • בְּכָל־יוֹם
 וַיִּחַרֶץ • פַּח בְּיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ •
 יִרְגֵּץ וַיִּמְלֹךְ : פֶּחַד
 שׁוֹפְרוֹת עֶרֶץ • יִשְׁלַשׁ וְכֶם
 יֶרֶץ • פֶּאֶר מִכְנֶה הָאָרֶץ
 יַעֲלוּ בִי יִמְלֹךְ : צִבִּי
 מִזְדוּם יַעֲלֵה • וְאֶדֶר
 מִשְׁעֵל • צֹהֵל מִשְׁמִי מַעֲלֵה
 יִרְנֶנּוּ בִי יִמְלֹךְ : צְבָאוֹת
 כָּל פֹּעֵל • לְצַלֵּם יִרְמִי
 תַעֲלֵה צִפִּירַת פֶּאֶר לְהַעֲלֵה
 הֵן לְצִדִּיק יִמְלֹךְ : קְצִינִים
 אֲשֶׁר מָלְכוּ • אֶדְרַת
 יִשְׁלִיכוּ • קוֹל יִתְּנוּ וַיִּמְלִיכוּ •
 לְאֶדוֹן בִּי יִמְלֹךְ : קְרוֹאִים

ל ש ב ת

בְּכָתוּב בְּדִבְרֵי קְדֻשָּׁה יִפָּה נֹחַ מְשֹׁשׁ כָּל
 הָאָרֶץ • הֵרָצִיוֹן יִרְבְּחֵי צִפּוֹן קְרִית מֶלֶךְ רַב :
 ק' פָּנֵי מְאֹר לְבָנָה • וְחֶמֶד תַּחֲפִיר • וַיִּבֹשְׁשׁ עוֹבְדֵימוֹ
 בְּשִׂאתָהּ מְלוּכָה • ס' פֶּאֶר עֵיר יוֹפִי • לְבָרָה כַּחֲמָה
 וְגִלָּה לְנִגְדָנוּ • כְּבוֹד מְלוּכָה :
 בְּכָתוּב עַל יַד גְּבִיָּא • וְהַפְרָה הַלְבָנָה וּבִנְשָׁה הַחֲמָה בִּי
 מֶלֶךְ יִי צְבָאוֹת בָּהֶר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם וְנִגְדָה וְקָבִיו כְּבוֹד :
 ק' צְבָאוֹת גְּאוּלֵי צוּעֵן • שׁוֹרְרוֹ בְּלִיל חַג • וְהוּא לִילָה

הגוים • עת אתא למלוק:
 נדיבי עמים יספוי
 מעמים • נשוא מעטי
 עמים • א מקומם ימלוק:
 נגון נעימים • למולם
 מנעימים • נשואם
 מעמים • עליהם למלוק:
 סכות אלילם • כוזב גלולים •
 סחוב כמון חללים • יושלכו
 בלי למלוק: סוד א אלילים •
 הבו בני אלילים • שאו זמרה
 והלולים • לאדון בימלוק:
 עוז יד בהשיאו • להרים
 נשיאו • עמסיו בנשיאו • יעוז
 וימלוק: על רום משיאו •
 ידיהו בנשיאו • על הור

ל ש ב ח

מלוקה: שעיר החניה • להורהו בצדו • ויירש בקול בכי •
 חרב ומלוקה: ש' שגב חלק • היות גביר לאחיו • ועוד
 תשוב • לישרון מלוקה:
 ככתוב בתורתך ויהי בישרון מלך
 בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל:
 עשה לה בציון • שם נזראות • באז תצליחנה • בכסא
 מלוקה: ש' עורר והקץ • משוש כל הארץ • וכוונ
 כסאך בקרית מלוקה:

כעשהו ווירד. ויח ערטינען פֿון חיהם,
 דען ענגען גלייך, חוּכר רוען פֿע-
 חייכט: דער עוויגע ווירד רעגערען!
 יח ער ווירד דיח כיתים חוּכר רוען,
 חיהרע חיהען לערסטערען, דען
 טהרן זייכע חייגענען רייכע;
 בעגריכען, חוּכר זעלבסט רעגערען,
 דמן ווירד חמן דיח חוּכר זעלבסט זייכע;
 רייכע, זייכען פֿרעכטלוג חיהן הייליג;
 טהוק טויען; חוּכר ער ווירד — כחך
 פֿון ענדונג זייכע גרעסען ווערקן —
 פֿון חוּכר חוּכר חוּכר רעגערען. חוּכר
 חוּכר טהוק ערפֿער רחמט, ווירד ער
 דמן בייגען, בערג חוּכר היגען ערכה.
 ריגען, היט דונקען דיח פֿון קער
 דעקען, חוּכר חוּכר בעלייכטען היט
 דעם טהוק זייכער חוּכר זעלבסט! ער
 ווירד דיח היטהען חוּכר חוּכר, כח
 חוּכר פֿון חוּכר — חוּכר ריעען טהוק היט
 ער דמן חוּכר: כעסטיווט — חוּכר ווירד
 פֿון ליון חוּכר רעגערען. היידען ווער-
 דען טהוק, חוּכר חוּכר היגע פֿון חוּכר,
 טהוק גלייטען, ווען ער, דער חוּכר

מתהלכים • לפני
 במלכים • יחד ממלכים
 יי מלך • בתים בבתו •
 אים בדתו • כם
 ממלכתו • יבון ומלך:
 כבוד מר כותו • וקדוש
 הליכתו כגמר מלאכתו.
 לעין כל מלך: לכל גבה
 יפיל • והר וגבע יפיל •
 לכל אום יפיל • וכאור
 זרוע מלך: לראי יקפיל •
 וחדשים יפיל • ליום זה
 פור הפיל • מציון למלך:
 ממו גוים • והמו גאים •
 מעדו מתגאים • גאה
 בבאו למלך: מלכו
 דגוים • נטלו סגוים • מלך

ל ש ב ח

לבנו הושב • וכח אל הכיר • למרים ומשפיל • השלים
 מלכה: מגרה צאן לטבח • ונתכנו עלילור • בלבוש
 צעיר • רודם המלכה: מכור בלא הון • פדוי בלא
 כסף • סלו למטה כמים • לב המלכה: נמכרו יונים •
 לבני יונים • ורחקום מעל • גבול מלכה: גארו ברית
 ודת • והמירו עם באל • ומגרום בלא כת • מכהגי

למלכו. זבים בהמליכו. על כל ימרו: חדשו מלוכה בדת ובהלכה. חוטר ממלכה. במישור ימרו: חובש ארוכה. וארד יום מבוכה. חתלה למכה. יעל בעת ימרו: טורח מלכות. עובדי משכיות. טמאו חמד שכיות. בגאורה למרו: טורח זכיות. ושאג קול בכיות. טבע צול דכיות. יפנובם ימרו: יהב משליכים. עליו בני מלכים. יום זה לו מחכים בו יבא למרו: יעברו

ווערדען דיין פֿרוממען (ישראל) הולדי גען, חוכר ער ווירד חיבער מולדע: רעג גיערען. ער ווירד דין: ריך דורך חייב פֿיהרונג פֿון רעכט חוכר פֿרדנונג ווידער כייח בעלעבען, חוכר דין: קח כגליכע לעפטער לור גערעכטיגקייט טוינגען. דיין חוכר: טיען געטלוגגע ווחוכדע, ווירד דין חויגעהייט ווערדען, חוכר וויר גחללויך גענעזען חוכטער זיכער רעגירונג. יענע נחטטיגע רייכע, פֿערעהרער דער גחטלעכבילן דער, החכען דיין גחטטליכע נחמא טהיגע ווחהכונג עכטווייהעט, חוכר חיהרע סטחולע העררסאכט חויגגע. חייבס. חבער דער הערר ווירד דין ווחמערנדע געהיין דער טיען פֿערע עכקטען פֿרוממען (ישראל) טויען, חוכר עזובוט ווידער חיבער זיח רעגירען. חיהס חיבערנחטען: זיח זיך גחלל, חיה בען חיהר פֿערטרויען, דחט ער חייכזטן דיעזעם טחגע קחממען, חוכר דין: קחכגליכע לעפטער מולדין חיבער

עה פנה ארץ. לפני ארון הברית. ארון המלוכה: יושבי חרושת. אז הקשר לחץ. עזרוהו בלי בצע. אפסי מלוכה: יה נלחם בם. צבא בלי בצע. בן יאבדו שאר. ולא המלוכה: בארו בלבנון. אשור גדל. וחרף אוריד. בביר המלכה: כליל אש הממם. כליל שמורים. ואז ידעו כל. כי לאל המלוכה: לשחת כרע כל. כחשבו עלות לשחק. וסר מנו לבב אנוש. ורד המלוכה:

חלוק מהלך. חמש מאות
 הלק. הדור עד הומלך.
 בעזר המלך. דבר
 המלך. על-מה מלך.
 הרא במי נמלך. כי אין
 למלך. ומלפני מלך
 מלך. חי מלפנים מלך.
 ועד תכל כל מלך. הוא
 לבדו ימלוך. ומה יעזר
 מלך. בעזר משפט מלך.
 ובעבור סופה בהלך.
 יחלוק ממלך. זך דין
 בערכו. יאחז דרכו. ודים
 בדרכו. נקם יעט ומלך.
 זר זר בשלכו. יתן עוז

ל ש ב ת

כי נשבע חי. בכסא מלוכה. ויולעג בכל דור. כי לא
 למד. מי נלחם בים. ועטה מלוכה. זך על אדוניו.
 עבד יושב נגב. פזאת תרגז ארץ. בשאת עבד מלוכה.
 זרע פרוכים. החרמו ארורים. כי נתנו קול. לאדיר
 במלוכה. חשבון ובשן. עזרו מלחמה. בלי לתת
 ידה. לצבאות מלוכה. חילם נשמה. וארצם הלכה.
 ומעל זרועם נפלה מלוכה. טפשו בני כנען. כי נכרים
 הם. באדמת בני שם. זרע מלוכה. טבחים בן גון.

מקובל דיעונו בחטענו; וירר ער דוח
טחולעלען דעם טהרמכע סטחטען,
דחו הוי: דער סטחולען לע-סטחטען,
דחט עז כחטערהר העררע. חין
חייכער חיסטע ווירד ער ווירדען, ווירד
חזו קחכג ערטיכען, חיר דחו ריך
חכערגעבען, חוכד דחו רעגערט ער
חזוין. ער ווירד דוח בעהעררערין דער
רייכע (כשדים) דעחטיהיגען, דחוקער
חוכד רייכע לערסטחטען, חוכד חזוין
רעגערען. הייטע ווערדען חייכט דוח
דערלויכטע דער בעגעבעהייט גן,
דוח ביכער דער געטיכטע חויפגע-
טחגען; דוח וייכער חחרען ווערדען
טחזלח: געטפרחכען ווערדען, חוכד
זור רעגערונג געלחכגען. יעכע חוי
בערטיהיגע בעהעררערין דוח דחו
לעפטער דחך זור ערבעטטעלט החט
— החט חכדערע קרמבען לערטערעטען
חוכד סטחול געטפרחכען: חיר חזוין
געבוהרט דחו לעפטער, קייכער חחוט
חזוט טיכטיג זור קחכגוויירדע! דוח
החט חייכעס כידערגעטלחגעכען דחח
קע דחו זור כחך רייכהייט טטרעכט
(ישראל) חיהר יחך טווער חויפגעלעגט
— עז חוטעז ערטחגען, ביז חייכט

בבואו להלוק • נתוש חנה
ממלוק • בית גאים בלי
מלוק • יסח לבל ימלוק:
בתוכי יהלוק • בהופיעו
למלוק • במלכותו אמלוק:
ואזימלוק: גברת ממלכות
גויים וממלכות • יהום
והואימלוק: גליון הליכות
וספר תהלוכות • גל היום
לזכור • חוכיו למלוק:
דורכת נסיכות • בחנון קול
בכות • הברה אני במלכות
ומי יוכר למלוק: דבאי
רוח נמיכות • מחפשי ביום
היו זכות • דשה בעול
מלכות • עד צור ימלוק:

ל ש ב ת

ובאו ממלכות • ראו מה נהדר • במזח המלוקה: גל לוחו
אחי • ונרוממנהו יחד • ואל תתגאו • בגזר המלוקה:
דרכים בעת • נעשתה מצולה • התבוננו יחד • למי
נזרקה מלוקה: דרה סוס בים • כנגד שש מאות רכב
ומה יועיל גבר • עוז במלוקה: האזינו רזונים • אז וירגזו
הביטו חתת ומאסו מלוקה: הגידו כחו • לאמים ודברו
לזה יכתב • שם המלוקה: ונלחם ראשית • גוים ואבד

על כן נקודה לה יי אלהינו לראות מהרה בתפארת
עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות
יכרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר
יקראו בשמחה להפנות אליה כל דשעי ארץ.
יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לה תכרע כל ברך
תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו
ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול
מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי
המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד:

ויען ר"ה מן שבת סוף חג ויין חין סיעורן קבלות אהללה טפחטט אנכיבה.

סדר

מיוסד ע"ס א"ב מרובע.

אנסיבה. חיד ריכע. היינעט קחני
טרמקקסער דער, ווען חיד חין זיינען
וועגען וועלכעלע; חוכר ווען חיד זיינען
חולחכט הולדיגע, וך ערטייכט ער חין
חמיסטחטישעט געוועזן. חוכר ווען
חיד דען גחטלעכדיעכט היכוועגסטחע.
פע, דח סיקקט ער חיר, כחך סחך
דעט בעטטיחטען טחג, דען סערה
הייטכען כחטען (חליהו הנביא) חוכר
דחן רעגיעט ער ועלזוט. היט דער

אנסיבה מלכי לפני
בהתהלכי. אמצו
בהמליכי. ימזור עוז
וימלוך. אליל בהשליכי.
לפני בא יום מלכי. איש
מלאכי ישלח ואז ימלוך:

לשבת

* אהללה אלהי. אשרה עז. אספרה כבודו. אאפדנו
מלוקה: אשגב לפועל. אשר שח ופעל. אנהו. כי
לו יאתרה מלוקה: בעזו נצח אשגן. כי צבאו אני. ולי
נארה שית. גודל המלוקה: בקהל אשר. ברב עם
אדבר. למי שיאת ויתר עז. ולמי המלוקה: גושו גוים.

(* דין חוכרעטלונג סוף אהללה יעהע במוסף ליום ב' דר"ה.

שופכים נכחך כמים. ואתה
תשמע מן השמים. שלא
יבשלו בלשונם. ולא יבשו במשענם.
ולא יכלמו בם שאונם. ואל
יאמר פיהם דבר על
ברצונך: כי חנוניה יי אלהינו
המה חנונים. ומרוחמיה המה
מרוחמים: כמה שידענו יי
אלהינו את אשר החזן יוחן.
ואת אשר תרחם ירחם:
בכתוב בתורתך וחנוני את
אשר אחן. ורחמתי את
אשר ארחם:
ונאמר אל יבשו בי קויה
אדני אלהים צבאות. אל
יכלמו בי מבקשיה יישראל:
כותחין הארון.
אוחילה לאל. אחלה פניו.
אשאלה ממנו. מענה לשון:
אשר בקהל עם. אשירה עוז:
אביעה רננות. בעד מפעליו:
לאדם מערכי לב. ומי מענה
לשון: יי שפתי תפתח ופי
יגיד תהלתך: יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפיה
יי צורי וגואלי:

עמפך, טיטטען חיהר הערל דער
דיר חוץ, זיך ערהרע זיך חוץ דייכען
היחזען! גיב חיהרע לונגע ויכטיג
קייט, חיהרעס דערטרעגע חכסטחנה,
רחמיט זיך חין חיהרעס בייחטטחנה
כיכט בעסחחט, חוכר חיהרע געחייכרע
כיכט דורך זיך לו טחנדען ווערדע!
ח חחכטע חיהר חוכר קיין ווערט חוץ
סערעכען דחז דיר היסטחלע! דען
כור דיכע גיכטליכגע, הערר, חוכר
זער גחטט, זיכר בעגיכטיגט, כור
דייכע בעגכחדיגטען זיכר בעגכח
דיגט; ווער וויזען עז, הערר, חוכער
גחטט! דחט כור דער בעגיכטיגט
חייט, דען דוח בעגיכטיגט, כור
דער בעגכחדיגט חייט דען דוח בע
גכחדיגט; זיך טטעהט חין דייכער
זעהרע געטרעכען: «חייך וויזרע גע
וועגען זיין, וועס חייך געוועגען בין, חוכר
חייך ערבחחען, דעזען חייך חייך
ערבחחען.
ונאמר. חוכר דערנער היסט עז:
«זחט כיכט דורך חייך בעסחחט זיין,
דיך דיר דערטרעגען, גחטט, הערר
דער וויזט! זחט כוכט חן חייך לו טחנה
דען ווערדען, דיר דייך זוכען, גחטט
ישראל!»
אוחילה. חייך בעטע לוס הערר,
דעעה חיהן חן, חוכר ערבטע חור
חייכען חייכעהחייכרען דערטרעג
חוכטער דיעזער דערזחחחחחח חיל
חייך זיכע העררליכקייט בעגיכגען, חוכר
זיכער טחחטען רוחס: חיל דחן חייכען
זיכען פליטען. דער חעכט חידכעט
זיכע געדחחקען, גחטט חבער גיכט
דער לונגע דען חוידרוק. הערר!
חחכע חייכע זיכען, דחט דייכען
רוחס חייך חוכר דערקידע! וועהל חח
גען דיר געחלען דיר רעדען חייכע
חוכרען דיר געדחחקען חייכע הער
לעכ, דיר, עווער, חייך חחחח חוכר
חייך ערלחחער.

זער הייזען הייזען, דיין ערדע
חוכר חולע, ווי דער הייזען
דער עוויגע, הייזען גוטע, הייזען דער
גוטע חולע גוטער חוכר דער הער
חולע הערען, דער גוטער חוכר
טיגע חוכר פֿורכטער גוטער דער
ניכט כחך חזקהען דער פֿערזון
ניכטעט, חוכר קיינע בעסטעכונג
חכמהעט. ווען חך דען כחען דען
עוויגען חכמהע ערקעכט דיין גוטע
חוכער גוטער! דער כחע דען
עוויגען זיין געלובט, פֿון כון חוכר
חין עוויגקייט!

אלהינו. חוכער גוטער חוכר גוטער
חוכער פֿערטער! זיין הייזע דעם
חוכער דער חכמהעקטען דיינע פֿחוק;
ישראל, דיין פֿחך דיר חין געבעטע
סטעהען, חוכ ערברחונג פֿיר דיין
פֿחוק ישראל לו ערפֿלעהען. לעהרע
זיין ווייז זיין רעדען, חוכער ריכטע
זיין ווייז זיין זאגען ווייזען. ווייזען
חיהרען ווייזען, חוכר חוכער ווייזע
זיין ווייז זיין דיר חוכ פֿרייען. חוכ זיין
ווייזען חין זיין זיכטע דיינע חכמהע
לע! זיין בייגען דיר דיין קניע; חיהר
חוכר זעגנעט דיין פֿחוק; חוכ זעגנע ווייז
חולע חוכעט הייזע דעם זעגען דיינע;
חייגענען חוכער! זיין פֿיהרען דיר
דיין פֿחוק פֿחך, חוכר חין דעווען
חיסטע טרעטען זיין חין; דיין חויגען
דיינע פֿחוק; זיין חין זיין געהעפטעט
חוכר דיין חיהרען סחפֿטען לו דיר.
חוכער טרעטען זיין פֿחך דעם ארון
הקודש הין, דיינען חוכווען לו בעי
חוכפֿטיגען חוכר דיינען גרייט. דיין פֿחוק
רייזעט זיך סחפֿטעכר חוכ זיין העי
חוכ חוכ בליקק' חין זיין ערברחונג;
פֿחל חין דיינען חכהען הערען! זיין
העבען חיהרע חויגען גען הייזען

ושמי השמים הארץ וכל אשר
בה: כי יי אלהיכם הוא אלהי
האלהים ואדוני האדונים הא
הגדול הגבור והנורא אשר
לא ישא פנים ולא יקח שוחד:
כי שם יי אקרא הבוגדל
לאהינו: יהי שם יי מבורך
מעתה ועד עולם: סוגרין סוגרין.
אלהינו ואלהי אבותינו היה
עם פֿיפֿות שלוחי עמה בית
ישראל. העומדים לבקש
תפלה ותחנונים מלפניה על
עמה בית ישראל: הורם מה
שיאמרו. הבינים מה שידברו.
השיבים מה שישאלו. ידעם
היה יפארו: באור פֿניה יהלכון.
בך להיכרעון. עמה בפֿיהם
יברכון. ומברכות פֿיה כלם
יתברכון: עמה לפֿניה יעבירון.
והם בתוך יעבירון: עיני עמה
בם תלויות. ועיניהם לה
מיחלוצת: גשמים מול ארון
הקודש באימה. לשבך בעם
וחימה. ועמה מסביבים אותם
בחומה. ואמר מן השמים
תשגים אותם לרחמה: עין
נושאים לה לשמים. לב

בְּמִשְׁפָּטָם לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה | בְּמִשְׁפָּטָם וּשְׁנֵי
 רֵי יְיָ: | תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:

(לשנת ישמחו במלכותה שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי.
 כלם ישבעו ויתענגו מטובה ובשביעי רצית בו וקדשתו המדה
 ימים אתו קראת. וקר למעשה בראשית:)

בעלינו פותחין הארון. בשלש סס חלקנו כהס"ה. בואנחנו כורעים פותחים הארון.
 עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר
 בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו
 במשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם וגורלנו
 ככל המונם. ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים
 לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
 נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו (כ"א וכסא כבודו)
 בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים: הוא
 אלהינו אין עוד (כ"א אחר). אמת מלכנו אפס זולתו
 ככתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך
 כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
 מתחת אין עוד:

סוגרין הארון.

הש"ץ חוזר בקול רם הוא אלהינו וכו'.

בשעה שהליצור אומר הוא אלהינו וכו' אומר הש"ץ אילו הפסוקים
 וטוב לבטל גזרות רעות קבלה הוא מן רבי אלעזר בעל הרקת.
 (אתה הראת לדעת כי יי
 הוא האלהים אין עוד מלבדו.
 וידעת היום והשבת אל לבבך
 כי יי הוא האלהים בשמים
 ממעל ועל הארץ מתחת אין
 עוד: שמע ישראל יי אלהינו
 יי אחד: הן ליי אלהיך השמים
 אתה. מלוע: דיעזר: חזיט דור גע.
 לייגט ווטרדען דמחזיט דוח ווייזעזט,
 דחט דער עוויגע דער ווטרדע גחטט
 חזיט, חוכד חזיטער חיהט קייכער.
 ערקעכע מלזח חוכד חיהט ווטרדע לז הער
 לען, דחט דער עוויגע מלזיין גחטט
 חזיט, חוכען חיהט היממעל חוכד חוכטען
 חזיט דער ערדע, חוכד גחטט קייכער.
 חזיט, ישראל! דער עוויגע, חוכדער
 גחטט, חזיט חזיין חייכגע, עוויגע
 וועזען. זעהע! דער עוויגע, דייכע
 גחטטע, חזיט דער היממעל חוכד מלז

מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע
 והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פזורינו מבין
 הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו
 לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
 בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות
 חובותינו תמידים כסדרם ומוספיהם כהלכתם:
 ואת מוספי יום (השבת היום ויום) הזכרון
 היום נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות
 רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי
 משה עבדך מפי כבודך באמור:

לשם וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת
 מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

(זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור לית' זכ' יום"מ ואין לאמרו זכ' כ' יעז"ץ).

ובחדש השביעי באחד לחדש מקראת
 קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו
 יום תרועה יהיה לכם: ועשיתם עלה לריח
 ניחח ליהוה פר בקרבן אחד איל אחד כבשים
 בני-שנה שבעה תמימים: ומנחתם
 ונסכיהם כמדבר שלשה עשרנים לפר ושני
 עשרנים לגאיל ועשרון לקבש ויין כנסכו

ושני שעירים לבפר ושני
 תמידים כהלכתם: מלבד
 עלת החדש ומנחתה ועלת
 התמיד ומנחתה ונסכיהם
 להטאת ונסכיהם

וירוממוך בקהל עם: וישמעו
רחוקים ויבואו. ויתנו לך
כתר מלוכה:
ותמלוך אתה יי לבדה על כל מעשיך בדר
ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך בכתוב
בדברי קדשך ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור
ודור הללויה:

קדוש אתה ונורא שמה ואין אלוה מבלעדך
בכתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש
נקדש בצדקה: ברוך אתה יי המלך הקדוש:
אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו.
ורצית בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו
במצותיך. וקדבתנו מלכנו לעבודתך ושמה
הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה
ואת יום הזכרון הזה. יום זכרון תרועה באהבה מקרא
קדש וזכר ליציאת מצרים:
ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
אדמתנו ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו
בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא
שמה עליו מפני הך השלוהה במקדשך: יהי
רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מקדש רחמן
שתשוב ותרם עלינו ועל מקדשך ברחמך
הרבים ותבנה ותרם ותרם ותרם ותרם

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה
ואת יום הזכרון הזה. יום זכרון תרועה באהבה מקרא
קדש וזכר ליציאת מצרים:
ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
אדמתנו ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו
בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא
שמה עליו מפני הך השלוהה במקדשך: יהי
רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מקדש רחמן
שתשוב ותרם עלינו ועל מקדשך ברחמך
הרבים ותבנה ותרם ותרם ותרם ותרם

לְדֹר־שִׁיחַ וּפְתָחוֹן פֶּה לְמִיחָלִים לָהּ שְׂמִיחָה לְאַרְצָהּ
 וּשְׁשׁוֹן לְעִירָהּ וְצִמְיַחַת קָרוֹן לְדֹד עֲבִדָּהּ וְעִרְיַכַת
 נֵר לְבֶן יִשִּׁי מְשִׁיחָה בְּמִדְרָה בְּיָמֵינוּ:
 זָבֵבן צְדִיקִים יִרְאֵוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׁרִים יַעֲקֹלוּ
 וְחֲסִידִים בְּרִנָּה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֹּץ פִּיהָ וְכָרָא
 הָרַשָּׁעָה כָּלָה כַּעֲשׂוֹן תִּכְלָה בִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
 זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

ב"ק פ"ק רמ"א אין אומרים ויאתיו, ודע שפיוט הזה הוסד ע"ד א"ב
 חסד וי"ו שזראש כל חסד, ולכן ל"ל ויומרו תמיד דוגמת כל אומר
 ואומרה שזאוי"ו תמורת א"ף, וגם ויזכרו לך איננו בדכוסים ישנים.

ויאתיו כל לעבדה. ויברכו
 שם כבודך. ויגידו באיים
 צדקה. וידרשוך עמים לא
 ידעוך. ויהללוך כל אפסי
 ארץ. ויומרו תמיד יגדל יי
 (ויזכרו לך את זכיהם)
 ויזכרו את עצביהם. ויחפרו
 עם פסיליהם: ויטו לשכם אחד
 לעבדה. ויראוך עם שמש
 מבקשי פניה. ויבירו כח
 מלכותך. וילמדו תועים
 בינה: וימללו את גבורתך.
 וינשאוך מתנשא לכל לראש
 ויסלדו בחילה פניה. ויעטרוך
 גזר תפארה: ויפצחו הרים
 רנה. ויצהלו אים במלכה.
 ויקבלו עול מלכותך עליהם.

ויאתיו. חלוצה ווערדען קמחטען, דיר,
 עוויגער, לז דיענען, ווערדען דען נחש
 מען דינער העררליכקייט לזכען. זיח
 פערקינדען חויל דען חוכעלן דינער
 גערעכטיגקייט; דמן זוכען דין פחוקה,
 דין דין ניכט קמחטען, דמן פרייען
 דין חלוצה נכדען דער ערדע, רופען
 חיטהער: «גרמט חיים דער עוויגען»
 (זיח ברינגען דיר חיהרע תפסער דמר;
 זיח פעררווערפען חיהרע חבגחטטער
 טחטען חיהרער גחטלען זיך. חייכא
 טהיג נייגען זיח דינער דיענוט חיהרע
 סונטער הין, פערעהרען דין היט
 זוכענעכאויפגחכג, דין זיך זעהנען, דיין
 חכטליט לז סויען; זיח ערקענען דינער
 חלוצהכטיגע העררשחפס, זעהרען
 דען חיררענדען פערמנפס. זיח טפערע
 כען דען רוהט דינער חלוצהכט, ער
 חקהען דין, דער דוח ערהחכען חיה
 בער חלוצה חכערהייפטער ביזט; זיח
 בעסטען עהרפֿורכט: פחול דין חו, קרמ
 כען דין היט העררליכער קרמכע. דמן
 יויללען לויט דוח בערגע, חוכעלן
 פחקהחקקן דינער רעגערונג; חלוצה:
 כיהט דמן ימך דינער העררשחפס

(Rosch Hashanah 1.)

חוכר יעדער גלויבט, דחט ער
גערעכט חוכר רעדליך חזט.
ער חזט קורללחרכיג חוכר
נחגחויטהיג.

חוכר יעדער גלויבט, דחט ער
טווער לו ערלירכען חזט.

ער חזט ערבחרחוכג: ערלירכען;
דח ערבחרחוכג ווירד דעס לחר
פחרגעלחרגען.

חוכר יעדער גלויבט, דחט ער
זיכט לו בעזחכפטיגען חזט.

ער חזט רעכטטחפפערן; קליין
חוכר גרחס זינד חיהס פחרלז;
קחחען גלייך.

חוכר יעדער גלויבט, דחט ער
חיין גערעכטער ריכטער חזט.

ער חזט חויפריכטיג חוכר
טרייח געזיכט, דען טרייח
געזיכטען.

חוכר יעדער גלויבט, דחט זיין
טהון קהכע פעהל חזט.

ק' וכל מ' שהוא צדיק וישר :

ח' הקצר בזעם ומאריך אף :

ק' ו' מ' שהוא קשה לבעוס :

ח' הרחום ומקדים רחמים
לרוגז :

ק' ו' מ' שהוא רך לרצות :

ח' השוה ומשוה קטון וגדול :

ח' ו' מ' שהוא שופט צדק :

קו' ח' הרתם ומתמים עם
תמימים :

וכל מאמינים שהוא :

תמים (כ"ח שהוא תמים) פעלו :

זק"ק פפר"מ ונקלת קהלות ח"א לא תושגב ולא ככתוב.

(תושגב. דוח, גחטט, חלזין
ביטחקך ערהחבען, טהרמכוס
חיבער חלזעז חין חייכהייט.)

(חושגב לבדך ותמלוך על
כל ביהוד :)

(ככתוב על יד גביאך והיה יי למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :)

ובכן תן פתחך יי אלינו על כל מעשיך ואימתך
על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים
וישתחו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגדה
אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמו שידענו
יי אלינו שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה
בימיך ושמה נורא על כל מה שבראת :
ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראך ותקנה

חונד יעדער גלויבט, דאס ער
דאז לעבעכדע חונד זעלבסט
סטחדיגע וועזען היינט.

ער חיוט חלוגיטיג; חיינ ווההנ
טהחטער דער כיכטווירדיגען
זך וווח דער פרחטוען.

חוכר יעדער גלויבט, דאס
ער פלוצלינגיג חיות.

ער קעכט ד'יח כ'יגווג ח'לזער
געט ח'פ'ע.

חומר יעדער גלויבט, דאס ער
זיך חיס אונטערזייבעט

כבודו המט.

פז חזקת פלוגה עכר אור
פלוגה עכר.

חולד יעדער גוויבט, דאסער
חולדעכטיג חיוט.

ער וואָהנט פֿערבֿתֿרגיען, חין
עכטן חונדורכֿרינגליכן טחט-

חומר יעדער גלויבט, דאס ער

ער חלוציכגע חזט.
ער זעלט קחכיגע חזט, חיהק

חזון חזו העררס חפפס.
חוכד יעדער גלויבט, דאס ער

זיין עוויגער קאכיג חיות.
ער לחסס זיינע הולד וואלטיג

וַיִּבְעַר חֲלוֹעַ גַּעְשׁוֹ עַכְסֵר.

וַיֵּכֶּה הוֹלֵךְ חוֹפֵבֵי הַחֹלֶט.

על חיות דען ווירערטפענוטי
גען געלחזען חוור כחכוכט

חֹכֶד יַעֲרַעַר גְּלוּיִכֶּט, דַּחַט

ער ווייל עוויג פֿערליהעט.
ער חיצט דער פֿולנערהאָכזעט.

זוכר יינע חויגען ווערקען חויל
יינע פֿרוממען.

חונד יעדער גלויבט, דאסער
עבעטע ערהערט.

ער תפלה דען כוונות ערטי
ען זינגע פארטע . . .

מִרְמָן פִּחְכֵּעוֹ.
מִרְמָן פִּחְכֵּעוֹ.

ח חיס חפפכעו חרעו עה

פִּתְחוּגֵם.
עַר הַחֹם הַיָּמָּה דַּעַן פֶּרַעֲלוֹעַר
שֶׁיֵּלְכֵם : שׁוֹמְרֵי דַּחֲמָא עַר יִזְרָא

וַיִּכְרֹם דָּחָם עַר יֵץ
וּקְעָה רַע.

וַיִּצְדָּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט הַמִּשְׁפָּט:
דח: געזעטל ווונד דח: רעכט, חונד
ט פריק חונד: גערעכט חים געריכטע,
ו קונדיג דע: געריכטע:!

פּוֹתֶחֱן הָאֲרוֹן. מיוסד ע"פ א"ב.
ס' הָאֲרוֹן בִּיד מִדַּת מִשְׁפָּט:
ק' וְכָל מַאֲמִינִים שְׂהוּא אֵל
אֱמוּנָה:
חונד: הארון. ער חייט דער הונד.
המבער דע: רעכט:!
חונד יעדער גלויבט, דחט ער
חיינ גחטט דער טרייע חונט.
ער פריגט ווונד דורכערטט

ס' הָבוֹחֵן וּבֹדֵק גִּנְיָ נִסְתָּרוֹת:
ק' וְכָל מַאֲמִינִים שְׂהוּא בֹּחֵן
כָּלִית:
דח: פערבונדגעכונטע געהייט:
כיסע
חונד יעדער גלויבט, דחט
ער דע: העכטען חונכערזטע:

ס' הַגּוֹאֲ מִמּוֹת וּפִוּדָה מִשְׁחָת:
ק' וְכָל מַאֲמִינִים שְׂהוּא גּוֹאֵל
חֲזֵק:
ער ערלונט עקס טחדע חונד
בעפרייעט חונ: דער גרוכט.
חונד יעדער גלויבט, דחט ער
חיינ חכטיגער ערלונדער חונט.

ס' הָהֵן יִחִידִי לְבָאִי עוֹלָם:
ק' וְכָל מַאֲמִינִים שְׂהוּא דִּין
אֱמֶת:
ער חונט חללין ריכטער,
חלנער וועלטגעטחעפע.
חונד יעדער גלויבט, דחט ער
חללין חיינ טרייער ריכטער חונט.

ס' הַהֲגִי בִּאֲהִיָּה אֲשֶׁר אֲהִיָּה:
ק' וְכָל מַאֲמִינִים שְׂהוּא דִּיה
(וְהוֹרָה) וִיהִיָּה:
ער ווירד דח: חונכערחכדער:
ליכע עוויגע ווינען געכחכט.
חונד יעדער גלויבט, דחט ער
וויר, חונט, חונד זיין ווירד.

ס' הַוִּדְאִי שְׁמוֹ בֶּן תְּהִלָּתוֹ:
ק' וְכָל מַאֲמִינִים שְׂהוּא וְאִין
בְּלָתוֹ:
ער חונט: דעזען רוהק זי
כעס כחען גלייכט.
חונד יעדער גלויבט דחט חויה:
זער חיהק קיינער חונט.

ס' הַזֹּכֵר לְמִזְבְּרֵי טוֹבוֹת
זְכוֹנוֹת:
ער חונט חים בעזטען חונ:
דענקען, דח: זיינער גערענקען.
חונד יעדער גלויבט, דחט ער
דעזוכדען גערענקט.

ס' וְכָל מִשְׁ שׁ זֹכֵר הַבְּרִית:
ס' הַחוֹתֵךְ חַיִּים לְכָל חַי:
ער חונט: דער חלנען לעבער:
דען דח: לעבען לוחיסט.

ויעדער דיינען בעפעהל דער ערדע:
 «וואס פֿירכטענט דוח, ערדרייך? וויס
 לעט, וויהר טיעפען דער ערדע!»
 להתודע. בעקמכנט חוכר חשפעכ
 בחרט לו ווערדינן, דחט ער קחניג
 חיבער דיח גחכלע ערדע חוזט; וויה
 חחן חיהן סחן עוויגקייט הער חיס היח
 מעל פרייזט, חוזט זיינען געפרייט
 טען (ישראל) ערלויבט, וויהן לו פריי
 זען חויל ערדען.

א' אדיר אדירנו יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ: ויהי יי למלך
 על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אהר ושמו אהר:
 ס' וברברי קדשה כתוב לאמר: קו"מ ימלך יהנה לעולם אלהיה
 ציון לדר ודר הללויה:

ס' לדר ודר נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתה נקדיש ושבתה
 אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה.

כי. דען דיח דיק הייליגען, הייליגעזט
 דוח חוט דייכער הייליגקייט (נחך דיי
 כער ערהחכעהייט); עז לנעמעט דעס
 חלוערהייליגעזטען, דחט ער סחן היילי
 גען געפרייטען ווערדע. זח ווערדע
 געהייליגט דיין כחשע, עוויגער, חוכ
 זער גחטט! חויבער דיין סחןק ישראל,
 חויבער דייכעסטטטודט ירושלים, חויבער
 ליון, דוח ווההכוכג דייכער העררליכע
 קייט חויבער דח: רייך דעז הויזעז
 דור', דייכעז גיזחחכטען (משיח),
 חויבער דיינען ווההכזיטל חוכר דיינען
 טעמפעל. נחך ווירד חוכג געדענקען
 דיח ליבעדעז איתן (אברהם) חוכזער
 הערר (גחטט); דורך דען לוס חשפער
 גיבונדענען זחהן (ילחק) ווירד ער
 חוכזערן ווידערזחכער (דען סטן) חכ
 ווייזען, חוכר דורך דוח טוגעכד דעז
 פרחחשען (יעקב) ווירד דער פֿורכט
 בחרע (ווירד ער הייטע) חוכזער רעכט
 לו חוכזער רעכט פֿערט'גונג ספרעכען;
 דען הייליג חוזט דער טחג חוכזערס
 העררן. חוכר חוזט קיין פֿערטהיירי
 גענדער פֿירטפרעכער דח געגען דען
 פֿערקינדער דער חיוזעטהט, זח
 פֿערקינדע דוח דעס יעקב דעז ווירט

אדמה, יריעו תחתיות
 ארץ:

קו"מ להתודע ולהגלות, כי
 הוא מלך על כל הארץ. כמו
 פארוהו מאז בשחק יורשו
 בחוניו לפארו בארץ:

ס' אדיר אדירנו יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ: ויהי יי למלך
 על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אהר ושמו אהר:
 ס' וברברי קדשה כתוב לאמר: קו"מ ימלך יהנה לעולם אלהיה
 ציון לדר ודר הללויה:

ס' לדר ודר נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתה נקדיש ושבתה
 אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה.

כי מקדישה בקדושתה (נ"א)
 כענד) קדשת. נאה לקדוש
 פאר מקדושים ובכן יתקדש
 שמך יי אלהינו. על ישראל
 עמך. ועל ירושלים עירך.
 ועל ציון משכן כבודך. ועל
 מלכות בית דוד משיחך ועל
 מכונך והיכלך: עוד יזכר לנו
 אהבת איתן אדוננו. ובכן
 הגעקד ישפיר מדיננו.
 ובזכות התם יוציא איום (נ"א)
 היום) לצדק דיננו. כי קדוש
 היום לאדוננו. באין מליץ
 יושר מול מגיד פשע. חגיד
 ליעקב דבר חוק ומשפט.

להצדיקם ביום דין שמוע
שנית מאלהיהם :

געטפריכען חס טונע דעז געריכטעז
(חס ראש השנה), דמ: לווייטע חס
לו החרען סחן ויהרעק גחטטע:

ס'אחר הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא
ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים :

קבל אני יי אלהיכם:

בפס"מ אין אומרין כאן אדיר אדירנו.

אדיר אדירנו יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ. והיה
יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחר ושמו אחר:

תהלות. דע: רוחעז דייכער הערר:

ליכייט, דייכער חללחכט חייט דין

גחלע ערדע סחלל; חוכר ספריכט

דוח חורטהיין סחן היחעל הערר

זח טטויכט דער ערדחלל — חוכר

סווייגט. חס טטורע דעז געריכטעז

טחגעז ערבעבן דין חכגריכדע דער

ערדע; בייח דער סטחרקען סטיחע

דע: שופר ספריכט גחטט רופט דער

ערדע לו: «היילדעק סרחהען!» לחטט

חיןגע: חכג דמ: עכדע דער ערדע סער,

כעהען; חכגוט סחללגרוכע חוכר

כעטל, סוידער ערגרייכט דין ערדע,

לור לייט, דח דוח, גחטט, דיק ערי

העכזט לוס געריכטע, לירכענד חייכער

חללע עכדען דער ערדע. «כחהכעט,

רייחעט דען וועג!» («ווייכעט חויז

דעק וועג!» רופען זיח, חוילגעז

טרעקקט סחן טרעקקען דער ערדע.

דח, חללחכטיגער, זעכדעזט דוח

תהלות כבודך, אמצך

מלא כל הארץ, שמעה

דין משמים בכן יראה

ושקטה הארץ. רעש יום

משפט, געשו (כ"א געש)

תהומות הארץ. קול

שופר חזק, דבר ויקרא

ארץ. צבי לצדיק בזמר,

השמיעה כנה הארץ.

פחד ופחת ופח, ופלצות

יבעיתו ארץ. עת תקום

למשפט, ועום כל אפסי

ארץ. סולו פנו (כ"א סורו

מני) דרך ינוכבו, חרדים

מחרדת הארץ. נאור

ואדיר, טעם התשיב

לארץ, מה תיראי

מרחען. מלכיות (הולדיגונגען), זכרונ
 (ערויכערונגען) חוכר שופרות דריי
 טיג, 1 ווייז דריי טיג ון חיהרער
 פֿלומכען המכר; דעם געוועהנליכע גע
 בעט פֿלומכען לעהן ברכות, ווייז פֿלומכע
 לעהן געלענקע ון חיהרען ריק
 גרמטע. בייז דען טחגליכען פֿלומכען
 (תמידים) ווירדען כייז תקיעות גע
 בלומען ווייז כייז ון חיהרען קלמסען;
 לווייז געבעטע (שחרית חוכר מוסף)
 הייטע, חין וועלכען חין זיך פֿלומכען
 ביקט, ווייז פֿלומכען ון חיהרען המזוע.
 חיהרע רעליגיון חייט חין פֿינף ביכערן
 (חמשה חומשי תורה) פֿערלייכעט,
 ווייז פֿינף ון חיהרען פֿלומכען;
 דער עוויגע זעלטע דייז עוויגען פֿלומ
 טריפטען פֿעזט חין זעכס (ששה
 סדרי משנה), 3 ווייז זעכס ון חיה
 רען הערלען. כיערען, הפֿלומכען,
 הערן, 4 גערמנקען, לייז, חייגע
 וויידע חוכר חיהרע עכטווייפֿע; כפ
 (זעעלע), רוח (גייט), גשמה, יחידה
 (חייכליגע), חיה (זעכענדיגע), 5
 הויט, פֿלייט, מרער חוכר חיהרע
 געבייכע.

ישאו. זיח העבען דעם חויגע עמי
 פֿלומ, המרען היט דעם חיהרען גע
 ביהרען מרער; פֿלומכען דען חיה
 טפרעכען היט דער לונגע, היט היט
 רען זיפֿפֿען. פֿלומ דער פֿלומהלע ביי
 לוס הויפטע זיכר זיח דער געריכטלי
 כען חוכטער-לונגע חוכטער-לונגען,
 ביי חוכר חייכלעלכע חיהרען המכר-לכ
 גען. וויידע סופר היט טטרקער טטיח
 מע געבליכען, דען טחמען זיך חיהרע
 פֿלומכען, חוכר זיח ווירדען גערעכט

ומלכיות וזכרונות ושופרות
 שלשים. כמו שלשים בפסח
 יריהם: פלול תמידים שמנה
 עשרה. כמו שמנה עשרה
 חוליות שבשדרותיהם: זכתי
 תמידים הקיעות השע. כמו
 השעה שבראשיהם: עתירות
 שתים לחוח בם שמונה. כמו
 שמונה שבצואריהם: חקדתם
 ספרים חמשה. כמו חמשה
 שבנקביהם: שם הליכות
 עולם ששה. כמו ששה
 בלבביהם: טוחות ובסל
 ושכוי וסרעף ובטן וקרב
 ועשתנותיהם. נפש רוח
 נשמה יחידה חיה. עור ובשר
 וגיד ועצמותיהם:

קו"ס ישאו עין ויברו אוזן
 ויפצו פה ולשון וניב
 שפתותיהם. מכף רגל
 ועד ראש נתנוכו פרוט
 מעשיהם. בתקוע שופר
 בקול יחפרו שומניהם.

(1) עשרה פסוקים לכל אחד ואחד.

(2) הם כלי ההולדה והאמה, כמו שפירס דמ"ס ז"ל באהלות במקום הנ"ל.

(3) מגילה כ"ט ע"ב. (4) ר"ה כ"ט ע"א. (5) בראשית רבה פרשה י"ד סימן י"א.

קרובות ליום ראשון

ק"ח שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:
אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו והוא
ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות לכם לאהים:

מיוסד ע"פ א"ת ב"ש.

ואתה און קול מבריה
בכל איבריהם. תכן מצוות
מעשיהם במאחיים וארבעים
ושמנה איבריהם. בזה החדש
תקוע שלשים. כמו שלשים
בכף רגליהם. עי מוספי
יום עשרה. כמו עשרה
בקרסליהם. גשים פני תיבה
שחרית שמים. כמו שמים
בשוקיהם: רשומים קרות
בו חמשה. כמו חמשה על
ברכיהם: דרושים תקוע
בכסא באחד. כמו אחד
בירכיהם: קרן ימשכו
לשליש שלשה. כמו שלשה
בקורסליהם: הן מוספי החדש
עשתי עשרה. כמו עשתי
עשרה צלעותיהם: צקון
לחשם ברכות תשע. כמו
תשעה שבזרועותיהם:

(1) רמ"ח מליות עשה שבתורה.

(2) אהלות פרק ח' משנה ח'. (3) סוכה פרק ה' משנה ה', שם נ"ה ע"א.

(4) במדבר כ"ט ב' וכו', תוספות בר"ה ק' ע"ב ד"ה שהקודש מתכסה.

(5) ר"ה ל"ב ע"ב במשנה. (6) במדבר כ"ח י"א וגו'. (7) תשע ברכות, ג'

ראשונות. ג' אחרונות ומלכיות זכרונות ושופרות באמלע.

גע חויל רעם סהרונע, דחו חילגע
 פֿחֶלֶק (ישראל) לוֹרִיכְטֶען: זיך ערהעבע
 זיך חונטער חיינעם סויענד חויל פֿיר
 ספרעכער, דער רעכטס־פֿענע־הייט
 חין ערחינערונג ברינגע, גוטע: חויל
 זינגע חס ערזטען דע: זיעבעכטען חס
 כחטע: (חס ראש השנה). פֿרעמדער
 חונד חיינעכערער ווערדען פֿחֶר גע
 ריכט פֿיר חיינע גינחטעט; פֿרעמדער
 חונד בח: וויכטע, פֿחֶן הייטע חן ווירד
 סחן חיהר חורטהייל היט חיינעם
 חחן בעקחכט געמחכט; דע: זען העכער
 לונגען חכער חיינעכער דח: גליינגע
 וויכט החלטען, דער ווירד חויל דען
 לעהנטען סחג (יום הכפורים) בע
 סטיחאס. ער — גחטס — דח ער
 חוכו גערעכט ספרעכען ווילטע,
 בעסטטיחאס ער דיח לעהן בוסטחגע,
 דחס דען ביסעכדען דיח טהירע חס
 פֿען סטעהע, דחס היילעכער בחל
 חס יעדעס גיגעבען ווערדע. ער
 חפֿשעכערט סוגער חונד לחטטער,
 חיינע: לוס חכדערן לוֹ זעגען; דחן ווירד
 חונטערזוכט, גערעכטעט, חיינע היט
 דחס חכדערן לוֹ פֿיכרען. פֿערזיהעט
 ער רוהע, וויר קחן עז היכדערן? ווער
 קחן פֿחֶן זיינעס ענטטלונג חיהן חכ
 ברינגען, חיהן, דען חיינעגען? חמת
 (וועהרהייט) חיוט זיין זעגען, בע
 קחכט לוֹ חחכען, דחס ער חיינע
 חיוט; 1 ווען זיח ווילקט, ווירד: חס
 פֿיככער, ווען זיח זעהר חכטיחאס, דיח
 חחכט דע: חיינעגען פֿחֶלֶקען (ישראל).
 עוד. ער, דער עוויגע, ווירד חיהנען
 (ישראל) כחך גערעכקען דחו הינע
 גען דער סולטער, לוס גחטטעזריעכט
 סע חיינעטיחאס; דיעס חיוט דיח
 כחליחן, דיח סטעט: גלייכלויטעכד
 דח: שמע ביטטעט, דיח יעדען חקרגען
 יעדען חכער לויט דיח חיינהייט דע
 חיינעגען גחטטע: פֿערקינדעט.

אֶחָד. בְּשִׁבְטוֹ בַּכֶּסֶף שְׂפוֹט
 גוֹי אֶחָד. יַעֲמִיד מַלְיָן יוֹשֵׁר
 מִנִּי אֱלֹהֵי אֶחָד. טוֹבוֹת
 לְהַגִּיד בְּשִׁבְעֵי בְּאַחַד. חָשׁוֹב
 גֵּר וְאַזְוָרָח לַמִּשְׁפָּט אֶחָד.
 וְזֶרַע מֵהַיּוֹם מוֹדֵעַ דִּינָם
 לְאַחַד. וְאַשֶׁר מַעֲשֵׂיו שְׁקוּלִים
 עַד עֲשׂוֹר יוֹאֶחָד. הוּא כְּחֶשֶׁן
 לְהַצְדִּיק עֲשֵׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה
 יִיחָד. דָּלֶת פְּתוּחָה לְשׁוֹבִים
 תֵּת צָרִי לְכָל אֶחָד וְאַחַד.
 גּוֹלָר. זְכוּת וְרֶשַׁע לְרִגְלֵשׁ
 אֶחָד בְּאַחַד. בְּקוֹר חֵשְׁבוֹן
 לְמִצּוֹא אֶחָד לְאַחַד: חֵזֶן אִם
 יִשְׁקִיט וּמִי יִרְשִׁיעַ לְהַשִּׁיבָנוּ
 וְהוּא בְּאַחַד. אֲמַת חוֹתָמוֹ
 לְהוֹדִיעַ כִּי הוּא אֶחָד. לְעֵת
 תָּמוֹט וּכְכֹל יַד עִם אֶחָד:

עוֹד יִזְכָּר לָמוֹ מִטַּט שְׁכָם
 אֶחָד. זֹאת הַמַּתְמֶדֶת
 שְׁמַע פֶּה אֶחָד. רוֹגֶשֶׁת
 בְּשֶׁר וְשֹׁחַר לִיחָד לְאַחַד:

חזן ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחיים שמו ערב
 וביקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:

(1) יומא ס"ט ע"ז, דברים רבה פרשה א', ירושלמי פ"ק דסנהדרין: מהו
 חותמו של הקד"ה? חמת, מהו חמת? וכו' וראה בספר ערוגת הנושם
 פרק ט' ובספר יערת דגש חלק א'.

לְכָרוֹב (נ"א וכרוב לכרוב וחיה לחיה) **חיה**, כרוב דעם כרוב, (כרוב דעם
כרוב, חיה דער חיה), געגען דען
טהרמן הין.

ק' בבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו לעמתם ברוך ואמרו:
ק' בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמָּקוֹמוֹ:

מִמְקוֹמוֹ הוּא יֵפֶן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֶן עִם הַמִּי־חָדִים שִׁמּוֹ עֶרֶב
וְבוֹקֵר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אֲמָרִים :

ועמך. דיין פֿחֿלֿוק, עוויגער, סחֿחֿה
טעם לִו דיר, זיך חין בוסע לִו פֿעררחי
כען, דיח בידען הערלען (דען וועלסט
זיין חונד דען פֿרֿחֿחֿען זיין) 2 דיר וויח
חייכע: לִו ווייהען; זיך לִחֿס ריין זיח
וויחטען, דחֿס ריין ווייהע הערלע זייען,
דחֿס, זיח חֿי ין הערלִו לִו דיר עחֿסחֿר
העבען. דיח סטווחע דען געבֿחֿגעכען
סופר (דען ווידערהחֿרנו), חייכטטיח
זיג דחֿס הערלִו לִו בייגען; דחֿס לייכען
דען גערחדען סופר (דען סטֿייכבֿחֿקו
החֿרנו), חיבערחֿיכטטיחעכר דחֿס
הערלִו לִו ערווייטערן. 3 געלחֿחֿזס ווחרד
חיבער דיח ערסטלִעכען סחֿגע,
חייכען (ראש הכנה) חויז חיהכען
לִו וויהלען; 4 דחֿרוס בעטרעטען זיח
(ישראל) חֿן דיעזעק טחֿגע דיח הייליגע
סטחֿסטע, דען חייכגען סחֿפֿער
חכלִו בעטען. חויל דיח טוגעכר דען
פֿחֿטערז (אברהם) פֿערלחֿזען זיח
זיך, דער חייכליג ווחר, 5 טטיסלען זיך
חויל דען חייכליגען, פֿחֿ לִו לִו זייען

לְהַזְכִּיר לָמוֹ עֲנִית קוֹל

זרועות עולם לבסא •
 עתירת זו כתעל תרפיה
 בנה בסא • פשעים אם
 עצמו משיקות בסא צורר
 כי יסטיין יפרשו ענו בסא •
 קול שופר לעת יעל מאהז
 פני בסא • רחמים יליץ
 בעד רשומים בבסא •
 שופט אם ירצה שבת
 באולם הכסא • תבניתתם
 יפן הקוקה בבסא • ארבע
 חיות נושאות ומנשאות
 עם בסא •
 חזן לבלתי לנבל למענו
 בסא • עוד יפצה פה ויפגיע
 בסא • זכור ליושבי נטעים
 אשר עמך בבסא •
 קוים רחם מצוקים אשר
 עליהם שמת הדום ובסא •
 ואז יתרעם הגלגל
 ויתרעש הכסא • ואופן
 לאופן וחיה לחיה וברוב

דיח מרחע דער וועלט (ריח מרחע גחט •
 טעג) חויל דעם טהרמכע. מטייגט
 רח: פלעהען דיעזער כחליקן (ישראל)
 עמפאר, זך ומוזען זיח (דיח חיות)
 דיח פליגעל כיעדער חוס דען טהרמך;
 כעהמען דיח זיכרען לו, זך חוהגע •
 בען זיח (מיט חיהרען פליגעלן) 1 דען
 טהרמך. קלמגט דער פיינד (דער שטן)
 ח, זך ברייט ייט דיח ווילקע זיך חוץ
 חוס דען טהרמך; מטייגט דיח מטייט •
 מע דעז שופר חין דיח הקהע, זך
 חושפמט זיח דחז חכגעזיכט דעז
 טהרמכע, ירווירקט, חז: פירטערע •
 כער, גכמדע פיר דיח חס טהרמכע
 בעלייכעטען (ישראל) 2 ווילן דער
 ריכטער זיטלען חין דער פקרהמלוע
 דעז טהרמכע, זך ווענדע ער זיך לו
 דער געסטמלסט דעז פרחממען (יעקב),
 דיח חוס טהרמכע חייגעגנרמכען
 חייט, 3 ווילן דיח פיער חיות טרמגען
 חוסר געטירמגען ווערדען מיט דעם
 טהרמכע. חוס וייכעט • (גחט טעג) •
 ווילן ישראל חוס טהרמך כיכט לו טמכ •
 דען, 4 חפכעט נחך דען חוסר חוסר
 בעטעט דער טהרמך: «געדעכקע,
 עוויגער, דער לווער:ט חייגעגעטעל •
 טען כעווקהכער דער טחפכונג (דער
 חיות), 5 דיח בייח דיר זיכר חס טהרמך •
 כע. »
 רחם. ערמרחע דרך, גחטט, ווע •
 גען דער גרוכרפעטען (דער חיות),
 חויל וועלכע דוח גרינדעטעט דען פוס •
 טעהען (דיח ערדע) חוסר דען טהרמך
 (דען היממען), 1 רחמן מטייגט דוח
 זכערע, מטייגט דער טהרמך,
 חוסן רועט דעם חוספך חסיה דער

(1) יחזקאל ג' י"ג. (2) פירוש רש"י ז"ל בירמיה י"ד כ"א. (3) דמות יעקב
 חנינו חקוקה נכסא הכבוד כמאמר רז"ל. (4) ירמיה י"ד כ"א, ולפי
 הפירוש הנ"ל. (5) דברי הימים א' ז' כ"ג, בראשית רבה פרשה ח' ילקוט
 דמז י"ג.

כִּסֵּא • בְּמֵאֲתָיִם וְחֲמִשִּׁים
וְשֵׁשׁ מִכְנִיפֹת כִּסֵּא •
נֹעֲשֹׂת בּוֹ כְּסֹכְכֶם פָּנִים
בְּפָנִים לְכִסֵּא • דְּמוּת
לְרִקְעַת בְּרֵאשִׁית נְטוּי לְכִסֵּא •
הוּא בִּיעִין לְקֶרֶח בּוֹ שְׂבִיב
כִּסֵּא • וּמִמַּעַל לְרִקְעַת
כְּמֵרֶאשֶׁת דְּמוּת כִּסֵּא זְעֹת
כָּלִי לְאוֹת מַחִיר כִּסֵּא •
חֲשֹׁת בְּרִצּוֹת וְשׁוֹב
מִרְעִישׁוֹת (כ"ח מִרְעִישׁוֹת)
כִּסֵּא • טָסוֹת כְּבֹזֶק וְלֹא
מִזִּזּוֹת הוּד כִּסֵּא • יוֹדְעוֹת
כִּי כָּל מְקוֹם לֹא יִכְרֹא
מְקוֹם כִּסֵּא :

(1) רש"י ביחזקאל א' ו' (2) ירושלמי דצדקת ריש פירק פרוצה, ילקוט יחזקאל, תוספות בקינה י"ג ע"א.

הַנִּשְׁכָּר • בְּחִצִּיר יִבֵּשׁ • וּבְצִיץ
נֹבֵל • כְּצֵל עוֹבֵר • וּכְעָנָן כָּלָה •
וּכְרוּחַ נוֹשֶׁבֶת • וּכְאֶבֶק פּוֹרֵחַ •
וּבְחֵלֹם יַעוֹף :

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ וְקִיָּם

ואתה. מבער רוח קחני! ביום, חייך מלכותי יגעו! — לעבדך —
חוכר ועלכוס סטחודיגעו ווענען!

אין קצבה לשנוהה • ואין
קצה (נ"ח קץ) לאורה ימיה •
ואין לשער מרכבות כבורה •
ואין לפרש עילום שמיה •
שמיה נארה לה ואתה נארה
לשמיה • ושמנו קראת בשמיה •
עשה למען שמיה • וקדש את
שמיה על מקדישי שמיה •

בסוד שיח שרפי קדש •
המקדישים שמיה בקדש •
דרי מעלה עם דרי מטה
קוראים ומשלים
בשלוש קדשה בקדש •

בכתוב (על יד נביאה) וקרא זה אל זה ואמר:
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
ס' כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה
איה מקום כבודו לעמדתם ברוך יאמרו:

מיוסד ע"פ א"ב ונסוף סתום זהמ"ח אלעזר.
וחיית. דייח חיות, וועלכע דמיון פיער.
עקק דעז טהרמנעז בילדען, חומלני

רע: געמחט — חייך פערנעלעקטער
סטויכעלדען (חייכער כלומע) — חייך
גלידעכער סטסטען — חייך סוויג
דעכער רויך — חייך סוועבעכער
גייזט — חייך לוסטסטטייכען — חייך
פֿלחטטער טרויט! —

אין. דייכע יתהרע החכען קיין ליעל,
חוכעכדליך זיכר דייכע סחגע לִחְכָּמֵי!
לחללונח: דמיון געללונגע דייכער חחיעז
טחט! חוכעכדליך דמיון געהייחכיס,
פֿחללע דייכעז הייליגען כחמכעז! דיר
חייזט דייך הייליגער כחמע סיקקליך,
חוכר דוח דייכעס הייליגען כחמען! חויך
חוכז כחכטעזט דוח כחך דייכעס היי
ליגען כחמען! זח וויללפֿהרע חוכז
דייכעז הייליגען כחמעז חחלבען, חוכר
פֿערהערליכע חיהן חייכער דייח זח
חיהן פֿערהייליגען.

בסיד. חין דער ספרחכע דעז רח:
טהעז דער הייליגען שרפיש, דייח דיי
כעס כחמען חיס הייליגטהוס הולריגען;
דיח בעווחהכער דער חכערן וועלט
(דעז הייחמעל) הייט דען בעווחהכערן
דער חוכטערן וועלט (דער ערדע) רועען
לויט דמיון « דרייחחל הייליג! »
חיס הייליגטהוס.

עכדע זייכער בעטטיחאונג, ווער חוץ
סער דעם עכדע; ווער דורך פֿייער,
ווער דורך וועגער; ווער דורך קריעג,
ווער דורך הונגערויזע; ווער דורך
חונגעוויטטער, חונד ווער דורך פעט
חאקקטען זיין, ווער חכמטיג, חונד
ווער חוכטמטיג זיין זיין. ווער חין
רוהיגע, ווער חין חוכרהיגע, ווער
חין פֿערגיגע, חונד ווער חין
סערגלעכע (עבען פֿיהרען זיין).
ווער חין, ווער כוועדער; ווער חין,
ווער חין זיין זיין.

ימות. מי בקצו. ומי לא
בקצו. מי באש. ומי במים.
מי בחרב. (ומי בחיה) ומי
ברעב. (ומי בצמא.) מי
ברעש. ומי במגפה: מי
ינוח. ומי ינוע. מי ישקט.
ומי יטרה. מי ישלו. ומי
יריסר. מי ירום. ומי
ישפל. מי יעני. ומי יעשר:

צום קול ממון
וְתִשׁוּבָה וְתַפְלָה וְצִדְקָה

חכער — תשובה (רייע) חונד תפלה (געבעטע) חונד צדקה (חונדען)

מַעֲבִירִין אֶת רוּעַ הַגְּזֵרָה:

ווערען דאָס בֿוֹד פֿערהאנגיט חכ!

כי. דען וויח דין כחמט זיין דין
רוח! שווער לו ערלירען, זייכט
לו בעזחכטטיגען. דוח פֿערהאנגיט ניכט
דח: ער סטערבע, דער סטדע: טול:
דיגע, זינדערדחט ער חין זיך קעהרע
חונד (עבען) דוח טרמגוט חיהס גע:
דולט ביז לו: זייכעם סטערבע טחגע;
קעהרט ער לוריקק זיגלייך כחמט: דוח
חיהן וויליג חויל. (חזן) וועהר חיוט:!
דען דוח ביז יח סחפֿעער! קעכנס
דער מענטען טריבע; זיח וינד כור
פֿלייט חונד בלוט. דער ערדעכונהן!
זיין עכטסטעהען — חויל ערדע; זיין
עכדע — לור ערדע! חוט פֿוטטער
זוכען היט (עכעכגעפֿהר) — חייכע
פֿערדחרכעכע סערבע חיוט ער! דיר:

כי בשמך בן תהלה. קשה
לבעום ונוח לרצות. כי לא
תחפז במוות המת. כי אם
בשובו מדרכו וחיה. ועד יום
מותו תחכה לו. אם ישוב
מיד תקבלו: כי אמת כי אתה
הוא יוצרם. ויודע יצרם. כי
הם בשר ודם: אדם יסודו
מעפר וסופו לעפר. בנפשו
יביא לחמו. משול בחרם

בער חומר בעוונות! בוכה ונוטע
חומר לעכונות! דוח ערונות
כערט דין מלך ומוט ערנעווען
דוכט דין בוך דער געטליכע ווירד
ערנעכט; דין בעגעבענהייטען
לעזען זיך זעלבסט הערליך! חומר יעדע
טהיט חיות מיט רעו טהיטער; חייג
כער חומר חונטערטריבען; דין ווירד
חין דין גרעסע סופר געבליבען; חין
דוהפער; גערייט ווירד ערנעווען;
דין עכטע גערעכטען חין בעבענדע
חילעערט גקייט; זיח ערגרייכט טרעק
קען חומר ליטטערן! דין ברעכען זיח
חוי! הן! דער גערייכטסט; דין
היחוליסע העער ווירד ער גערייכט גע
למדען! חויך זיח זינד דיר כיכט זינדעכט
ריין; מלעז ווירד חין דין וועלט היכין
טרעטען זיין, ווירד דיר הייטע, גלייך
חייכער העערדע טחמער, ערנעווען
פיהרע, חומר ווירד דער הירט זיינע
העערדע חונטער דעם הירטעכטסט
חומטערט, זיח חונטערט דוח, חומט
חוי, למהלזט, בעליהלזט זענען
חיכער יעדען לעבינדע געטחפן, בע
טחמט דין לעבעכערייט חייכע
יעדען, חומר טרייכט דעזען ער
היכגלייזע כיעדער.

מן ראש השנה ווירד זי כיעדער נע
טריעבען, חומר מן יום כפור בעזיע
געלט ווירד פיעל חוי דער וועלט, חומר
וויח פיעל היכין טרעטען זיין ווער
לעבען, ווער טערנען; ווער חוי

ובותב וחותם וסופר
ומונה ורזבור כל
הנשפחות ותפתח את
ספר הזכרונות ומאלין
יקרא וחותם כל אדם
בו ובשופר גדול יתקע
וקול דממה דקה ישמע
ומלאכים יתפזזו וחיר
ורעדה יאחזו ויאמרו
הנה יום הדין לפקוד על
צבא מרום בדין כי לא
יזכו בעיניה בדין וכל באי
עולם תעביר לפניך בבני
מרון כי כבדת רועה
עדרו מעביר צאנו תחת
שבטו בן תעביר ותספור
ותמנה ותפקוד נפש
כל חי ותחתך קצבה
לכל בריה ותכתוב את
גזר דינם:

בראש השנה יכתבו
וביום (צום) כפור יחתמו
במה יעברו ובמה
יבראו מי יחיה ומי

ונתנה תוקף. וזו וּמְלֻלָּה פָּתַח דַּע
 וּמְלֻלָּה פָּתַח דַּע וּמְלֻלָּה פָּתַח דַּע
 עַתָּה עַתָּה עַתָּה עַתָּה עַתָּה עַתָּה
 בְּחַר חוֹדֶר טַרְעַקְלִיךְ! מִן חֵיהֶם וְיִרְדּוּ
 יִיךְ דִּין רִיךְ עַרְהֵבֶען, דִּין גַּכְמֵדֶען
 טַהֲרֵמֶן גַּעגְרִיכֵדֶען וְעַרְדֵּן, חוֹדֶר
 רוּחַ בַּעַטְטִיכֵדֶען דִּמְרוֹיף זִיטְלֵען. וְיִמְהַר
 חֵיט':! רוּחַ בַּיט רִיכְטֵער חוֹדֶר עַכְטֵ
 טִידֶער! לֹטוֹיֶער חוֹדֶר לִיגֶע! טִידֶער

טרויריג חוכר בעטריכט כחך הויזע, חוכר וואלן טעווערערעזען; כחך טרינקען; זיינע
פריינדע בעזוכטען חוכר טרינקטעטען חיהן, חבער ער כחהם קיינען טרינקטען חן, חוכר
ספרות: חיק ווערדע חיבער זיינע חוככעזוככענהייט חין דין גרופט פמהרען; ער
זיינטע חוכר טרויערטע זעהר. חן טריטטען טחגע זיינע: קוואער: חוכר פיער:
דרוסע: זיעט חיהן דער פירזט לו זיך רופען, חבער ער גינג ניכט הין, ער וואורדע
חבערמחל: פריינדליך פארגעלומדען, חבער חויך דיעטמחל בליב ער לו הויזע חוכר גינג
ניכט. הירויף ווארד דער בעפעהל געגעבען דחם מחן חיהן זייט געוואלט הערפיהרע,
חוכר ער וואורדע געברחכט. דח ספרות דער פירזט לו חיהם: וח: וח: וח: וח: וח: וח:
אמנון! וחרום קחזם דוח ניכט לו דער בעטטימחטען לייט זיר לו חכטווארטען
חוכר לו וואלן פארען? הירויף זחגטע ר' אמנון: חיק וואלן זיין חורטהייל זעלכום
ספרעכען; זיינע לונגע דין געלומגען החט, זאלן הערוי: געטכייטטען ווערדען.
(ר' אמנון וואלן טע דחדורך מקדש השם זיין חיבער זיינע דחמחליגע חיבלע חכטע
ווארט). זיין, חכטווארטעטע דער פירזט, ניכט זיינע לונגע, זחכדערן זיינע
פיוזע וואלן חיק דיר חכהויען למזען, וואלן זיח ניכט כחך פערטפרעכען הירעהר גע:
קחמחטען זינד, חוכר זיינען חיברגען קחפער ווערדע חיק חויך ליכטיגען. ער בע:
פמהל, חוכר מחן טכייטט חיהם זחגלייך דין דוחמען פחן דען החדען חוכר פיוזען חב.
דח בעפמהל ער, דחם מחן ר' אמנון כעכום זיינען חכגעטכייטטען דוחמען לוחמחטען
חין זיינען זחרג לעגען זאלן חוכר חיהן זח כחך הויזע טרינגע, חוכר עז געסמה זח.
ר' אמנון בליב חלזח זיינעם גלויבען געטרייח חוכר דולדעטע וואלן זיח העפטיגזסטען
סחערלען חיבער דח: זיינע ווארט דח: ער חוככעזוככען געטפרחכען החט. חלז כחכ:
הער ראש השנה הערמן קחם, פערלחכטע ר' אמנון פחן: זיינען פריינדען דחם מחן
חיהן—כעכום זיינען חכגעטכייטטען דוחמען דח כעבען חיהם זיינען: חלזן למגען—
חין דין סולע טרינגען חוכר כעבען דען קחן זעטלע: מחן פחלוגטע חיהם חוכר ברחכטע
חיהן חין דין סולע. חלז כחן דער קחן חן דין קדושה וחיות קחם, ריען חיהם ר' אמנון
לו חוכר ספרות: החלט! חיק וואלן ערזט מקדש השם זיין; ער פייג דחן חן
זייט לויטער טטימחטען ובכן ולך תעלה קדשה וכו' ונתנה תוקף חז"ו בי: חן
ושמנו קראת בשמך, ער החט דחרין דין גערעכטיגקייט פחן גחטטען טטריחכ:
גערניכט זיינגעפיהרט חוכר דחם חלזע: חיבער דען מעכטען טחן חן ראש השנה
פערמחכט ווירד. וויח ער דחן גחל חויזגעזחגט החטטע, פערטוואנד ער חין
חלזער געגענווארט, דען גחטס החט חיהן לו זיך געכחמחטען. דרייח טחג כחכהער
ערטיען ער בייח כחכט דעם רבינו קלונימים בן רבינו משולם בן רבינו
קלונימים, בן רבינו משה בן רבינו קלונימים, לעהרטע חיהם דען גחלען
פיוט חויזעכדיג חוכר בעפמהל חיהם דחם ער חיהן חלזעכטהחלכען חוכטער ישראל
הערוואטיקע לום עוויגען חנדעכקען לטובה לכל ישראל, אכיר.

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • פֶּאֶרֹה עוֹז • ח' חֲלוּעֲרֵה־חֲסֵסֶר קִחִיג!
 פּוֹעַל יִמִּינוֹ תַעֲזוֹ פּוֹדֶה וּמַעֲזוֹ • זיכע קרִחֲכֶע, חֲחִיעֵזֶמֶחֶט!
 ק' לַעֲדִי עַד יִמְלֹךְ: זיכע טַהֲמַס־עֲנִיכֶע רַעֲכֶע,
 סע, זיַעג! ער, דער סוֹטֵל חוֹכֵר דִּיח לִוְלֹכֶס!

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • קְדוֹשִׁי לֵהֵב • ק' ער ווירד עוויג רַעגִיעֶרען!
 קוֹרֵא מִי־רֵהֵב • קָרוֹב לְקִרְאֵי ח' חֲלוּעֲרֵה־חֲסֵסֶר קִחִיג!
 בְּאֵהֵב • זיכע הִיִּלִּיגֶען זיכד פֿאַעֶרֶס
 פֿוֹמֶה־מַעֵן! ער סרַעקֶקט דִּיח
 מַעֲרַעז־פֿוֹטֶה־עֵן! חֲבַעֵר כֶּח־

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • שָׁנָה אֵין לְפָנָיו • ק' הע חוֹכֵד לִזְכַּרִּיך חִיזֶט ער
 שָׁקֵט בְּפָנָיו • שָׁבַח טוֹב ח' רַעכֶען דִּיח חִיהֵן מַכְרוֹפֶען.
 בְּמַצְפּוֹנָיו • ער ווירד עוויג רַעגִיעֶרען!
 ח' חֲלוּעֲרֵה־חֲסֵסֶר קִחִיג! סִלְחָן חִיזֶט כִּיכֶס פֶֿחֶר חִיהֶס,
 סִטִּילֶנֶע חִין זיכֶען גִּלְחֶלֶע־כֶּח־
 דַּעַן הַיִּחְמַעֵן; עֲרַה־חֲבַעֵנֶע
 לְחַבְּגֶע: חֲכָגֶע עֲרַס־חֲכָען חִין
 זיִיכֵן פַֿעֲרַב־חֲרָגֶעכֶען וועלֶטוּ.

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • תְּקַפּוּ לַעֲד • ק' ער ווירד עוויג רַעגִיעֶרען!
 תְּפַאֲרָתוֹ עַד־יָדֵי עַד • תְּהַלְלָתוֹ ח' חֲלוּעֲרֵה־חֲסֵסֶר קִחִיג!
 עוֹמֶדֶת לַעֲד • חוֹכֶע־כֶּדֶלִּיך חִיזֶט זיכֶע
 לַעֲדִי עַד יִמְלֹךְ: חֲכֶס! חוֹכֶע־כֶּדֶלִּיך זיִין
 רוֹהֵס! חוֹכֶע־כֶּדֶלִּיך זיִין לְחַב!
 ער ווירד עוויג רַעגִיעֶרען!

*וּבְכֵן וְלֵךְ תַעֲלֶה קְדוֹשָׁה • כִּי כוֹן זִחֹל זיח דִּיע חוֹיפֿ־סִטִּיגֶען דִּיח
 אֶתְהָ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ: פַֿעֲרַה־יִלִּיגֶכֶג, דַּעַן דוֹח בִּיזֶס חוֹנֶזֶר
 גִּחֶסֶט, ח' קִחִיג!

מעשה גדול ונורא.

חוֹכֶסֶר דַּעַן הַיִּכְטֶע־לִחֲזֶעכֶען הַחֲכַד־סִרִּפֿ־טַעַן דַּעַן ר' אֶפְרַיִם חוֹיז בֶּאֱן פֶֿחֶכֶד חֲחֹן
 פֶֿחֶלֶגֶעכֶדֶע וּחוֹכֶדֶר־בֶּחֶרֶע גַּעסִיכֶסֶע חוֹיפֿ־גַּעלִיכֶעֶט: ר' אֶמֶנֶן חוֹיז חִיכֹל וּחֶר
 חִיכֶער דַּעַר גִּרְחֶסֶטֶען זיכֶער לִיטֶגֶע־כֶּחֶזֶען, רִיך, פֶֿחֶר־כַּעֶס, חוֹכֵד וּמַהֲלֶגֶע־בִּיזֶטֶעש;
 ער ווירד בִּיט קוֹר־פִּֿירֶזֶט־לִיכֶען הֶחֱלֵ חִין חִיכֹל זַעֶהֶר מַכְּגֶעזֶע־הַעַן, דַּעַר הֶחֱלֵ הַחֶסֶט־עֵז
 חֶסֶטֶר חִיס חִיהֶס, חוֹס חִיהֵן לֹו כַּעֲרַעֶדֶען דַּחֶס ער זיך כַּעקֶע־הַרַע, ער לַעֶה־כֶּסֶע
 עֵז חֲבַעֵר חִיחֶעֶר חֲב. חֲלוֹ זיח חִיהֶס הִירַחִיבֶער מַכְּהֶחֱזֶטֶכֶד סִט־חֶרֶק מַכְּלֶחֶגֶען, חוֹכֵד
 דַּעַר פִֿירֶזֶס זַעלֶכֶזֶס הַעֶפֿ־טִיג חִין חִיהֵן דֶּרֶחֶג, גַּחֲב ער חִיכֶזֶס לֹור מַכְּטֶוּחֶרֶס: גִּיב־חִיר
 דִּרִיח טַחֲגֶע כַּעֲרַעֶכ־לִיט; דִּיעֶס וּחֶר חִיגֶע־כֶּסֶלִיך חִיכֶע חוֹיז־פֿוֹכֶס חוֹס זיך לְחֹז לֹו
 חֲכֶען; חֲלוֹ ער לֹורִיק גִּיכֶג, דִּרִיקֶקֶטֶע חִיהֵן זיִין גַּעוויזֶען, ווִיִל ער חִיכֶע זִחֶלֶע
 מַכְּטֶוּחֶרֶס גַּעגֶעכֶען, דִּיח זיכֶען גִּלְוִיכֶען גִּלְוִיכֶע־חֶס חִין לֹוויפֿ־עֵל לִיהֶס; ער קַחֶס זַעֶהֶר

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • גְּבוּר לְהַקִּים •
גִּזְרֵי וּמִקִּים • גּוֹלָה עֲמוּקִים •
ק' לַעֲדִי עַד יִמְלֹךְ :

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • הַמַּדְבֵּר בְּצַדִּיקָה •
הַלּוֹבֵשׁ צַדִּיקָה • הַמֵּאֲזִין צַעֲקָה •
ק' לַעֲדִי עַד יִמְלֹךְ :

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • זֹכֵר צוּרִים •
זְכוֹר יְצוּרִים • זֹעֵם צָרִים •
ק' לַעֲדִי עַד יִמְלֹךְ :

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • טוֹב שׁוֹכֵן עַד •
טוֹבוֹ לַעֲד • טַפַּח שָׁמַי עַד •
ק' לַעֲדִי עַד יִמְלֹךְ :

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • בַּשְּׁלֵמָה עֹשֶׂה
אֹר • כָּל מְאֹרֵי אֹר • כִּבְיָר
וְנֶאֱזָר •

ק' לַעֲדִי עַד יִמְלֹךְ :
מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • מֶלֶךְ עוֹלָמִים •
מַפְעֵנָה נַעֲלָמִים • מְשִׁיחַ
אֱלֹמִים •

ק' לַעֲדִי עַד יִמְלֹךְ :
מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • סוֹבֵל וְהַכֵּל •
סָב וּמַבִּילָה כֹּל • סוֹקֵר הַכֵּל •

ק' לַעֲדִי עַד יִמְלֹךְ :

חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג !
עַר כְּחֻלְיָה טַיִט חֲזוֹנֵה חֲכָמִים !
טַפְרִיכֵט חוֹכֵד כְּחֻלְיָה טַיִט !
חוֹכֵד דּוֹרְכֵרִיכֵט דִּיח
טַיִט עֲבֵט עוֹיג רַעֲגִיעֵר עַר !
עַר ווִירד עוֹיג רַעֲגִיעֵר עַר !

חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג !
עַר טַפְרִיכֵט גִיעֵר עֲבֵטִיג
קִיט ! חוֹמֵיכֵר עַר גִיעֵר עֲבֵטִיג
טַיִט קִיט ! חוֹכֵד כְּעֵרִיכֵט
דִּיח גִעֵר עֲבֵטִיג
עַר ווִירד עוֹיג רַעֲגִיעֵר עַר !

חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג !
עַר גִיעֵר עֲבֵטִיג דֵּעַר חוֹרֵ
כְּחֻלְיָה טַיִט רַעֲבֵט עֲבֵטִיג
חִיכֵר כְּחֻלְיָה טַיִט חוֹכֵד
כְּעֵרִיכֵט חִיכֵר כְּעֵרִי
וְיִחֵד עַר !

עַר ווִירד עוֹיג רַעֲגִיעֵר עַר !
חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג !
דֵּעַר חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג
חֵטֵט חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג
חֵטֵט חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג
דִּיח חוֹכֵד חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג
חֵטֵט חוֹכֵד חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג

עַר ווִירד עוֹיג רַעֲגִיעֵר עַר !
חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג !
עַר חוֹמֵיכֵר עַר וְיִכֵט ווִיח
חֵטֵט חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג
וְיִכֵט חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג
טַיִט חוֹכֵד עַר וְיִכֵט חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג
עַר ווִירד עוֹיג רַעֲגִיעֵר עַר !

חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג !
קָחִיג חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג !
חֵטֵט עַר וְיִכֵט חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג
חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג ! חֵטֵט
טַפְרִיכֵט דֵּעַר טַפְרִיכֵט חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג
עַר ווִירד עוֹיג רַעֲגִיעֵר עַר !

חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג !
עַר עַר חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג !
חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג ! עַר חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג
וְיִכֵט עַר דּוֹרְכֵרִיכֵט
חֲזוֹנֵה חֲכָמִים עַד קָחִיג !

עַר ווִירד עוֹיג רַעֲגִיעֵר עַר !

יִשָּׁר מִתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי בְּאֵמֶת •
אֶךְ אַחֲרֵי הַדְּבָרִים זֶה אֵמֶת •
חָשַׁב פָּעַל אֱלֹהִים אָמַר •
יָדִיד אֲשֶׁר לִפְנֵי וְאַחֲרָיו •
לֹא קָם כְּמֹדֵהוּ בְּהִירָיו •
וְאַחֲרֵי כֵן זֹאת הִקְדֵּם אַחֲרָיו •
יָבִינֵנוּ כָּל יְצוּרֵי אֶרֶץ • אִם
כֶּן בְּמִצּוֹתֵי אֶרֶץ • מִה יַעֲשֶׂה
רָשָׁעֵי אֶרֶץ • רָאֵה יִרְאוּ יַעֲרֵי
שִׁיחִים • אִם אֵל אֲהוּזָה
בְּלֵחִים • אִם יָנוּעוּ יְבֹשִׁים
כְּסוּחִים • ^ס רָאֵה כִּי אֵין
אִישׁ לְהַכְנִיעַ בְּעַד בְּנֵי אִישׁ •
וְאַתָּה אֵל וְלֹא אִישׁ • רָשׁוּם
בְּכַתֵּב אֵמֶת אֲשֶׁנָּה • מַעֲשֵׂה
כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה • לְרִצּוֹתֶךָ
בְּשׁוֹפָר (בְּזִמְת בּוֹכְרוֹן שׁוֹפֵר) בְּזֶה
רָאֵשׁ הַשָּׁנָה • אִם לֹא לְמַעַנִי יַעֲשֶׂה

ס"ז וּבָבֶן בְּמִלִּיכָה מֶלֶךְ עֲלִיוֹן:
(כ"א וּבָבֶן וְיָדֵי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ :)

כִּי יִשְׁמַחַן כָּל־הָעָם בְּיָמֶיךָ יְיָ
מֶלֶךְ עֲלֵינוּ אֱלֹהֵי דָד בְּמִן
אֲדִיר בְּמָרוֹם אֲזִמֵּן
תָּרוֹם לְעַד יְמִינוֹתֶיךָ

* חייבנו גענומקערטמאכט דעם קאפיטל: פאן צאל אומצוטע חיהם דאס חוץ אומערטונג ,
ער אומערטונג, אומדורך אומגאליק מ'בער דאס אומדערמאנט אומדער.

רֹבִים עָלַי אֵל זָרָה׃ פְּגָעָה׃
בָּם בָּאָה גְּזֵרָה׃ לְלַמֵּד בָּם
פֹּשְׁעֵי פְזוּרָה׃ בַּעַר חֲמַד מִן
דִּיחָרָם׃ וְנִלְכַּד הוּא וְכָל
אֲשֶׁר לוֹ בַּחָרָם׃ מִגְדִּישׁ וְעַד
קָמָה וּבָרָם׃ בּוֹגֵד וְשׂוֹדֵד מִה
מִוְעִיל׃ הוּן בַּעֲבָרָה לֹא יוְעִיל׃
כִּי אִם לְחִלּוֹת פְּנֵי מַלְאֲכֵי
לְהוְעִיל׃ יָד שָׁלַח יַאֲחֹז בְּאֲרוֹן׃
נַעֲשֶׂה בּוֹ מִשְׁפָּט וְחֲרוֹן׃ מִה
יַעֲשׂוּ עֹבְרֵי כְבִּנֵי מָרוֹן׃ יוֹדַע
גִּבּוֹן כְּפִין בְּחַיֵּנִי׃ נִבְחַן וְגַם
חֲגָם חַיֵּנִי׃ וְאֵל תָּבֹא בַּמִּשְׁפָּט
לְדַיְנִי׃ קוֹרְאִי בְּגֵרוֹן וְקוֹל
שׁוֹפָר׃ אִם פֶּשַׁע כְּדוֹן יִסְפָּר׃
בְּמַחֲנֶה חֲגָם הַיּוֹם יִכָּפֹר׃
קִצִּין כְּנָאָה לְקַטֵּר לְשֵׁם׃ נִגַּע
בְּמִצְחוֹ זָרַח לְהִרְשֵׁם׃ וְנִשְׁפָּט
בְּלֹא יָדַע וְאִשָּׁם׃ לָעֵת תָּבוֹט
רִגְלֵי יוֹדִים׃ אֲשֶׁר בָּאוּ לְהִיכַל
מִיּוֹדִים׃ יִשְׁפָּטוּ בְּמִכְנִיעַ
יּוֹדִים׃ לָעֵת יִבָּקְרוּ פֹּעֲלֵי
שִׁקָּר׃ לְהַשְׁפִּט בְּיִסּוּחַ אֶף
וְחִקָּר׃ יִסְפָּר פִּי דוֹבְרֵי שִׁקָּר׃

דין חיהר טטמון. חייכט ווירדען די
זייערע; און ווירד זיך פאר געוויסע
דע ווירדען זיך פערטטווארען די

גער־כֿטע מעהר גערעכט־גקייט פֿער־
 זיכענען, מו: כחך ומוסגמבע חיירע:
 ריכטיגהייט: יענע פֿרוממען קנח־
 בען (נדב ואביהו), טרמל יחמער־
 זיך דח: טטרמגער־כֿט, ווייל זיח פֿרעמ־
 דע: פֿייער פֿחר דען עוויגען ברמכטען;
 דחרמל המטטע זיך ממכער פֿרעלער,
 ומהל משיעגען קממען. דע: זען חוכ־
 געמכטעט ליטערטע יינער חוכפֿער־
 כיכסיגע (עכ; כחך דעס פֿירבחכ־
 טען גוט; דער כמכטטרמהל טרמל
 חיהן, ער ומוירדע חויגעמטטעט,
 נעבט: יינער גמלען פֿחמ ליט חוכר
 פֿערמגען. דע: רייכער: גוט הילפֿט
 מיהם כיכסי, פֿערמגען קמ קמ
 זחרממג כיכסי: מיטלען; בעטען כור
 קמ פֿרוממען, בעטען פֿחר דעס
 חגעניכט דע: דער מו: דח: גוטע
 מטיפֿטעט! מיט גוטער מוכיכט־רייכ־
 סע עזה כחך דער הייליגען זמער דעכ־
 כחך טרמל חיהן דח: מטימגער־כֿט;
 ויח ממג ע: כון ערוט דעמען געהען,
 דיח חוכמכט:ממ ויח מהירע היכלען
 בען? דער מגענעהמע המרעכ־
 מפייער (דוד) מממח חייכט לו
 גמטט: פֿרעפֿע מיק ח הערר! ער
 ומרד געפֿריפֿט, דחן מבער מממח
 ער: ערבמח' דיק מיינער, גמטט!
 כחך דיינער גמער, חוכר געהע כיכסי
 ח'גער־כֿט מיט מיר! ומ בעטען חויך
 מיר, חוכטער דעס ממל פֿחמ שופֿר;
 ומרדען חוכרע זינדען הייטע בייס גיט
 ריכטע חויפֿגעלמחוט, ח'ח פֿערזייה'
 זיח כחך דיינער גמער! עזיחו דען
 פֿירטען חיבערממח חייכט דער
 ממח' ער גלויבט' מו: קממג חויך
 מיכסיג לום פֿריעמטערדיעכט לו
 זיין, דח ומרד זיינע מטימכע מיט דעס
 חויממחל געברמכטממקט, חוכר ער
 מוסטע זיינע חוכמיזינעהייט ביזען.
 חויך דער פֿוט דיר חיבערמיטהיגען,
 דיח דיין הייליגמחמ עכטווייהט, ומרד
 חייכט גלייטען, חוכר געכייגט ומרד
 מהמטען דער הייכלער חוכטערמכט
 מן חוכר לור פֿערממחממחמג ליטעמ,
 גמיינער. קממג סוקיחו ומרד חויכ־

ע: כון חיהר דיה חיהר חין חירעס
חירדיטען וויזען פֿון טפֿהרט, דח:
גע-יכט ווירד חייך טחורל וויזע-חירעס,
חוכר ווער פֿון חייך קחן זיך דח ווחהן
עכט שוויגען? דער חוכס וויגע (יזחק)
דער זיך לוס חזערן וויזע בוכדען זיע:
חוסט' דעכחך חייך חוכער גליכע:
חזער; ער פֿער-חזער חייך געזיכט, וויז
ער געלחזון לוסויעטע דען גחטלען ריז
כע-ן. חויך דעס דער זיכע קינדער לוס
טעחפען דער טוגענד געפֿהרט
(יעקב), טטיעג חייכט דער גערחחקען
חויך! חחג ווחהן חייכע חויזע-חירעס דער
גחטטהייט ליכט עכט געהען? חוכר דח:
רוס טרמח חיהן דח: טיקקחחן, זיכען
געלעבטעזטען ווחהן (יוסף) לוסויען.
וויח חחג ע: כון דעס פֿערעזער געהען
דער זיין וועזען חיס פֿערבחחגענען
טרייכט, דח טוגענד פֿערפֿחגט חוכר
פֿון זיך יחגט; ווירד ער ווחהן דעס
טטרמחגערליכט פֿערבחחגען בלייכען?
יעכע לחחלפֿער, דח בעריהחטען גע-
ברידער, בלייכען חויך פֿחס געריכטע
ניכט פֿערטחכט, וויז זיען חוכסו-
דיגען (חיהרען ברודר יוסף) חוס געל-
פֿערקויזטען. ווח: ווירדען כון דח עהר-
חח:ען חוכחגען, דח דח טוגענד דער
חוכלולכט, דער טויעלגערליח חוכר דער
רויכבעגערדע חויפֿחזערן, וועלכע
כירדע ווירד חיהכען דח: געריכט חויז-
חירען! יח, דח: געריכט ווירד זיך חויז-
חחלען, דח: געריכט ווירד זיך עחפֿח-
רען, חוכר: יח געהחריגער חח:ען
חכטחחפען, דחחיס: יח ערפֿהרען
דחס בייך געריכט, גערעכטיגקייט
חחחחטעט. דער חויכערלוגער דע:
גחטטליכען געזעטלע: (משה), דער
יזח חוי: דער טקחחערייחכעפֿרייטע,
פֿערגיכג זיך חירדעס ער לו חיהכען
טזחח: דחחרט חיהר חוכגעהחחחען!
לעהן חחח טטיעס ער טחחחחחחח
געגען זיח חויז, חוכר ליעהן חחחחחחח
חיהס: ייין טחח פֿערקינדעט; ער קחס
ביי ען דח גרעכליג (פֿון ארץ ישראל),
חוסטע לוסקבלייכען חוכר טטערבען.
ריכטער! דח חיהר כחך דער בעטע-
כוכג געריכטעט קחחכט חיהר פֿח:

בעמק הבבא להבדק. אם
בפעלם בריב ירקרק. לפי
שופט מייצמדק. זה המשלים
בעקד נפש. בזמן לא מצא
נפש: ותהיה עין בעין
טפש: זרעו רגל באהלי
הזרה. ועל אמרו דרכי
נסתרה. נכסה מנו פורת
בסתירה: רשע אשר במחבא
יחתר. צדק לפני יחלך
וינתר. אולי פזם אף יסתר:
רעים שנים עשר כהבדיק.
ברוב אהם לא הצדיק. על
מכרם בכסף צדיק. בני בלי
שם במכרם עמוסים. בזונה
וביו בשוד חמסים. אף בדין
יהיו נעמים: בהתיצבו לריב
בעמדו לדין. על זאת אותם
ידין. למען ידעו שדון בדין:
יירד אשר הזריר אמרים.
והדריר בכור שור כחבורים.
ונענש בשמעו נא המורים:
יען אשר נזקש בעשר. נחרתו
בו מיתות עשר. וכנע גבול
בבל באסר: ראשיה אשר
בשחד ישפוטו. אף בקו צדק
ישפוטו. כי אם כמו שפוטו:

יִמְלֹךְ יי לעולם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ :
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב הַהִלּוּת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא :

אל. גחטט דער טרייע ! ווען דו ווילסט
געריכט חנק דענסט, חוס כחך דער
טורפע דע: רעכט: לו פערפֿהרען,
ווער קמן דמן טולדן: פֿער דיר בע-
טטעהען? קדוש.

ח"ק אל אמונה בערבך
דין. אִם תִּמְצֶה עוֹמֶק
הַדִּין. מִי יִצְדָּק לִפְנֶיךָ
בַּדִּין. קְדוֹשׁ :

אם. ווילן פֿהרעט ער חוס: כיכט זייער
ווילן, חוס גריס חוסר לחרן היכוועג
לו טחשען, דמן זוכען וויר חוס: פֿער-
געבענו רעכט פֿערטיגענדע טהחטען,
קדוש.

ח"ק אם לא למענו יעשי
וְיִסֵּר (מִנּוּ) חֲרוֹן אַפּוֹ בַעֲשֵׂי
אֵין לְבַקֵּר וּלְמִצּוֹת מַעֲשֵׂי
קְדוֹשׁ :

כוונת הפייטן להזכיר מאדס הראשון עד יאשיהו שכל אחד ואחד לא עמד זכאי
בדין, ומזה יבינו כל ילורי ארץ אם כלדיקי דקדק הקב"ה כך ברשעים עאכ"ו
ושם המסנה בראשי הסררות אלעזר בירבי הקליר.
אומץ. דיו טחשען: פֿערטען חוסר פֿער-
דיעכט פֿולוועטין חוסרער, חוס וויר
פֿחם געריכטע געפֿריפט ווירדען,
ערגחב ע: זיך, דחט חוס: זיח גייטען
פֿערדיעכטען, גלייך יעכען דיו קיינען
פֿערדיעכטען חוסטען.
אדם. דער ערדעכטהן, דען עכגען
גלייך געפֿחטעט ! ווירד חוסווייגע חוס
חייטען ; חיהם ווירד דח: פֿחחדיען
חייטערייטע ע: חוסווייגען חוסר לו בע-
וויכען, חוסער ער פֿחלוגטע זייער
בעטטיחוסג כיכט, חוסר ווירד וויעדער
הערוועגעטריעכען ; חוסר הייטע וויר
דער טחג זייער כוסע. חוס דח: גרחסע
ליכט יעכע: חוסגעכלחכדער: (אכרס
אכינו) חויטגכג, וויר דיו וועלט, דיו
טחן לוחכליג געטלעכטער געלחחלט,
כחך פֿיכטער חוסר דוכקען ; ער לייג
טעדען פֿערחיררטיין דיו רעכטע בחחן
דער גחטט: עווגקייט ; דחך פֿערגינג
ער זיך דען טחשפֿער לו פֿחחגען : וויר
דורכ ווירדע חוס פֿערזיכערט ? חוסר
ערהילט דיו עחפֿיכדליכע חוסווייט:
דיו חוסווייט ע: ערפֿהרען ! מערקט

אומץ אדירי כל חפץ
בְּהִתְבַּקֵּרם בַּדִּין חִיבוּ לְנַפְשׁ
כֹּלָא נִמְצָא בָהֶם חֶפֶץ : אָדָם
יִצִיר עֶפֶר מֵאֲדָמָה : לְאִילֵי
מָרוֹם אֹרְחוֹ דְּמָה . לֹא בֶן
וְלִהְבֵּל דְּמָה : לְעֵבוֹד וּלְשִׁמּוֹר
בֶּן הַפְּרִישׁוֹ . וְעָבַר עַל צִוּיוֹ
וַיִּגְרֶשׁוּ . וַיּוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל דְּרֶשׁוּ :
לַעֲתָה הָעִיר אֲזָרַח מִמֶּאֱפֵל .
עוֹלָם הָיָה תוֹרְוֹ וּמִאֲפֵל .
עֲשָׂרִים דּוֹר בָּזוּי וְשָׁפֵל :
עֲקָשִׁים בְּאוֹרַח מִישׁוֹר מִסְּלוּל
יָדַע . וְעַל נַאֲמוֹ בְּמָה אֲדַע .
גִּדּוֹן בָּקוּ יָדַע הָדַע : עוֹבְרִים

מען דעם זוכר'ן ה' חבב'ן פֿערנעהמען
 (חזו'ען). פֿון מ'בעג'ן טון ה' חבב'ן דוח
 דען ענטטל'ט געפֿחטט פֿון חזו'ען דעם
 גען חיינע בוס'ן פֿיר זינדען ל' בעטטיג
 מען. כ'ך ה' חבב'ן דוח קיינע גיג
 ריכט'נע קייט חיינע זעטל'ט, ד'ך
 ר' חבב'ן דוח טון חוץ היטטעל ו'ך
 דורך דעם זינדער דוח טר'ח'ע ק'ן
 ענטל'טען ו'ערדען. דוח ט'פֿער
 חוכר'ער טריבע! דער דוח חוכר'ער
 ח'נערען זי'ט חוכר דורכ'סויעזט! ח'
 מערקע ניכט דוח חוץ קייטענ'ן ט'ח'ע
 הייטען חוכר'ע: הערלעכ! גינדענ'ק
 ד'ס ו'יר דען טוגענדה'טע זעטען ח'ה
 כען ענטט'פֿחטען. געדענקע ח'ן יוסף
 דעזען סולטערן דוח דוח בירדע ח'כ
 געק'מען, ח'ה דער דריקענדען
 ס'ן ח'ער'י'ח בע'רייט, געדענקע —
 ו'ען ו'יר פֿון זיידענ'טע ט'ויעל
 בע'חזו'ען ו'ערדען — דעזען קייטע
 חוכר בע'היט'נ'דע חוכר'ער חו'לע: זע
 בען היינדען. ח' ברינגען הער'י'ח ד'ח
 ענדע חוכר'ער זיידען! ברינג ח'הן,
 דען ט'ח'ן ח'ן ו'עלכעם דוח ר'ח'ע ח'ן
 דען פֿרע'ל'ירן חו'י'ח'ען, חוכר ד'ין
 פֿערט'ט'טע: פֿון ח'דער חו'י'ח'ע
 מען ו'יר'ט; יענעם ט'ח'ן ו'ח'ר'ן ו'יר
 ט'ח'ן ז' פֿיעלע י'הרע ה'ררען! ז'ס
 ח'הן ערטיינען דען בעסט'י'חטען
 ח'ח'ט ח'ן ו'עלכעם דוח ניכט ו'יר'ט
 גען חו'י'ח'ער'ן חוכר פֿערגעהען ו'יר
 דען, ח'ן ו'עלכעם דער בעט'ר'ן חו'י
 דען פֿערד'ר'כענען הערלעך ו'יר הע'
 ר'י' געט'פֿחטען ו'ערדען, חוכר דוח
 חוכר דענקען חוכר ח'נער'י'הען (חזו'ען)
 ו'יר'ט דוח פֿר'ח'ט'קייט פֿון אנד'ס
 י'ח'ק חוכר יעקב:

גי'ר'ה ח'ק'ת מ'צ'ר'ת
 ב'ראש'ית. ראש ד'בר'ך
 ת'שוב'ה ל'הש'יר'ת. ד'ין
 ט'רם ה'ע'ר'ך מ'ראש'ית.
 ק'דמ'ה ל'מ'ל'ט ש'וב'ב'ים
 מ'חרש'ית: ה'ז'ר י'חד
 ש'ני ל'ב'י'הם. צ'ופ'הו מ'ביט
 ס'רע'ה ק'ר'ב'י'הם. ו'אם א'ון
 נ'רא'ה ב'מ'חב'ו'א'י'הם. פֿקוד
 ת'פֿקוד ק'מו ק'ר'ב'י'הם:
 ז'כר ה'ס'ר'ת ש'בם מ'ס'כ'ל.
 ע'בד כ'הו'ח'פ'ש מ'ענ'י כ'כ'ל.
 ח'ניט'יו א'ם ת'וע'תעו
 ב'ת'בל. ש'יח'ו י'ח'נ'ם ל'ח'י
 ה'בל: ט'מינ'ת ל'ב ו'נ'ק'י'מ'ת
 ק'ץ. נ'ד'ה'ים ל'אס'ו'ה בו
 ב'ק'ץ. י'ום מ'וכ'ן ע'ת'ים
 ל'ה'ק'ץ. מ'י'מ'ים י'מ'י'ה
 ו'מ'ק'ץ ל'ק'ץ: כ'ס'א ל'ה'ק'פ'ות
 ח'ד'ש ל'י'ק'וב: כ'ס'ו'ח'ים
 ב'ל'ה'טו ל'ה'ב'הב ל'ר'ק'וב.
 ל'ה'ס'יר מ'כ'ש'ול מ'ל'ב
 ה'ע'ק'וב. ל'ה'ז'כ'ר ל'א'ב'ר'הם
 ל'יצ'ח'ק ו'ל'יע'קב:

תְּרוּעַתָם שְׁעָה מִמְרוֹמִים
כָּסֶה דִין לְהַמִּיר בְּשֵׁל
רַחֲמִים: יִחַיד אֲשֶׁר בְּעֶקֶד
נִשְׁפָּט. טָרֵא יוֹ יִחַנְנוּ
מִלֵּה שְׁפָט. חֲלִילָה לָּהּ
אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט. זְכוֹר לֹא
יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט: וְאִם כְּאִדָּם
עָבְרוּ בְּרִית. הָאֵל כָּאֵל
הִבֵּט לְבְרִית.

ח' דְּבָרוֹת אֱלֹהֵי דְבָרֵי
הַבְּרִית: גִּלְיָה (נ"ס גל) בְּזִכְרוֹן
שְׁלוֹשׁ בְּרִית:

עוֹלָם בְּבִקְרָה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה.
בְּהַכְרַעַת צֶדֶק תִּבְרִיעַ (נ"ס
תַּעֲטֵר) שָׁנָה. ח' אִסּוּמָה טְלוּלָה
גִּשּׁוּמָה אִם שְׁחוּנָה. אִטּוּמִים
לְהַחְיוֹת בְּטָלִי שָׁנָה: (נ"ס שָׁנָה)

מִי בְּמוֹהֶ אֲב הַרְחֲמִים. זוֹכֵר יַעֲזִיר לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנִאֲמַן אֶתְּהָ לְהַחְיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

מיוסר ע"פ א"ת ב"ש.
אֵת אֹרֶחַ מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ
קִיְנוּךְ. תַּאֲוֹת לֵב בְּצִר
פְּקִדְנוּךְ. בָּרִי לְבָב
מֵאֶת מוֹל קִדְמוֹת. שׁוֹפֵר
תְּרוּעָה טָרֵם שְׁמִיעֲנוּךְ:

דיינען הייטען, ח' הערר! דמ: יחמ:
הערנדע טטורחכלחזען, חונד וועכנלע
דען ריכטערסטוהן היט דעק טהרמן
דער בחרהערלניקייט. געדענקע, ח'
הערר דע: רעכט: דיח ח' שערגע
סיכטע יענע: חייכלגען זקהנו (ילחק)
חונד ערבחרהע דיק זיינער קינדער
בייגער: ריכט! געדענקע דע: עכטער:
(אברהם) ריכט יגע בעהערקונג, דחט
קיינע וועלט בייח דער טטרענגע דע:
גער: ריכט בעטטעהען קמן. חונד החכען
וויר ח' ערדענוקהנע דיינען בונד ח'י
בערטערנען, זח החכע דוח, הערר
גחטט! נחל: ריכט חונד געדענקע דיי:
כען דרייח עכטען בונד היט חונדערן
עכטערן.

עולם. הייסע וויגוט דוח דוח טהח.
סען דער וועלטכירגער געגן חיינכנדער
חויך; ח' זחט דוח גוטען חיבערוויגען!
סענק' חונד: חיינגעזעגנעטע, ערוכט
כחרע: חונד טויררענו ימהר; — חויך
רנגען בייח חיבערהחסיגען היטלע —
חונד בעלעכע דורך דען טהויח דוח
טלחעכדען חין חיהרען גריכטען.

סיגרין הארון.
אח. חויך דמן כחך הקשען וויר לו
דיר, עוויגער! וויגן דוח טמן דין
סטרח גער: ריכט חיבער חונד: החזט ער:
געהען זחזען; ח' דוח, חונדערנו הער:
ליכט וחונד, דיק בענוכען וויר חוין דער
נחטה. היט חיינעק הערלען קהנע
עכטע ערטיענען וויר געזטערן טמן
עכט דיר, בעלחח וויר דיק דמ: סטיר:

אח. חויך דמן כחך הקשען וויר לו
דיר, עוויגער! וויגן דוח טמן דין
סטרח גער: ריכט חיבער חונד: החזט ער:
געהען זחזען; ח' דוח, חונדערנו הער:
ליכט וחונד, דיק בענוכען וויר חוין דער
נחטה. היט חיינעק הערלען קהנע
עכטע ערטיענען וויר געזטערן טמן
עכט דיר, בעלחח וויר דיק דמ: סטיר:

דיר חוכטער דער שטייטע דער גע-
בעטע חויל, זיך נחט דיר ערשטען,
חזקת חכמה! טטעק' דח: בוחקעכע
דע שווערד חין דין טיידע וויעדער חויל
חוכד כח חין דייכען חזקת חכמה טוט
חוכ: חויל.

שדי לפתותה בם בחנון
תשיב לנדון (נ"א לנדון) ברק
השנון תחזק מגן לגונני
בגנון:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים
למענה אלהים חיים מלך עוזר ומושיע ומגן
ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נוקלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו
לישני עפר מי כמותך בעל גבורות ומידו מה לך מלך ממית
ומחיה ומצמיח ישועה:
סוגרין הארון.

תפן במכון לבס שבת
שעון ומוסר כער
במחשבת רם תהי אונה
קשבת קול שופר שעות
מנושבת צרת אמר לא
ידון פעמים לא תקום
לא אבדון עולם אשר
בארבעה נדון סמוך
בחסדה ובאמתה ארון:
נועדים ביום קרב
ונלחמים מול אבן נגף
מתלחמים לבוכ

תפן ווען דוח חויל דעם ריכטער
סטוהל זיטלענט, חוכד דיר דער גערטע
קע חויפטטייגט, דין ערדע לו ליכטיג
גען; זיך נחט דין וזהר ערהמכער! דען
סחון דע: מוסר: החרטען, דער סחון
דער ערדע לו דיר היכויל שטייגט. דוח
גחכזט חוכ: חייכזט דין וחרט, דין
ערדע כחשערטעהר לו גרוכדע לו ריכ-
טען; געדענקע דחרטן, ווען דוח חין
דען פיער בעטטייטען לייטען דין
ערדע ריכטענט, חוכד חוכטערטטילע
זיח מיט דייכער גיטע חוכד טרייע,
הערר! הייטע חייט חויל טחגדע: קחח-
פיע: סערווייכט טטעהען וויר דח,
ווידער דען טטיין דע: חכטטחזעכ: (דען
זכר הרע) לו טטרייטען; החרע חויל:

מיוסד ע"פ תשר"ק.
תפן במכון לבס שבת
שעון ומוסר כער
במחשבת רם תהי אונה
קשבת קול שופר שעות
מנושבת צרת אמר לא
ידון פעמים לא תקום
לא אבדון עולם אשר
בארבעה נדון סמוך
בחסדה ובאמתה ארון:
נועדים ביום קרב
ונלחמים מול אבן נגף
מתלחמים לבוכ

אָפּד מאַז לשפּט הַיּוֹם •
 בַּחֲזוֹן מַעֲשֵׂה כָּל יוֹם • גִּישָׁת
 יְקוֹמִים פָּנֵי אִיּוֹם • דִּנָּם
 בּוֹ לְפָלֵס לְפָדְיוֹם: הָרֹאשׁוֹן
 אָדָם בּוֹ נוֹצֵר • וְצוּה חוֹק
 וְלֹא נָצַר • זֶה מַלְיָן
 בְּהִרְחִיב בָּצַר • תִּקְקוּ
 לַמִּשְׁפָּט וְלְדוֹרוֹת מוֹנָצַר:
 טִיעַת חוֹצֵב גְּבֻעַת וְצוּרִים •
 יִלְדוּ בּוֹ מֵרֹאשׁ צוּרִים •
 כִּיּוֹשְׁבֵי נְטָעִים הִהְפֹּזוּ
 הַיּוֹצְרִים • לְלַמֵּד בּוֹ צִדִּיק
 לַעֲצוּרִים: מִיּוֹחַם שְׁמוֹ
 בְּשֵׁם אִיתָנִים • גַּם לְהַתְנַסֵּם
 עַל יוֹנִים וְרִתְחוֹנִים •
 סִפְרִים נִפְתָּחִים וּמַעֲשִׂים
 מִתְנִים • עוֹבְרִים לְפָנֶיהָ
 וְחֻשְׁבוֹן נֹתָנִים: פִּקְיָה
 הוֹכֵן לְתִקּוֹן מוֹעֲדֶיהָ • צִאן
 לְהַעֲבִיר בְּשֶׁבֶט עֲדִיָּה •
 קָרָן בְּמִשְׁכָּם (נִשְׁנֵי קָרָן
 בְּזִכְרָם) הַיּוֹם עֲדִיָּה • רַחֲמוֹם
 זְכוֹר שְׁבוּעַת עֲבָדֶיהָ:
 קִסְלָה גַּעְלָה שׁוֹפָר עִם תַּחֲנוּן

אָפּד. פֶּתֶן מְכַבֵּעִין וְחִרְד הַיִּיטֵע לֹמֵן
 גַּעְרִיכְטִיטֶמֶן בַּעֲטִיטִיטֶמֶן; חוֹזֶרֶע
 טִיגְלִיכְטֶען הַחֲכִלִּיכְטֶען וְעֶרְדֶּען חוֹזֶרֶע
 זִכְט; מוֹלֵע גַּעֲטִיטֶפֶע כְּהֶרֶען זִיךְ
 דַּעֲן מְכַבֵּעִיכְט דַּעֲן מוֹלֵעֶרֶכְטֶכְטֶע
 רַעֲן חוֹזֶר פִּלְעֶהען חוֹסֶן דַּעֲן רַעֲכְטֶע
 סַרְרוֹךְ לֹר בַּעֲרִיטֶמֶן. דַּעֲרֶעֶר טַעֲטֶע
 עַרְטֶעֶר (אֶדֶם) וְחוֹרְדֶּע הַיִּיטֵע עַרְטֶע
 טִיטֶעֶען; חִיֶּהֶן מְחֶרֶד חִיִּין חִיִּילִיגֶעֶר
 בַּעֲפֶעֶהן חוֹיֶגֶטֶר טֶמֶן, עַרְטֶעֶן גַּעֲטֶעֶן
 חִיֶּהֶן כִּיכְט; דַּעֲרֶעֶר טִיגְטֶמֶן טֶמֶן חִיֶּהֶן
 דַּעֲרֶעֶר, חוֹזֶר הַחֲלִין חִיֶּהֶן חוֹזֶר דַּעֲרֶעֶר
 כְּחֶטֶה, דַּעֲרֶעֶר וְחֶרֶד עַרְטֶעֶר לֹמֵן גַּעֲרִיכְטֶע
 טִיגְטֶעֶן גַּעֲטֶעֶן, חוֹזֶר פִּיר דַּעֲרֶעֶר
 כְּחֶטֶעֶן חוֹיֶגֶטֶר טֶמֶן. דַּעֲרֶעֶר גַּעֲטֶעֶן
 פִּירֶעֶן, דַּעֲרֶעֶר הַיִּיטֵע חוֹזֶר דַּעֲרֶעֶר
 מוֹלֵע וְחֶרֶד הַיִּיטֵע עַרְטֶעֶן, דַּעֲרֶעֶר
 בַּעֲרֶעֶר קִיט דַּעֲרֶעֶר חוֹרְטֶעֶר וְחֶטֶען,
 זִיח וְחֶרֶד דַּעֲרֶעֶר עַרְטֶעֶן חִיֶּהֶן טִיטֶעֶן
 פִּירֶען, וְחֶרֶד גַּעֲטֶעֶן בַּיִחֶטֶען חוֹזֶר
 חִיטֶעֶן, דַּעֲרֶעֶר, חִיֶּהֶרֶע טוֹגֶעֶן
 דַּעֲרֶעֶר דוֹרְכְטֶעֶן חֶטֶען גַּחֲלִין, דַּעֲרֶעֶר וְחֶטֶען
 זַעֲטֶעֶן חֶטֶען כְּחֶטֶען! חִיֶּהֶן דַּעֲרֶעֶן
 חֶטֶען, דַּעֲרֶעֶן בַּיִחֶטֶען חִיֶּהֶן
 (טִיטֶעֶן) פִּירֶעֶן, וְחֶרֶד דַּעֲרֶעֶן טִיטֶעֶן
 פִּירֶעֶן מוֹלֵעֶר חֶטֶען חוֹזֶר חוֹזֶעֶן
 וְעַעֲרֶעֶן גַּעֲטֶעֶן; דַּעֲרֶעֶן חֶטֶען וְעַרְדֶּען
 עַרְטֶעֶן, דַּעֲרֶעֶן חֶטֶען פִּירֶעֶן חֶטֶען
 טִיטֶעֶן חוֹיֶגֶטֶר טֶמֶן, דַּעֲרֶעֶן חֶטֶען
 טִיטֶעֶן, חוֹזֶר דַּעֲרֶעֶן רַעֲכֶטֶע חוֹיֶגֶטֶע
 חֶטֶען. עַבֶּען דַּעֲרֶעֶר חֶטֶען
 דַּעֲרֶעֶן פִּירֶעֶן טִיטֶעֶן דַּעֲרֶעֶן חֶטֶען
 כְּחֶטֶען חֶטֶען דַּעֲרֶעֶן פִּירֶעֶן חֶטֶען
 יַעֲדֶען חֶטֶען: בַּעֲטִיטֶמֶן וְעַרְדֶּען —
 פִּירֶען דַּעֲרֶעֶן (יִשְׂרָאֵל) חֶטֶען
 דַּעֲרֶעֶן הַיִּיטֵע טִיטֶעֶן דַּעֲרֶעֶן; זִיח,
 דַּעֲרֶעֶן דַּעֲרֶעֶן חֶטֶען, בַּחֲטֶען
 דַּעֲרֶעֶן חֶטֶען חֶטֶען לֹר עַרְטֶעֶן
 חֶטֶען גַּעֲטֶעֶן, עַרְטֶעֶן חֶטֶען!
 דַּעֲרֶעֶן חֶטֶען דַּעֲרֶעֶן דַּעֲרֶעֶן (דַּעֲרֶעֶן
 חֶטֶען) לֹגֶעֶן חֶטֶען:
 נַעֲלָה דַּעֲרֶעֶן: טִיטֶעֶן טִיטֶעֶן

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בִּרְכָנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי
בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְךָ
אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָרָה בְּשְׁלוֹמָךְ׃
בְּסֶפֶר חַיִּים בִּרְכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשְׁלוֹם׃

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׂפָתֵי מַדְבַּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדּוּם
וְנַפְשֵׁי בָעֶפֶר לְכָל תַּהֲוִיָּה׃ פֶּתַח לִבִּי בַתּוֹרָתְךָ וּבִמְצוּתֶיךָ תִּרְדּוּן
נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם׃
עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשְׁתָּךְ עֲשֵׂה לִמְעַן
תּוֹרָתְךָ׃ לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי׃ יְהִיו לְרָצוֹן
אֲמִרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי׃ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן׃ יְהִי רָצוֹן
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בַתּוֹרָתְךָ׃

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.
וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות.

חזרת התפלה לש"ץ

בְּנֵמֶשׁ אֲדָנִי שְׂפָתֵי תִפְתָּה וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכָר חֲסָדֵי
אֲבוֹת וַיִּבְרָא גֹאֲלֵנוּ לְבָנֵינוּ בְּנֵיהֶם לִמְעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃
מְסוֹד חֲכָמִים וְנִבְוִנִים׃ וּמִלְמַד דַּעַת מְבִינִים׃ אֶפְתָּחָה
פִּי בַתְּפִלָּה וּבַתְּחִנוּנִים׃ לְחַלּוֹת וּלְחַנּוּן פָּנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים׃ (נ"ס פני מלך מלכי המלכים מלא רחמים.)

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
העבודה לרביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחזיקה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה יי
המחזיר שכינתו לציון:

מודים ורננים

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מן
ישענו. אתה הוא לרור ודור
גודה לך וגם פר תהלתך על
חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל
נסיך שבכל יום עמנו ועל
נפלאותך וטובותיך שבכל יום
הטוב כי לא כלו רחמיה והמרחם כי לא תמו חסדך
מעולם קונו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

(אבינו מלכנו זכור רחמך וכבדך כעסך וכלה דבר וחרב ורעב
ושבי ומשחית ועין ורעה ומגפה ופגע רע וכל מהלה וכל תקלה וכל
קטטה וכל מיני פורעניות וכל גזירה רעה ושנאת חנם מעלינו ומעל
כל בני בריתך:)

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:
וכל החיים יזרוה סלה ויהללו את שמך באמת היא שועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך וכל נאה להודות:
לא יאיו אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה הכתובה על ידי
משה עבדך האמורה מפני אהרן ובניו כהנים עם קדושים באמור:
יברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליה ויהנה: ישא יי פניו אליה
וישם לה שלום:

הַלְלוּהוּ כְּרַב גָּדֹל: הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ
בְּנֵבֶל וּבְנֹר: הַלְלוּהוּ בַתָּהּ וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ בַמִּנִּים
וְעֹגֵב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִי־שִׁמֶּע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִי
תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּלֶיהָ הַלְלוּהָ: וְעַל יְדֵי
עֲבָדֶיהָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל
וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ בְּנִשְׁאֲנִים הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקַע שׁוֹפָר
תִּשְׁמָעוּ: וְנֹאמַר וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר
גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּ לֵ"י בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם
וְנֹאמַר וַיַּעֲלִיחֵם יְרָאָה וַיֵּצֵא כְּבָרֶק הֵצִו וְאֲדָנִי
יְהוָה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן: "צְבָאוֹת
יְגֹן עֲלֵיהֶם: כֵּן תִּגֵּן עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמָה:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ
וְשֵׂא נָם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵנוּ וְקִרְב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין דַּגּוּיִם
וּנְפוּצוֹתֵינוּ כִּנָּם מִיִּרְכַּת־אֶרֶץ וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ
בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם
נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חֹבוֹתֵנוּ כַּמִּצְוָה (כ"א כְּמִצְוָה)
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מַשָּׁה עֲבָדֶךָ מִפִּי כְבֹּדֶךָ
כְּאֹמֹר: וּבַיּוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי
חַדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בְּחִצְצֹרֹת עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל
זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי
"אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמִצְוֹן
תְרוּעָה וְאִין דּוֹמָה לָךְ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל
תְרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: כִּי זֹכֵר כָּל־הַנְּשָׁכוֹת
 אַתָּה הוּא מַעֲוֹלָם וְאִין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדָהּ
 וְעִקְדַת יִצְחָק לְזִרְעוֹ נֶשֶׁל יַעֲקֹב הַיּוֹם בְּרַחֲמִים
 תִּזְכּוֹר. בָּרוּךְ אַתָּה יי זֹכֵר הַבְּרִית:
 אַתָּה נִגְלִית בְּעֵינֵי כְבוֹדָהּ עַל עַם קְדֻשָּׁה לְדַבֵּר
 עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם הַשְׁמַעְתָּם קוֹלָהּ וְנִגְלִית עֲלֵיהֶם
 בְּעֶרְפְּלֵי טָהוֹר גַּם (כָּל) הָעוֹלָם כָּלֹו הָל מִפְּנֵיהָ
 וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חֲרָדוֹ מִמֶּה בְּהַגְלוֹתָהּ מִלִּפְנֵי עַל־
 הָר סִינִי לְלַמֵּד לַעֲמָה תּוֹרָה וּמִצְוֹת וְהַשְׁמַע עִם
 אֲרֵי־הוֹד קוֹלָהּ וְדַבְּרוֹת קְדֻשָּׁה מִלִּהְבוֹת אֵשׁ
 בְּקִלּוֹת וּבִרְקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִית וּבִקּוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם
 הוֹפָעַת: כִּפְתּוֹב בְּתוֹרָתָהּ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִית
 הַבִּקּוֹר וַיְהִי קִלְת וּבִרְקִים וְעֵנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקַל
 שָׁפָר חֲזָק מְאֹד וַיַּחֲרֹד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמֶּחֱנֶה:
 וַיֹּאמֶר וַיְהִי קוֹל הַשָּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד מִשָּׁה
 יִדְבֹּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנו בְּקוֹל: וַיֹּאמֶר וּכְלִי־הָעָם
 רֵאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלִּפְיֹדִים וְאֶת־קוֹל הַשָּׁפָר
 וְאֶת־הָהָר עֲשֹׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנָּעוּ וַיַּעֲמִדוּ מִרְחָק:
 וּבְדַבְּרֵי קְדֻשָּׁה כְּתוֹב לֵאמֹר עָלָה אֱלֹהִים בְּתַרְוִיעָה
 יי בְּקוֹל שׁוֹפָר: וַיֹּאמֶר בְּחֲצִצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר
 הִרְיָעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי: וַיֹּאמֶר תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ
 שׁוֹפָר בַּכֶּסֶד לַיּוֹם חֲגֵנוּ: כִּי חֵק לִי־יִשְׂרָאֵל
 הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר הַלְלוּהָ הַלְלוּ
 אֱלֹהֵינוּ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֲזוֹ: הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ

בְּרִיתִי אֲבָרְהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וּבְדִבְרֵי
 קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר זָכָר עָשָׂה לְנַפְלָאֲתָיו חֲנוּן
 וְרַחוּם יי: וְנֹאמַר טָרַף נָתַן לִירָאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ: וְנֹאמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כָּרֶב
 חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר הִלֵּךְ
 וַיִּקְרָאֲתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי זְכַרְתִּי
 לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבֵּת כָּל־וְלֹדְתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי
 בְּמִדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה: וְנֹאמַר וַיִּזְכַּרְתִּי אֲנִי
 אֶת־בְּרִיתִי אוֹתְךָ בִּימֵי נְעוּרֶיךָ וְהַקִּימוֹתִי לָךְ בְּרִית
 עוֹלָם: וְנֹאמַר הֵבֵן יִקְיָר לִי אֶפְרַיִם אִם יִלְד
 שְׁעִשׂוּעִים כִּי־מִדֵּי דְבָרִי בּוֹ זָכָר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־
 כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נֹאמַר יי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
 וּפְקֻדָּנוּ בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים מִשְׁמֵי שָׁמַיִם קָדָם
 וַיִּזְכַּרְלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־
 הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר
 הַמֹּרִיָּה וְתָרָאֲהָ לְפָנֶיךָ עֲקֻדָּה שְׁעָקָד אֲבָרְהָם אָבִינוּ
 אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל־גֵּב הַמְּזֻבָּח וּבִבְשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעַסְךָ
 מֵעַלֵּינוּ וּבִטּוּבֶךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ
 וּמֵעִירֶךָ וּמִנְחַלְתֶּךָ • וְקִיָּם־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדְּבָר
 שֶׁהַבְּטָחָתְנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ בְּאִמּוֹר: וַיִּזְכַּרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת

כִּי תָבִיא חֹק זְכוּרֹן לְהַפְקֹד כָּל דְּרוֹת וּנְפֹשׁ לְהַזְכֵּר
 מַעֲשֵׂי רַבִּים וְהַמּוֹן בְּרִיּוֹת לְאִין תִּכְלִית מִרְאשִׁית
 בְּזֹאת הוֹדַעַת וּמִלִּפְנֵים אֹתָהּ גְּלִית זֶה הַיּוֹם
 תִּחְלַת מַעֲשֵׂיךָ זְכוּרֹן לְיוֹם רֵאשׁוֹן כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל
 הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְעַל הַמְדִּינוֹת בּוֹ יֹאמַר
 אֵיזֶן לַחֲרָב וְאֵיזֶן לְשָׁלוֹם אֵיזֶן לְרָעָב וְאֵיזֶן
 לְשִׁבְעָה וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפְקְדוּ לְהַזְכִּיר לַחַיִּים וּלְמֹת
 מִי לֹא נִפְקְדַת בַּחַיִּים הַזֶּה כִּי זָכַר כָּל הַיְצוֹר לִפְנֵיךָ
 בָּא מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ וְעַל לֵילוֹת מַצְעָדֵי גִבּוֹר
 מִחֲשֻׁבוֹת אָדָם וְתַחֲבוּלוֹתָיו וַיַּצֵּר מֵעַלְלֵי אִישׁ
 אֲשֶׁר־י אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח וּבִן אָדָם יִתְאַמֵּץ בְּךָ
 כִּי דוֹרְשֵׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכְשְׁלוּ וְלֹא יִכְלְמוּ לַנֶּצַח
 כָּל הַחוֹסִים בְּךָ כִּי זָכַר כָּל הַמַּעֲשִׂים לִפְנֵיךָ בָּא
 וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלָם וְגַם אֶת־נֶחַ בְּאַהֲבָה
 זָכַרְתָּ וְתִפְקְדֵהוּ בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים בְּהִבִּיאוֹ
 אֶת־מִי הַמְּבוֹרָא לְשַׁחַת כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי רוּעַ
 מֵעַלְלֵיהֶם עַל־כֵּן זָכְרוֹנוֹ בָּא לִפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 לְהַרְבוֹת זִרְעוֹ בְּעַפְרוֹת תִּבְלִי וַיַּצְאֵנוּ בְּחוֹל הַיָּם
 בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֶחַ וְאֵת כָּל־
 הַחַיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתִּבְּהָ וַיַּעֲבֹר
 אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם וַיֹּאמֶר וַיִּשְׁמַע
 אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ
 אֶת־אֲבֹרָהֶם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר וּזְכַרְתִּי
 אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת־

לשפט את־הר עשוֹוהִיתָה לִי הַמְּלוּכָה: וַיֹּאמֶר
וְהָיָה לִי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי
אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרַתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל־הָעוֹלָם כָּלוּ
בְּכַבּוּדְךָ וְהַנְּשָׂאָה עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ וְהוֹפֵעַ
בְּהַדָּר גָּאוֹן עֶזְךָ עַל כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל אֶרֶץ:
וַיֵּדַע כָּל־פֶּעֶל כִּי אַתָּה פָּעַלְתָּ וַיִּבֶן כָּל־יִצְוֹר
כִּי אַתָּה יִצְרְתָּ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ
יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה:
(לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה בְּמִנוּחָתָנוּ:)

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְרִנָּנוּ חֻקֶּיךָ בְּתוֹרַתְךָ
שִׁבְעָנוּ מִטוֹבֶיךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעֹתֶיךָ

(לשבת וְהִנְחִילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבְתָּ

קִדְּשָׁה וַיִּנּוּחוּ־בָהּ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ)

וּמִדֹּהר לִבָּנוּ לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת
וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקִיָּם לְעַד בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל
כָּל־הָאָרֶץ מִקִּדְּשׁ הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וַיּוֹמַר הַזְכָּרוֹן:

אַתָּה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפְּקֻדַּת כָּל־יִצְוֵי קָדָם
לִפְנֶיךָ נִגְדָּנוּ כָּל־תַּעֲלָמוֹת וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת
שִׁמְכָה אֲשִׁית: אֵין שְׂכָחָה לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ וְאֵין
נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אַתָּה זֹכֵר אֶת־כָּל־הַמַּפְעָל
וְגַם כָּל־הַיִּצּוֹר לֹא־נִכְחַד מִמֶּךָ: הַכֹּל גָּלוּי וַיֵּדוּעַ
לִפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ צוּפֵה וּמִבֵּיט עַד סוֹף כָּל־הַדּוֹרוֹת:

על כן נקווה לה' יי אלהינו לראות מהרה בתפארת
 עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות
 יכרתון. לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר
 יקראו בשמך להפנות אליך כל דשעי ארץ.
 יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך
 תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו
 ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול
 מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי
 המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד.
 בכתוב בתורתך יי מלך לעלם ועד:

ונאמר לא הבית און ביעקב ולא ראה עמל
 בישראל יי אלהיו עמו ותרועת מלך בו: ונאמר
 ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
 ישראל: וכדברי קדשך כתוב לאמר כי ליי המלוכה
 ומושל בגוים: ונאמר יי מלך גאות לבש לבש יי
 עז והתאזר אף תכון תיבל כל תמוט: ונאמר שאו
 שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך
 הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי עזוז וגבור יי גבור
 מלחמה: שאו שערים ראשיכם ונשאו פתחי עולם
 ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי
 צבאות הוא מלך הכבוד סלה: ועל ידי עבדיך
 הנביאים כתוב לאמר כה אמר יי מלך ישראל
 וגאלו יי צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבצעדי
 אין אלהים: ונאמר וערו מושיעים בחר ציון

יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֲלֶיהָ לְרִיחַ
 נִיחֹחַ לַיהוָה פֶּר בַּדְּבָקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע־הַ תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם
 וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר נִסְכִּים לַפֶּר וּשְׁנֵי
 עָשָׂר נִסְכִּים לְאֵיל וְעֶשְׂרֹן לִכְבֵּשׁ וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ
 וּשְׁנֵי שְׁעִירִים לַכֶּפֶר וּשְׁנֵי
 תְּמִידִים כֹּה־לַכֶּתֶם: מִלֶּבֶד
 עַל־ת־הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעַל־ת־
 הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם
 כַּמִּשְׁפָּט לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁר
 לַיהוָה:

בַּקֹּדֶשׁ קָדְשׁ וּבְכֹתֵי אֹמֶרֶל:
 וְשְׁעִיר לַכֶּפֶר מִלֶּבֶד
 עַל־ת־הַחֹדֶשׁ
 וּמִנְחָתָהּ וְשְׁעִיר
 לַחֹטָאֹת וְנִסְכֵּיהֶם
 כַּמִּשְׁפָּט וּשְׁנֵי
 תְּמִידִים כֹּה־לַכֶּתֶם:

(לשנה ישמחו במלכותה שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי.
 כלם ישבעו ויתענגו מטובה ובשביעי רצית בו וקדשתו המדה
 ימים אתו קראת. וזכר למעשה בראשית.)

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָהּ לְאֶדֶן הַכֹּל לַתֵּת גְּדֻלָּהּ לְיוֹצֵר
 בְּרֵאשִׁית שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגִוֵּי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ
 כַּמִּשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ כֹּהֵם וְגֹרְלָנוּ
 כְּבִלְהִמּוֹנָם. וְאַנְחֵנוּ בֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים וּמוֹדִים
 לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא
 נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יֶקֶר (כ"א וכסא כבודו)
 בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְשֹׁכֵנֶת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא
 אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (כ"א אחר). אֲמַת מַלְכֵנוּ אִפְסָה זִלְתּוֹ
 בְּכַתוֹב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לִבְכָּךְ
 כִּי־יְהוָה הוּא אֱלֹהֵים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ
 מִתַּחַת אֵין עוֹד:

ואת יום הזכרון הזה • יום זכרון תרועה באהבה מקרא
קדש זכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
אדמתנו ואין אנהנו יכולים לעשות חובותינו
בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא
שמוך עליו מפני הוד השלוחה במקדשך: יהי
רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן
שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמך
הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו אבינו
מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע
והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פזורינו מבין
הגוים ונפוצותינו כגם מירכתי ארץ והביאנו
לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידים בסדרם ומוספם כהלכתם:
ומאת מוספי יום (השבת הזה ויום) הזכרון
הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות
רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי
משה עבדך מפי כבודך באמור:

לשבת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עזים סלח
מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד וגסכה:

(זה קרבן שבת וקרבן היום באמור לית' בכ' יום"מ ואין לאמרו וכ"כ יעב"ץ).

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו

על כל-מה שבראת ויראותך כל-המעשים
ויתחוו לפניך כל-הברואים ויעשו כלם אגדה
אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמו שידענו
יי אלהינו שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה
כימינך ושמה נורא על-כל-מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראתך ותקנה
לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצה
וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת
נר לבן ישי משיחה במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעקלו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפיץ פיה וכל-
הרשעה כלה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת
זרז מן הארץ: ותמלוך אתה יי לבדך על
כל-מעשיך בהר ציון משכן כבודך ובירושלים
עיר קדשך בכתוב בדברי קדשך ימלך יי לעולם
אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדך
בכתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש
נקדש בצדקה: ברוך אתה יי המלך הקדוש:
אתה בחרתנו מכל-העמים • אהבת אותנו •
ורצית בנו • ורוממתנו מכל הלשונות • וקדשתנו
במצותיך • וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך
הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את-יום השבת הזה

סדר תפלת מוסף

תפלה לש"ץ תמלא למעלה.

ועתה יגדל גא כח אדני כאשר דברת לאמור
וכר רחמיה יי ותסדיה כי מעולם היתה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא ברעותה וימליך
מלכותה בחיכון וביומיון ובתיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן • יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא •
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקודשא בריה הוא לעלא ולעלא מן כל ברכתא
ושירתא חשבחתא ונהמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

ביחיד לא יתפלל אדם תפלת מוסף בר"ה עד אחר ג' שעות על היום.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה •
זכרנו לחיים • מלך חפץ בחיים • וכתבנו בספר החיים •
למענה אלהים חיים • מלך עוזר ומושיע ומגן •
ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע •
מכלכל חיים בקסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישני עפר מי כמותך בעל גבורות ומידומה לך מלך ממית
ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמותך אב הרחמים • זוכר יצוריו לחיים ברחמים •
ונאמן אתה להחיות מתים • ברוך אתה יי מחיה המתים •
אתה קדוש ושמוך קדוש וקדשים בכל יום יהללוך סלה:

ובכן תתפלה יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך

והקהל עוגים הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה
לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

כ"ט כ"ח כ"ז כ"ט כ"ח כ"ז
מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים
הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה
כבוד שמו השתחוו ליהוה
בהדרת קדש: קול יהוה על המים
אל הכבוד הרעים יהוה על מים
רבים: קול יהוה בפת קול יהוה
בהדר: קול יהוה שבר ארזים
וישבר יהוה את ארזי הלבנון:
וירקידם כמו עגל לבנון ושריון
כמו בן ראמים: קול יהוה חצב
להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר
יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה
יחולל אילות ויחשף יערות
ובהיכלו כלו אמר כבוד: יהוה
למבול ישב וישב יהוה מלך
לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה
יברך את עמו בשלום:

כ"ט כ"ח כ"ז כ"ט כ"ח כ"ז
לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה
תבל ויושבי בה: כי הוא על ימים
יסדה ועל נהרות יכוננה: מי
יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום
קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר
לא נשא לשוא נפשו ולא נשבע
למרמה: ישא ברכה מאת יהוה
וצדקה מאת יהוה: זה דוד
הדשו מבקשי פניה יעקב סלה:
שאו שערים ראשיכם והנשאו
פתחי עלם ויבוא מלך הכבוד:
מי זה מלך הכבוד יהוה עוז
וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו
שערים ראשיכם ונשאו פתחי
עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא
זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא
מלך הכבוד סלה:

כשמתזרין הספר תוך ההיכל אומרים:
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: קומה
יהוה למנוחתך אמה וארון ענך: בנהיך ילבשו צדק
וחסידך ירגנו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך:
כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזבו: עץ חיים
היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעים
וכל נתיבותיה שלום: השיבנו יהוה אליך ונשובה
חדש ימינו בקדש:

בתוכם להתפלל • ומי שנותנים גר למאור ויין לקדוש ולהבדלה ופת
לאורחים וצדקה לעניים וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה
הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ויסיר מהם כל מחלה וירפא לכל
גופם ויסלח לכל עונם וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם
עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי
ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך
וגבורתיך יגידו: הדר כבוד רהוקך ודברי נפלאותיך
אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלותך אספרנה: זכר
רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי אלה אפים
וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי
כל מעשיך וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר
מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשיכתך בכל
דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזקק לכל הכפופים: עיני
כל אליה ישברו ואפה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו
באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלה
יי ידבר פי ויברך כל בשר לשם קדשו לעולם ועד:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

הש"ן לוקח ס"ת בידו להוליכו מן הבימה ולהצניעו בהיכל ולומר

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו:

יְקוֹם פּוֹרְקוֹן מִן־שָׁמַיָא חֲנָא וְחֶסֶדָא וְרַחֲמֵי וְחַיִּי
 אֲרִיכִי וּמְזוּנִי רוּיָחִי וְסִיעָתָא דְשָׁמַיָא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא
 וְנִהוּרָא מַעֲלִיָא: זִרְעָא חַיָּא וְקִימָא • זִרְעָא דִּי לֹא
 יִפְסוּק וְדִי לֹא יִבְטוּל מִפְתָּגְמֵי אוֹרִיתָא: לְמַרְנֹן
 וְרַבְנֵן חֲבוּרְתָא קִדִּישָׁתָא • דִּי בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל
 וְדִי בְּבָבֶל • לְרִישֵׁי כְּלִי וּלְרִישֵׁי גִלּוּתָא וּלְרִישֵׁי
 מַתִּיבְתָא וּלְדִינֵי דִּי בָבָא: לְכָל־תַּלְמִידֵי־הוֹן וּלְכָל־
 תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵי־הוֹן וּלְכָל מִן דְּעַסְקִין בְּאוֹרִיתָא •
 מַלְכָּא דְּעַלְמָא יְבָרַךְ יִתְהוֹן יִפִּישׁ חַיֵּיהוֹן וַיִּסְגֵּא
 יוֹמֵי־הוֹן וַיִּתֵּן אֲרֻכָּה לְשָׁנֵי־הוֹן • וַיִּתְּפֶרְקוֹן וַיִּשְׁתַּזְכּוּן מִן
 כָּל עֲקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישׁוֹן מָרָן דִּי בְּשָׁמַיָא
 יְהֵא בְּסַעֲדֵיהוֹן כָּל־זְמַן וְעַדְן וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוֹם פּוֹרְקוֹן מִן־שָׁמַיָא חֲנָא וְחֶסֶדָא וְרַחֲמֵי וְחַיִּי
 אֲרִיכִי וּמְזוּנִי רוּיָחִי וְסִיעָתָא דְשָׁמַיָא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא
 וְנִהוּרָא מַעֲלִיָא זִרְעָא חַיָּא וְקִימָא זִרְעָא דִּי לֹא
 יִפְסוּק וְדִי לֹא יִבְטוּל מִפְתָּגְמֵי אוֹרִיתָא: לְכָל־
 קְדוֹלָא קִדִּישָׁא הָדִין • רַבְרַבִּיא עִם זַעֲרִיא טַפְלָא
 וְנַשִּׂיא • מַלְכָּא דְּעַלְמָא יְבָרַךְ יִתְכּוֹן יִפִּישׁ חַיֵּיכוֹן
 וַיִּסְגֵּא יוֹמֵי־כוֹן וַיִּתֵּן אֲרֻכָּה לְשָׁנֵי־כוֹן • וַתְּתַפְּרְקוֹן
 וַתִּשְׁתַּזְכּוּן מִן כָּל־עֲקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישׁוֹן מָרָן דִּי
 בְּשָׁמַיָא יְהֵא בְּסַעֲדֵיכוֹן • כָּל זְמַן וְעַדְן • וְנֹאמַר אָמֵן:
 מִי שֶׁבֶרֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת־כָּל הַקָּהָל
 חֲקִדּוּשׁ הַהוּא • עִם כָּל־קְהֵלוֹת הַקֹּדֶשׁ • הֵם וְנַשִּׂיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם
 וְכָל־אֲשֶׁר־לָהֶם • וּמִי שֶׁמִּיְחָדִים בְּתֵי כְּנִסְיוֹת לְתַפְלָה • וּמִי שֶׁבָּאִים

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

שב.

קש"ק נגימ' פרכת והוא מעלה את הפרכת למעלה והוא פס של הב"ה.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיעות ק"ש"ר"ק שאנחנו תוקעים היום תעשה ממנה עטרה על יד הממונה שרשי"ה להיות עולה ולישב בראש אלהי ויעשה עמנו אות לטובה וימלא עלינו ברחמים. ברוך (אתה יי) בעל הרחמים:

תקיעה: שברים: תקיעה:

תקיעה: שברים: תקיעה:

תקיעה: שברים: תקיעה:

שב.

קש"ק נגימ' שר והוא פס של שר שרשי"ה נקרא והוא מעלה את הקש"ק.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיעות ק"ש"ק שאנו תוקעים היום תהא מרוקמת על היריעה על יד הממונה טרשי"א"ל כשם שקבלת על יד אליהו זכור לטוב וישו"ע שר הפנים שר מטטרו"ן ותמלא עלינו ברחמים. ברוך (אתה יי) בעל הרחמים:

תקיעה: תרועה: תקיעה:

תקיעה: תרועה: תקיעה:

תקיעה: תרועה: תקיעה גדולה:

קר"ק נגימטרי' אליהו הנביא זכור לטוב והוא מעלה קר"ק ונגימטרי' ישעיה"ה כך שמו של שר הכנים מטטרו"ן.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיעלו אלו המלאכים היוצאים מן השופר ומן התקיעה ומן השברים ומן התרועה ומן ק"ש"ר"ק ומן ק"ש"ק ומן ק"ר"ק לפני כסא כבוד וימליצו טוב בעדנו לכפר על חטאתינו:

ואח"כ מתחיל הש"ץ בקול רם אשרי העם וכו'. ובשנת חין אומרים.

אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעָם יְיָ־עֵי תְרוּעָה יי באור פְּנִיָּה יִהְיֶה כֹּהֵן:

אלו המלאכים הממונים על התקיעות.

אנקתם, הוא בגימטריא השופר ובגימטריא שר הב"סח והוא מעלה את השופר. שברים, בגימטריא ש"ר יהו"אל והוא מעלה את השברים. תרועה, בגימטריא ש"ס יאל והוא שר של מזרח והוא מעלה את התרועה. תקיע, בגימטריא הדרכי"אל וסנדל"פון והם מעלין את התקיעה. תקיעה, בגימטריא השר"ף גם הוא מעלה את התקיעה. פס"תם, בגימטריא תקיע. כמו כן ממונה על התקיעה: גם האוחז תקנו עזרא וזרובבל ונהם שמות שהם טונים למדת הדין ולמדת הרחמים והם מעלים את השופר. כל זה מלאתי בספר ישן.

הועתק משל"ה: לריך התוקע לכסות השופר בשעת הנדחה וצין כל סי' וסי'. נ"ח:

ויכוין בלו שני שמות יקהרו"עה ושהטו"נה והם נ"פ הוי"ה ומעורבי' ציניהם אותיות קר"ע שט"ן שע"י זה נקרע השטן ואח"כ יאמר עלה אלהים בתרועה ה' נקול שופר ואחר כך יאמר אלו הפסוקים שר"ת שלכם קרע שטן.

קולי שמעת אל תעלם אזנה לרוחתי ולשועתי: (איכה ג' נ"ו)

ראשך ברה אמת ולעולם כל משפט צדקה: (תהלים קי"ט ק"ס)

ערוב עבדך לטוב אל יעשקני ודים: (שם קי"ט קכ"ג)

שש אנכי על אמרתך במוצא שלל רב: (תהלים קי"ט קס"ג)

טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי: (תהלים קי"ט ס"ו)

נרבזת פי רצה נא יי ומשפטיך למדני: (תהלים קי"ט ק"ח)

ואחר אלו הפסוקים יאמר תפלה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהי המשפט שעתה יהיה עת רצון לפניך ותקרע ברחמיך הרבים ותסדיך הגדולים כל המסכים אשר הם מברילים בינך ובין עמך ישראל היום הזה והעבר מלפניך כל המסטינים והמקטרגים על עמך ישראל. סתום פה שטן ואל ישטין עלינו כי עליך תלויות עינינו ארוממך אלהי המלך אלהי המשפט שמע קול תפלות ותרועות עמך ישראל היום ברחמים אמן.

כתב הסכס ראב"ע נפ' שמות ג' י"ח: כל שמע אשר אחריו ל' או ב', הטעם, שישמעו הענין שנושא את הקול ולא לשמוע הקול. וכ"כ הר"ד אבודרהם: קודם שיתקע מצד: נ"א"י א"מ"ה א"ק"נ"ל לשמוע קול שופר, ושהחיינו. וכתב רבינו הא"י: הלכה רווחת בישראל לנרד: לשמוע קול שופר, ולא תזוז מינה. וכ"כ דה"ג, והכי איתא בירושלמי. ואין לאמר: בקול שופר צב', שהב' אינה נופלת אלא על לשון קבלה, כמו שנאמר: אם שמוע תשמעו בקולי, ומתרגמינו, אם קבלה תקבלון.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר

קדשנו במצותיו וצונו לשמוע קול שופר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

שדחנינו וקימנו ורגיענו לזמן הזה:

הענין הה' להזכירנו חורבן צה"מ וקול תרועת מלחמת האויבים כמו שנאמר בירמיה ד' כי קול שופר שמעת נפשי תרועת מלחמה, וכשאלנו שומעים קול השופר נזקק מאת ה' על בנין בית המקדש.

הענין הו' להזכירנו עקירת יצחק שמסר נפשו לשמים וכן אנו נמסור נפשינו על קדושת שמו ויעלה זכרוננו לפניו לטובה.

הענין הו' כשנשמע תקיעת השופר נירא ונחרד ונשבר עלמינו לפני הבורא, כי כך הוא טבע השופר מרעיד ומחריד כמו שנאמר בעמוס ג' ו' אם יתקע שופר בעיר ועם לא יתדרו.

הענין הח' להזכיר יום הדין הגדול ולירא ממנו שנאמר בלפניה א' י"א כי קרוב יום ה' הגדול קרוב ומהר מאד, יום שופר ותרועה (שם ט"ז).

הענין הט' להזכירנו קבוץ נדחי ישראל ולהתאוות עליו שנאמר בו בישעיה כ"ז י"ג והי' ביום ההוא יתקע בשופר גדול ונאלו האובדים בארץ אשור וגו'.

הענין הי' להזכירנו תחיית המתים ולהאמין בה שנאמר בישעיה י"ג ג': כל

יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוא גם הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו ואמרו

במדרש: כל השנה השטן מקסרג על ישראל לפני הקב"ה, והקב"ה דוסה אותו

לר"ה ליום הדין, ובר"ה נא השטן לקסרג ומביא הקמה להעיד על עוונותיהם

של ישראל, והקמה מעידה והקב"ה אומר לה הרי עד אחד ואין עד אחד נאמן,

הנא עד אחד עמך והוא הולך להביא את הלכנה ואינו מולא אות' עד שהיא ככסית

שנאמר תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו יום שהלכנה מתבקשת ואינ' נמלאת

שהיא מכוס'. ועוד תמלא בכסה בגימטריא לבנה לרמות שהיא מתכסה בו.

ואמרינן בפסיקתא רבי דרכי' פתח תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו, וכל

החדשים אינם נכסים אלא ליום חגנו, והלא ניסן חדש ונכסה ויש לו סג בפני

עלמו, אלא חדש ויש לו סג וחגו בן יומו, ואיזה זה תשרי. תשרי כתב על שם

תשרי ותשנוק על חזיהון, אימתי בחדש השביעי:

בשבת אין תוקעין ותוקעין ביום שני ואומרים שהחיינו.

תחנה לתוקע לפני התקיעה.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אלהי השמים ואלהי הארץ

אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא

שתשלח לי המלאכים הקדושים והטחורים נאמנים משרתים ונאמנים

בשליחותם תפצו ורצוים לזכות את ישראל ואת המלאך הגדול כלפ"ה

הממונה להוציא זכיותיהן של ישראל בעת שהיום תוקעים בשופר ואת

המלאך הגדול תש"ש הממונה להשמיע זכיותיהן של ישראל ולהבעית

השטן בתקיעתם ואת השרים הגדולים הממונים על השופר חנקת"ס

פסת"ס ומלאכים הגדולים הדרכי"אל וסכדל"פון הממונים על תקיעתנו

המעלין תקיעתנו לפני כסא כבודך ואת המלאך שמסי"אל הממונה על

התרועה ואת המלאך פרס"טח הממונה על קשר"ק להיות מזומנים

בשליחותם להעלות תקיעתנו לפני הפרוכת ולפני כסא כבודך והמלא על

עמך ישראל ברחמים ותכנס להם לפני משורת הדין ותנהגם בניך במדת

רחמים ותעלה תקיעתנו לפני כסא כבודך וחסתכל באפרו של יצחק

הצבור על גבי המזבח וזכור לנו עקדתו היום לזרעו של יצחק כי אל

מלך נאמן וזוכר ברית אתה, ברוך (אתה ה') זוכר הברית:

נֶאֱמַן אֶתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וּדְבַר אֶחָד
 מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא-יָשׁוּב רִיקָם בִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמַן וּרְחֲמֵן
 אֶתָּה בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו:
 רַחֵם עַל-צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ
 בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ בָּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה •
 שְׂמַחֲנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלֵיהֶו הַנִּבְיָא עֲבָדֶךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
 דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בְּמִהְרָה יָבֹא וַיְגַל לִבָּנוּ עַל-כִּסְאוֹ לֹא-יָשׁוּב זֶר
 וְלֹא יִנָּחֵלוּ עוֹד אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ בִּי בְּשֵׁם קֹדֶשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ
 לוֹ שְׁלֹא יִכָּבֵה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן דָּוִד:
 עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנִּבְיָאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וְיוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה שְׁנַתָּה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקַדוּשָׁה
 וּלְמִנוּחָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה לְכָבוֹד וּלְתַפְאֲרָה עַל-הַכֹּל
 יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרֶךְ
 שְׁמֶךָ בְּפִי כָל-חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וּדְבָרֶךָ מִלִּפְנֵינוּ
 אֲמַת וְקִים לְעֵד: בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
 מִקֶּדֶשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכְרוֹן:

הלכות שופר וטעמי תקיעה.

כתב אבודרהם בשם רבינו סעדי: מה שלוונו הנורא ית' לתקוע בשופר בר"ה
 יש בזה עשר עניינים:
 הענין הא' מפני שהיום תקילת הנריאה שבו נרא הקצ"ה העולם ומלך עליו,
 וכן עושין המלכים שתוקעין לפניהם בחצרות ונקרנות להודיע ולהשמיע בכל
 מקום תחלת מלכותם, וכן אנו ממליכים עלינו את הנורא יתברך ביום זה. וכך
 אמר דוד בתהלים ל"ו: בחצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'.
 הענין הב' כי יום ר"ה הוא ראשון לעשרת ימי תשובה ותוקעין בו בשופר
 להכריז עלינו כמו שמזהיר ואומר, כל הרולה לשוב ישוב ואם לאו אל יקרא תגר
 על עצמו, וכן עושין המלכים מזהירין את העולם תחלה בגזירותם וכל העובר
 אחר האזהרה אין שומעים לו טענה.
 הענין הג' להזכירנו מעמד הר סיני שנאמר בו בשמות י"ט פ' ט"ז: וקול שופר
 חזק מאד, ונקבל על עצמינו מה שקבלו אבותינו על עצמם נעשה ונשמע.
 הענין הד' להזכירנו דברי הנביאים שנמשלו בתקיעת שופר שנאמר בויחזקאל
 ל"ז פ' ד': ושמע השומע את כל השופר ולא נזהר ותבא חרב ותקחהו דמו נראשו
 יהיה וגו' והוא נזהר את נפשו מלע.

נִפְשָׁךְ אֲדֹנָי אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצְבָּת עִמָּכָה בְּזֹה
לְהַתְּפִלָּה אֶל־יְהוָה: כו אֶל־הַנֶּעַר הַזֶּה הַתְּפַלְלִיתִי
וַיְהִי יְהוָה לִי אֶת־שְׁאֵלֹתִי אֲשֶׁר שְׁאֵלֹתִי מֵעַמּוֹ:
וְגַם אֲנֹכִי הִשְׁאֵלְתִּיהוּ לַיהוָה כָּל־הַיָּמִים
אֲשֶׁר הָיָה הוּא שְׂאוֹר לַיהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שֵׁם
לַיהוָה: כא וַתִּתְּפַלֵּל תְּנֶה וְתֹאמַר עָלַי לְבִי־יְהוָה
רָמָה קִרְנִי בַיהוָה רָחֵב פִּי עַל־אֹיְבֵי כִי שִׂמַּחֲתִי
בִישׁוּעָתְךָ: כ ב אִין־קָדוֹשׁ בַּיהוָה כִּי־אִין בְּלִיתָהּ וְאִין
צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ: נ אֶל־תִּרְבּוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ
יֵצֵא עֲתִק מִפִּיכֶם כִּי אֶל דַּעוֹת יְהוָה וְלוֹ נִתְּכֵנוּ
עַל־לוֹת: ד קָשַׁת גְּבוּרִים חֲתִים וְנִכְשָׁלִים אֲזָרוּ
חֵיל: ה שִׁבְעִים בְּלָחֶם נִשְׁכְּרוּ וְרַעֲבִים חִדְּלוּ עַד
עֲקָרָה יִלְדָה שִׁבְעָה וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָה: ו יְהוָה
מִמִּית וּמַחֲיָה מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל: ז יְהוָה מוֹרִישׁ
וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶת־מְרוֹמָם: ח מְקִים מַעֲפָר
דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיו לְהוֹשִׁיב עַם־נְדִיבִים
וְכִסֵּא כְבוֹד יִנְחֹלֶם כִּי לַיהוָה מִצְקִי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת
עַל־יָהֶם תִּבְרָ: ט רַגְלֵי חֲסִידוֹ וַיִּשְׁמַר וַיִּשְׁעִים
בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ כִי־לֹא בָכָה יִגְבַּר־אִישׁ: י יְהוָה
יַחֲתוּ מִרִּיבֹו עָלוּ בַשָּׁמַיִם יִרְעֶם יְהוָה יִדִּין אֲפִסֵּי־
אֶרֶץ וַיִּתְּדֵעַז לְמַלְכֹו וַיִּרֶם קִרְוֹ מִשִּׁיחוֹ: * וְלֹא־כֹ

חסר י. המסטייר ינרך נרכות חסדונות:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים
צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה־
הַמִּדְבָּר וּמְקִים שְׂכָל־דְּבָרָיו אֲמֶת וְצַדִּיק:

אֶת־יִנּוֹךְ מֵעֲלִידָה׃ טו וְתַעַן חֲנָה וְתֹאמַר לֹא אֲדֹנִי
 אִשָּׁה קִשְׁת־רוּחַ אָנֹכִי וַיֵּין וְשֹׁכֵר לֹא שְׁתִּיתִי
 וְאִשְׁפֹּךְ אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה׃ טז אֶל־תִּתֵּן אֶת־
 אֲמַתְךָ לִפְנֵי בַת־בְּלִיעַל כִּי מֵרַב שִׂיתִי וּכְעַסִּי
 דִּבַּרְתִּי עַד־הֵנָּה׃ יז וַיַּעַן עָלַי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם
 וְאֶל־הִי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת־שְׁלָתְךָ אֲשֶׁר שָׁאֲלָתָּ
 מֵעַמּוֹ׃ יח וְתֹאמַר תִּמְצָא שְׁפָחָתְךָ חֵן בְּעֵינַיִךְ
 וְתִלְךָ הָאִשָּׁה לְדֶרֶכָה וְתֹאכַל וּפָנֶיהָ לֹא־הִיוּ
 לָהּ עוֹד׃ יט וַיִּשְׁכְּמוּ בַּבֹּקֶר וַיִּשְׁתַּחוּּ לִפְנֵי יְהוָה
 וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתָם הָרְמָתָה וַיֵּדַע אֱלֹקָנָה
 אֶת־חֲנָה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכֹּרָה יְהוָה׃ כ וַיְהִי לְתַקְפוֹת
 הַיָּמִים וְתִהְיֶה חֲנָה וְתִלְדַּבּוּ וְתִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
 שְׁמוּאֵל כִּי מִיְּהוָה שְׁאֲלָתִיו׃ כא וַיַּעַל הָאִישׁ אֱלֹקָנָה
 וּבְרִי־בֵיתוֹ לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֶת־זִבְחַת הַיָּמִים
 וְאֶת־נִדְרוֹ׃ כב וְחֲנָה לֹא עָלְתָה כִּי־אָמְרָה
 לְאִשָּׁה עַד־יִגְמַל הַנֶּעֶר וְהִבִּיאֲתִיו וְנִרְאָהָ
 אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב שֵׁם עַד־עוֹלָם׃ כג וַיֹּאמֶר לָהּ
 אֱלֹקָנָה אִשָּׁה עָשִׂי רָחוּב בְּעֵינַיִךְ שְׁבִי עַד־
 גְּמִלָּךְ אֲתוֹ אֵךְ יָקָם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ וְתֵשֶׁב
 הָאִשָּׁה וְתִינֶק אֶת־בְּנָה עַד־גְּמִלָּהּ אֲתוֹ׃
 כד וְתַעֲלֶהּ עִמָּה כַּאֲשֶׁר גָּמְלָתוּ בַּפְּרִים שְׁלֹשָׁה
 וְאַיִפָּה אַחַת קָמָה וְגַבֵּל יֵין וְתִבְיָאָהּ בֵּית־יְהוָה
 שְׁלוֹ וְהַנֶּעֶר נָעַר׃ כה וַיִּשְׁחָטוּ אֶת־דֹּפָר וַיָּבֹאוּ
 אֶת־הַנֶּעֶר אֶל־עָלִי׃ כו וְתֹאמַר בִּי אֲדֹנִי תִּי

ילדים ולחנה אין ילדים : נ ועלה האיש ההוא
 מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה
 צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס
 כהנים ליהוה : ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן
 לפניו אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות :
 ה ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את לחנה אהב
 יהוה סגר רחמה : ובעסתה צרתה גם כעם
 בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה :
 ו וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה
 כן תבעסנה ותבכה ולא תאכל : ה ויאמר לה
 אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא
 תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך
 מעשרה בנים : ט ותקם חנה אחרי אכלה בשלה
 ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על
 מזוזת היכל יהוה : י והיא מרת נפש ותתפלל
 עליה ובה תבכה : יא ותדר נדר ותאמר
 יהוה צבאות אם דראה תראה בעני אמרת
 וזכרתני וקראת שבח את אמרת ונתתה
 לאמתך זרע אנשים ונתתני ליהוה כל ימי
 חיי ומורה לא יעלה על ראשו : יב והיה כי
 הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את
 פיה : יג וחנה היא מדברת על לבבה רק שפתייה
 נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה :
 יד ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי

ובַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 כָּל־מִלְאֶכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם:
 וַעֲשִׂיתֶם עֹלֹה לַיהוָה נִיחֹחַ לַיהוָה פֶּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אֵיל
 אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַעַה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם סֵלֹת
 בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עָשָׂר נִים לִפְרֹשֵׁי עֲשָׂרִים לְאֵיל:
 וְעֶשְׂרֹן אֶחָד לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים: וּשְׁעִיר־
 עִזִּים אֶחָד חֲטָאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֹלֹת הַחֹדֶשׁ
 וּמִנְחָתָהּ וְעֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּשְׁפָּטִים
 לַיהוָה נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה:

מי שברך. ומגביהין וגוללין. וכשמגביהים הם"ת מביטין נגד הכתב של ס"ת ואומרים:
 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי
 ביד משה: עין חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר:
 דרכיה דרכי נעים וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים
 בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ למען צדקו
 יגדיל תורה ויאדיר:

קודם קריאת הפטרה ואחר שגמר הגולל יברך המפטיר ברכה זו.

ברוך אתה יי אלהינו מִן־הַעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
 בַּנְּבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת
 בָּרוּךְ אַתָּה יי רַבּוֹחַר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁרָה עֲבָדוֹ
 וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבַנְּבִיאִי הָאֵמֶת וְצִדִּיק:

הפטרת יום א' של ראש השנה בשמואל א' סי' א'.

א וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הַרְמָתִים צוֹפִים מִהָרֶם
 אֶפְרַיִם וּשְׁמוֹ אֶלְדָּנָה בֶּן־יִרְמְיָהּ בֶּן־אֱלִיהוּא
 בֶּן־תָּחוּ בֶן־צוּף אֶפְרַתִּי: ב וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם
 אֶחָת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִנָּה וַיְהִי לַפְּנִנָּה

בְּאִשֶּׁר הוּא־שָׁם; (נשנית ה.) קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנֶּעֱר וְהַחֲזִיקִי
 אֶת־יָדָהּ בּוֹ כִּי־לִגְוִי גָדוֹל אֲשִׁימֶנּוּ; וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־
 עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בְּאֵר מַיִם וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֵא אֶת־הַחֲמַת מַיִם
 וַתִּשָּׁק אֶת־הַנֶּעֱר; וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנֶּעֱר וַיַּגְדֵּל וַיֵּשֶׁב
 בְּמִדְבָּר וַיְהִי רֵבָה קָשָׁת; וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבָּר פָּאֵרָן וַתִּקְחָהּ
 לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם; ד. (נשנית ו.)

וַיְהִי בַּעֲת הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכָל שׂוֹר־צָבָאוֹ אֶל־
 אֲבִרְהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכָל אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה;
 וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה לִּי בֵּאלֹהִים הַנָּה אִם־תִּשְׁקֹר לִי וּלְגִנִּי
 וּלְנַכְדִּי בַחֲסֹד אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־גִּרְתָּהּ בָּהּ; וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם אֲנֹכִי אֲשָׁבֵעַ;
 וְהוֹכַח אֲבִרְהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־אֲדֹת פָּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר
 גָּזְלוּ עַבְדֵּי אֲבִימֶלֶךְ; וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה
 אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אֲנֹכִי לֹא
 שָׁמַעְתִּי בְלִתִּי רִחוּם; וַיִּקַּח אֲבִרְהָם צֹאן וּבָקָר וַיָּתֵן
 לְאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית; ה. (נשנית ו.) וַיֵּצֵב אֲבִרְהָם
 אֶת־שֶׁבַע כִּבְשֹׁת הַצֹּאן לְבִדְהָן; וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־
 אֲבִרְהָם מַה הֵנָּה שֶׁבַע כִּבְשֹׁת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבִדְהָנָה;
 וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־שֶׁבַע כִּבְשֹׁת תִּקַּח מִיָּדִי בְּעֵבוֹר תְּהִיָּה לִּי
 לְעֹדָה כִּי חִפְּרֹתִי אֶת־הַבָּאֵר הַזֹּאת; עַל־כֵּן קָרָאת לַמָּקוֹם
 הַהוּא בְּאֵר שֶׁבַע כִּי שָׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם; וַיִּכְרְתוּ בְרִית
 בְּבָאֵר שֶׁבַע וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכָל שׂוֹר־צָבָאוֹ וַיֵּשְׁבוּ אֶל־
 אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים; וַיֵּטַע אִשָּׁל בְּבָאֵר שֶׁבַע וַיִּקְרָא שֵׁם
 בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עֹלָם; וַיַּגֵּר אֲבִרְהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
 יָמִים רַבִּים;

מניסין ס"ת ב' חלל הראשון ואומר חצי קריש על שניהם, ומגביהין
 וגוללין ס"ת שקראו בו, ופוחסין ס"ת ב' וקורין למפטיר בפ' פינחס.

גרסינן בפ"ק דברכות, ועוזני ה' יכלו, זה המניח ס"ת כשהוא פתוחה ויוצא,
אכל בין גברא לגברא מותר ללכת ע"י דוחק וחונס, אכל כלאו הכי חין ללכת:
וקורין בס"ת ח' וה' פקד את שרה צרפת וירא.

ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
כאשר דבר: ותהר ותלד שרה לאברהם בן לוקניו
למועד אשר דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם את
שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: וימל
אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה
אתו אלהים: לוי. ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את
יצחק בנו: ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע
יצחק לי: ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה
בי ילדתי בן לוקניו: ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם
משתה גדול ביום הגמל את יצחק: (בשנת ג.) ותרא שרה
את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק:
ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא
יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק: וירע הדבר
מאד בעיני אברהם על אודת בנו: ויאמר אלהים אל
אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע:
ג. (בשנת ד.) וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא:
וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחממת מים ויתן אל
רגל שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלק ותתע
במדבר באר שבע: ויכלו המים מן החממת ותשלך את
הילד תחת אתר השיחם: ותלק ותשב לה מנגד הרחק
במטחי קשת כי אמרה אל ארצה כמות הילד ותשב
מנגד ותשא את קלה ותבך: וישמע אלהים את קול
הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר
לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אקול הנער

יִשְׂרָאֵל: צֹר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל הַנַּפְשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב
בְּמִרְחַבֵּי מְרוֹם הַשּׁוֹכֵן בְּשָׁמַי שְׁמִי קָדָם: קִדְּשָׁתוּ עַל הַחַיּוֹת וְקִדְּשָׁתוּ
עַל כֹּסֵא הַכְּבוֹד: וּבִכֵּן יִתְקַדַּשׁ שְׁמִי בְּנֹי יי אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חַי:
וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חֲדָשׁ בְּכָתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זִמְרוּ שִׁמּוֹ סִלּוֹ
לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בֵּיהָ שִׁמּוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו: וְגִרְאָהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֶל
גִּוְהוֹ בְּכָתוּב: כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יי צִיּוֹן: וְנֹאמַר וְגִלָּה כְּבוֹד יי
וְרֹאוּ כָּל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יי דִּבֶּר:

בדרך הליכתו אומרין אב הרחמים.

אב הַרְחָמִים הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֲתָנִים וַיִּצִּיל
בְּנִפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וַיַּגְעֵר בַּיָּצָר הָרַע מִן הַנַּפְשׁוּאִים וַיַּחֲזֹן
אֲתָנוּ לְפָלִיטָה עַל־מִים וַיִּמְלֵא מִשְׁאֲלֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יִשְׁעָה וְרַחֲמִים:

בהגיע הש"ץ על הצימה מניח הס"ת על השולחן ופותח ואומר:

וַיַּעֲזוֹר וַיִּגֵּן וַיּוֹשִׁיעַ לְכָל הַחֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַבֵּל הָבוּ גִדְּל
לֵאלֹהֵינוּ וְתִנּוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה כְּהֵן קָרֵב: יַעֲמֹד (פְּלוֹנִי בֶר פְּלוֹנִי הַכֹּהֵן):
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתוֹ: תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נֶפֶשׁ עֲדוּת יי נֶאֱמָנָה מַחְבִּימַת פָּתִי: פְּקוּדֵי יי יִשְׁרִים מְשִׁמְחֵי לֵב
מִצּוֹת יי בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יי עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם: הָאֵל תְּמִים דָּרְבָּן אֲמַרַת יי צְרוּפָה מְגִן הוּא לְכָל הַחֹסִים בּוֹ:
סל וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:

העולה לתורה יאחזו בשתי ידיו ביריעות התורה ע"י מפה של ס"ת, וקודם הכרכה
פותח הספר ורואה הפסוק שלריך להתחיל בו וינשק הס"ת ויאמר בלחש עין
חיים היא למחזיקים בה.

והופך פניו לכד שמאל ומברך בקול בָּרְכוּ אֶת־יי הַמְּבָרֵךְ:

והעם עונים בָּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעֵלָם וָעֶד: וחזר המברך ב"ה"ל"ו.
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
וכשמתחיל הקורא לקרות בתורה יסיר ידו השמאלית מהס"ת וישאר יד ימינו לכדו
אוחזת בס"ת כל זמן הקריאה וגם הוא יקרא בלחש עם הקורא מלה במלה.
ואחר הקריאה גולל ומברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת
וְחַיִּי עוֹלָם גִּטֵּעַ בְּחֻכָּנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אמר רבי שמעון כד מפקין ספר תורה בלבוש למקרי ציה מפתחי תרעירימיא
 דרחמין ומעוררין את האהבה לעילא ואבעי ליה לבר נש למימר הכי:
 בריך שמה דמרא עלמא בריך בתרך ואתרך • יהא רעותך עם עמך
 ישראל לעלם • ופזרקון ימינך אחוי לעמך בבית מקדשך ולא מטוויא
 לנא משוב נהורך ולקבל צלותנא ברחמין יהא רעוא קדמך דתורך
 לן חיון בטבותא • ולהוא אנא פקידא בגו צדיקיא • למרחם עלי
 ולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל • אנת הוא זון לכלא ומפרנס
 לכלא • אנת הוא שליט על כלא • אנת הוא דשליט על מלכיא
 ומלכותא דילך היא • אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמה
 ומקמא דיקר אוריתה בכל עדן ועדן • לא על אנש רחיצנא • ולא על בר
 אלהין סמיכנא • אלא באלהא דשמיא • דהוא אלהא קשוט • ואוריתה
 קשוט • ונביאיה קשוט • ומסגא למעבד טבון וקשוט • בה אנא רחיץ •
 ולשמה קדישא יקירא אנא אמר תושבחן • יהי רעוא קדמך דתפתח
 לבי באוריתא ותשלים משאלין דלבי • ולבא דכל עמך ישראל •
 לטב ולחיון ולשלם:

בק"ק פפ"ד מ' וננותי ח'ן אומרים ש"י.

(הס"ז אומר בקול דס' שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:
 אחד אלהינו גדול אדוננו קדוש (ונורא) שמו:
 גדלו ליי אתי • ונרוממה שמו יחדיו:
 והקהל עונה לה יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים
 ובארץ לה יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: רוממו יי אלהינו
 והשתחוו להרום רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר
 קדשו כי קדוש יי אלהינו:

מגבי הספר בידו למעלה והולך עם הס"ת ופונה דרך ימינו ועולה עמו למגדל
 שקורין פס, וכל מי שס"ת עובר לפניו חייב לעמוד מפניו ולסבוק בשתי ידיו חס
 אפשר לו ולנשקו צפה מלא, נזדמן לו רוק בפיו ירוק תחלה בהפוך פניו אל הכל
 ואח"כ ינשק, ולא ינשק ואח"כ ירוק, (וכריך להשיג על הילדים הקטנים כשנאים
 לנשק הס"ת שלא יהיו מלובלים כלואת הסומטס וירי הפה אלא ינקו אותם תחלה
 יפה שלא יהיה עונש למציאיהם) וכל הפוגע בס"ת לריך ללותו עד הנימה, וכדרך
 הליכתו אומרים:

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא:
 שמו של מלך מלבי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שברא
 העולם הזה והעולם הבא: ברצונו וברצון יריאיו וברצון כל בית

רבונו של עולם מלא משאלות לבי לטובה ורחמך
 רצוננו והן לנו שאלתנו ומחול על כל עונותינו ועל כל
 עונות אנשי בתינו מחילה בחדר מחילה ברחמים
 וטהרנו מחטאינו ומעונותינו ומפשיענו וזכרנו בזכרון
 טוב לפניך: ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים וזכרנו
 לחיים טובים וארוכים ולשלום לפרנסה וכלכלה והן
 לנו להם לאכול ובגד ללבוש ועושר וכבוד וארץ
 ימים להגות בתורתך ולקיים מצותיה ושכל ובינה
 להבין ולהשכיל עמקי סודותיה ושלח רפואה לכל
 מבאובינו ותברך את כל מעשר ידינו ותגזור עלינו
 גזרות טובות ישועות ונחמות ותבטל מעלינו כל גזרות
 קשות ותטה לב המלכות ויועציה ושריה עלינו לטובה.
 אמן וכן יהי רצון: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:
 ואני תפילתי לה ייעת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: ג"פ

רבון. הערר דעו וועלטמלל! ערפיללע חוכרע הערלעכו וויכסע לוס גוטען, ווילל
 עררע חוכו חוכר געוועהרע חוכער ביטטען. עררע חוכרע, חוכר חוכרע
 הויגעכטען וויזעטהטען, חוכר גכרע חוכר בחרהערליגקייט. רייכגע חוכר
 עמן חוכערן זיכרען, עמן חוכערן וויזעטהטען חוכר ערברעכען, זיין חוכער
 חייגעדעכק לוס גוטען, חוכר בעזלע חוכר הייל חוכר טרומט. סעכק' חוכר
 חייין גליקליכע חוכר לחגען לעבען, עריעדע, כהרונג חוכר חוכטערהמלט. גיב
 חוכר ברמד לו קחט, געווענד לור בעקליידונג, רייכטהוס, עהרע, חוכר לחגען
 לעבען, דיינע לעהרע לו ערלערען חוכר דערען געכטע ערפיללען לו קחכען;
 חויך עירסטחכר חוכר חייכזיכט, חיהרע טיפען געהייחזיזע ערגרינדען חוכר ער
 עמרען לו קחכען. זענדע געכעזונג פיר מללע חוכרע סהערלען. זעגנע מלל
 חוכער טהון. ערהמגע גליקק, הייל חוכר טרומט חייכער חוכר, חוכר ערטייכע
 יעדע: חייטגעטיקק. כייגע דמו הערל רע: רעגערען, דעזען רחטהע חוכר בע
 חוטטען, לו חוכערס בעזטען. אמן וכן יהי רצון.

וועהן חוכערן דיר געמללען דיר רעדען חייכע: חוכרען, דיר געדחכקען חייכע
 הערלעכו דיר, עוועגער! חייין חוכר חוכר חייין ערלערע!
 ואני. חויך בעטע, הערר, לו דיר לור גכרעכלייט; גחטט! כחך דייכער גרעכ
 לעכמזען גיטע, ערהמער חויך חייט דייכער טרייען הינפע!

ועתה יגדל נא פח אדני כאשר דברת לאמר
וכר רחמיה יי וחסדיה כי מעולם חמרה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא ברעותה וימליך
מלכותה בחיכון וביומיוון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא.
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא ולעלא מן כל ברכתא
ושירתא חשבחתא ונחמתא ראמירן בעלמא ואמרו אמן:

ספ קבל ברחמים וברצון את חפלתנו:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבוהון די בשמיא
ואמרו אמן: ספ יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן: ספ עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

עשה שלום במרומיהוא ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

סדר הוצאת ספר התורה.

אין כמזה באלהים אדני ואין במעשיה: מלכותה מלכות כל
עלמים וממשלתה בכל דור ודור: יי מלך יי מלך יי מלך לעלם
ועד: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

אב הרחמים היטיבה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים:
כי בה לבד בטהנו מלך אל רם ונשא ארון עולמים:

פותחין ארון הקודש ומוליחין ב' ס"ת ואומרים

ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יי ויפצו איביה
וינסו משנאיה מפניה: כי מציון תצא תורה ודבר יי
מירושלים: ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

תפלה מזערי ליון לומר בשעת הולאת ס"ת.

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
נצור חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: ג"פ

כמונהג ק"ק פ"ורדא.

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי נָא אֶל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלִּפְנֵיךָ׃
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לַמַּעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ׃
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לַמַּעַן טְבוּחִים עַל־יְחֻדְךָ׃
אָמֵן עֲשֵׂה לַמַּעַן בָּאֵי בָאֲשׁוּבִים עַל־קְדוֹשׁ שְׁמֶךָ׃
אָמֵן נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְׁפּוּךְ׃
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לַמַּעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לַמַּעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים׃
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לַמַּעַן אִם־לֹא לַמַּעַנּוּ׃
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לַמַּעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃
אָמֵן חַנּוּן וְעֲנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

[illegible]

במונהג ק"ק פ"פ דמ"ז.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :
אֲמַעֲשֶׂה לְמַעַן שְׁמֶיךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :
אֲמַחַנֵּנוּ וְעַנֵּנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

כמנהג ק"ק פ"ורדא.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחַיִּינֵנוּ בְּתִשְׁבָּעָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סִלַּח וּמַחֲלֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ (כ"א מחל וסלח) :
 אָמֵן מִיָּחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וּחַטֵּאתֵינוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ :
 אָמֵן מִחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־שְׂטָרֵי חֻבוֹתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קָרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִינֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי עָפַר אַנְחָנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :

ח"פ"ח"ק, פֿיהרע חוזה דיר דורך פֿחֿלֿקֿחֿחֿעכע בוסע וויעדער לוריק.
 חוכער פֿחֿטער חוכר קחֿכֿיג, פֿערגיב חוכד פֿערלֿייהע ווֿלֿע חוכרע זיכרען.
 ח"פ"ח"ק, טינגע חוכר בעזייטיגע חוכערע מיזעטהעטען פֿחֿן דייען חוגען.
 חוכער פֿחֿטער חוכר קחֿכֿיג, זחט דייע כּחֿרהערליגקייט ווֿלֿע חוכו בעטוֿלֿריג
 געכרע חורקוכרען פֿערכיכטען.
 חוכער פֿחֿטער חוכר קחֿכֿיג, לעררייט דח: חיבער חוכו פֿערהחֿגטע חיכלע חורסהיינ.
 ח"פ"ח"ק, זעכרע פֿחֿלֿקֿחֿחֿעכע געכעזוכג דען קרמֿקען דייענו פֿחֿלֿקעג.
 ח"פ"ח"ק, זחט עז דיר חיינגעדעכק זיין דחט וויר כּור סטויב זיכר.
 חוכער פֿחֿטער חוכר קחֿכֿיג, דעכקע חוכער לוכ גוטען.
 חוכער פֿחֿטער חוכר קחֿכֿיג, סרייב' חוכו חיינ חין דח: בוך דע: גזיקקליכען זעכעכג.

כמנהג ק"ק פ"פ דמיין.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה :
 אָמֵן כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה : (כ"א מחילה וסליחה)
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרֵם קָרֵן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרֵם קָרֵן מְשִׁיחֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ הוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בִטֵּל מַעֲלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בִטֵּל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הִפָּךְ עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כָּלָה כָּל־צָר וּמִשְׁטֵן מַעֲלֵינוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כָּלָה דְּבַר וְיָחִיד וְרַעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית
 (וּמַגִּפָּה) מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מִנֵּעַ מַגִּפָּה מִנִּחְלָתְךָ*

חֲזוֹנֵר פִּחְטֵר חֹכֵד קִחִיג, פִּעֲרִיכֵטֵעַ חֲזוֹעַ בְּחֹזֵעַ פִּעֲרֵהֲחִיכִיסֵעַ.
 חֲזוֹנֵר פִּחְטֵר חֹכֵד קִחִיג, פִּעֲרִיכֵטֵעַ דִּיחַ עֲכִטֹּוִירֵפֵעַ חֲזוֹנֵרֵר פִּיכִרֵעַ.
 חֲזוֹנֵר פִּחְטֵר חֹכֵד קִחִיג, פִּעֲרוֹוִיטֵטֵעַ דִּיחַ חֲכִטֹּחֲגֵעַ חֲזוֹנֵרֵר הַחֲזוֹנֵר.
 ח"פ"ח"ק, בַּעֲזוֹיטִיגֵעַ יַעֲדֵעַן חֲזוֹנֵרֵר בַּעֲלִיִּידִיגֵעַר חֹכֵד פִּעֲרֵהֲחִטֵּהֵעַר.
 חֲזוֹנֵר פִּחְטֵר חֹכֵד קִחִיג, וּוַעֲכִדֵּעַ חֲבַ פִּעֲזִט, קִרֹּעַג, הֲוֹכֵגֵרֹזִכֻּטֵּה, גֵּעַ
 פִּחְכֵּגֵעֲכִטֵּחֵפֵט חֹכֵד פִּעֲרֵדֵרֵבֵעַן, פִּחְן דִּיכֵעַן כֹּוֹדֵעֹזִקִידֵעַרן.
 ח"פ"ח"ק, עֲכִטֵּפִעֲרִכֵּעַ יַעֲדֵעַ פִּחְגֵּעַ פִּחְן דִּיכֵעַר חֲיִיגֵעֲכִטֵּהִיחֲלִיכֵעַן כִּחֲלִיחְן.

* עַד כֹּאן אוֹמְרִים גַּם כִּמְנַהֵג ק"ק פ"פ ד' מִיִּין כִּסְדֵּר הַנ"ל.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלִימָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבָּרָה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ סִלַּח וּמַחֵל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ: (נ"א מַחֵל וּסִלַּח):
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מַחֵה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ (וּחֲטֹאתֵנוּ) מִבְּגָד עֵינֶיךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ קִרַּע רוּעַ גִּזֹּר דִּינֵנוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מַחֲזִק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־שְׁטָרֵי חֻבֹּתֵינוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זְכָרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתִבֵּנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתִבֵּנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתִבֵּנוּ בְּסֵפֶר פְּרָגְסָה וְכִלְכָּלָה:

וְאַחַת בְּרֵאשׁ קְדוֹשׁ מְקַדְּשֵׁי שׁוֹת. הוּפֶט רַעַז מְלֹעֶר הַיִּלְגוּטֵּן. זָח
וְקְדוֹשׁ בְּכָל מִינֵי קְדוֹשׁוֹת. פֶּעַר לִי הַעֵט חוֹכֵז דַּעַר מְלֹעֶר הַיִּלְגוּטֵּס
מִיָּדוֹ נָהֵן שְׁהִי קְדוֹשׁוֹת. חוּז וַיִּנְעַר הַחֶכֶר לְחִיחַ הַיִּלְגוּטֵּנֶן.
וַיִּקְדֶּשׁ בְּאַחַת מִשְׁלֵשׁ קְדוֹשׁוֹת. חוֹכֵר וַיִּרְדַּ גַּעֲהִילְגֵט דוֹרֵךְ חִיכֵע פֶּחֶן
שְׁלֵשׁ תְּקִיעוֹת. וַיַּעֲרֹב לוֹ מִלְּמַטָּה דְרִיחַ הַיִּלְגוּטֵּנֶן; זָח חִיטֵס חִיחֵס חֶכֶס
שְׁלֵשׁ קְדוֹשׁוֹת. כְּמוֹ מִלְּמַעְלָה גַעֲכַהֵס פֶּחֶן הִיעַר חוֹכֵסֶר דַּחֵס דְרִיחֵס
הַיִּלְגוּטֵּנֶן! «

כַּכְתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: מִי־קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
יִי צָבָאת מְלֹא כָל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: מִי־אֵל בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק
מִשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לַעֲמַת שָׂרָפִים לַעֲמַתָם בָּרוּךְ יֵאמְרוּ:
מִי־בָרוּךְ בְּבוֹד יִי מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמָהּ מִלִּכְנוֹ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי
מִחֲכִים אֲנִיחֵנוּ לָהּ מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד תִּשְׁכּוֹן:
תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יִירוּשָׁלַם עִירָהּ לְדוֹר וָדוֹר וְלִנְצַח נְצָחִים: וַעֲיָנֵינוּ
תִּרְאֶינָה מַלְכוּתָהּ כַּדְּבַר הָאֲמוֹר בְּשִׁירֵי עֶזְרָה עַל יְהִיָּדוֹד מְשִׁיחַ צִדְקָה:
מִי־יִמְלֹךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדוֹר הַלְלוּיָהּ: מִי־לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד
גָּדְלָהּ וְלִנְצַח נְצָחִים קְדוֹשָׁתָהּ נְקִדִּישׁ וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ
לְעוֹלָם וָעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

ובכן תן פחדך וכו' עד עושה השלום תמלא לעיל זייטע 14, ואומרים

סדר אבינו מלכנו.

כמנהג ק"ק פיוורדא.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה:
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

חונדער פֿחטער חונד קחניג, וויר המחבן דיר געזיכייגט.
חונדער פֿחטער חונד קחניג, וויר המחבן קייכען קחניג חונדער דיר.
חונדער פֿחטער חונד קחניג, ווילן פֿחטערע חונד דייכען רוהט: ווילן.
חונדער פֿחטער חונד קחניג, ערכייערע חונד חייך גליקקליכע: ימהר.

וְחַי חַיִּים חַיִּים (דעק עוויגען) דחזו ליכט
 וְחַי חַיִּים. חַיִּים דעק היממעל חַיִּים חַיִּים
 ערעלסטין, חין דער געסטמלסט חַיִּים
 וְחַיִּים חַיִּים, חין העעררליכער
 טהרמין. חין דיעזעק זיטלט דער ליכט
 חוזהילט, חוזה דעזען חוזה דין
 גחטטליכען לעהרען עכטפרינגען;
 עין דערט חוזה ערהערט ער דחז חכ
 דחכטיגע געבעט, לו זיכער רעכטען
 דין געקרחטע רעליגין חוזה עייערע
 גלוטה. דערט לור רעכטען זיכר עכז
 טער, לור זיטע דער הייפטער דער
 כרוכים, חין יענען וְחַיִּים חַיִּים; דען
 דורך דיעזע עכזטער ערהערט דער
 עוויגע דין געבעטע, ערעהרט דחז
 ענהען. חַיִּים זיכר דין געחעכטעט,
 חַיִּים ערעהרט וְחַיִּים; דחרוק גיכט עז
 לייטען לור קחזטייחונג, לור גכחדעכ
 לייט, דחז זיח געחעכטעט חוזה דין גע
 בעטע ערהערט וְחַיִּים. ווילן כון דער
 חללערבחער זיך לו חוכז וְחַיִּים,
 חוכז ערהערט: זח בעעיהלט ער,
 חוכז יעכע עכזטער וְחַיִּים געחעכטע
 כעט; חוזה חיהנען געהען דחן הערויז
 טויענד חוכז חכטהוזהרט פירטפרע
 כער, דין חוכז רעכטערטיגען, חין
 גיכזטיגע חורטהיין פיר חוכז ערוויר
 קען. דיעזע עחפחכגען דין חוזה חכ
 דחכטיגען הערלען קחחעכדען גע
 בעטע, זעטלען זיח חויל דחז הויפט
 דעז גחטטעז לכחות, דחט זיח חלז
 קרחע חויל זיכעמ הויפטע פרחכגען,
 דחט ער דורך זיח לייכען לומ גוטען
 טהוע, חס טחגע דעז תרועה - בלח
 זעכו וְחַיִּים חַיִּים לייגע. דחן זיכגען
 דין הימחליטען פירזטען דין דרייח
 הייגוכגען; לווייח דחחען וְחַיִּים
 פיר דחז הייגע עחוק (ישראל) חכ
 וְחַיִּים, דין חיינע קרחט דחז

מֶה נִזְרָא. וְשָׁם אֵתוּ שְׂרָא
 גְהִזְרָא. וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ בְּאֵבֶן
 יִקְרָה. בְּמִרְאָה אֵבֶן סַפִּיר
 בָּם תִּפְאָרָה. וּבֹי יוֹשֵׁב עֹטָה
 אֲזָרָה. חוֹצֵב מִפִּי תִלְמוֹד
 תּוֹרָה. וּמִשָּׁם שׁוֹמֵעַ שְׁוֹעַת
 עֲתִידָה. וּמִימִינוֹ אֵשׁ דָּת
 בְּתוֹרָה: וְשָׁם בִּימִין יֵשׁ
 חֲלוֹנוֹת. בְּצֵד רָאשֵׁי הַכְּרוֹבִים
 בְּמַעֲוֹת. כִּי דָרָךְ אֲזָרָתוֹ
 הַחֲלוֹנוֹת. יֵאָזֵן תִּפְלוֹת
 וַיִּקְשִׁיב תִּחְנוֹת. פְּעָמִים
 פְּתוּחוֹת וּפְעָמִים צְפוֹנוֹת.
 בֵּין עֲתִים הֵם לְהִתְעַנּוֹת.
 בָּעֵת רָצוֹן לְהִפָּתֹחַ וּלְהִעַנּוֹת.
 וּבְשִׁיחָפוֹץ רָחוּם לְשַׁעֲוֹת
 וּלְעַנּוֹת. יִגְזֹר וַיִּפְתָּח אֲזָרָתוֹ
 הַחֲלוֹנוֹת. וַיֵּצֵאוּ בָם אֶלֶף
 וַיִּשְׁמְרָה מֵאֲזָרָתוֹ. הַמְּלִיצִים
 יוֹשֵׁר מִשְׁפָּט לְנָאוֹת. וַיִּקְבְּלוּ
 תִּפְלוֹת מִלְּבוֹת בָּאוֹת. וַיִּתְּנוּם
 בְּרֹאשׁ אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת.
 בְּבִתְרֹן וְגִזֹר בְּרֹאשׁוֹ לְהִרְאוֹת:
 עֲשׂוֹת בָּמוֹ לְטוֹבָה אוֹת.
 בְּיוֹם תְּרוּעָה מוֹפֵת לְהִרְאוֹת:
 וַאֲזֵי אֱלִים יִשְׁלָשׁוּ קִדְשׁוֹת.
 שְׁתֵּים לָעַם קְדוֹשׁ מְהִפְרָשׁוֹת.

שופטי. לרדמים בשופר
בעל משפטי. להליץ בעדי
ולזכור ישפטי. ובמשפטי
הנאים בלי לשפטי. כי לאור
יוציא משפטי. ונגה באור
תהיה בהשפטי: ראשו כחם
פז לצדקי. לבושה כחלג
חור לנקי. ושער ראשה
בעמר נקי. בנקה לא ינקה
לנקי. באמר ימלט אי נקי.
והוא רזב בערכות מבהיקי.
ויזלב כרדרי התימן בבקי.
בגבול בנימין בצלצח לנקי:
ורגלי החיות אשר במישור
ערבות. ועד למעלה למעלה
רבות. וסלסול לברוך
ממקומו מרבות. ופורדות
ומשיקות סליחה להרבות.
להצדיק במשפט אלפי
רבבות. כמראה בוק רצות
ושבות. ומראות תמונת
דמיון מתחבאות. ומטיפות
כנופת רשפי שלהבות.
להעשות נדר דינור אלש
להבות. ועל ראשיהם נטוי
במזרא. דמות רקיע בקרח
הנזרא. ושמי מענה מקום

סער, דורך דיו סטיחוע דעו שופר
חיינען וידערה: חכער פערסטוואטט לו
חכען, חיק לו פערטהייטיגען, דחט
ער גערעכט חיק ספרעכע, חיק כיכט
וויח דיו סטחולען ריכטע, זחכדערן
חיינרעכט וויח זחכעכליכט חוי: פיהרע,
חוכד קחמר וויח דח: ליכט דח: חורטהיינ
חיבער חיק פחולע. זיין הויפט וויח גחלד
כעו קלייכד, חיק גערעכט לו ספרע
כעו, זיין געוואנד וויח וויסער טכעע,
חיק לו רייניגען; זיין הויפטחמר וויח
ריינע ווחולע, חיק, חכהכע חיק חויפלו
רייבען, לו זייטערן, דורך זיין ווחרט
דען כווענדען לו רעסטען. ער פחחרס
סטרחלעכד דורך דיו עטהער וויזטע,
טהרחנט חין דען געחחכערן דעו: זידעכ:
וויח חיינ געחיבטער רעגענט, חיס
געביעטע בנימן: חין ללח (חיס
בית סמקדש) חיק פחן זיכדען לו ריי
כיגען. דיו חיות, דערען פיסע חוינ
דער עכעכדעו ערכות (דעו היחועל):
סטעהען, כעהען חיהער לו, חוכד
לחזען דעס חולגעפריעזעכען פחן
זיינעס טהרחכע חוי: דער היחכען פיע
לע ערטחכען. רויסעכד פליעגען זיו
הין, פערגעכוכג לו העהרען, פחור
דעס געריכטע חיריחדען גערעכט לו
חכען. חין דער געסטחולט דעו: בויט
לע: פחחרען זיו חין חוכד הער פער
כערגען זיך, דיו גחטטע: געסטחולט
כיכט לו טווען; לחזען, וויח פליע
סעכדעו, פלחחען פחן זיך סטרק
חען, דחט דער חיהערלחדערנדע
פיערסטרחק עכטטעהע. חיבער
חיהרען הייפטערן חייט פורכטחור
חויגעסטפחכנט דיו געסטחולט חיינעו
היחעו, וויח סטרק סטרחהלעכדע
חייטחולע; דיעס חיוט דיו היחחלוטע
וחכהכג, דער פורכטבחרוטע חרט,

כער, פֿיהרט גרינדע מן לור גערעכט;
 ספרעכונג. חוכר מן דין סטיממע
 דעז שופר עמפֿורטייגט פֿון דען מן
 גוטען ווערקען מרמען, דמן בעטען
 חוכר פֿלעהען דין פֿחטער דער גערעכט
 טיגקייט (דין אבות), חוכר ספרעכען
 פֿחֿר דעם, דער גערעכטטיגקייט ליעבט:
 «פֿערן ויח פֿון דיר, דער דוח היט
 גערעכטטיגקייט ספֿריכט, דמזרעכט
 לו חיבען מֿהכע גיטע! זקזוט חיוט חויל
 דעם פֿלחטלע דעזרעכטעז קיינע גיטע,
 חוכר כור מֿהכע רעכט פֿינדעט גיטע
 סטחטט; דוח מֿכער חיכוט היט דעם
 רעכטע גיטע חויו, דען ערדכחלן לו
 ריכטען כחך דען ווערקען דער גיטע,
 חוכר דיינעז טהרמכעז פֿעזטע חיוט
 רעכט חוכר גיטע. חוכר ווען דוח דין
 ווערקע חוכטערזוכט, מֿהכע גוטע
 סהחטען לו פֿינדען: זק געדענקע לזם
 גוטען דער וועכגען טוגענד, חוכר ער
 לייגע חוזמזכוט מלז געסענק דין גיטע,
 חיהכען (דען סטערבליכען) דין סחטלע
 דער גיטע לו מֿפֿלכען. חוכר חיוט דריכ
 גענדעז חורטהייל ערגמכגען, דין בעז
 ומֿהכער דער ערדע לו פֿערדערבען
 היט מחנכפֿחטען פֿלחגען: זק טויע דין
 חין דעם טהרמכע חיינגעגרחבעכע
 געטטחלט, דמז בעהמלטיט, חוכ
 טער דעמזעלכען פֿערטלחגען, חין
 וועלכעם דין זעלען דער ערלפֿחטער
 בעוומהרט זוכר, דין קרמכע, חויל דיי
 כעם הויפטע רוהענד, היט דעם בייח
 כחמען ישראל (יעקב) בעפֿעזטיגט,
 חוכר היט דען געטטחלטען דער סטחוט
 מע (י"ב שטי) חיינגעפֿחטט, חוכטער
 וועלכען דעריעכזגע (צנימן) חיוט,
 לוויטען דעזען טולטערן גחטט מלזגע
 ווחלטיג טהרמכטע. חויל דיעזע טטוט
 לע חיד מיד, דורך זיח ווערדע חיד געז
 סטחרקט. דען זיטלטער (גחטט) חויל
 דעם טהרמכע חיד לו ריכטען, זק
 סטעהען זיח מלזע פֿחֿר חיינעם ריכ

שופר מדי צדקה. יחגנו
 ויפגיעו אבות הצדקה.
 ויאמרו לפני אלה צדקה.
 חלילה לה מדבר בצדקה.
 מעשות משפט בלא צדקה.
 ובמקום משפט אין צדקה.
 ובאין משפט יש צדקה.
 ואתה במשפט תעשה צדקה.
 לשפוט תכל במעשה הצדקה.
 ומכון כסאך משפט וצדקה.
 ובחפשיך מעשים מבלי צדקה.
 הוזהר לטוב מעט בצדקה.
 ובמתנת הנם תעשה צדקה.
 לפתוח למו אוצרות הצדקה.
 ואם יצאה גזירה דחוקה.
 לחבל יושבי ארץ. בבוקה
 ומבוקה ומבלקה. הסתכל
 בתבנית אשר בכסא חקוקה.
 ובתיבה אשר תחתיו פקוקה.
 ונפשות צורים בתוכה נקוקה.
 ובעטרה אשר בראשך
 זקוקה. ובשם ישראל בכנוי
 מחזקה. ובדמות שבטים
 מעזקה. ובין כהתפיו שכן
 בחזקה. ובם אשענה ובם
 אתחזקה. כי בשבתו בכסא
 לשבטי. יעמדו כלם לפני

לדעת בארץ מעשהו בדין.
 וביר כל אדם יחתום דין.
 ולפי משטרו יעשה לו דין.
 ובפעלו יפעל לו דין. ומעשיו
 יוכיחו אותו בדין. ואכן מקיר
 תזעק בדין: וכפים מעץ יעננה
 בדין. הכל באמת והכל בדין.
 במדת רחמים ובמדת הדין.
 והיום הוכן עמים בו לדין.
 לעשות אות ליום הדין. וכל
 גפשות בו ידין. והוא עשוי
 חק ופרון. ליום ראשון וליום
 אחרון. להזכר בו ישיגי
 חברון. בצלם להחבאות
 חבצלת השרון. בהם להצדיק
 שבים לבצרון. תוקעי בשופר
 וקוראי בגרון. למצוא בצדקם
 מעשה בשרון. פם להנצל
 מאף וחרון. וכשמר אב דרך
 משפט וצדקה. יעשה לגיניו
 במשפט חסד וצדקה. וכיונת
 אלם זרע לצדקה. יקצרו
 גיניו אמרת וצדקה. וכנתן
 לתם באמת צדקה. ינתן לגיניו
 אמרת וצדקה. וכסא כבוד
 מתקן בצדקה. לפניו יעמוד
 מליץ וילמד צדקה. ובעלות

חייגכער לייגע, דען חייגען יעדען
 טהון חייט — דחייט דין ערדענדיגע
 חיהרען לעבענדיגע וועלכעס חייגע
 הען חוכד חכערקענען חייגען — חייט
 דעזען חייגכער חכערקענען חוכטער
 לייכטעט; ער ווירד דין געריכטעט,
 לויט זייער זעלכעס בעטייגונג, חוכד
 בעלמחכעס כחך זיינען פערדיענעטע.
 יח זיינע חייגע חכערקענען לעהנען
 זיך ווידער חיהן חויל, זעלכעס דחז גע-
 חייער חייט הווע, חוכד דחז געבולק
 לייגען ווידער חיהן, טרייליך חוכד גע-
 כוין, דער רעדליכקייט געמחט חוכד
 דעק רעכטע. דער הייטיגע טחג חייטג,
 חן וועלכעס כחליחכען פֿחר געריכט
 געלחגען ווערדען; פֿחן חכעגין וחורד
 ער חלז געריכטטחג בעלליכעט, חוכד
 חן חיהק ווירד יעדע זעעלע געריכטעט.
 ער חייט דעז געזעטלעז חייגעדעכק,
 חס ערזטען חוכד יינגזטען טחגע, יעכע
 חין חכרון טחחערקענען חין ערריכטע
 רוכג לו ברינגען; חוכד חיהרע טפרחז-
 זען (ישראל) חין דערען טחטטען
 לו בערגען: דורך דין פֿרחהגקייט
 יעכער, דיעזע חויל ערלחזוכג חחררעכע
 דען (ישראל) לו רעכט פֿערטיגען, דין
 יעטלט שופר בלחזען חוכד חחכטיג ביט-
 טען, חיהנען דין טוגענדען חיהרער
 פֿחטער חכגעדרייען לו לחזען, דחחייט
 זיח גערעטטעט ווערדען חחגן פֿחר לחרן
 חוכד גריט. זח וויח יעכער פֿחטער
 (אברהם) חייט וועגע דער גערעכטיג-
 קייט חוכד בולליגקייט געווענדעלט, זח
 חחגע חויל זיינען עכקעלן בייט געריכט-
 טע, גערעכטיגקייט חוכד בולליגקייט
 ווידערלעהרען. חוכד וויח יעכער חחכט-
 טיגע דולדער ילחק חילרטהחטיגקייט
 געזחעט חחט, זח חחגען חויל זיינע
 עכקעלן טרייע חוכד חילרטהחטיגקייט
 חייכערקענען; חוכד זח וויח יעכער רעכט-
 טחפֿעכען (יעקב) דורך טרייע גע-
 רעכטיגקייט בעטייעדען וחורדע, זח
 חחגע חויל זיינען עכקען, טרייע חוכד
 גערעכטיגקייט בעטייעדען ווערדען.
 [חוכד דער פֿעהרערליכטע טהרמן
 חייט ערריכטעט חויל גערעכטיגקייט;
 פֿחר חיהק טטהעט דער פֿירטפרע-

וויח רוחה פֿלֿען לזיין כחשע חויל ער
דען! ויין רייך ערטרעקט זיך חובער
דיח גמלע ערדע; לזיט טמקען דער
ערדע טיעפֿען, דיח היממעל פֿרייען
זיך, דיח ערדע פֿרמלוקקט, חוכד
פֿלעז חיס היממעל חיבער דער ערדע,
חוכד פֿלעז חיס ווייזער חוכטער דער
ערדע, פֿלעז ווירד חיהק יויכלען:
פֿלען לזיט דיח גמלע ערדע זיינער
חיעוטקט! דער עוויגע רעגערט,
פֿרמלוק חזק דחז ערדרייך! דרייחמל
ווירד ער דחז שופר בלמען, חוכד
טרעקען דיח פֿירטען דער ערדע,
חוכד טטירלען דען טהרמן דער ערדע
קחכיגע. חוכד פֿלעז ווייזער חטהעס הויכט
ווירד חוירופֿען: וויח רוחה פֿלען לזיט
דיין כחשע חויל ערדען! ער ווירד דחן
בעגרינדען דיח פֿריידע דער ערדע,
חוכד חוילעוועקען דיח חין חיהר טלום
חערן: געזחגע ווערדען דחן חוילע
טטיגען חויל פֿלעז ערדעכערען:
זיכט דעס העררן פֿלעז וועלט.

דיח ערדע זחמחט חיהרען בעווקה
נערן ערווערטען דחז געריכט; זיח
ליטטערן חוכד בעבען פֿער דעס טרעק
ליכען געריכטע, גרמס חזיט דער גע
ריכטזחג, חוכד ווער חזיט פֿערמח
געכד זיך רעכטפֿערטיגען לו קחכען?
חוכד פֿלען דיח חויל ריכטערטיהלע
זיסלען, חוכד פֿלען טריכט חוכד
רעכטזגעלעהרטען חזיט עז — עכען
זח וויח יעדעס חכדערן דער פֿער גע
ריכט געלחדען ווירד — חוכגעוויט חב
זיח ווערדען בייס געריכטע בעגחדיגט
ווערדען; דען, היטלייז חזיט פֿער
פֿחמ געריכטע, חוכד חקהען חכזע
הען, בלייבט חחמ חוכגעחכטעט, דער
געריכטעטע זעלכזט חזיט חויל זיין

בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ • מָה אֲדִיר
שִׁמָּה בְּכָל הָאָרֶץ • וּבְמָלְכוֹ
עַל כָּל הָאָרֶץ • יִרְעוּ תַּחֲתֵיּוֹת
אָרֶץ • יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
הָאָרֶץ • וְאֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
לָאָרֶץ • וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת
לָאָרֶץ • וְאִזְיַפְצוּ רִנָּן בְּעָרֶץ •
בְּכֹדוֹ מִלֹּא כָּל הָאָרֶץ • יִי
מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ • וּבִכֹּן יִשְׁלַשׁ
שׁוֹפָרוֹת עָרֶץ • וַיִּפְחִיד חֹרֵי
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ • וַיִּהְיוּ בַּסֵּא
מִמְּלָכוֹת הָאָרֶץ • וַיֹּאמְרוּ כָּל
אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאֶפֶס בָּאָרֶץ •
מָה אֲדִיר שִׁמָּה בְּכָל הָאָרֶץ •
וַיִּכּוֹנֵן מִשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ •
וַיַּעֲזֹר כָּל יֹשְׁבֵי אָרֶץ • וַיַּעֲלוּ
וּמִירוֹת מִכְנֶף הָאָרֶץ • לְשִׁירוֹ
לִי כָּל הָאָרֶץ •

אָרֶץ וְדָרִיָּה יִצְפוּ לַדִּין •
וַיַּחֲמוּ וַיַּחֲרְדוּ מֵאֵימַת הַדִּין •
כִּי גָדוֹל יוֹם הַדִּין • וּמִי יִכְלֶנּוּ
לְהִצְטַדֵּק בַּדִּין • וְכָל יֹשְׁבֵי עַל
מַדִּין • וְכָל יֹדְעֵי דַת וְדִין •
וְכָל שֹׁנְעֵי שׂוֹר בּוֹ דִין • אֲדֹלֵי
יִהְיוּ בַּשַּׁעַר הַדִּין • כִּי אֵין
רַחֲמִים בַּדִּין • וְלֹא יֵשֶׁא פָנִים
בַּדִּין • וְרוּחַ עֵד וּבַעַל דִּין •

ק' ללובש צדקות ביום דין:
 ח' למוחל עונות בדין:
 ק' לנזרא תהלול ביום דין:
 ח' לסולח לעמוסיו בדין:
 ק' לעונה לקוראיו ביום דין:
 ח' לפועל רחמיו בדין:
 ק' לצופה נסתרות ביום דין:
 ח' לקונה עבדיו בדין:
 קו"ס לרחם עמו ביום דין:
 לשומר אוהביו בדין:
 לתומך תמימיו ביום דין:
 סוגרין הארון.

סילוק.

ובכן לה תעלה קדשה. כי
 אתה (הוא) אלהינו מלה:
 מלה במשפט יעמיד ארץ.
 עליון על כל הארץ. יבירו
 וידעו כל הארץ. כל יושבי
 תבל ושובני ארץ. מקצה
 הארץ ועד קצה הארץ. כי
 הוא בורא קצות כל הארץ.
 עושה משפט וצדקה בארץ.
 בקומו למשפט ישיט הארץ.
 להושיע כל עגיו ארץ.
 לעשות בתוהו שופטי הארץ.
 לאחוז בכנפות הארץ. לגער
 כל רשעי ארץ. וקול ישמיעו

ביים געריכטע. ל דער דען חלוג
 דער גערעכטיגקייט חלוגט חס גע-
 ריכטזטחג. מ דער דין ויכדען פער-
 גיבט ביים געריכטע. נ דער פארכט-
 כמר חס נחכע חייט חס געריכטזטחג-
 ס דער זיינען כח חיבערלחמטיגען
 (ישראל) פערלייהט ביים געריכטע.
 ע דער זיינען חכרלען חכטווקרטעט
 חס געריכטזטחג. פ דער זיינע בחר-
 הערליגקייט ווילטען לחמט ביים געריכ-
 טע. צ דער חלוע פערבחרגענהייטען
 מויעט חס געריכטזטחג. ק דער זיך
 זיינער דינער חכמהט ביים געריכטע.
 ר דער זיך זיינע: פחלקע: ערבחרט
 חס געריכטזטחג. ש דער חיבער חלוע
 דין חיהו ליעבען ווילכט ביים געריכטע.
 ת דער זיינע פרחמטען טיטלט חס
 געריכטזטחגע.

כון זחלל זיח דיר מויעטזייגען דין
 פעררהיליגונג, דען דוח בייט חוכנער
 גחמט ח קחכיג!
 מלה. דער קחכיג! דורך דח: רעכט
 ערהחלט ער דין וועלט. ער, דער
 החכזטע חין חלנער וועלט. זיח ווער-
 דען עז חיינזעהען חלוע וועלטען! חלוע
 ערדעכבירגער, חלוע וועלטבעווקה-
 כער, פחן עכדע לו עכדע, ווערדען עז
 ערפחחרען, דחט ער דער וועלטחפ-
 פער, רעכט חוכד גערעכטיגקייט חויה-
 חיבט. ער ווירד זיך חויעחחכען לוק
 געריכטע — דער ערדבחלל מוויגט —
 לו רעטטען דין חוכטערדריקטען חס
 לחכדע, חוכד דין מוחללען ערדעכ-
 בעהעררסער לו פערריכטען; דין
 ערדע ביים דען עכדען לו פחזען,
 חוכד דין פערפלער דחפחן חכלוטיט-
 טעלן. חיינע ממוחע ערמחלט דחן
 חס היחעל חוכד חוין דער ערדע:

רַב־כּוֹת רַבָּה יִרְנּוּ בְּקוֹלִי • ר דִּיחַ חִירִיחֵדֶען סוֹיִעֲכֵדֶען
בַּעֲזִיכְגֶען לֹוִיט ה' מֶלֶךְ •

ק' יי מֶלֶךְ:

שְׁכִיבִי שְׁלֵחַ הַבּוֹרֶת יִשְׁנֶנּוּ • ש דִּיחַ פֿוֹנְקֵעֲכֵס פֿריהֶעֱכֵדֶען
פַֿעֲרִיכְעֶרן לֹוִיט ה' יִמְלֹךְ •
ה' מֶלֶךְ וְכוּ' • ק' יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעֶד:

ח' הַתּוֹמָכִי תִּהְיֶה לִּי תִּמְיָדוֹ • ח דִּיחַ חִיט לֹחֵכַ בַּעֲקֵרְחֵכֶּה
טַען (יִשְׂרָאֵל) בַּעֲטָהִי •
עֶרן לֹוִיט ה' מֶלֶךְ • ק' יי מֶלֶךְ:

תּוֹקֶפִי תִּפְאַרְתֶּךָ יִתְמִימִי • ת דִּיחַ דִּיכַע הַעֲרִיכֵיכֵיט
פַֿעֲרֵעֲדֶעלן בַּעֲקֵעֲכֵנֶען לֹוִיט
ה' מֶלֶךְ • ק' יי מֶלֶךְ:

קו"ס תְּמִימִי תַעֲוִדָה יִתְנֶנּוּ בְּקוֹלִי • ת דִּיחַ פֿוֹלֹקֶחֶטֶעֱכֵנֶען חִיט
גַּעֲזַעֲטֶלֶטַע פֿרִיזֶען לֹוִיט
ה' יִמְלֹךְ, ה' מֶלֶךְ, וְכוּ' • ק' יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעֶד:

וּבִכְנֵן דִּין אֶמֶת אֶתָּה: • וּבִכְנֵן דִּין אֶמֶת אֶתָּה:
נִחוּבִכְנֵן לֵךְ הַכֹּל יִכְתִּירוּ: •
וּבִכְנֵן דִּין אֶמֶת אֶתָּה:
הַחֲפֵטֶע רִיכְטֶער (נִחוּ קֶרְחֵכֶט חֵלֶּה
לַעֲדֵן דִּין!) •

אֲדַעֵן חֲלֹוֹחֲכֵטִיגֶען דַּעֲרֵעֵן חֲכֻרֶדֶכֶט • מִיִּסְדַּע ע"ס א' •
דַּחֵן גַּעֲרִיכְט • ב דַּעֲרֵן חֲלֹוֹעַ הַעֲרֵלֶען •

פֿרִיכְט חֶמֶץ גַּעֲרִיכְטִיטֶחֶג • ג דַּעֲרֵן דִּיחַ • ק' לְבוֹהֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין:
גַּעֲהִיחֵכִיזֶע חוֹיפֶדֶקֶט בִּיט גַּעֲרִיכְט • ח' לְגוֹלָה עֲמוּקוֹת בְּדִין:

טַע, ד דַּעֲרֵן דַּחֵן רַעכְט טַפֿרִיכְט חֶמֶץ • ק' לְדוֹבֵר מִיִּשְׂרָאֵל בְּיוֹם דִּין:
גַּעֲרִיכְטִיטֶחֶג • ח' לְהוֹנֶה דַּעוֹת בְּדִין:

דַּעֲכֶקֶט בִּיט גַּעֲרִיכְטֶע, ו דַּעֲרֵן טוֹגֶעֱכֵד • ק' לְלוֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין:
חֹוֹר חִילֶדַע חִיכְט חֶמֶץ גַּעֲרִיכְטִיטֶחֶג • ח' לְלוֹחֵן לְבָבוֹת בְּדִין:

ו דַּעֲרֵן זִיכֶען בּוֹכֵר גַּעֲדַעֲכֶקֶט בִּיט גַּעֲרִיכְטֶע • ק' לְחֹמֶל מַעֲשֵׂיו בְּיוֹם דִּין:
רִיכְטֶע, ח דַּעֲרֵן זִיךְ זִיכֶער גַּעֲטֶחֶפֶכֶע • ח' לְטַהֵר הוֹסִיו בְּדִין:

עֲרַבֶרֶחֶט חֶמֶץ גַּעֲרִיכְטִיטֶחֶג • ק' לְיֹודֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין:
ט דַּעֲרֵן זִיכֶע פַֿעֲרִטֶרוֹיטֶען עֲכֵטִיכֶע • ח' לְכֹוֹבֵשׁ בָּעֶסוֹ בְּדִין:
דִּיגֶט בִּיט גַּעֲרִיכְטֶע, ו דַּעֲרֵן חֲלֹוֹעַ •
גַּעֲדַחֲכֶקֶען קַעֲכֶט חֶמֶץ גַּעֲרִיכְטִיטֶחֶג •
כ דַּעֲרֵן זִיךְ זִיכֶע לְחֶרֶקֶט עֲכֵטֶהֶחֶט

יִּי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ לְעֵלָם וָעַד :

ח' יוֹרְשֵׁי יִקְרָה יִשְׁרָאוֹל בְּקוֹל : דיח ערבנן דעו סחלכנ
רען געזעטלען ריהמען
לויט ה' מלך :

בְּבִירֵי כַח יִבְתִּירוּ בְּקוֹל : כ דיח מחכטיג קרמסטיגען
פֿערהערליכען לויט ה'
מלך :

לְבוֹשֵׁי לְהַבּוֹת יִלְבְּבוּ בְּקוֹל : ל דיח ויט פֿלחמען בעג
קליידעטען דחפקען לויט
ה' ימלוד, ה' מלך. וכו' :

יִּי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ לְעֵלָם וָעַד :

מִנְעִימֵי מֶלֶךְ יִמְלִלוּ בְּקוֹל : מ דיח חנגענעהמען רעד
נער ספרעכען לויט ה'
מלך :

נִצְצֵי נֶגֶה יִנְצְחוּ בְּקוֹל : נ דיח סטרמהלענכעווקעלנ
דען סרייען לויט ה'
מלך :

שׂוֹרְפִים סוֹבְבִים יִסְלְסְלוּ בְּקוֹל : ס דיח שרפיש חים פֿייער
קרייע טחנען לויט ה'
ימלוד, ה' מלך וכו' :

יִּי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ לְעֵלָם וָעַד :

ח' עוֹרְבֵי עוֹז יַעֲנוּ בְּקוֹל : ע דיח דחז געזעטל פֿחז
סרמגען ערוועדערן לויט
ה' מלך :

פְּחוּדֵי פִּלְאָה יִפְצְחוּ בְּקוֹל : פ דיח פֿחן דיינען חחוכ
דערטהטען דורכדרוכגען
ערקלמערן לויט ה' מלך :

ח' צְבָאוֹת צֹאנָה יִצְלְצְלוּ בְּקוֹל : צ דיח העערדען דיינער
סחמפֿע טטימען לויט
ה' ימלוד, ה' מלך וכו' :

יִּי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ לְעֵלָם וָעַד :

ח' קְהִלּוֹת קֹדֶשׁ יִקְדִּישׁוּ בְּקוֹל : ק דיח הייליגען קחרע פֿער
הייליגען לויט ה' מלך :

עבדן נמליכה

נח חתולען וויר דיר הולדנען!

ה' מלך וכו' גחטט רעגערט
גחטט הוט רעגערט.
גחטט ווירד רעגערטן ח' וכו'
מער חוכד עוויג.

קו"ח יי מלך יי מלך יי מלך
לעלם ועד:

הס"ץ מנגן. מיוסד ע"ס א"ב משולש.

א דיח ה' חתולען
(ישראל) הולדנען לויט
ה' מלך.

אדירי אימה יאדירו בקול
הקהל עונה: יי מלך:

ב דיח בליטלגעטחעסע
(מלאכים) בעכעדייען
לויט ה' מלך.

ברואי ברק יברכו בקול
ק' יי מלך:

ג דיח חתולען
רופען לויט ה' ימלך.
ה' מלך וכו'.

גבורי גבה יגבירו בקול
ק' יי מלך:

יי מלך יי מלך יי מלך לעלם ועד:

ד דיח פויערספייכענדען
(מלאכים) פערקינדען
לויט ה' מלך.

ה' דודי דולקים ידובבו
ק' יי מלך:

ה דיח רויטענדען היממעל
קהלען לויט ה' מלך.

המוני המלה יהללו בקול
ק' יי מלך:

ו דיח הייליגען לעגנענען
חוכד קיות בעליגען לויט
ה' ימלך, ה' מלך וכו'.

וחילים וחיות יועדו בקול
ק' יי מלך:

יי מלך יי מלך יי מלך לעלם ועד:

ז דיח פויערספייכענע זיכע
גען לויט ה' מלך.

זוכרי זמירות יזמרו בקול
ק' יי מלך:

ח דיח טריפטגעלעהרטען
בעקרמחטענען לויט ה' מלך.

חבמי חידות יחסנו בקול
ק' יי מלך:

ט דיח היממעל בעוועהכער
פערעהרען לויט ה' ימלך.
ה' מלך וכו'.

טפסרי טפוחים יטפסו בקול
ק' יי מלך:

כּוֹבֵשׁ כָּל בָּעָסִים • לְבַל אֶת
לְהַשִּׁים • מִשְׁרָתִי בְּחֵיל
מוֹרָא • נִכְחָם הִלְלוּ נֹרָא •
שׂוֹרְפֵי סָבִיב סַעְרָה • עֲנוּ
לְמַעֲבִיר עֲבָרָה • פְּלִיאִים
פָּצְחוּ פֶה • צִלְצְלוּ הַכֹּל
צוּפָה • קָהֳלֵת עַם קְדוּשִׁים •
רוֹמְמוֹהֵי רַבְּבוֹת רַעְשִׁים •
שָׁמַע קוֹל שׁוֹפָר • תֹּאזִין
וְאַשְׁמָה תוֹפָר • קו"ס תְּשַׁלֵּשׁ
שׁוֹפְרוֹת בְּהַר הַקְּדוֹשׁ •
וְאַשְׁלֵשׁ קְדֻשָּׁה בְּקִדְשׁ •

(חמץ ראש השנה) ! ער חונט ערדריקקט
חללען חונטויללען, לחמץ קיינען לחור
חויפקחממען; דין חיהר חיהק דיע
נעט חין חנגוט חוכד כעבען, חיהנען
(רען ענגעלן) געגענחייכער לחמץ דען
פורכטבחרען; שרפיש, סמן סטורק
חורויסט, זינגט דען וויסטגענונג
חיהק, דער דען לחור פערשייכט;
חיהר חונכענחממען ענגעל, פרחקה
לחקקעט לויט, פרייזט חין העללען
געטמן חיהן, דער חללען טויעט ! חיהר
געחייכדען דען הייליגען פחלקען, ער
המהעט חיהן חין גערייטע דער חיר
יחדען ! דען טמן דער טטיחמע דעג
שופר פערקיש, חוכד געטינגט זיין
דין טולד ! דרייט שופרות לחמץ: זעט דוח
ערטחנען חויל דעס הייליגען בערגע,
חוכד וויר זינגען דמן: «דרייחמן הייליג !»
חין הייליגטהומע (בית כמקדש) [

מלך זוכר אחיו קרן. לתוקעי לך היום בקרן. נורא וקדוש.

ל ש ב ת

אָדָם יִשְׁלָם • צָר פֶּה וּמִשִּׁים אֱלֹם • קוֹנֶה הַכֹּל בְּרַחֲמִים •
רָם וּמִשְׁפִּיל רָמִים • שׁוֹפֵט יִצְחָרְיוֹ בְּחִנִּינָה • חֲמִים
פּוֹעַל אֵל אֱמוּנָה • שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ בְּתוֹהוֹ • מַפְחָדוֹ יִבְהִלּוּ
וַיִּתְמָהוּ • עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט עֲמוֹ • וַתִּחַלֵּל מִקְדָּשׁ מִפְּנֵי
זַעֲמוֹ • נְדִיבִים בְּדִקְדוּקָם יַחִילוּ • בְּאִשֶּׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעָלוֹ •
רוֹאֶה כָּל תַּעֲלֹמוֹת • יוֹשֵׁב בְּגִבְהֵי מְרוֹמוֹת • צוּפָה כָּל
נוֹלָדוֹת • חוֹפֵשׁ כָּל הַעֲתִידוֹת • קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ •
חֲקָרִי לֵב לַחֹר וְלָרֹשׁ •

קו"ס זוכר ברית ראשונים. קיים שבועה לאחרונים:

ישפוט תבל בצדק. ולאמים במושרים. האל קדוש:

ע"ס א"ב. כה"ן מנגן אאפיד.

[אאפיד. חיד טהיקקע, קרמקע דעם
פֿורכטבארען גחטט דורך דחז דרייח
פֿחֿכֿע «היינא!» הייטע, חיהר חחֿכֿע
טיגען חוכד גרמטען! פרייט חיהן
פֿריידיג חים ערקמרכען בעטהויע; דוח
חיהר רופֿעט חים היחחליטען רויטע,
חיהר עכגען! לחבט חיהן חין וחרט
חוכד היחכעכטחן! ער געדעכקט עוויג
דער פֿרמחחיקייט, זיכט חיהס חויפֿז
כייע דען געזחנג דער קיות! דער
חלוגיטיגע, ער הילפֿט חוכז, חוכורע
לחזט לו טרמגען, פֿערקינדעט זייכע
חייכהייט בייט בעגוכע דעז כחחחכרע;

אאפיד נזר איום בשלוש
קדשה ביום: גבורי כח
גדלה: דהרוהו בבית
דגילה: הוגי הגהמלה
ותקוהו בהלל ומלה: זוכר
לעד זכיות: חדשוהו זמר
חיות: טוב עומם טורח
יחדוהו בחדוש ירח:

ל ש ב ת

ירגנו לשמו: יערות ימחאו כף להנעימו: ק' בי פקד
יאת עמו: ס' תוקף אראלים וכוכבי צפר: תהלות
יתנו לשבח להשפר: ק' הללוהו בתקע שופר:

כל יושבי תבל ושוכני ארץ: יאמרו תמיד הגדיל יי
לעשות בארץ: והיה יי למלה על כל הארץ קדוש:

ס"ק יתפוט תבל בצדק ולאמים במישרים: האל קדוש:
ס"ק והוא באחר ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש: נזרא
וקדוש:

כניגון אאפיד.

אתן לפועלי צדק: ביום הנבחר מעש להבדק:
גאותו מאד גדלה: דרך ענותו לפי הגדולה: הוא
אדון העולם: ומי הקשה אליו וישלם: זוכר הולך
בתום: חונן ועושה דין יתום: טהור מרום ונשא:
יפה בעתו הכל עשה: בביר לא ימאם: לנבזה בעיניו
נמאם: מפואר רזב ערבות: נוהג נגדו ואש להבות:
סועף בחרבות שונות: עכור יתומים ואלמנות: פועל

אדם

זולתי איז מלך • אני ואפסי
מלך: ח' רם על כל מלך •
תגעילנה ממלך • ולך
תשיב מלוכה:

תעיר ותריע. להברית כל מריע.
ותוקדש ביודעי להריע. קדוש:

ח"ק מלך ממלט מרעה •
ליודעי תרועה • היא קדוש:
מלך זוכר אֶחָז קָרוֹן •
לתוקעי (לך) היום בקרון •
נורא וקדוש:

[מלך. קחניג, דער דוח רעטטענס
פֿחֶק חִיבֶעל דִּיח דען תרועה • סחל
פֿערטטעהען, גחטט, חללטהייליג
טער! קחניג, דער דוח געדענקזט
דעם חוט זיכעם הקרנע פֿערוויקקעל
סען ווידערז דענען, דוח (דיר לו עה
רען) הייטע חוט דעם הקרנע בלחטען,
פֿורכטכרער, חללטהייליגטער!

ל ש ב ת

ח' ירום צור יִשְׁעֵי כָּפִי כָּל אֲמִים • חֲשׂוֹף זִרְעָה לְהוֹשִׁיעַ
מִמָּתְקוֹמִים • ח' מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים:
ח' כְּהַגְלָתָהּ לְעֵין כָּל שְׂכֵנָהּ לְהוֹעֵר • קִרְיָתָהּ וְרִבְבוֹת
בְּפִימֹו לְהַעֲר • ח' יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ח' לָךְ יֵאָתֶר
כְּבוֹד וְעוֹז הַגּוֹיִם • חֲלָד וְכָל שׂוֹכְנֶיהָ וְכָל הָאֲמִים • ח' וְאִי
לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם: שְׁבִטִי וְכו'.

ח' מוֹטוֹת צָרִים שֶׁבֶר וְהַכְחִידֶם • זְרוֹיִיָּה קִבֵּץ וְחָנֹם
תִּפְדֶּם • ח' זְכוֹר עֲדָתָהּ קִנִּית קָדֶם • ח' גְּדִיבֵי עַמִּים יִנְחָמוּ
בְּכַפְלִים • קָמִיהֶם עַל פְּגִימֹו גְּלִיָּה שׁוֹלִים • ח' זְכוֹר יִי
לְבָנֵי אֲדָוָה אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם: ח' סְלֹול מִסְלָתָנוּ יֵשֶׁר
לְצַעֲדֹו • וּבֶן יִקְרָה קָרְסוֹל לֹא יִמְעוֹד • ח' כְּנֻמָּת זְכוֹר
אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד: שְׁבוּתֵינוּ וְכו' • קִרְיָת מְשׁוּשׁ הַיִּכָּל וְאוֹלָם • מִזִּבְח
יָשִׁיב וְכָלִי שָׁרֵת כָּלָם • ח' יִימְלֹךְ לְעוֹלָם: ח' שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זיח היחשעלמן, חוכר מוהגירטעט
 דיח קחכיגליכע טורפט. זיח היחט היינע
 היילען טעפפליכען לערעלעט, היינע
 ווההכונג לערטריוהערט, געמקקערט
 דמרוין חוכר געפפליגט. זיח היחט זיך
 דיח חכערהערטמכט בעמחכט'גט,
 דען פורפור חכגעלעגט, חוכר קרמקקט
 כון דיעזעז פמק (ישראל). זיח הייכט
 — פמלט חכ — כיחט גמלטען מן
 חוכר עכטווייהט דמז היחשעלרייך. זיח
 קוההלט דעז עוויגען קחכיג קיכער;
 ערפערעכט זיך לו ספרעכען חין דער
 מלוגעכטווערט דעז וועלטקחכיג; ווער
 זמלז חיר קחכיג זיין חין יעכער היחשעלז
 הקהע? סטמלז ספריכט זיח פמק
 טהרמכע הערמכ: חוימער חיר גיכט:

רוּמָה • וְתֹאפּוֹד מְלוּכָה:
 יְרִיעוֹתֵי גִדְדָה • אֶהְיֶה
 שִׁדְדָה • וְחַרְשָׁה וְשִׁדְדָה:
 קִצִּינוֹת רְפָדָה • וּמַלְכוֹת
 אֶפְדָה • וְזֹאת הִקְפִּידָה:
 יִזְמָה וּמִרְדָה • עֲבוֹד לִזְר
 חֲרָדָה • וְחִלְלָה מְלוּכָה:
 לַחֲצָה בְּנֵי מֶלֶךְ • וּפְצָה
 לְעֵין מֶלֶךְ • מִי לִי בְדוּק
 מֶלֶךְ: יַחְדָה בָּכֶם מֶלֶךְ.

ל ש ב ח

עוֹזוּ לְסִפּר כַּח מִי יְבִיל. ק' מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים
 זִמְרוּ מִשְׁכִּיל: שמו וכו'.

ס' דִּיעַ יִשְׁימוּ כָּל בְּרִיּוֹתָיו • וַיִּדְעוּ כִּי גִדְלוּ גְבוּרָתָיו.
 ק' זָכַר עֲשָׂה לְגַפְלֹאוֹתָיו: ס' הַצִּיב וַיִּדְרָה אֶבֶן פְּנֵיתוֹ:
 נַחֲלִיאֵל עֲבוֹר לְשַׁעֲשַׁע בְּאַמָּתוֹ: ק' זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
 ס' וְרָשָׁם בְּחֹק דַּת הַגִּיּוֹנִי • בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְזִכּוֹר
 זְכָרוֹנִי • ק' לְזִכְרוֹן בְּהִיכַל יי: שומרי מצותיו וכו'.

ס' זָכַח קֹדֶשׁ בְּהוֹכָשֶׁר אֹז בְּעֵינָיו • רָגַל תְּמוּנָתוֹ אֵיל
 לְהַקְרִיב לְפָנָיו • ק' אַחֲרַי נֶאֱחָז בַּסֶּבֶךְ בְּקִרְנָיו: ס' חֲכָם
 חֲנִיטִיו לְתַקּוּעַ בְּזֶה חֹדֶשׁ • יוֹם זֶה אִם יִקְרָה בְּשִׁבְתָּ
 קֹדֶשׁ • ס' זְכָרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קוֹדֶשׁ: ס' טָבְעוּ אִם
 בְּחוֹל יְבוֹאֲכֶם • צוּז לְתַקּוּעַ בְּכָל גְּבוּלְכֶם • ק' יוֹם תְּרוּעָה
 יִהְיֶה לָכֶם: שפרו וכו'.

ערסײכען ווירד — רעזע געוואלט
המט ווייכע וואהכונג פֿערזעכט;
ווייכע פֿרוממען חוץגערייכען; חוכר
דעכנחך וואורדע חיהר הויער פֿערליע.
הען. זיח וחה זיך חויוגעדעהנט, חן
דיח ברייטע, חין דיח לחנגע; המט
דען בחגען געספֿחנס, חוכר חיהר
יחך ווייט חויוגעטטרעקקט. זיח המט
דיין לחרטליכע פֿחלק ערטרעקקט, מיט
פֿיסען געטרעטען, חוכר חײבט כחך
יעלט חיהרע הערטוואכט חויו, זיח
המט דיח פֿפֿילער חוכערעו הייליג
טהומחויגעווייהלט, חוכר פֿעהרעערט,
ביי חוין דען טיעפֿוטען גרוכר פֿעהר
העערט! זיח טרמגט סטחול חיהר
הויפט, טויעדעט הייחליכע רחנקע,
חוכר חיהרע חמכר טריוחפֿירט!
חמגעפֿייערט פֿחן חרגליסט, סטייגט

מְלוּכָה: זְבוּלֵי חֶרְכָּה •
מִתְמִימֵי פֶרְכָּה • וְנִתַּן לָהּ
אַרְכָּה: רַחֲכָה וְאַרְכָּה •
וְקִשְׁרַת דִּרְכָּה • וְעוֹל
הָאֲרִיכָה: בְּעֵתָה בִּרְכָּה •
וְהִנֵּה דְרוּכָה • וְעַד עֵתָה
מוֹלְכָה • יְסוּדוֹת עֲרֻמָּה •
עֲרָה וְהַחֲרִימָה • וְעַד יְסוּד
עֲרֻמָּה • רֹאשׁ הַחֲרִימָה •
וְסוּד הָעֲרִימָה וְיִדְיָהּ רַמָּה:
בְּעֲרָה מְעֲרֻמָּה • וְעַד שֶׁחַק

ל ש ב ת

שִׁפְרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית לֹא חוּפֵר • נִאֲקַתְכֶם יֵאָזִין
שְׁחָקִים שִׁפֹּר • וְחִיטָב לִי מִשׁוֹר פָּר • קְדוּשׁ:
שְׁבִטִי מִקּוֹרְאִי עָלַי וְהַמָּלֵשׁ • נְטִישׁוֹת צָרִים בְּהַתְנוּךְ
לְנִשְׁל • כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמִוֹשֵׁל • קְדוּשׁ:
שְׁבוּתֵינוּ מִמֶּרְחָק עֲלוֹת לְהֵר קְדָשׁוֹ • וּנְפֹאֲרֵנוּ תָמִיד
בְּדַבִּיר מִקְדָּשׁוֹ • כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ • קְדוּשׁ:
כָּל יוֹשְׁבֵי חֵבֶל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ • יֹאמְרוּ תָמִיד דְּגִדִּיל יְיָ
לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ • וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ קְדוּשׁ:
אֶדָּר וְהוֹד אֶתְּךָ בְּצִבְיוֹן • שְׁוֹעַ אֶעְרוֹךְ בְּנִיב וְהַגִּיזֹן •
אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֲלִיזֹן: כִּי בַיּוֹם הַנִּבְחָר מִשְׁמֵי עֶרֶץ •
מִיִּשְׂרָאֵל לְשִׁפּוֹט קְדָשְׁתּוֹ לְהַעֲרִץ:
יְיָ מֶלֶךְ הַגִּל הָאֶרֶץ: כִּי גִאֲוָתוֹ גִּדְּלָה עוֹלָם מִהַכִּיל •

וירקען ווההרהייט גערעכט חוכד פֿרומ
 חיוט ער. כחה חיוט ער דעכען, דיח
 חיהן חכרופֿען חין ווההרהייט, דער
 חללערהחבענע; ער טהרמחט חין דען
 היחמעלן, החכגט דיח ערדע חן חין
 כיכט זי.

חי, דער לעבענדיגע, זעלכגט
 טמחנדיגע, פֿורכטבחרע, חללערה
 החבענער, חללערהייליגטער.

פֿעלחז אָמרת. צדיק ויִשָּׁר:
 קרוב לקוראיו באמת. רם
 ומתנשא. שוכן שחקים.
 הולך ארץ על בלימה:
 חי וקיים נורא ומרום
 וקדוש:

סוגרין הארון.

חם שנת אירד דחז היער חוכטען טטעהעכדע שמו מפארים חז"ו געוהגט.
 [תעיר. זי עררעגעט דוח חוכד
 פֿערקידעזט לויט דחז טטרמחפֿגריכט
 חללע חיעלטהחטער חוילורמחטען,
 חוכד ווירזט געהייליגט חוכטער דעכען,
 דיח דען תרועה. סחלל פֿערסטעהען,
 חללערהייליגטער!]

תעיר ותריע. להכרית כל
 מריע. ותקדש ביודעי להריע.
 קדוש:

שהמ"ק נראשי החרוזות אלעזר בירבי קיליר.
 אדרת מולכה. דיח בעזיטלערין
 דעז פֿרמחטסיגען רייכז, חך! וחרום
 וחמד זיח פֿערוומחפֿען? זיח חויט כחך
 יעלט לעפטערלחז. זיח חוסטע גחט
 לעכריעכערן הולריגען, חיהכען געהמח
 כען, רעכטזוויריגע פֿערמחדכוכגען.
 זיח חוסטע זיך חוכטערווערפען, דער
 געוומלט חייכעז חמחטסיגען רייכז —
 ביז דער גלחל דעז גחטטליכען רייכז

אדרת ממלכה. על מה
 השלכה ועוד לא מלכה:
 לבר המליכה. ואחריו
 הלכה. שלא בהלכה:
 עליה המלכה. גברת
 ממלכה. עד תופיע

בשבת אומרים זה:

* חו"ק שמו מפארים עדת חבלו. ונערץ באראלי קדש
 הלולו. ובהיכלו כבוד אומר בלו. קדוש:
 שומרי מצוותיו עוד ישובו לבצרון. גִּדְּבָרִים יראו
 בהכשר ויתרון. ויקשב יי וישמע ויקרב ספר וקרון.
 קדוש:

* דיח חיערעטלונג היערמחן זיעהע חים צטען טהייל.

סְלוּף דִּינָה בִּיהוֹסֵף
לְהַנְחוּת: טַבַּע כְּבִלְיוֹצֵר
הַעֲבִיר גַּם חֵילִים לְהַעֲצִים
וּלְהַגְבִּיר יְהִי כְּסֻכַּת אֲנִקֶּת
גְּבִיר מַטּוֹת שְׁנַיִם מִנָּה
הַסִּבִּיר: כְּעִקְרַת בֵּית
כְּתָחֵל נִכְרָה כְּכַבּוֹר
רֵאשִׁית כְּתָחֵל בְּכָרָה
ח' לְבִדְיָה תַעֲמוֹר בְּיוֹם
זְכִירָה לְהַזְכִּיר לָמוֹ כָּמוֹ
נִזְכָּרָה:

יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

במדינת עליונות חזק חזק קהלות ויכר דיעונו: חזק געזונגט.

פּוֹתִינִי הָאָרוֹן מִיּוֹסֵד ע"ס א"ב.

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ:

גְּבוּר וְנִעְרָץ דָּגוּל מְרַבָּה:
הוּא שָׁח וַיְהִי וַצִּיָּה וְנִבְרָאוּ:
זָכְרוּ לְנִצָּחַת חַי עוֹלָמִים:
טְהוֹר עֵינַיִם יוֹשֵׁב סֶתֶר:
כְּתָרוֹ יְשׁוּעָה לְבוֹשׁ צִדְקָה:
מַעֲטָהוּ קִנְיָה נֶאֱפָד נִקְמָה:
סֶתֶרוֹ יוֹשֵׁר עֲצָתוֹ אֲמוּנָה:

דע, ווהורדע דינע חין יוסף פֿערזונג:
דעלט. היער הטט דער מללחמֿכֿטיגע,
דיח כחטור — וויח דער טחפֿער דיח
חורדענען געפֿונע — חוהגעפֿערט,
חוכר דיח ווהוכדערקרחט זייכער מלל
מחכט געלייגט. ער הטט יעקב'ס פֿלעג
הען ערהערט, חוכר ליעט לוויח טטחח
מע פֿחן רחל חבטטמחען. מחכמג
ווהרד זיח וויח חייכע חוכטרמֿכֿטיגע
פֿרויח פֿערמֿכטעט חס ענדע חבער
פֿחרגעלחגען וויח ערזטליכגפֿריכטע,
חמחכטע חיהרע פֿרחמחגיט הייטע
חיהרען זמחכען בייטטעהען, חוכר
גחטט חן זיח עבען זח געדענקען,
וויח ער חייכט חן רחל רמֿכטע.

ימלוד. דער הערר רעגירט עוויג
זיך; דיין גחטט, דורך מללע לייטען,
ליון הללויה.
ואתה. דוח מללערהייליגטער טהרמ
כעזט חוכטער זמחגעזחגע ישראל'ס.
אל נא.

אַתָּה. דוח ביוט חוכער גחטט,
חיס היחמעל חוכר חויל דיגר ערדע;
מללחמֿכֿטיג חוכר מללפֿערעהרט, החך
ערהמכען חוכטער חירימערען דער
עכגעל. ער ספרחך, חוכר עז ווהרד;
כעפֿחהל, חוכר מללעז ווהר ערמחפֿען.
זיין רוהמ ווההרט עוויג; ער חיוט דער
וועלטען ערהמלסער. זיין חיוט זיין
בזיקק, דער חיס פֿערבחמרגענען
טהרמכט; זייכע קרמכע חיוט זיעג,
זיין געוומכד גערעכטיגקייט; ער
הילט זיך חין חייפֿער, חוהגירטעט
מיט רמֿכע זיך. זיין געהייחכט חיוט
פֿרחמחגיט, זיין רמֿטה טרייע; זיין

[מלך ברוך. דער קהניג זיטלט לו
גערעכט, ערהעבעט זיך, סטרענגע
חורטהיילן לו ספרעכען, דיח ערדע
מיט חיהרען בעוואהכערן לו בעטטרעם
פֿען; דחק, דורך רען שופר (חס שנת:
דורך דח: ערוואהכען דען שופר) בע
זחכפטיגע חיד חיהן, דורך דח: בייגען
דען קיען. זח ווערדע חיד, פֿחן דעם
בעלעבענדען טהויע ערקוויקט, חין
זייעט גחרטען (חין דעם בית המקדש)
פֿרחהלחקקען.]

מי כמזל אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:

מיוסד ע"פ א"ת ב"ש.

אבן חוג. דער היממעל חוכר דיח
ערדע, דער חכגרוכד חוכר דח: טטיר
מיסע מעער, ערהילטען פֿעזטיגקייט
דורך דען זעגען וואוויט פֿחטער יעקב
זייען זקהן יוסף זעגעטע; יוסף
דער פֿחלגליכטע זקהן רחל: דיח
דריטטע חוכערער אמהות. זיח —
דיח וואוורלעל דער טטחאמע — וואו
חכפטיג: כיכט געחכטעט; זיח וואו
כחך חוכפֿרוכטבחר וואוהרענד חיהרע
סוועטער לאה זיח מיט פֿיער זקהנען
חואגחב. טהרמכען פֿחזגען חויל חיה:
רען וואוהגען, דער קינדער החלבען;
דח החרטע זיח חייכע סטיחאמע רח
פֿעכר: זיח געטרחזט; דוח; וואו
כחך חוטטער פֿיעלער זקהכע ווערדען.
דער רחטהילכע (עשו) זחה דחט זיח
חוכפֿרוכטבחר וואו, חוכר החפֿטע
דחהער לו חיהרעם בעזיטלע לו גע
חכגען; זיח ערטרחקק חוכר בחט
חחכטיגליך, דחט גחטט יעכע החפֿע
כוכג פֿערחיידען, חוכר דער פֿרעפֿע
לער זיח כיכט עכטווייען חחכטע.
גחטט געדחכטע חיהרע: פֿרחאמען
וואוהרעל, חוכר ליעט דיח פֿרוכט חוי
דעם לייכע חיהרער סוועטער לאה,
חין דען וואוהריגען חיערגעהען, דח
מיט חיהר חכדענקען פֿערעוויגט ווער

ק' מלך בדין עלות בתרועה.
גיא עם דריה לרועה:
חזן בשופר (נשנת בזכרון שופר)
זפתנו (נ"א ארצנו) ובכרך
בריעה. בטללי רחמי בגנו
אתרועה:

אבן חוג מצוק נשיה:
תהום רבה צול שאיה:
בפנת ראש יסוד שלישיה:
שתתו שעון ביה לשעיה:
גבעת שרש מאסת בונים:
רבעה היום מארבע:
אבנים המעות מבכה על
בנים. קשבה מנעי אם
הבנים: האדמון בבט
שלא חלה. צבה לקחתה
לו ונתבילה. ופללה רבים
בעד התוחלה. פדותה
מזר ולא חלה: זכר לה
ישר ארחות עובר להמיר
בבטן אחורתי. חשבה
בהיום זכרה להאחות:

רֹאן הָרִי קָדָם הַמִּזְעִיל.
 קִרְא בְּגִרֹן מִוֶּקֶשׁ לְהַגְעִיל:
 צִדְקָם לֹהֶקְפֹּרֶת בְּנִיב
 שְׁוֹעָה פִּעְלָם בְּקָרֵב שָׁנִים
 לְשִׁמְעָה. עַת רָצוֹן וַיּוֹם
 יִשְׁוֹעָה סְבִיכַת קִרְוֹבֵרִית
 שְׁבוּעָה: נֹכְבִּים בְּגִישָׁת
 חֹתְמוֹת תְּשֻׁעָה. מִסְפָּר
 שְׁתּוֹת וְחֹתְמֵיהֶן תִּשְׁעָה.
 לְמִנִּין פְּלוֹל שְׁמוֹת תְּשֻׁעָה.
 בְּחִנְיָה עֵקֶרֶת יִלְדָה
 שְׁבֻעָה יִאֲמִירוּ עֲזֵמֶלְכִּיֹת
 עֶשֶׂר. טְבוּעוֹת לְשֵׁם בָּתָן
 בְּעֶשֶׂר חֶק זְכָרוֹנוֹת וְקוֹלֹת
 עֶשֶׂר. זָכַר מְבָרֵךְ גְּבִיר
 (גְּבִיר) בְּעֶשֶׂר: וַיִּפֹּן בְּאֶהֱוֹב
 אֲחֵי נְהָרִים. הֶעֱקוֹד בְּהַר
 מִזֹּר אַחֲזָרִים. הִשָּׁנו יִרְא
 לְחֹן שִׁירִים. גְּשִׁים עָדִיו
 בּוֹקֵר וְצִהָרִים: בְּזֶה פֶּרֶק
 חֲנִי עֵת יָרָה. בְּעַד אִסּוּרָה
 עַד הַתָּרָה: ח' אֲנִקַּת אִסּוּר
 אֶז בְּהִוְכָתְרָה. אֵלֵי
 לְהַעֲתֵר בְּמוֹ נַעֲתָרָה:

ער עמפֿעהל חיהנען — חוס חלוע
 היכדערניזע חב לו ווענדען — דיח
 פֿרוממענדען געבעטע דער פֿעילער
 דער פֿרומעלט (חלועערע טטמחפֿה)
 טער) לויט לו בעטען, חיהרע טוגעכע
 דען לו ערוואהנען; חיהרע גרמטען
 טהמטען דיח זיח חיס לויפע חיהרעכ
 יפהרע חויהגעחיסט המטטען, חין
 ערמיכנערוכג לו ברינגען, יענע
 גמטטגעפֿחלליגע לייט, יענען טמג
 דע: הייל: מן וועלכעס דער ווידער
 חיס געביטע זיך פֿערוויררטע (נשעת
 עקידה), חונד חללוח ער דען בונד
 דער טרייע געטווארען המטטע. כון
 ברינגען וויר חלועערע געבעטע פֿער,
 חין כין חבטניטטע, וויר המבען חוכע
 זערע חלוגעפהייטען חיס חיהרען
 זרכות חס ענדע, חין כין חבטהיי
 לונגען געברחכט, כחך חללחהל דעז
 גמטטניכען הייליגען כחמכע וועלכער
 כין חחל ערוואהנט וואורדע חיס גע
 בעטע דער פֿרוממען סכח, דיח
 ערוט חוכפֿרוכטבחר, כחכהער חוט
 טער פֿחן זיעבען זמהנען ווארד. וויר
 ערוואהנען לעהן פֿסוקים פֿחן מלכיר
 דיעזע חחבען חיהרען גרונד חין לעהן
 פֿערגלונגען וואחיס אברהם חנינו
 ערפֿרחבט וואורדע. זכרונות חונד
 קולות זינד עבעכפֿחל: חויל לעהן גע
 זעטלט ווארדען לוס חנדענקען דער
 לעהן זרכות וואחיס ילחק זיינען זמהן
 יעקב געזעגעטע המטטע, דחמיט
 דער חלוגיטיגע פֿחטער זיך דע: גע
 זעכטען זמהנען אברהם: דע: חויל
 דעס בערג מוריה לוס חפֿער גבוכע
 דענען ילחק זערחינערע, זיינע חסע
 טויע, חונד בעמיטלידע דען חיבער
 רעזט דעזען חבקחמחלינגע דיח פֿריה
 חונד טפֿחט פֿער חיהק בעטען. עבען
 חוס דיעזע לייט (ר"ה) פֿלעהעטע חויל
 ער (ילחק) וועגען זיינער חוכפֿרוכט
 בחרען פֿרויח (רנקה) דחמ זיח פֿרוכט
 בחר ווערדען מחכטע; גמטט זיעמ
 זיך פֿחן חיהק ערפֿלעהען; ח מחכטע
 ער זיך עבען זח חויל פֿחן חונד ערפֿלע
 הען (חזיען).

חייך געבעטע פֿער גחטט לו ערטיי
 כען. פולצו, חיהרע ספרחטען נחיה
 ערן זיך הייטע ליטטערכר, דעק ריכֿ
 טערסטוהן דעז חוללֿורכטבחרען; היט
 לויטער סטיוהע טרחהען זיח חיהר
 חלניגען פֿער חוכר בעטען חיה
 בריכטיג חוס ערלחזוכג. שעוניס,
 געטרקט — וועגען דער פֿרחההיג
 קייט חיהרע חוטטער (שרה) — ער
 חקרט לו ווערדען, ביטטען זיח חין
 פֿערמחטעלטען קחרען, פֿחכעכר
 חן דייכען פֿחקרטען, חוכר געסטטיטלט
 חויל דער חטע דעז געבוכדעכען לחה
 חעז (עקידת ילחק) היט וועלכעס
 זיח (שרה) בעטעכקט וחורדע.

נעלה. ערהחבען חוס געריכט, ער
 העבעט זיך גחטט, טטרעכגעז חור
 טהייל לו ספרעכען, דיח ערדע היט
 חיהרען בעווחהכערן לו בעסטרחפֿען;
 דחך דורך דען שופר (חס שנת: דורך
 דח: ערווחהכען דעז שופר) בעזעכע
 טיגע חיק חיהן, דורך דח: בייגען דעז
 קניע: זח ווערדע חיק, חוכטער דער
 פֿירטפֿרחכע דער פֿרייכרע (דער חכות),
 חין זייכעס גחרטען (חיק בית המקדש)
 דען חרועה, סטחולל חחרען לחזען.

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים:
 למענה אלהים חיים. מלך עוזר ומושיע ומגן.

ברוך אתה יי מגן אברהם:
 אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע.
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישיע עפר מי כמות בעל גבורות ומידומה לך מלך ממית
 ומחיה ומצמיח ישועה:

תאלת. חול: זיין גחטטליכער חוללע,
 דיח פֿערגעהוכגען דיעזעז פֿחוקעז
 (ישראל) געבעטערט פֿערלחגטע;
 זעהרטע ער זיח סיקקליכע געבעטע.

פֿרחיה בזה (נ"א בחוק) יום.
 צגתם פני כס איום. קול
 דבובם ירחישו פֿחיום.
 רוגשים להריע למצוא
 פֿדיום: שעוניס עליה בה
 להפקדה. שואגים בלהק
 דלתות לשקדה. תמוכים
 בדשן שיה עקידה. תנשר
 אשר בו נפקדה:

נעלה בדין עלות בתרועה.
 גיא עם דריה לרועעה:
 חזן בשופר (נשנת בזכרון שופר)
 אפחנו (נ"א ארצנו) ובכרך
 בריעה. במגינת רעים בגנו
 אתרועעה:

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים:
 למענה אלהים חיים. מלך עוזר ומושיע ומגן.
 ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע.
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישיע עפר מי כמות בעל גבורות ומידומה לך מלך ממית
 ומחיה ומצמיח ישועה:

תאלת זו בחפץ להתעיל.
 שוע ערוך למדם להועיל.

אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

מסור. כחך דעך רחמיה דער וויזען
מריפֿטגעלעהרטען, חוכר כחך דער
לעהרע דער פֿערנוכט, חפֿעכע ח'ך
חיינען חוכר ח'ט בעטען חוכר פֿלע
הען, חוכר כההערע ח'ך דעך חכגע
זיכטע דעו וועלטקחניג, חלזער קח
כיגע קחניג, חוכר חלזער העררען
הערר!

את חיל. כון חיוט ער דח דער
טרעקקזיכע טחג דער חוכטערזא
כוכג; חלזע געטחפֿעכע לחגען ח'ן
בחכגער ערווחרטוכג. זיח טרעטען
ח'ט געבעטע העררן, ח'ט געבייג
טען קייען, חוכר חרדנען חיהרע גע
דחנקען טיכטערן, וויח בייח פֿייעררפֿ
פֿער. היוצר. דער טחזפֿער דער חלזע
הערלען פֿחור געריכט לחדעט, דער
רייך חוכר חרס ח'ט דער וועגער ריכטעט
ער ווירד דער בעהערקוכג: — קיינע
וועלט קחן בייח דער טטרעכגע דע
געריכט: בעטטעהען — דיעזער פֿחור
טרעפֿעליכען בעהערקוכג (אברהם:)
ווירד ער בייח חורטהייזיך ערוויכערן.
טרס בעפֿחור כחך ח'ין געטחפֿן חווי
זיכען זיכט: הערפֿחור גערופֿען
ווערדע, דחכטע דער טחפֿער טחן
חן דיעזען פֿעלז (אברהם) וועלחן וויר
טחחחען; ער טחן חיהן חכער ח'ן
דער ח'טטע דער פֿחור: חוכר כחך
וועלט, דחח'ט ער חיינע טטיטלע דער
פֿחור חוכר כחך חיהן ערטחפֿעכען
וועזען זייע.

מנחו, זיכע חלזעטע (זיכע פֿרויח
פֿרה) ווערד חן דיעזע טחגע
ערהערט, חוכר ח'ט יוגענדקחפֿט
בעגחבט, ח'ן חיהרען כייכלוגוטען
יחערע כחך טוועכגער לו ווערדען;
דיעט דיעכטע חיהרען כחכקחחען
לזן זיכען, דחח דער הייטיגע טחג
— ראש השנה — געטיקקט חיוט

מסוד חכמים ונבונים ומלמד
דעת מבינים. אפתחה פי
בתפלה ובתחנונים. לחלות
ולחנן פני מלך מלכי המלכים
ואדוני האדונים: (נ"ח פני מלך
מלכי המלכים מלא רחמים.)
מיוסד ע"ס א"ב.

את חיל יום פקדוה
באימיו כל לחם לשקדה.
גשים בו ברך לקודה ידעם
לישר בעל מוקדה: היוצר
יחד בסל נשפט. ושועודל
בפלום ישפט. זכר לא
יעשה משפט. ח'ין ערכו
יזכר במשפט: טרם כל
מפעל חצב יזם במחשבת
צור חצב. באחור וקדם
בתוך נחצב. ליהב עליו כל
המחצב: מנתו כהיום
כח דשנה. נצר להחניט
לתשעים שנה. סימה אות
היות לשושנה. עכור לפניו
בזה ראש השנה: פולצו

ב"ק עולים הכהנים לדוכן ומדרו תמלא נתפלת מוסף.

ל"ז א' אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הפתובה על ידי
משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיה כאמור:
יברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליה ויחנה: ישא יי פניו אליה
וישם לה שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי
באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברכה
את עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך:
בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב
לפניך אנחנו וכל-עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום
ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תהום
ונפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרהוק
נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם.
עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשך עשה למען
תורתך • למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה וענגי: יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום במרומו
הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו ויתן חלקנו בתורתך:

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות.

חזרת התפלה לש"ץ •

כלש ארצי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

(ומחין ספרון)

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא

וְהַנְחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת
קֹדֶשׁ וַיְנַחֲרֵבָהּ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ לְשִׁמְךָ
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת
וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקִיָּם לְעַד • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל
כָּל־הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וַיּוֹמַר הַזְכָּרוֹן:
רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעֶמְךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם •
וְהַיֵּשֶׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפַלְתֵּם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִזְמֵר ^{מִזְמֵר} מִזְמֵר אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵלֵי כָל
בְּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכּוֹת
וְהַיְדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עַל שֶׁתַּחֲיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בֶּן תַּחֲיִּיתָנוּ
וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲסֹף לָנוּ לְחַצְרוֹת
קֹדֶשׁ לְשִׁמְךָ מִרְחֻקֵּי הָעוֹלָם שְׂתַרְצֶנֶּךָ
וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְּךָ שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ
מִזְמֵר לָךְ • בָּרוּךְ אַל הַיְדָאוֹת:
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרֵב וּבֶקֶר וְצַהֲרַיִם •
הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חֲסָדֶיךָ
מִעוֹלָם קוּיָנוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־יְתֻרָה וְיִתְרוֹמָם שְׁמֶךָ מִלִּבֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־כְּנִי בְרִיתְךָ:
וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִי לָנוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵלֵּי שׁוֹעֲתָנוּ
וְעֹזֵרֵנוּ סֶלָה • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִפְאֵה לְהוֹדוֹת:

נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה: כָּרוֹךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:
 אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ •
 וְרָצִיתָ בָּנוּ • וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשָׁנוֹת • וְקִדְּשָׁתָנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבְדֶּיךָ וְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָּ:

וְתַתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
 וְאֵת יוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה • יוֹם זִכְרוֹן תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה מִקְרָא
 קָדֵשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיָּגִיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
 וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זִכְרוֹנָנוּ וּפְקֻדּוֹנָנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ
 וְזִכְרוֹן מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִידֶיךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה •
 וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ • לְפִלְטָה לְטוֹבָה
 לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכְרוֹן
 הַזֶּה • זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטֹבָה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חֹסֶם וְחַנּוּן • וּרְחֵם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ • כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ • כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל־הָעוֹלָם כָּלֹ
 בְּכַבֻּדְךָ וְהַנְּשָׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ וְהוֹפֵעַ
 בְּהַדָּר גָּאוֹן עֶזְךָ עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֶל אֶרֶץ:
 וַיֵּדַע כָּל־פֶּעוֹל כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּ וַיִּבִין כָּל־יִצְוֹר
 כִּי אַתָּה יִצְרַתָּ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ
 יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:

(לשנת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ:)

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְרִתְּנוּ חֻקֵּינוּ בְּתוֹרָתֶיךָ •
 שִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶיךָ •

לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם בְּמִוֶּקֶת בְּעַל גְּבוּרָתוֹ מִיָּדוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית
וּמִחַיָּה וּמִצִּמִּיחַ יְשׁוּעָה:

מִי בְּמִוֶּקֶת אֵב הַרְחֵמִים. זֹכֵר יִצְוָרְיוֹ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֶה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקֹדְשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לָּךְ סֵלָה:

וּבִכְן תִּתֵּן פִּיחֶדֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאִמְתֶּךָ
עַל כָּל־מַה־שֶּׁבִּרְאִית וְיִירָאוֹךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים
וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרִואִים וַיַּעֲשׂוּ כָל־סֵדֶר
אֶחָד לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁדְעָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עַז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה
בִּימִינְךָ וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל־כָּל־מַה שֶּׁבִּרְאִית:

וּבִכְן תִּתֵּן כְּבוֹד יְיָ לַעֲמֶךָ תְּהִלָּה לִירְאֶיךָ וְתִקְוָה
לְדוֹר־שִׁיךָ וּפְתִיחוֹן פֶּה לַמִּיחֲלִים לָךְ שִׁמְחָה לְאַרְצֶךָ
וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבֶדְךָ וְעַרְיַבַת
נֵר לְבֹן יִשִּׁי מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ:

וּבִכְן צְדִיקִים יִרְאֻּם וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲקֹב וְזוֹ
וְחַסִּידִים בְּרַנָּה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ־פִּיהָ. וְכָל־
הָרִשָּׁעָה כָּלָה כַּעֲשׂוֹן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ: וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבִדְךָ עַל
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם
עִיר קֹדֶשְׁךָ בְּכָתוּב בְּדִבְרֵי קֹדֶשְׁךָ יְמֶלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּ־הָ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שִׁמְךָ וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ
בְּכָתוּב וַיִּגְבֹּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ

בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רָם וְנִשָּׂא
גָּדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גִּּאִים וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים מוֹצִיא
אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ
בְּעֵת שׁוּעָם אֱלֹיוֹ: תְהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן בָּרוּךְ הוּא
וּמְבָרֵךְ מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי-כִמְכָּה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר
בְּקֹדֶשׁ נִוְרָא תְהַלֵּל עֲשֶׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה
שְׁבַח וּגְאוּלִּים לְשִׁמְךָ עַל-שִׁפְתַּי הַיּוֹם יַחַד כָּלָם
הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרֶת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה
בְּנֵי אֱמֶת יְהוּדָה וִישְׂרָאֵל (גִּאֲלֵנוּ יי צַבָּאוֹת שְׁמוֹ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל) בָּרוּךְ אַתָּה יי גִּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְהַלֵּלָתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵּי
אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכֵרֵנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים וְכֹתֵבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים:
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן
בָּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יי מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ
מִכָּלֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ

לְדֹר וְדֹר הוּא קַיָּם וְשִׁמּוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן
וּמַלְכוּתוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ לְעַד קַיָּמָה: וּדְבָרֵינוּ חַיִּים
וְקַיָּמִים נְאֻמִּים וְנִחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים
עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵּינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל
כָּל־דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם
לְעוֹלָם וָעֶד: אָמֵן וְאַמּוֹנָה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר:
אָמֵן שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מֶלֶכְנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵרֵנוּ
צוֹר יִשׁוּעֵתָנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מִעוֹלָם שְׂמֶיךָ אֵין
אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מִעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
לְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דֹּר וְדֹר: בָּרוּם עוֹלָם
מוֹשֶׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אֶפְסֵי אָרֶץ: אֲשֶׁר־
אִישׁ שִׁיָּשִׁמַּע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וְדְבָרְךָ יִשִּׁים עַל־
לְבוֹ: אָמֵן אֶתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ וּמֶלֶךְ גְּבוּר
לְרִיב רִיבָם: אָמֵן אֶתָּה הוּא רָאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעַדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
מִמַּצָּרִים גָּאֻלָּתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ:
כָּל־כּוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ וּבְכוֹרָה גָּאֻלָּתָ וַיִּסּוּךָ בְּקִיעַת
וַיִּזְדִּים טַבַּעַת וַיִּדְּיִים הִעֲבַרְתָּ וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיהֶם
אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתָר: עַל־זֹאת שָׁבְחוּ אֱלֹהִים
וְרוֹמְמוּ יי וְנָתַנוּ יְדֵי־דִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוּת

תתן את יכולה ואברתם מהרה מעל הארץ
הטבה אשר יהיה נתן לכם: ושמתם את דברי
אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אותם
לאות על ידכם וזו לטוטפת בין עיניכם:
ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך
בביתך ובקלחתך בדרך ובשכבך ובקומך:
ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו
ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

במלכך
ל"ו
ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית
על כנפי בגדיהם לדורתם ונתנו על ציצית
הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצית וראיתם
אותו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם
אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני
יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלים אני יהוה אלהיכם: יש לדרך אלהיכם
לחמת.

אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב
וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר: ומרתקן
ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד:
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מנו ישענו:

נְבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בִשְׁם קְדֻשָּׁהּ הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא
בְּמַחֲנוֹ נִגִּילָה וְנִשְׁמַח בִּישׁוּעָתָהּ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:
כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אַתָּה וּבְנוֹ בַּחֲרַת מִכָּל־עַם
וְלִשְׁוֹן וְקִרְבָּתָנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה בְּאַמַּת לְהוֹדוֹת
לָךְ וּלְיָחִידֶךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:
יסיד חומר אל מלך נאמן.

^{דברים ו' ז'}
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אחד:
^{נלמא} בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי
מְצִוֶּה הַיּוֹם עָלֶיךָ לַעֲבֹד: וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בֵּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְקָלְכֶתְךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין
עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

^{דברים י"ג}
וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר
אֲנִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִקָּלֶשׁ
וְאִסַּפְתִּי דִגְנְךָ וְתִירְשְׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשֹׁדְךָ לְבֹהֶמֶתְךָ וְאָכְלָתָּ וְשָׂבַעְתָּ: הִשְׁמָרוּ לָכֶם
פְּתִיפְתֹרֵי לִבְכֶם וּסְרֹתָם וְעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם
וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא

קו"ח לשעה לשועת עם משחריק
 מלך. תפן ברחמי ברוך.
 ונברכה אלהים חיים ומלך:
 שעה, זיח חיהס געכויגס, רעק געג
 בעטע חייכע: פחוקי, דח: דיר פלעג
 העס, ח קחכיג! וועכדע דיין חכטלין
 דעכען לו, דיחדען וועלט: עגען חוכטער
 החוטען; חוכד וויר בעכעדויהען דיק,
 געבענדיגער גחטט חוכד קחכיג!

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים
 לעמרת שרפים לעמרתם משבחים ואומרים:
 ברוך כבוד יי מקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו. למלך אל חי וקים
 זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו
 פועל גבורות עשה חדשות בעל מלחמות זורע
 צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות נורא
 תהלות אדון הנפלאות המחדש בטובו בכל יום
 תמיד מעשה בראשית: כאמור לעשה אורים
 גדלים כי לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר
 ונזכה כלנו מהרה לאורו. ברוך אמתה יי יוצר
 המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה
 ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלכנו בעבור אבותינו
 שבטחו בה ותלמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו:
 אבינו האב הרחמן הרחם רחם עלינו ותן בלבנו
 להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור
 ולעשות ולקיים אמת כל דברי תלמוד תורתך
 באהבה: והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו
 במצותיך ויחד לבבנו לאהבה וליראה שמך ולא

התאזר מלך. דוק וחקל
יחרדון מאימת מלך:

היוצר יחד לבם יחזן מלך.
ומבין אל כל מעשיהם יצדיק
מלך. זכרון הוא יום תרועת
מלך. חק לישראל הוא
לזכורם מלך. טרף גתו
ליראיו ממליך כל מלך. יזכור
לעולם בריתו בזכרון טוב
מלך:

כלה אל תעש לשארית בני
מלך. לכן אתאנו לה מלכנו
מלך. מאתמול קדמנו
לחלוקת מלך. ס' גא נצור
חסר לגני שלחו לו שלשת
אילי מלך. סכנות באי בתחן
למר בכו ארצלי מלך. ענותם
כל תבו ללן במקום עלו וירדו
בו מלאכי מלך:

פרם היום מדין גמור
מלחמים מלך. ס' צדקם
ברחמים ופקדם לטובה מלך.
קשוב קול תקיעה מתוקעי
(בשנת קשוב זכרון תקיעה
מזוכרי. ו"א קשוב קול זכירה
מזוכרי) לה היום מלך. רחמים
תעזר למחפיה מלך:

ערה חבטנוסען קחניג. ער סטיעג חין
פרחכט חוכר זיעגעריזטונג, דער
קחניג: דח בעבטען היממעל חוכר ערדע
פֿחר דעם טרעקקבחרען דעם קחניג.
היוצר. דער דח הערלען חללעזחמסט
געבולדעט ווירד חיהר טחנען, דער
קחניג; דער חלל חיהר טהון בעמערקט
ווירד זיח רעכטפערטיגען, דער קחניג,
הייטע קחממען וויר חין חנדענקען פֿחר
חיהס, חס סחגע דח וויר חיהס שופר
בלחזען דעם קחניג, עז חיוט חין
ישראל געזעטל, ער לחסט זיח זיגען,
דער קחניג! זיינען פֿרחממען גיכט
ער חוכטערהחלט, דער קחניגע קחניג!
בעהחלט עוויגליך זיינען בוכד חוס בעז
טען חנדענקען, ער דער קחניג!

כלה. ערהחלטע דעם חיבעררעזט
דער חבקחמחלונגע דעם קחניג: חברה,
וויר טרעטען פֿחר דיר קחניג חוכער
קחניג! זייט געזטערן טיקקטען וויר
חוכ: סחן חן, דיק חכלובעטען חקח
ניג! לחס דיינע הולד דען ענקעלן
(חברהס'ז) חנגעדייהען, דעם לוגע
זחכרעט וחורדען, דרייח חחכטיגען
דעם קחניג. פֿערכיט חיהר געבעט
דעזען החלבען (בזכות ילחק) פֿיר
וועלכען זיח ביטטער וויינען דיח ענגעלן
דעם קחניג: ח פֿערמכטע חיהר פֿלע
הען ניכט, דעזען החלבען (בזכות
יעקב) דער חן יענעם חרסע חיבער-
כחכטעט החטטע, וו"ח זיח חויל חוכר
חב סטיעגען דיח ענגעל דעם קחניג.
פרם. בעפרייע זיח, לחס זיח סולר.
לח: פֿחם געריכטע געהען, ח קחניג;
דיינע בחרההערליגקייט ערקלחרע זיח
חוכטולדיג, חוכר פֿערהחנגע גוטע
חיבער זיח, ח קחניג! חחרע דען טחן
תקיעה דען חחן דיר הייטע בלחוס,
ח קחניג! (חס שבת זחגט חחן: חחרע
דיח ערוחחכונג דער תקיעה וחחרחן
חחן דיק הייטע ערחיכערט), חוכר
לחס בחרההערליגקייט חבוחחלטען,
חיבער יענע דיח דיינער חחררען, ח
קחניג!

מספרים כבוד אל
שבת יקר וגדלה יתנו לאל מלך יוצר כל
המנהיל מנוחה לעמו ישראל בקדש
ביום שבת קדש: שמך ייאלהינו יתקדש
וזכרה מלכנו יתפאר בשמים ממעל
ועל הארץ מתהרת: תתברך מושיענו
על שבת מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה:

תתברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים
ישתבח שמך לעד מלכנו: יוצר משרתים ואשר
משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים
ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם:
כלם אהובים כלם ברוכים כלם גבורים וכלם
עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פתחים
את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובמרה
ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים
ומקדישים וממליכים:

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא
קדוש הוא: וכלם מקבלים עליהם עול מלכות
שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה: להקדיש
ליוצרם בנחת רוח בשפה ברוכה ובנעימה קדשה
כלם כאחד עונים ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

מיוסר ע"ס א"ב.

כבודו, אהל כהיום ברחמים
מלך. מ' בוחן כל עשהו נור
צעיר ורב מלך. גאור ועוז
כבודו. דמ: לעז: וינער וחינוט חס
החט ער חן דיעזק סחגע, חוט כחרי
הערליגקייט חויסגעטלחגען. דער קמ
כיג! ער, דער חווע גערמקען
פריסם סחט ניערריגוטען כיו לוס

מַעֲשֵׂיהָ יי • כָּלֶם
בְּחִכְמָה עֲשִׂיהָ
מִלְאָה הַאֲרֶץ
קִנְיִיָּה : הַמֶּקֶד
הַמְרוֹמָם לְבָדוֹ מֵאֵז
הַמִּשְׁבַּח וְהַמִּפְאָר
וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימֹת
עוֹלָם : אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיהָ הַרְבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ אֲדֹנָי
עֲזָנוּ צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב
בְּעֵדָנוּ : אֵל בָּרוּךְ
גָּדוֹל דָּעוּר הַכִּין
וַפֵּעַל זֶהְרֵי חֲמוּה
טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד
לְשִׁמוֹ : מְאֹרֹת
גִּרְתָּן סְבִיבוֹת עֹזוֹ :
פְּנוֹת צִבְאוֹ קְרוֹנֵשִׁים
רוֹמְמֵי שְׂבִי תָמִיד

הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבָדוֹ מֵאֵז • הַמִּשְׁבַּח
וְהַמִּפְאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימֹת עוֹלָם : אֱלֹהֵי
עוֹלָם בְּרַחֲמֶיהָ הַרְבִּים • רַחֵם עָלֵינוּ אֲדֹנָי
עֲזָנוּ צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב בְּעֵדָנוּ :
אֵין בְּעֵרְכָּהּ וְאֵין וּלְתָהּ • אָפֶס בְּלָתָהּ וּמִי
דוֹמָה לָהּ : אֵין בְּעֵרְכָּהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם
הָהָא • וְאֵין וּלְתָהּ מִלְכָּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא :
אָפֶס בְּלָתָהּ גּוֹאֲלָנוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ • וְאֵין
דוֹמָה לָהּ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחֲתֵית הַמֵּתִים :
אֵל אֲדֹנָי עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים • בָּרוּךְ וּמְבָרָךְ
בְּכִיכָל נִשְׁמָה : גָּדוֹל וְטוֹבוֹ מִלֹּא עוֹלָם • דַּעַת
וְתַבּוּנָה סְבִיבִים אוֹתוֹ : הַמִּתְנַשֵּׂא עַל חַיּוֹת
הַקֶּדֶשׁ • וְגִדְדָר בְּכָבוֹד עַל הַמְּרַבָּה : זְכוּת
וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כְסֹאוֹ • חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי
כְּבוֹדוֹ : טוֹבִים מְאֹרֹת שֶׁבְּרָא אֱלֹהֵינוּ • יֵצֵרֵם
בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל : כַּחַ וְגִבּוֹרָה גִּתָּן
בָּהֶם • לְהַיּוֹת מַשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל : מִלֵּאִים זִיז
וּמִפִּיקִים נִגְהֵה נִפְאֵהוּיָם בְּכָל הָעוֹלָם : שְׁמַחִים
בְּצִאֲתָם וְשָׁשִׁים בְּבָאָם • עוֹשִׂים בְּאִימָה
רָצוֹן קוֹנֵם : פֶּאֶר וְכָבוֹד גּוֹתְנִים לְשִׁמוֹ •
צֹהֵלָה וְרָנָה לְזִכָּר מַלְכוּתוֹ : קָרָא לְשִׁמְשׁ
וַיִּזְרַח אֹר • רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה :
שֶׁבַח גּוֹתְנִים לוֹ כָּל צִבְאֵי מְרוֹם • תַּפְאֶרֶת
וְגִדְלָה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ :
לֵאל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי הַחֲעֵלָה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ :
תַּפְאֶרֶת עֲטָה לַיּוֹם הַמְּנוּחָה עֲנֵג קָרָא לַיּוֹם
הַשְּׁבִיבָת : וְהַשְּׁבִיבָת לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבוּ שְׁבַת
אֵל מְכַל מִלְאֲכָתוֹ : וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח
וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבִיבָת טוֹב לְהוֹדוֹת
לֵי : לְפִיכָהּ יִפְאָרוּ וַיִּבְרְכוּ לֵאל כָּל יִצְוָרֵיו :

גערעכטע! חיון וואָלגער קאָניג,
דער גערעכטיגקייט ליעבסט; זיינע
טהרמכענע פֿעזטע — בילונגקייט חונד
רעכט! קאָניג חונד גערעכטער ריכט,
טער! פֿאָר חיהק הער געהעט דיח
גערעכטיגקייט, חונד ספּריכט דענען
דמו וואָרט, דיח כּחך חיהר סטרע,
בען. קאָניג חונד וואָלגער רעגערט!
ער היט זיינען טהרמון חיון יענער
האָהע בעפֿעזטיגט, חונד זיינע הערר,
טחט וואָלסטעט חיבער פֿלוצע. קאָניג
ערפּיטסערס דיח ערדע היט זיינעק
חכונקק; טויעט דיח גרוכדפֿעזטע
מן, חונד זיח בעבעט; זיין בליקק
טוועכט חיבער פֿלוצע! קאָניג! ער
דורכפֿערט יעדע טהמט, חיינע
יעדען טהון, חיון דער טיע, חיון
דער הוהע!

דעם קאָניגע חונד עוויגען
גחטט, הולריגע חיינע חיון
הערוואָהרעכרע, כּחלחון. דער
חונד כּדל יכּע ווירד עוויג
רעגערען! קדוש.

וכשחל י"ט בשבת אומרים:

הכל יורה והכל ישבחוק. והכל יאמרו אין
קדוש כּיי: הכל ירומומוק סלה יוצר הכל.
האל הפּותח בּכל יום דלתות שַׁערי מזרח:
ובוקע חלונִי רקיע. מוציא חמה ממקומה
ולבנה ממכון שבתה: ומאיר לעולם כלו
וליושביו. שברא במדת רחמים: המאיר
לארץ ולדרים עליה ברחמים. ובטובו
מתדש בּכל יום תמיד מעשה בראשית:

במשפט. ועוז מלך אהב
משפט. מכון כסאו צדק
ומשפט: מלך שופט צדק.
לפניו יהלך צדק. להליץ
בעד רודפי צדק: מלך
תקיה בממשלה. ובסאו
תלה למעלה. ומלכותו
בכל משלה: ח' מלך תחת
חלד מזהביו. מרעיד
יסוד ברהביו. בכל
משוטט מבטו: מלך תר
בכל פועל. בכל מה יפעל.
במטה ובמעל:

מלך אלהי עולם.
המליכודו עם עולם.
י. ימלך לעולם.
קדוש:

כשחל י"ט בחול אומרים:

המאיר לארץ
ולדרים עליה
ברחמים ובטובו
מתדש בּכל יום
המאיר
בראשית: מה רבו

הָאָרֶץ • כִּי בָא לְשָׁפוֹט
אֶת הָאָרֶץ: מֶלֶךְ לְיוֹם
קוֹמוֹ לְעַד • כָּל יִצּוֹר
לְפָנָיו יִרְעוּ וְיִשָּׂא שׁוֹבֵן
עַד: מֶלֶךְ מוֹשֵׁל עוֹלָם
בְּגִבּוֹרָתוֹ • יִרְעוּ הָרִים
מִגְּאֻלָּתוֹ • וּבְאֵלִים יִרְקְדוּ
מִגְּעֻרָתוֹ: מֶלֶךְ נוֹרָא
לְמַלְכֵי אֶרֶץ • חוֹל תַּחֲוֹל
הָאָרֶץ • מִיּוֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים
תָּנוּט הָאָרֶץ: מֶלֶךְ שִׂאתוֹ
מִי יַעֲצֹר כַּח • וְהוּא נוֹשֵׂא
כָּל בִּכְח • נוֹתֵן לַיֵּעַף כַּח:
מֶלֶךְ עֹמְדוֹ לְדִין בְּיוֹם הַדִּין
שָׁפוֹט גְּאִים בְּדִין • מֶלֶךְ
פֶּלֶשׁ סוֹד הַמַּעֲמִיקִים •
לְסִתִּיר עֲצָה בַּמַּעֲמִיקִים •
יִהְיֶה וַיִּגְלֶה עֲמוּקִים: מֶלֶךְ
צִוָּה מִכָּל רוּחַ • עֲרִיצִי גַםִי
חַרוּחַ • לֹא פָפִם בְּשִׁטָּה
רוּחַ: מֶלֶךְ קָהֵל מַלְכֵי
אֲדָמָה • בְּסִעְרוֹ מִשָּׂא
דוֹמָה • יִפְקֹד עַל צְבָא
דוֹמָה: מֶלֶךְ רָם וְגִבּוֹהַ

וועלטען, ווען ער מיינט קומען איר
דין ערדע לויכטען. קומיג! מיינט
ווערד ער זיך ערהעבען. דין: רעכט לוי
ספרעכען: דין ווערדען מללע ער
ספערעכע ווערדען ספער מיהק בעבען!
ער, דין: מללערההכטע מללערהה
בעכטע ווערדען, דער דין מוכעכר
ליכטיט בעוועהכט! קומיג! זייכט
מללעכט רעגערט דין וועלט! בערגע
בעבען מויל ספער זייכער הטהיט, מוכר
וויח ווידער עכטטההרען זיח מיהרער
סטעללע ווען ער דרטהט; קומיג!
סורכטכער מוויט ער דען ערדעכקע
כיגען! דין ערדע בעכט, סומכקט
ספער דעם דער מויל כרובים טהרמכט!
קומיג! זייכע ספערמכטיטע זיכד מוכ
חבעכרליך! זייכע מללעכט ער
המללע דין וועלטמללע, מוכר גיעכט דען
מחטטען קרמכט. קומיג! חס געריכט
טמג סטעהט ער דין דין מורטהיין לוי
ספרעכען, לוי בעסטטהען דין סטמל
לען, כחך דעם רעכטע. קומיג! ער
עכטדעקט דין געהימניט דערער,
דין טייל מיהרע מללעמללע ספערמללע;
סרייח מוכר מללען זיכד מיהק, מללע
ספערמללעכטיטען! קומיג! ערטהיילע
דען בעכעהל, חס זיח מווי: מללען וויכ
דען לומממען טרייבען דין הטהי
טהיגען טהירמכען; גיב זיח דען
וויכדטורמען לוק טפיעלע וויהרער
וויכעל היין! קומיג; ער טרייכט זיח
לומממען, דין קומיגע דער ערדע,
וויח ער דין וויימללעכט חיכער דומה
חין ערלייכעכט בריכען, מוכר הייחזוי
כען ווירד דין הייחזויטע העער! קומ
מיג! חס ערהעכען מוויט ער חס

לעהן ומוכניג עטלטיגע געווענדער *
 לחג דער קהניג פון, זיינער חוזהר.
 מחלסטען (ישראל) המלכען; חלומען;
 סיג חיות ער, חוכר סרעקקבחר חין
 דער ערעומוחלונג דער הייליגען
 (מלאכים) קדוש.

קהניג חין ליכטער וועהכונג, דער
 ליכט מוהילנט וויד חין געווענד;
 ערווירד עזחויזפיהרען, חוכער רעכט,
 וויד וועכענליכט! קהניג חין זיעגעט
 ריזונג! זיינע רעכטע זיעגעט!
 חיהק טרעטלע דער העכטען קיינער!
 קהניג חין חלונג דער גערעכטיג;
 קייט! ערעהיליגט דורך גערעכטיג;
 קייט! דיין ח עוויגער! חיות דיין
 גערעכטיגקייט! קהניג חין פרחטע
 געווענדע! דען העלס דע: טרומוע;
 חויל זיינעם הויפטע! ח זילט ער,
 גחטט חויל זיינעם הייליגען טהרחקע!
 קהניג חין גרעלזער קליידונג! ער לער
 סטחופעט דוח טרוילונגען! דעחיי
 טהיגעט דען הקחמוטה דער עירוסען!
 קהניג חין ריינעם געווענדע, ווייט
 וויד סכע, הייטער חיות ער דענען
 דיין כחך ריינען טהחטען טטרעכען.
 קהניג חין חייפער געהילום! עכט
 פלחחט דע: עדעלזטען ערהחבענה
 טען חייפער, וויד חין העלר דער
 ערעפעל חהכרעט! קהניג! חלזער
 וועלט: עכרען בעוועהכער, וועררען
 חיהן ערעהרען דען קהניג חלזער

* ראה בילקוט ישעיה ס"ח.

מֶלֶךְ בְּעֶשְׂרֵה לְבוּשִׁים.
 הַתְּאֵזֶר בְּקְדוּשִׁים.
 אֶל נֶעְרֵץ בְּסוּד קְדוּשִׁים.
 קְדוּשׁ:

מֶלֶךְ דָּר בְּהוֹרָא * עוֹמֵה
 בְּשִׁלְמָה אֹרֶה * מִשְׁפָּטָנוּ
 יוֹצִיָא בְּאֹרֶה: מֶלֶךְ
 הַתְּאֵזֶר עוֹז * יָמִינוּ תְּעוֹז *
 וְאֵנוּשׁ אֶל יְעוֹז: מֶלֶךְ
 וַיִּלְבֹּשׁ צִדְקָה * וַיִּקְדָּשׁ
 בְּצִדְקָה * לֵךְ יִי הַצִּדְקָה:
 מֶלֶךְ זֶה הַדּוֹר בְּלְבוּשׁוֹ *
 וְכוֹבֵעַ יְשׁוּעָה בְּרֵאשׁוֹ *
 אֱלֹהִים יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא
 קֹדֶשׁ: מֶלֶךְ חֲמוּץ בְּגָדִים *
 בְּדָרְכוֹ בּוֹגְדִים * יִבְצֹר רוּחַ
 נְגִידִים: מֶלֶךְ טְלִיתוֹ בְּשִׁלְג
 מִצְחָצַח: צַח וּבְצִחָצַח
 יִצְחָצַח * מִצְחָצַח פֶּעֶל
 לְנִצַּח: מֶלֶךְ יַעַט קִנְיָה *
 קִנְיָה קִנְיָה גִנְיָה * בְּאִישׁ
 מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְיָה:
 מֶלֶךְ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ *
 יִשְׁתַּחֲוֶה לְמֶלֶךְ עַל כָּל

ועתה יגדל נא כח אדני באשר דברת לאמר
וכר רחמיו יי וחסדיו כי מעולם חמרה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא ברעותה וימליך
מלכותה בחיכון וביומיון ובחיי רכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא ולעלא מן כל ברכתא
ושירתא תשבחתא ונהמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

חגט קהל יתברך.

וזהרענד דער חזן ברבו וחגט,

ח' ברכו אתי המברך: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם

קו"ח

ויתנשא שמו של מלך מלכי

המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא

ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין

אלהים סלו לרכב בערבות ביה

שמו ועלו לפניו. ושמו מרומם

על כל ברכה ותהלה:

ברוך שם כבוד מלכותו לעלם ועד:

יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

ברוך יי המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו

מלך העולם יוצר אור

ובורא חשך עשה שלום

ובורא את הכל:

אור עולם באוצר חיים

אורות מאפל אמר ויהי:

אור. דח: ליכט דער וועלט, ביזנעס
חייט עז חייט בעהחודכיס דעז לעבעז;
« עז ווערדע ליכט חוץ פֿיכטערכיס »
ספרתך ער. חוכר עז חמרד.

מיוסד ע"פ א"ב בראשי המרוחות.

קחכיג היט מלוגעוועלט חוואגירע
טעט! גרמטמחלטיג חייט דיין כחע!
דיין חייט מרק חוכר קרמלסט! קחכיג
חייט רמלעגעוועלט! ער חוואוויכרעט
ע: חס טחגע דער רמלע, חוכר
מריסלסט דיין כרוזט זיינער ווידערוזט
כער. קחכיג היט חקחייט חוואגעבען!
חייט ליכט ער סטורחיסע חעערע
ערטרקקען, חוכר דעמיסהיגטע דער
מחלטיגען סטחלען חייבערהוטה.

מלך אזור גבורה גדול
שמה בגבורה לך זרוע
עם גבורה: מלך בגדי
נקם. לבש כיום נקם.
לצדיק ישיב אל חיקם:
מלך גאות לבש. ימים
מיבש. וגאות אפיקים
מכבש:

וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך
מלכנו: כי כל־פה לך יודה • וכל־לשון לך
תשבע • וכל־בֶּרֶךְ לך תברע • וכל־קוֹמָה
לפניך תשתחוה • וכל־לִבֹּת יראוך • וכל־
קָרֵב: וכל־יוֹת יזמרו: לשמך בְּדָבָר שְׂבֵתוֹב כָּל
עַצְמוֹתֵי תֵאמְרָנָה יי מי בָּמוֹךְ מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק
מִמֶּנּוּ: וְעֲנִי: וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ: מי יִדְמָה לָךְ וּמִי
יִשְׁוֶה לָךְ וּמִי יַעֲרֶךְ לָךְ • הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן קִנָּה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֵּלְךָ
וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֶרְךָ וְנִבְרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ קִדְשְׁךָ •
בְּאִמּוֹר לָדוֹד בָּרְכִי נַפְשִׁי יְיָ וְכָל־קָרְבִּי
יְיָ אֱלֹהֵינוּ קִדְשׁוֹ: הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזָךְ •
הַגָּדוֹל בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ: הַגִּבּוֹר לְנִצָּח וְהַנּוֹרָא
בְּנוֹרְאוּתֶיךָ:

עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים • וַיִּי לֹא־יָנוּם
 וְלֹא־יִישָׁן • הַמַּעֲזֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְּקִיץ נִרְדָּמִים •
 וְהַמְּשִׁיחַ אֱלֹמִים • וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים • לֵךְ לְבָרֶךְ אֲנִיחֵנו
 מוֹדִים • אֱלֹהֵינוּ מָלֵא שִׁירָה בָּיָם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
 בְּהַמּוֹן גָּלִיו וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח בְּמִרְחַבֵּי רִקְיעַ •
 וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וּכְיָרֵחַ • וַיְיָנוּ פְּרוֹשׁוֹת
 בְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם • וּרְגֵלֵינוּ קְלוֹת כְּאֵילָוֶת: אֵין
 אֲנִיחֵנוּ מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ • וּלְבָרֶךְ אֶת־שִׁמְךָ • עַל־אֶחָת מֵאַלְפֵי
 אֲלָפֵי־אֱלֹפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת
 שֶׁעָשִׂיתָ עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמַּצָּרִים גָּאֻלְתָּנוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ • בְּרָעַב וְנָתַתָּנוּ
 וּבְשָׂבַע כָּל־כִּלְתָּנוּ • מִיַּחֲרָב הִצַּלְתָּנוּ • וּמִדְּבַר
 מִלְּטָתָנוּ וּמִיַּחֲלִים רָעִים וּנְאֻמָּנִים הִלִּיתָנוּ: עַד־
 הִנֵּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ • וְלֹא־עֲזָבוּנוּ חַסְדֶּיךָ • וְאֵל־
 תִּטְשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח: עַל־כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ
 בָּנוּ • וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר
 שִׁמַּתָּ בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ

(1) וְהַמְּקִיץ, נ"י וְהַמַּעֲזֹרֵר.

(2) וְרַבֵּי, נ"א וְרַבּוֹ רַבּוֹת הַטּוֹבוֹת.

קִנִּיתִי: תִּבְאֲמוּ וְהִטְעִימוּ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מִכּוֹן
 לְשִׁבְתְּךָ פַּעַלְתָּ יְהוָה מִקֶּדֶשׁ אֶרֶץ כּוֹנֵנִי
 יִדִּיךָ: יְהוָה יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד: כִּי בֹא סוּם פִּרְעָה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בֵּים וּיֵשֶׁב יי עֲלֵיהֶם
 אֶת מִי הַיָּם. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבִשָּׁה בְּתוֹךְ הַיָּם:
 כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם. וַעֲלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
 לְשִׁפְטֵי אֶת־הַר עֲשׂוּ וְהִיתָה לִּי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:
 וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל־חַי תִּבְרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ.
 וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תִּפְאֹר וּתְרוֹמָם וְזִכְרְךָ מִלִּבֵּנוּ
 תִּמְיֹד. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל.
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשֵׁעַ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל וּמַפְרִיֵם וּמַרְחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים
 וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלֹהֵי כָל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־
 תּוֹלְדוֹת הַמְּהֻלָּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת הַמְּנֻהָג

(1) ברוב התשבחות, טעמו צריכיו התשנכות, כלומר ככל התשנכות ואף
 שהם רבים, וזה שימוש מלת רוב כלשון עברי להורות על רבוי הכלל,
 וזה טעם ורוב עלמותי הפחיד (איוב ד' י"ד), כבוד עשרו ורוב בניו
 (חסתר ה' י"א) ריבוי בניו, ואמנם רז"ל הרגילו להשתמש בו בענין
 אחר באמרם רובו ככולו והולרכתי להעיר כאן על הענין הזה להניח
 דעת המתקשים נזה.

(2) המנוהג, המ"ם רפה כמו המטהר (ויקרא י"ד י"א), וכן משפט הלשון
 להרפות המ"ם כשנא הפעל נפתח.

שירת הים לריק לאמרה מעומד נכמסה וככווג ונניגון הטעמים כמו בספר תורה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִשֶּׁהוּ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָאָה סוֹם
וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיָם עָז וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֲנוּהוּ אֱלֹהֵי
אָבִי וְאַרְמָנָהוּ יְהוָה אֵישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
שִׁמּוֹ מִרְכַּבַּת פָּרָעָה וַחֲיִלוֹ יְהוָה בָּיָם וּמִבְחָר
שְׁלֹשִׁי טַבָּעוֹ בַּיָּם־סוּף תַּהֲמֹת יַבֵּיטָמוּ יִרְדּוּ בַמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ־
אֲבִן יָמִינָה יְהוָה נֶאֱדָרִי בַכַּח יָמִינָה
יְהוָה תִּרְעַץ אֹיֵב וּבִרְכַּב גָּאוֹנָה תִּהְרַם
קִמְיָה תִשְׁלַח חֲרָנָה יֹאכֹלָמוּ בַקֶּשׁ וּבִרְוּחַ
אֶפְיָה גַעְרָמוּ מַיִם נִצְבּוֹ כְּמוֹ־גֵד
נִזְלִים קָפְאוּ תַהֲמֹת בְּלִבָּיָם אָמַר
אֹיֵב אֶרְדָּה אֲשִׁיג אֶחָלֶק שָׁלַל תִּמְלֹאֲמוּ
נִפְשֵׁי אֶרִיק חֲרָבִי תִזְרִישְׁמוּ יָדַי נִשְׁכַּת
בְּרוּחָהּ בַּסֶּבֶן יָם צָלְלוּ בְּעוֹפְרַת בָּמַיִם
אֲדִירִים מִרְכַּמָּה בָּאֵלִים יְהוָה מִי
בְּמָכָה נֶאֱדָר בַּקֶּדֶשׁ נִזְרָא תַהֲלֹת עֲשֵׂה־
בָּלֵא גִטִּית יָמִינָה תִבְלַעְמוּ אֶרֶץ גִּתִּית
בַּחֲסִדָּה עִם־נוֹ גָּאֵלָה גִּתִּית בַּעֲזָה אֶל־גִּוָּה
קִדְשָׁה שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּ חֵיל
אֲחִי יֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים אֲנִי נִבְהָלוּ אֱלֹהֵי
אֱדֹם אֵילִי מוֹאָב יֶאֱחִזְמוּ רָעַד נִמְנוּ
כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן תִּפְלַעְלֵהֶם אִמְתָּרָה
וּפַחַד בְּגִדְלֵי וְרוּעָה יָדָמוּ כְּאֲבִן עֵד־
יַעֲבֹר עִמָּה יְהוָה עֵד־יַעֲבֹר עִם־וְ
קִנִּית

עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּבְרוּךְ יֵשׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וַאֲמֵן:

^{ד"ס ט' כ"ט} לְרִיךְ לַעֲמֹד קוֹדֶם שִׁיתְחִיל וַיְבָרֶךְ דּוֹד, וַיַּעֲמֹד עַד אַתָּה הוּא וכו'.

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינָיו כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לָךְ יְיָ
הַגְדָּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאָרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָּה וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל לָרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂה
וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידֶךָ כַּח וּגְבוּרָה
וּבִידֶךָ לְגִדָּל וּלְחַזֵּק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּכַאֲרֶתְךָ: ^{נחמיה ט'} אַתָּה הוּא יְיָ לְבִידֶךָ אֶת־
עֲשִׂית אֶת־הַשָּׁמַיִם שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צָבָאִם הָאָרֶץ וְכָל־
אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כָּל־
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר בְּחֵרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשָׁמַת
שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצָּאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וּבְרוּת עָבֹד
הַבְּרִית לְתֹרֶת אֶת־אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֲמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוֹסִי וְהַגְּרָגְשִׁי לְתֹת לְזֹרְעוֹ וְתִקֵּם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק
אַתָּה: וְתִרְאֵהוּ אֶת־עֲנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ
עַל־סוּף: וְתִתֵּן אוֹתָת וּמִפְתִּים בְּכַרְעָהּ וּבְכָל־עֲבָדָיו
וּבְכָל־עַם אֶרֶצוֹ כִּי יֵדַעְתָּ כִּי הִזְדוּעַלִּיהֶם וְתַעֲשֶׂה לָךְ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהֵיכָן בְּקִעְתָּ לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם בִּיבֻשָּׁה
וְאֶת־רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בְּמִצּוֹלָת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עֲזִיִּים:
וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָאוּ הָעָם
אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבְמוֹשֶׁה עֲבָדוֹ:

הַלְלוּהוּ שְׁמֵי שׁוֹמֵר הַלְלוּהוּ כָּל-בֹּכֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם
 יְהוָה כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקֻנָּתוֹ
 וְלֹא יַעֲבֹר: הַלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל-
 תְּהוֹמוֹת: אִישׁ וּבָרָד שֶׁלֵּג וְקִיטּוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ:
 הַהָרִים וְכָל-גְּבֻעוֹת עֵץ פֶּרִי וְכָל-אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָדֹר-
 בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי-אָרֶץ וְכָל-לְאֻמִּים שָׂרִים
 וְכָל-שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם-בְּתוֹלוֹת וְקָנִים עִם-
 נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי-נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָרוֹ הוֹרֵו
 עַל-אָרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיֵּרָם קָרֵן לְעַמּוֹ הַהִלָּה לְכָל-חֲסִידָיו
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ: (* צבאיו י

קמט הַלְלוּיָהּ וְשִׁירוֹ לִי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתּוּ בְּקַהֲל הַסִּידִים:
 יִשְׂמַח-יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹ בְנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ
 בְּמַחֲוֹל בְּתֶף וּבְנֹר יִזְמְרוּ-לוֹ: כִּי-רֹצֶה יִי בְּעַמּוֹ יִבְאֵר
 עֲנוּיָם בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל-
 מַשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם:
 לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם הַזֹּכְחוֹת בְּלְאֻמִּים: לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם
 בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרוֹזָל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
 בְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל-חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

קכ הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדְשׁוֹ הַלְלוּ-הוּ בְּרִקְיעַ עִזּוֹ:
 הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַב גִּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ
 שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּבְנֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ
 בְּמִנִּים וְעִנְבִּי: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שֹׁמֵר הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
 תְּרוּעָה: כֹּל הַנִּשְׁמָה תְּהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ: כִּהִי-תִיָּה:
 בָּרוּךְ יִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יִי מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן
 יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יִי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

עֲשֵׂתֶנָּה: אֲשֶׁר־יִשְׁאַל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שְׂכָרוֹ עַל־יְיָ אֱלֹהָיו:
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשִּׁמּוֹר
 אֲמַת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מוֹשֶׁפֶט לַעֲשׂוּקִים נָחַן לָחֶם לָרַעֲבִים
 יְיָ מַחִיר אֲסוּרִים: יְיָ פִקֵּחַ עוֹרִים יְיָ זָקֵף כְּפוּפִים יְיָ אֲהִב
 צַדִּיקִים: יְיָ שִׁמּוֹר אֶת־גֵּרִים יְחֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹד וְדָרָךְ
 רְשָׁעִים יַעֲזֹר: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר
 וָדֹר הַלְלוּהָ:

קמו הַלְלוּהָ כִּי־טוֹב זְמִירָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נֶאֱוָה תְהִלָּה:
 בּוֹגֵה יְרוּשָׁלַם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִבְנֵם: הָרוּפֵא לְשִׁכּוּרֵי לֵב
 וּמַחֲבֵשׁ לְעֶצְבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לְכוֹכָבִים לְכֹלָם שִׁמוֹת
 יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
 מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־אָרֶץ: עֲנֹה לִי
 בַתּוֹדָה וּמִרוֹן לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים
 הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר הַמְצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבִהְמָה
 לַחֲמָה לְבָנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְגִבוֹרַת הַסּוֹם יִחַפֵּן
 קִלְעֹב־שׁוֹקֵי הָאֵשׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת־יִרְאוּ אֶת־
 הַמִּיחָלִים לְחַסְדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְיָ הַלְלֵי אֱלֹהֵיךָ
 צִיּוֹן: כִּי־חֹק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בֵּרֶךְ בְּנִיךָ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם
 גְּבוּלֶךָ שָׁלוֹם חֶלֶב חֲטִים יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשֵּׁלַח אֲמָרְתוֹ אָרֶץ
 עַד־מִהְרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הַנוֹתֵן שֵׁלֵג כְּצֶמֶר כְּפוֹר כְּאֶפֶר
 יִפּוֹר: מַשְׁלִיךְ בְּרָחוֹ כְּפִתִּים לְפָנֵי קָדְרֵהוּ מִי יַעֲמֹד:
 יִשְׁלַח־דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יֵשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ־מַיִם: מִגִּיד דְּבָרוֹ
 לִיעֲקֹב חֲקִיו וּמֹשֶׁפֶט־יוֹ לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה בֵּן לְכָל־גּוֹי
 וּמֹשֶׁפֶט־יָם בְּלִי־דַעוֹם הַלְלוּהָ:
 דבריו ק'.

קמו הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
 בְּמִרוֹמֵי־יָם: הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ:
 הַלְלוּהוּ

וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל תַּמָּתוֹ: יי
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלֹךְ סֵלָה:

אֲשֶׁרִי הָעַם שֹׁכֵךְ לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁי אֱלֹהִים:

תִּהְיֶה לְדוֹר אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם

וְעַד: בְּכָל־יּוֹם אַבְרָכָךָ וְאֶהְלֹלָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד: גְּדוּל יי

וּמִהָלָל מְאֹד וְלִגְדֹלֶתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ

וּגְבוּרָתְךָ יִגִּידוּ: הִדָּר כְּבוֹד רַחוּמֶךָ וְדְבָרִי נִסְלֵאֲתִיךָ

אֲשִׁיחָה: וַעֲזוֹז נֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתְךָ אִסְפְּרֶנָּה: זָכָר

רַב־טוֹבָךָ יִבְיָעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְגְּמוּ: חֲמוֹן וְרַחוּם יי אֲרָךְ אַפִּים

וְגִדְלוֹת־חֶסֶד: טוֹב־יי לְכָל וְרַחֲמֵיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יי

כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ

וּגְבוּרָתְךָ יִדְבָּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הִדָּר

מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשְׁלָתְךָ בְּכָל־

דוֹר וָדוֹר: סוּמָךְ יי לְכָל־הַנְּפִלִים וְזוֹקָה לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי

כָּל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פֹּתַח

אֶת־יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חֵי רִצּוֹן: צִדִּיקֵי בְּכָל־דֶּרֶךְ וְחִסִּיד

בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יי לְכָל־קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ

בְּאַמֶּת: רִצּוֹן־יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:

שׁוֹמֵר יי אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה לְךָ

יי יִדְבָּר פִּי וְיִבְרַךְ כָּל־בָּשָׂר שִׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד:

וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם הִלְלוּיָהּ: * יחירו.

קִמּוּ הַלְלוּיָהּ הִלְלֵי נַפְשֵׁי אַתְּ־יי: אֶהְלֹלָה יי בַּחֲנִי אֹמְרָה

לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדִי: אֶל־תִּבְטְחוּ בַּגִּדִּיכִים בְּכֶן־אָדָם וְשֹׂאִין לֹא

תִּשְׁוְעוּהָ: תִּצָּא רוּחוֹ יִשָּׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם תִּהְיֶה אֲבָדוֹ

עֲשֵׂתֵנוּתִי

(ס) פֹּתַח אֶת יֶד־ר"ת פֶּא"י כִּמְנִין הוּ"ה אֲדָנִי וּס"ת חַתָּךְ וְהוּא שֵׁם שֶׁר פֶּר נִסְה.

ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני:
צדיק כחמר יפרח כארו בלבנון ישגרה: שתולים
בבית יי בהצרות אלהינו יפריחו: עוד ינוכחון בישיבה שנים
ורעננים יהיו: להגיד כי ישר צורי ולא עלתה בו: ציפ
ג יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תכל כל
תמוט: נכון כסאך מאן מעולם אתה: נשאו נהרות
יי נשאו נהרות קולם ינשאו נהרות דכים: מקלות ומים
רבים אדירים משבריים אדיר במרום יי: עדתיהן
נאמנו מאד לביתה נאזה קדש יי לארץ ימים: * מפיק א
יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם
יי מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש
עד מבוא מהלל שם יי: רם על כל גוים יי
על השמים כבודו: יי שמך לעולם יי זכרך
לדודך: יי בשמים הבין כסאו ומלכותו בכל
משלה: ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו
בגוים יי מלך: יי מלך יי מלך יי ומלך לעלם
ועד: יי מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: יי
הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: רבות
מחשבות בלב איש ועצת יי היא תקום: עצת
יי לעולם תעמד מחשבות לבו לדוד ודוד: כי
הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: כי בחר יי
בציון אזה למושב לו: כי יעקב בחר לו יה
ישראל לסגלתו: כי לא ימוש יי עמו ונחלתו
לא יעזוב: והוא רחום יבפר עון ולא ישתית

לגִּרְנֵנוּ צְדִיקִים כִּי לְיִשְׁרָיִם נֶאֱוָה תְּהַלֵּלָהּ:
 הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֶגְבֶּל עֲשׂוֹר וּמְרוֹ-לוֹ:
 שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נֶגֶן בְּחִירוֹתָהּ: כִּי־יִשְׁרָאֵל דִּבֶּר־יְיָ
 וְכָל־מַעֲשָׂהּ בְּאֱמוּנָה: אֲהִב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מִלְּאָה
 הָאָרֶץ: בְּדִבַּר יְיָ שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּכְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל־צִבְאָם: כִּנֹּם
 כִּנֹּד מִי הָיִם נָתַן בְּאֻצְרוֹת תְּהוֹמֹת: יִירָאוּ מִי כָּל־הָאָרֶץ
 מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צוּר
 וַיַּעֲמֵד: יְיָ הַפִּיר עֲצַת גִּוִּים הִנִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת
 יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לִדֹר וָדֹר: אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר־
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ הָעַם וּבָחַר לְנַחֲלָה לּוֹ: מִשְׁמַיִם הִכִּיט יְיָ רֹאֲהוּ
 אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם: מִמֶּכֶן־שִׁבְתּוֹ הַשְׁגִּיחַ אֵל כָּל־יֹשְׁבֵי
 הָאָרֶץ: הֵיטֵר יְהוָה לִבָּם הַמִּבִּין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אִין
 הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב־חַיִּל גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרַב־כֹּחַ: שֹׁקֵר
 הַסּוֹס לְחִשּׁוּעָה וּכְרַב חֵילוֹ לֹא יִמָּלֵט: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יִרְאָיו
 לְמִי־חַלִּים לְחֶסֶד: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב:
 נַפְשֵׁנוּ חֲבַתָּה לַיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִגְּנֵנוּ הוּא: כִּי־בו יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי
 בָשָׂם קִדְשׁוֹ בְּטַחָנוּ: יְהִי־חֶסֶדְךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
 צֶבַח מִזְמוֹר שִׁיר לַיהוָה הַשִּׁבְתָּ: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְאָמַר
 לְשִׁמְךָ עֲלִינוּ: לְהַגִּיד בְּבִקְרָה חֶסֶדְךָ וְאֱמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת:
 עָלִי עֲשׂוֹר וְעָלִי־נֶגְבֶּל עָלִי רִגְיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמְחָתְנִי
 יְיָ בִּפְעֻלָּךְ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֶצְרֵנּוּ: מִדֶּגְדָּג לִי מַעֲשִׂיֶיךָ יְיָ
 מְאֹד עָמְקוֹ מִחִשְׁבֹּתֶיךָ אִישׁ בָּעַר לֹא יֵדַע וּכְסִיל לֹא־
 יֵבִין אֶת־זֹאת: בְּפֶרֶח רִשְׁעִים וּכְמוֹ־עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל־
 פְּעָלֵי אָדָם לְהַשְׁמָדָם עַד־יָעַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם יְיָ:
 כִּי הִנֵּה אֲבִיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אֲבִיךָ יֹאבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל־
 פְּעָלֵי אָדָם: וְתִרְם בְּרָאִים קִרְנֵי בִלְתִּי בְּשִׁמּוֹן רַעְיוֹן:

הודו לאדני האדנים
לעשה נפלאות גדלות לבדו
לעשה השמים בתבונה
לרוקע הארץ על המים
לעשה אורים גדלים
את השמש לממשלת ביום
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
למכה מצרים בבכוריהם
ולצא ישראל מתוכם
ביד חזקה ובזרוע נטויה
לגזר ים סוף לגזרים
והעביר ישראל בתוכו
ונער פרעה וחילו בים סוף
למוליד עמו במדבר
למכה מלכים גדלים
ויהרג מלכים אדירים
לסיחון מלך האמורי
ולעוג מלך הבשן
ונתן ארצם לנחלה
נחלה לישראל עבדו
שכשפלנו וזכר לנו
ויפרקנו מצרינו
נתן לחם לכל בשר
הודו לאל השמים

תִּגַּף בְּאֶבֶן רִגְלָהּ: עַל־שָׁחַל וּכְהֵן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹם כְּפִיר
וְתִנֵּן: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁבְּהוּ כִּי־יִדַע שְׁמִי:
יִקְרָאֵנִי וְיִאֲעָנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָה אֲחַלֶּצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ:
אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרֹךְ יָמִים וְכוּ׃

קִלְהָה
הִלְלוּהָ וְהִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה: שְׁעִמְדִים
בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הִלְלוּ יְהוָה כִּי טוֹב יְהוָה וְזָמְרוּ
לְשִׁמּוֹ בִּי נָעִים: בִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי
אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה וְאֲדַגִּינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים: כָּל־אֲשֶׁר־
חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וּכְל־תְּהִמּוֹת:
מִעֲלֵה נְשָׁאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמָטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ
מֵאוֹצְרוֹתָיו: שִׁהֲכָה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה:
שָׁלַח אֹתָת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכִי מִצְרַיִם בְּפָרְעָה וּבְכָל־
עַבְדָּיו: שִׁהֲכָה גִּזְיִים רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחּוֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעֹג מֶלֶךְ הַכַּנְעָנִים וְלָכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן
וְנָחַן אֲרָצָם נִחַלָה נִחַלָה לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
יְהוָה זְכָרְךָ לְדֹר־וָדֹר: כִּי יִדִּין יְהוָה עִמּוֹ וְעַל־עַבְדָּיו יִתְנַחֵם:
עַצְבֵי הַגִּזְיִים כִּסְף וְזָהָב מִעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה־לָהֶם וְלֹא
יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזִנִּים לָהֶם וְלֹא יִאֲזִינוּ אָף
אֵין יִשְׁרוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹתֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל־אֲשֶׁר־בְּטַח
בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה בֵּית אֶהֱרֹן בָּרְכוּ
אֶת־יְהוָה: בֵּית הַלֵּוִי בָרְכוּ אֶת־יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ
אֶת־יְהוָה: בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הִלְלוּהָ:

הודו זה הוא הלל הגדול, וההלל של ר"ס וי"ט הו' הלל המלרי, ברכו' ד' ונ"ו פסמי' קיט.

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

קִלּוֹ הוֹדוּ לִי כִּי־טוֹב

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים

צ תפלה למשה איש-האלהים ארני מעון אתה היית לנו
 בדר ודר: בטרם יהרים ילדו ותחולל ארץ ותבל
 ומעולם עד-עולם אתה-אל: תשב אנוש עד-דבא
 ותאמר שובו בני-אדם: כי אלק שנים בעיניך כיום
 אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו
 בבקר כחציר יחלה: בבקר יציץ וחלה לערב ימולל ויבש:
 כי-כלינו באפה ובהמתך נבהלנו: שפת עונותינו לנגדה
 עלמנו למאור פניה: כי כל-ימינו פנו בעברתך כלינו
 שנינו כמורה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם
 בגבורת ושמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גו חיש
 ונעפה: מי-יודע עז אפה וכיראתך עברתך: למנות ימינו
 כן הודע ונבא לבב חכמה: שובה יהוה עד-מתי והנחם על-
 עבדיך: שבענו בבקר חסדה ונרננה ונשמחה בכל-ימינו:
 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה א-עבדיך
 פעלה והדרה על-בניהם: ויהי נעם וארני אלהינו עלינו
 ומעשר ידינו כוננה עלינו ומעשר ידינו כוננהו:
 צא ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי
 ומצודתי אלהי אבטח-בו: כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר
 הוות: באברתו ויסך לה ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה
 אמתו: לא-תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר
 באפל יהלך מקטב ישוב צהרים: יפל מצדה ואלף
 ורבבה מימינה אליה לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת
 רשעים תראה: כי-אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונה:
 לא-תאנה אליה רעה ונגע לא-יקרב אהלה: כי מלאכיו
 יצוה לה לשמרה בכל-דרכיה: על-כפים ישאונה פך

תגה

לֹד לְדֹר בְּשָׁנוֹתָו אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרֶשׁוּ וַיִּלָּךְ׃
 אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת תָּמִיד תִּהְלָתוּ בְּפִי׃
 בְּיְיָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי שִׁמְעוּ עֲנִיִּים וַיִּשְׁמָחוּ׃
 גִּדְּלוּ לִי אֶתִי וּנְרוֹמָמָה שְׁמוֹ יִתְּרוּ׃
 דְּרָשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעֲנֵנִי וּמִכָּל־מְגֻדוֹתִי הִצֵּלֵנִי׃
 הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֻ וּפָנִיהֶם אֶל־יִחְפְּרוּ׃
 זֶה עָנִי קָרָא וַיִּשְׁמַע וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוּ׃
 חָנָה מִלֵּאָה יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו וַיַּחֲלֹצֵם׃
 טַעְמוּ וּרְאוּ כִי־טוֹב יְיָ אֲשֶׁר־יִגְבֵּר יִחְסֶה־בוֹ׃
 יִרְאוּ אֶת־יְיָ קֹדְשׁוֹ כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃
 כִּפְּיִרִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וּדְרָשׁוּ יְיָ לֹא־יִחְסְרוּ כָּל־טוֹב׃
 לָכוּ בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאֵת יְיָ אֶל־מִדְּכֶם׃
 מִי הָאִישׁ הַחֲפִץ חַיִּים אֱהִב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
 נָצַר לְשׁוֹנָה מֵרַע וּשְׁפָתֶיהָ מִדְּבַר מְרֻמָּה׃
 סוּר מֵרַע וַעֲשֵׂה־טוֹב בִּיקֶשׁ שָׁלוֹם וּרְדֹפֶהוּ׃
 עֲיִי יְיָ אֶל־צַדִּיקִים וְאֶזְנוֹי אֶל־שׁוֹעֲתָם׃
 פָּנֵי יְיָ בַּעֲשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָר׃
 צַעֲקוּ וַיִּשְׁמַע וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
 קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁכָּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּבְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃
 רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמִכָּל־יִצִּילָנוּ יְיָ׃
 שִׁמְרֵם כָּל־עֲצָמֹתַיִם אֶתֶּת מִהֲנֶה לֹא נִשְׁכָּרָה׃
 תְּמוֹתֶת רָשָׁע רָעָה וּשְׁנֵאֵי צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ׃
 פִּדְּהָ יְיָ נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל־הַחַסִּים בּוֹ׃

יְיָ חֲסִדָּךָ וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָהּ לָנוּ וּפָדָנוּ
 לְמַעַן חֲסִדָּךָ: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הִמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 הִרְחַב־פִּיךָ וְאִמְלֵא־הוּ: אֲשֶׁר־הָעַם שָׂכְכָה לוֹ אֲשֶׁר־
 הָעַם שִׁי אֱלֹהֵיו: וְאֲנִי בְּחֲסִדָּךָ בִּטְחֹתִי יָגֵל לִבִּי
 בִּישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לִי כִי גָמַל עָלַי:

יְיָ לְמַנְצֶה מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים
 כְּבוֹד־אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הִרְקִיעַ: יוֹם לַיּוֹם
 יִבִּיעַ אֲמַר וּלְלֵילָה לְלֵילָה יִחוּד־דַּעַת: אֵין אֲמַר
 וְאֵין דְּבָרִים כָּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם: כָּכָל־הָאֶרֶץ יֵצֵא
 קוֹלָם וּבִקְצֵה תִּבֵּל מְלִיָּהֶם לִשְׁמֹשׁ שָׁם אֱלֹהֵי
 בָּהֶם: וְהוּא כֹחֲתָן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ יֵשִׁישׁ כְּגִבּוֹר
 לְרוּץ אֶרֶץ: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתּוֹ
 עַל־קִצּוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֻמָּתּוֹ: תּוֹרַת יְהוָה
 תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה
 מִחֻבִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָאֵל מִשְׁמַח־לֵב
 מִצִּוֹת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יֵרֵאת יְהוָה
 טְהוֹרָה עֲמֻדַת לָעַד מִשְׁפַּט־יְהוָה אֱמֶת צִדְקוֹ
 יִתְּרוֹ: רַחֲמָנִים מְזֻהָב וּמְפֹזָר רַב וּמִתּוֹקִים
 מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּח צוּפִים: גַּם־עֲבָדְךָ נִזְהָר בָּהֶם
 בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רַב: שְׂגִיאוֹת מִיַּיִבִּין מִנִּסְתָּרוֹת
 נִקְנִי: גַּם־מִזֵּדִים חֲשֹׁךְ עֲבָדְךָ אֶל־יִמְשְׁלוּ־בִי אֲזַ
 אִיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב: יְהוָה לְרַצּוֹן וְאֲמַר־פִּי
 וְהִגִּיתִי לִבִּי לִפְנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עֲשֹׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנֶיךָ עֹז וְחֵדָּוָה בְּמִקְמוֹ: הָבוּ לִי
מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לִי כְבוֹד וְעֹז: הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ
שִׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנֶיךָ הַשְׁתַּחֲוֹו לִי בְּהִדְרַת־קֹדֶשׁ: חִילוּ
מִלְּפָנֶיךָ כָּל־הָאָרֶץ אֶת־תְּכוֹן תִּבְל כָּל־תְּמוֹט: יִשְׁמְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יִרְעַם הַיָּם
וּמִלֹּא יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אֹז יִרְגְּנוּ עֲצֵי הַיַּעַר
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ כִּי־בָא לְשִׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתִהְלָתְךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם
וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אֲמִין וְהִלֵּל לִי: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו
לְהַדָּם רַגְלֵינוּ קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו
לְהַדָּר קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם וְיִכְפַּר עֲוֹן
וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ:
אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא בַּחֲמִיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד
יִצְרוּנִי: זְכוֹר בַּחֲמִיךָ יְיָ וְחֲסִדְךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה: תָּנוּ
עֹז לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גִּבּוֹרָתוֹ וְעֹז בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא
אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשְׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת
לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל־נִקְמֹת יְיָ אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ:
הַנִּשְׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הַשֹּׁב גָּמוּל עַל־גָּאִים: לִי הַיְשׁוּעָה
עַל־עַמֶּךָ בִּרְכָתְךָ סֵלָה: יְיָ צַבָּאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: יְיָ צַבָּאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בַּיָּם בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֶךְ אֶת־
גִּבְלֹתֶיךָ וִירְעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: גִּבְשֵׁנוּ חִכְתָּהּ לִי
עֲזָרָנוּ וּמִגִּבָּנוּ הוּא: כִּי־בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קְדוֹשׁ
בְּטַחָנוּ: יְהִי־חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ

לִירְאֵיוֹ • בָּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיִם לְנֶצַח • בָּרוּךְ פּוֹדֶה
וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם • הָאֵל הָאֵב הַרְחֵמֵן הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ
מִשְׁבַּח וּמִפָּאָר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו • וּבְשִׁירֵי
דָוִד עֲבֹדָה נְהַלֵּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת
נִגְדָּלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ וְנִמְלִיכְךָ
מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים • מֶלֶךְ מִשְׁבַּח
וּמִפָּאָר עַד־יְעַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מֶלֶךְ מְהַלֵּל בַּתְּשֻׁבּוֹת:

הַזֶּה לִי קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילֹתָיו: שִׁירוּ
לוֹ זִמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קֹדֶשׁוֹ
יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֲזֹו בִקְשׁוֹ פָּנָיו תִּמְדוּ:
זְכְּרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתָּיו וּמִשְׁפָּטֵי־פִידוֹ: זֶרַע
יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי־יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוְּהָ לְאַלְף
דָּוִד: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וְשָׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ
לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־
בְּנֵי־הַבָּל נַחֲלָתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעַט וְגֵרִים
בָּהּ: וַיִּתְּחַלְכוּ מִגֹּי אֶל־גֹּי וּמִמַּלְכָּה אֶל־עַם אֲחֵר: לֹא־
הָנִיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים: אֶרֶץ־הַנִּגְעוּ
בְּמִשְׁיָחִי וּבִנְבִיאֵי אֶל־תִּרְעוּ: שִׁירוּ לִי כָל־הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ
מִיּוֹם־אֶל־יוֹם יִשְׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־
הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהַלֵּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא
עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְיָ שָׁמַיִם

וְדַבֵּר הַלְמֵד מִסּוּפּוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה
 אֶת־זֶה עַד שְׁיָבוֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיְכַרֵּעַ בֵּינֵיהֶם:
 יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁיִבְנֶה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהֵן חֲלָקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ:
 וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

ברוך שאמר יש לנון בקול נעים. ולריך לאומרו בעמידה, וידקדק בקריאתו
 כמו גזי ק"ש. ואסור להפסיק מתחילת צ"ש עד לאחר י"ח, ואפילו לכורך מלוה,
 אבל לקדושה ולזכרו דהיינו לומר צרוך ה' המבורך לעולם ועד, ולתיבות מודים
 אנטנו לך, ולקדיש דהיינו לומר יהא שמי' רבא עד יתברך, וגם לענות אמן אחר
 דאמירן בעלמא ולענות אמן אחר האל הקדוש ואחר שומע תפלה, מפסיק,
 אבל לשאר אמן לא יפסיק.

אם בא לבית הכנסת ומלא הכבור בסוף פסוקי דזמר' אומר צרוך שאמר עד מהולל
 בתשבות ואח"כ תהלה לדוד עד מעתה ועד עולם הללו', ואח"כ הללו את ה' מן
 השמים עד עם קרובו הללו', ואח"כ הללו א בקדשו עד כל הנשמ' תהלל יה הללו'.
 ואח"כ ישתבח, ואם יש לו שהות יותר יאמר הודו לה' עד והוא רקום וידלג עד והוא
 רקום שקודם אשרי יושבי כדי שיתפלל עם הכבור. ואם אין שהות כלל לא יאמר רק
 צרוך שאמר ותהלה לדוד וישתבח, ואם כבר התחילו יולר אור ואין שהות לומר
 אפילו בדלוג יתחיל צרכת יולר אור ויקרא ק"ש עם צרכותי' ויתפלל י"ח עם הכבור
 ואחר י"ח יתחיל הודו לה' וכו'. עד ישתבח ולא יאמר ישתבח, ויש אנשים כשצאים
 לבית הכנסת והכבור מתחילין יולר אור המה ג"כ מתחילי' ישתבח עמהם וזה איסור
 גמור כי ישתבח נתקן להיות סוף פסוקי דזמרה וצרוך שאמר הוא ההתחלה וא"כ
 אם לא אמר קלת פסוקי דזמרה האידך יאמ' ישתבח? לכן טוב ונכון להתחיל יולר אור.
 אם בא לזה"כ וצתוך שיצדוק הליכות מתחילין הכבור יולר אור טוב שיתפלל עם
 הכבור ולא יצדוק הליכות ויסמוך על הרוצ וחזקתו צדוק. ויאחז הב' ליזי' שלפניו
 צידו הימנית בשעת אמירת צ"ש וכשיסיי' צתשבות ינשקם ויניחם צנתת מידו.

כתוב בשל"ה, קודם ברוך שאמר יאמר צפה מלא:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
 קב"ה ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ
 עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית. בָּרוּךְ אֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ
 גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב
 לִירֵאָיו

העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות: המורם
מהם כיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם
ולבניהם ולעבדיהם: ושלמים קדשים קלים שחיטתן
בכל מקום בעזרה ודמן טעון שהי מהנזות שהן ארבע
ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים
ולילה אחד: המורם מהם כיוצא בהם אלא שהמורם
נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם: והמכור
והמעשר והפסח קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
בעזרה ודמן טעון מהנה אחת. ובלבד שיהיו כנגד היסוד
שנה באכילתן הבכור נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם
ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד.
הפסח אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות
ואינו נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא צלי:

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה
נדרשת: מקל וחומר ומגזרה שוה. מבנין אב מכתוב
אחד. ומבנין אב משני כתובים. מכלל ופרט ומפרט
וכלל. כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט. מכלל
שהוא צריך לפרט. ומפרט שהוא צריך לכלל. כל דבר
שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו
יצא אלא ללמד על הכלל כפי יצא. כל דבר שהיה בכלל
ויצא לטעון טוען אחד שהוא בענינו יצא להקל ולא
להחמיר. כל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טוען אחד
שלא בענינו יצא להקל ולהחמיר. כל דבר שהיה בכלל
ויצא להזן בדבר החדש אי אתה יכול להחזירו לכללו עד
שיחזירו הכתוב לכללו בפרוש. דבר הלמד מענינו.

ודבר

פָּר וּשְׁעִיר שְׁלִיזִים הַכֹּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפוֹן וְקָבֹל דָּמָן
 בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצֶּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן הָיָה עַל בֵּין הַבָּדִים וְעַל
 הַפָּרֶכֶת וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחַת מִהֶן מְעַכְבֶּת שִׁירֵי
 הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מִעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם
 לֹא נָתַן לֹא עֵקֶב: בַּפָּרִים הַנִּשְׁרָפִים וּשְׁעִירֵים הַנִּשְׁרָפִים
 שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפוֹן וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצֶּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן
 הָיָה עַל־הַפָּרֶכֶת וְעַל־מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחַת מִהֶן
 מְעַכְבֶּת שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מִעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבֵּחַ
 הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עֵקֶב אֵלֹה וְאֵלֹה נִשְׁרָפִין בְּבֵית
 הַדָּשֵׁן: הַטָּאֹת הַצְּבוּר וְהַיָּחִיד אֵלֹה הֵן הַטָּאֹת הַצְּבוּר
 שְׁעִירֵי רָאשֵׁי הָרָשִׁים וְשֶׁל־מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפוֹן וְקָבֹל
 דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצֶּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנּוֹת עַל אַרְבַּע
 קֶרְנוֹת: כִּי־צֹד עָלָה בַּכֶּבֶשׁ וּפָנָה לְסוּבָב וּבֹאֵלֹ לְקַרְן
 דְּרוֹמִית מִזְרָחִית • מִזְרָחִית צְפוֹנִית • צְפוֹנִית מְעַרְבִית •
 מְעַרְבִית דְּרוֹמִית • שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי •
 וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן־הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מֵאֲכָל
 לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד־חֲצוֹת: וְהָעוֹלָה קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים שְׁחִיטָתָהּ
 בַּצֶּפוֹן וְקָבֹל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצֶּפוֹן וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי
 מִתְּנּוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְטָעוֹנָה הַפָּשִׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לְאֲשִׁים:
 הַזִּבְחִי שֶׁל־מִי צְבוּר וְאַשְׁמוֹת • אֵלֹה הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשֶׁם גִּזְלוֹת
 אֲשֶׁם מְעִילוֹת אֲשֶׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשֶׁם נָזִיר אֲשֶׁם
 מְצוֹרֵעַ אֲשֶׁם תָּלוּי • שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפוֹן וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת
 בַּצֶּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנּוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע • וְנֹאכְלִין לְפָנִים
 מִן־הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מֵאֲכָל לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד־חֲצוֹת:
 יְהִתּוּדָה וְאֵיל נָזִיר קֹדֶשִׁים קָדִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מְקוֹם
 בְּעֶזְרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנּוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע • וְנֹאכְלִין בְּכָל

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערבה
לי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם ובשנים קדמוניות:

תפלת רבי נחמיה בן הכהן.

אנא בקה גדלת ימינה התיר צרורה.
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נזרא.
נא גבור דורשי יהודה כבבת שמרם.
ברכם טהרם רחמם צדקה תמיד גבולם.
חסין קדוש פרוש טובה נהל עדהך.
יחד גאה לעמך פנה זוכרי קדשך.
שועתינו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות.

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

בשנת סופסין:

וביום השבת שני כבשים פני שנה תמימים ושני
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת
בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

רבון העולמים. אתה צותנו להקריב קרבן התמיד במועדו. ולהיות
כרנים בעבודתם. ולוים ברוכנס. וישראל במעמדם. ועתה בעונותינו חרב
בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו. ולא לוי ברוכנו.
ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו: לכן יהי רצון
מלפניך. יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיהא שיח שפתינו חשוב ומקבל
לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו. ועמדו על מעמדו. כמו
שנאמר ונשלמה פרים שפתינו. ונאמר ושחט אותו על ירך המזבח צפנה
לפני יי: וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונאמר
זאת התורה לעולה. למנחה. ולחטאת. ולאשם. ולמלואים ולזבח
השלמים:

אזוהו מקומן הוא במקו' לימוד וכן צריית דר' ישמעאל לכן צריך ללמוד שיבין הפי'.

ונחם פ"ה

אזוהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שהיטתו בצפון

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את
קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קיים. באשר צוית
אותם על ידי משה נביאך בכתוב בתורה:

^{מסות ל' ל' 97}
ויאמר יהוה אל-משה קח-לך סמים נטף ונשחלת
והלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: ועשית אתה
קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ושחקת
ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר
אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר
עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את-
הנרות יקטירנה: ובהעלות אהרן את-הנרות בין הערבים
יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדורותיכם:

חנו רבנן פטום הקטורת, הצרי והצפורן החלבנה והלבונה משקל
שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שבולת נרד וכרכום, משקל ששה
עשר ששה עשר מנה, הקושט שנים עשר, וקלופה שלשה, וקנמון
חשעה, בורית כרשינה חשעה קבין. יין קפריסין, סאין תלתא וקבין
תלתא, ואם אין לו יין קפריסין, מביא חמר חורין עתיק, מלח סדומית
רובע הקב, מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל
שהוא ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:
רבי שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף, הנוטף מעצי
הקטף. בורית כרשינה ששפין בה את הצפורן, כדי שתהא נאה. יין
קפריסין ששורין בו את הצפורן, מפני שהיא עזה. והלא מי רגלים
יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה, מפני הכבוד:
תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטיב היטיב הדק
מפני שהקול יפה לבשרים, פטמה לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא
שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל, אם כמותה, כשרה לחצאין,
ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים
לחצאין. עוד תני בר קפרא, אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין
אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש, מפני
שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:
יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יענגנו ביום קראינו

וְאֶת־דְּגִלְיָהֶם: בְּבָאֵם אֶל־אֶהֱל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מִים וְלֹא יִמְתּוּ אוֹ בְּנִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁירָת לַהֲקָטִיר אֲשֶׁה לַיהוָה: וְיִרְחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרִגְלֵיהֶם וְלֹא יִמְתּוּ וְהִיָּתָה לָהֶם חֶק־עוֹלָם לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם: וְלִבֶּשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בֵּד וּמִכְנָסֵי־בֵד יִלְבֹּשׁ עַל־בָּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלִבֶּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמִּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר:

(במדבר כ"ט)

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קֶרְבָּנִי לַחֲמִי לַאֲשֵׁי רֵיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ לוֹ־קָרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאֲשֶׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה רְתִמִּיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֶלֶת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רִבִּיעֵת הַזֵּיץ: עֹלָת תְּמִיד הָעֲשִׂיָּה בְּיַד סִינִי לְרֵיחַ נִיחָח אֲשֶׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רִבִּיעֵת הַזֵּיץ לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחָח לַיהוָה:

ויקרא כ"א

וַשַּׁחֲט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וְנָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וּבֹקֶר וְאֹמְרִים
בְּעַמִּים בְּכָל־יוֹם

שִׁמְעֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃
בְּלִשָּׁה בָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

רש"ל הי' נוהג לומר' כאן כל הפרש' הראשון' של ק"ש, משום שלפעמי' כשאומרים קרובות מתעכבין בקריאת שמע עד אחר זמנה וזוה הוא יולא ידי חובת ק"ש.

אַתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא
מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה
הוּא לְעוֹלָם הַבָּא קִדְּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מִקְדָּשֵׁי
שִׁמְךָ וְקִדְּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעַלְמְךָ וּבִישׁוּעַתְךָ תָּרִים
וְתִגְבִּיהַ קִרְנֵנוּ בְּ"א"י מִקְדָּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּרְבִים׃

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבַשָּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם
הָעֲלִיוֹנִים • אֵמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
וּמִבְלַעְדֶּיךָ אֵין אֱלֹהִים • קִבֵּץ קוֹיָךְ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
יִכְיֶירו וַיֵּדְעוּ כָּל־בְּנֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ
לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ • אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בָּם • וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ
בְּעֲלִיוֹנִים אוֹ בַתְּחִתּוֹנִים שִׁיֵּאמַר לָךְ מַה־תַּעֲשֶׂה • אָבִינוּ
שׁ בַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעֶבֶר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
עֲלֵינוּ וּמִיָּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שְּׂכַתוֹב בָּעֵת הַזֶּה אָבִיא
אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבֵּצִי אֶתְכֶם בִּי־אֶהֱיֶה אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתִהְיֶה
בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׂבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אָמֵן יְיָ׃

בק"ק אשכנז אומרים כאן זרכו' התור' יזרכך, או דברי' ויש סא"א הפסוקי' והמשנ'.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְעָשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וּבְנוֹ
נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ וְנִתְתָּה אֹתוֹ בֵּין־אֶהֱל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
וְנִתְתָּה שָׁמָּה מֵיִם׃ וְרַחֲצוּ אֶהֱלֹן וּבְנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם

פָּנִים מֵאָדָם רַע וּמִחֵבֶר רַע וּמִשָּׁכֵן רַע וּמִפָּגַע
 רַע וּמִשָּׁטָן הַמִּשְׁחִית מִדִּין קָשָׁה וּמִבַּעַל דִּין
 קָשָׁה בֵּין שְׂהוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שְׂאִינוּ בֶן־בְּרִית:
 לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם יֵרָא שָׁמַיִם בְּסֶתֶר וּמוֹדָה
 עַל־הָאֱמֶת וְדוֹכֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁכֶּם וַיֹּאמֶר:
 רַבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מִפִּילִים תַּתְּנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.
 מָה אֲנַחְנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסִידֵנוּ מִה־צַּדִּיקוֹתֵינוּ
 מִה־יְשׁוּעָתֵנוּ מִה־כּוֹחֵנוּ מִה־גְּבוּרָתֵנוּ מִה־נְּאֻמָּה
 לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל־הַגְּבוּרִים
 בָּאִין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כֹּלָּא הֵיוּ וְהַכֹּמִים כִּבְלִי
 מִדַּע וּנְכוֹנִים כִּבְלִי הַשֹּׁפֵל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהוֹ
 וַיְמִי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן
 חֲבֵהמָה אֵין כִּי הֶבֶל הֶבֶל:

אֲבֵל אֲנַחְנוּ עֲמָךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ. בְּנֵי אֲבֹרָהם
 אֲהֹבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. וְרַע יִצְחָק
 יִחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גֵּב הַמּוֹזֵבֶת עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךָ
 בְּכוֹרְךָ שֶׁמֵּאֲהַבְתָּךְ שֶׁאֲהַבְתָּ אֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּךְ
 שֶׁשְׁמַחְתָּ־בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוּן:
 לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבַּחְךָ
 וּלְפַאֲרֶךְ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וּלְתַת שְׁבַח וְהוֹדָיָה
 לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁרֵינוּ מִה־טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמִה־נְּעִים
 גְּדוּלָּנוּ וּמִה־יָפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ אֲשֶׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ
 מִשְׁכִּימִים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂיתָ נִכְרִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂיתָ עֶבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂיתָ אִשָּׁה:

סגלים אומדום בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעָשִׂיתָ בְּרָצוֹנוֹ:

נ"ק מ"ק מוסיפים ב"א י אלהינו מלך העולם מגביה שפלים (עיון ח"ס סי' מו).

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעָשָׂה לִי כָל-צָרָתִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצֵּדֵי-גִבּוֹר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנוֹתֵן לַיֵּעָף כָּח:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שְׁנָה מֵעֵינִי

וְתַנּוּמָה מֵעַפְעָפִי: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַתְּ תְּבִיאֵנוּ

לֹא לַיֵּדִי חֶטָּא וְלֹא לַיֵּדִי עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא לַיֵּדִי נִסְיוֹן וְלֹא לַיֵּדִי

בַּיּוֹן וְאַתְּ תִּשְׁלַט בָּנוּ יִצְרָר הָרַע וְהִרְחִיקְנוּ מֵאָדָם רַע וּמִחֶבֶר

רַע וּדְבַקְנוּ בַּיֵּצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּף אֶת יִצְרָנוּ

לַהֲשִׁתְעַבְדְּךָ וְתַגְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל-יּוֹם לֶחֶן וּלְחֶסֶד

וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל-רוֹאֵינוּ וְתַגְמִלְנוּ חֲסָדִים

טוֹבִים • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי

שְׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל-יּוֹם מֵעַי פָּנִים וּמַעֲזוֹת

וְהֶעֱרַבְנָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
 וּבְפִי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ
 (וְצִאֲצֵאֵינוּ) וְצִאֲצֵאֵינוּ עִמָּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי
 שְׁמֶךָ וְלֹמְדֵי רַחֲמֶיךָ לְשִׁמְךָ בָּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יי
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחַרְבָּנוּ מִכָּל־
 הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בָּא יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
 יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיַחֲנֹךְ: יֵשָׂא יי פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וְיֵשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם: אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר הַפֶּאֱהָ
 וְהַכְּבוֹרִים וְהַרְאִיוֹן וְגִמְלוֹת חֲסִדִּים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֱלֹהֵי
 דְבָרִים שְׂאֲדָם אוֹכֵל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַיָּה וְהַקָּרֵן מִיָּמֵת
 לְעוֹלָם הַבָּא: וְאֱלֹהֵינוּ הֵן כְּבוֹד אָב וָאִם וְגִמְלוֹת חֲסִדִּים
 וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחָרִית וְעֶרְבִית וְהַכְּנָסַת אוֹרְחִים
 וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְּנָסַת כָּלָה וְהַלּוּיַת הַמַּת וְעִיּוֹן תְּפִלָּה
 וְהַבָּאָה שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה בְּגֵגֶד כָּלָם:
 אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנֵתָת בִּי מְדוּרָה הִיא אַתָּה
 בְּרֹאֲתָה אַתָּה יִצְרָתָה אַתָּה נִפְחָתָה בִּי וְאַתָּה
 מְשַׁמְרָה בְּקֶרְבִּי וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלָּה מִמֶּנִּי
 וְלִהְיוֹתִי בִּי לְעֵתִיד לָבֹא: כָּל־זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה
 בְּקֶרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַלֹהֵי אֲבוֹתַי
 רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנִּשְׁמוֹת בָּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמַּחְזִיר נִשְׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
 לְשִׁבּוֹי בִּיגָרָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

שיר מורכב מיתד וב' תנועות ויתד וב' תנועות בדלת וכן בסוגר.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ • בְּטָרֶם כָּל־יָצִיר נִבְרָא:
לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחִפְצוֹ כֹּל • אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת הַכֹּל • לְבָדּוֹ יִמְלֹךְ נִוְרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הוּהָ • וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי • לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכֵלִית • וְלוֹ דְּעוֹז וְהַמְשָׁרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחִי גֵּאֲלִי • וְצוֹר חֲבֵלִי בַּעֲת צָרָה:
וְהוּא נֶסִי וּמָנוֹס לִי • מִנֶּת כּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדּוֹ אֶפְקִיד רוּחִי • בַּעֲרַת מַיִשָּׁן וְאַעִירָה:
וְעַם־רוּחִי גִיּוֹרֵתִי • יִי לִי וְלֹא מֵיֶרֶא:

נכל הברכות והתפלות לריק שיכוין פי' המלות מה שמולא בשפתיו, וזהו כיור שם הוי' ב"ה יכוין פי' קריאתו צלדנות שהוא אדון הכל וגם יכוין בכתיבתו שהוא היה הוה ויהי וזהו כיור שם אלהי יכוין שהוא התקיק ובעל היכול ובעל הכחות כולם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
אֶת־הָאָדָם בְּחִכְמוֹהוּ וַיִּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים
חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וַיִּדְוֶע לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדָךְ
שָׂאם יִפְתָּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתָּם אֶחָד מֵהֶם
מֵאִי אֶפְשָׁר לְהַתְקִים וּלְעַמּוֹד לִפְנֵיךְ: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ רֹפֵא כָּל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

זהרבה קהלות אשכנז מתחילין כאן אלהי נשמה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹק בְּדַבְרֵי תוֹרָה:

פָּנִיךָ עַל-עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בַחֲסֶדְךָ: כִּי-לֹךְ יִי הוֹחֵלְתִּי אֶתָּה
תַּעֲנֶה אֶדְגִּי אֱלֹהִי: שְׁמָעָה יִתְפַּלְתִּי וַיִּי וְשׁוֹעֲתִי וְהֶאֱזִינָה אֶ-
דַּמְעָתִי אֶל-תִּהְרָשׁ: שְׁמַע-יִי וְחַנּוּנִי יִי הֵיכָל וְעֹזֹר לִי:
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמִיחָתִי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יִי גִלְגָּה:
שֶׁשׁ אָנֹכִי עַל-אֲמָרְתְּךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב: הִקְשִׁיבָה לְקוֹל
שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי כִי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל: יִי בִקֵּר תִשְׁמַע קוֹלִי
בִּקְרָא אֶעֱרוֹךְ-לְךָ וְאַצְפֶּה: אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי-תַעֲנֵנִי אֶל
הַט־אֲזָנְךָ לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי: רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר²
בְּמִקְהָלִים אֲבִירָךְ יִי: (*) יתירו

שִׁיר מִן ב' תְּנוּעוֹת וִיתְדוֹב' תְּנוּעוֹת בְּדִלְתָּ וּכְן בְּסוּגָר.
וּבְתוֹכוֹ רְצוּף י"ג הַעֲקָרִים עַל סוּר י"ג כְּתוּבִים הַנִּרְשָׁמִים,
יִגְדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח נִבְיָא וּמִבֵּיט אֶת-תְּמוֹנָתוֹ:
נִמְצָא וְאִין עַת אֶל-מִצִּיאוֹתוֹ:
אֶחָד וְאִין יְחִיד בְּיַחְדּוֹ
נִעְלָם וְגַם אִין סוּף לְאַחֲדוֹתוֹ:
אִין לוֹ דְּמוּת דְּגוּף וְאִינוּ גוּף
לֹא גִעְרוּךְ אֵלִיו קִדְשָׁתוֹ:
קִדְמוֹן לְכָל-דְּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא
רֵאשׁוֹן וְאִין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:
הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצָר
יִזְרָה גִדְלָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
שָׁפַע נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוּ אֶל-
אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַבְאֲרָתוֹ:
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד
מִתִּים וְכו'.

(1) שְׁמָעָה כ"ל וּמִסוּר עֲלִי לִי ק"ת. (2) בְּמִישׁוֹר פְּלִיגִי צִיָּה הַסּוּפָרִים
וְהַסּוּפָרִים יֵשׁ מִדְּגִישֵׁן הַב' וַיֵּשׁ מִרְפִּים. וּכְזָר דְּבָרְתִּי צוֹ בְּחוּמַשׁ מֵאוּר עֵינִים אֶל-
כִּי בְּמִקְלִי עִבְרָתִי (דְּרֵאשִׁי ל"ז י') וְאֶל-ל וִיחַנוּ בְּמִדְבַּר צִין (בְּמִדְבַּר ל"ג ל"ו).
(3) גּוֹמֵל לְאִישׁ וְכו', שְׁעוֹרוֹ גּוֹמֵל חֶסֶד לְכָל אִישׁ כְּמִפְעֻלּוֹ וְנוֹתֵן רַע לְכָל רָשָׁע
בְּרַעְיָתוֹ וְכו' הַנִּרְשָׁמִים בְּכָל הַפְּתִיחַ דְּבָרִים לְכָל הַפְּתִיחַ.

תפלת שחרית

בעשר חמין חין דיה סולע געהם זמגט חמין :

וַאֲנִי בָּרַב חֲסִדָּה אֲבֵא בֵּיתָה
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתָה:

דמין געהם חמין חיסטמכר היכין חוכר זמגט :

בְּבֵית אֱלֹהִים נִדְחָלָךְ בְּרָגֶשׁ:

פוך דעם חייכטריטס חין דיה סולע זמגט חמין :

מִה־מָּבֹו אֱהִיָּךְ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בָּרַב
חֲסִדָּה אֲבֵא בֵּיתָה אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתָה: יי
אֶהְבֶּתִי מֵעֹז בֵּיתָה וּמִקּוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדָה: וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה
וְאֶכְרַע אֲבָרְכָה לִפְנֵי עֲשִׂי: וַאֲנִי תַפְלָתִי לָךְ יי עֵת
רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרַב־חֲסִדָּה עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעָה:

בקשה לר' שלמה זן גבירול, ב' תנועות ויתר וב' תנועות.

שָׁחַר אֲבָקֶשָׁה • צוּרִי וּמִשְׁגָּבִי אֶעְרוֹךְ לִפְנֶיךָ • שָׁחַרִי וְגַם־עֶרְבִי:
לִפְנֵי גִדְלָתָה • אֶעֱמֹד וְאֶבְהֵל כִּי־עֵינֶיךָ תִּרְאֶה • כָּל־מַחֲשַׁבּוֹת לִבִּי:
מִה־זֶה אֲשֶׁר יוֹבֵל • הֵלֵב וְהִלְשׁוֹן לַעֲשׂוֹת וּמִה־כָּחִי • רוּחִי בַחֹף קָרְבִי:
הִנֵּה לָךְ תִּיטֵב • וְמִרַח אֲנוֹשׁ עַל־כֵּן אֲוִדָה בְּעוֹד תִּהְיֶה • גִּשְׁמַת אֱלֹהִים בִּי:

אֲנִי קִרְאָתֶיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֶל הַט־אֲזִנָּה לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי:
אֲנִי בִצְדָק אֶחְיֶה פָנֶיךָ אֶשְׁבַּעַה בְּהַקִּיץ תִּמְוֹנָתָה: וַאֲנִי
עָלֶיךָ בְּטַחַתִּי יי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִי אָתָּה: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנִי
בְּשׁוּעֵי אֱלֹהִים בְּנִשְׁאֵי יָדִי אֶל־דְּבִיר קִדְשֶׁךָ: יי אֱלֹהִי שׁוּעַתִּי
אֱלֹהִי וְתִרְפָּאֵנִי: אֱלֹהִי יי אֶקְרָא וְאֶל־אֲדָנִי אֶתְחַנֵּן: הַאִירָה
פָּנֶיךָ

* אדני, כ"ה זכל כ"י וגם נמנה זכדי קל"ד ודליון, וכן סעיד סגלון בן
חפני הונא זספר אבורדחם וכן העלה המ"ש.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן :

כָּרוֹךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שְׂהַחֲיֵנוּ וְקִיּוּמֵנוּ וְהַגִּיעָנוּ
לְזִמַּן חַיֵּה:

עליכו ק"י .

ליחיד לשנה מזכה תכתב : ולרבים תכתבו :

ולקחה לשנה טובה תכתבי : ולרעות תפריכינה :

כַּשֶּׁם שֶׁמִּקְדָּשִׁין בְּבֵה"כ כִּךְ מִקְדָּשִׁין בְּבֵית (אֵלֶּא שֶׁכֶּשֶׁבֶת מִתְחִילִין יוֹם הַשְּׁשִׁי וְכו')
 וְזוֹעִין עַל הַפֶּת וּמִבְּרֵכִין הַמוֹצִיא וְאוֹכְלִין פְּרוֹסַת הַבִּצִּיעָה . וְאַח"כְּ נוֹטְלִין תַּפּוֹס
 מִתּוֹק וְטוֹבְלִין אוֹתוֹ בַּדָּבָשׁ וּמִבְּרֵכִין עָלָיו בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ וְאוֹכְלִין אוֹתוֹ וְאוֹמְרִין
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּחֲדֹשׁ עָלֵינוּ
 שָׁנָה טוֹבָה וּמִתּוֹקָה :
 עַז וַיִּיחַ דַּעַר וַיִּלְלֵעַ סֶחָר דִּיר , חָ עוֹיִ
 גַּעַר , חוֹכֵר חוֹכֵר חוֹכֵר עֶרְבֵי חוֹכֵר גַּחְמֵיט !
 דַּחֵס דוּחַ חוֹכֵר חִיִּין גוֹטֵעַס , זֵיעֵטֵעַס
 יַחֲהַר עֶרְבִייעֶרֶטֶס .

של ראש השנה

טו

חיהו, דען חן דיעם רוהעטע
ער פון חללעם וייכעסווערקע דח:
ער, דער הערר, לור חויבילדוכג
ערטחפפען היט.

ש"ץ. ברוך. געלחבט זייטס דוח,
עוויגער! חוכר טוכר חוכרער פח:
טער גחטט, גחטט אכרהס'ט,
גחטט יחק'ט חוכר גחטט
יעקב'ט, דוחדער גחטט, חוכל
סיגע טוכר פורכברעגחטט, דח:
החכסטע ווענדען דח: היחעל חוכר
ערדע בעזילט!

קהל. מגן. זיין ווערט ווער דער
חורפחטער טייל; זיין געהייט
בעלעכט דיח טחטען וועדער;
דער חלחחכטיגע! דער הייליגע
טהע גלייכע! ער היט זייכעס
פחלקע חן זייכעס הייליגען שבת
לו רוהען בעפחלען, ווייל ער חן
חיהען וועהלגעפחלען היטטע,
חיהען ערהחלונג לו טחפפען.
חיהס וחלון וויר געהחרחחן היט
פורכט חוכר ליטטערן, חוכר זייכן
כחחן טחגליך פרייטען, יעדע לייט
טיט חייגען זעגענעפחרחען.
ער, גחטט דע: רוהח, חורהעבר
דע: פרידענו, ער הייליגט דען
שבת, זעגנעט דען זיבעכטן, חוכר
געוועהרט הייליגע ערהחלונג חיי
כעס פחלקע דח: וחכע גע
כיעכט, לוס חנדעקן דע: וועלט
בעגיכט.

אלהינו. חוכער חוכר חוכרער
פחטר גחטט! לייגע וועהל געפחל
לען חן חוכרער רוהע; הייליגע
חוכר דוק דייכע געבחטע חוכר
בעסיידע חוכרערן חכטיין חין דיי
כער תורה; לחס חוכר דייכע גיטע
פעררגיגן, חוכר דייין הייל ערפריי
ען. לחס חוכר, גחטט חוכר הערה,
דייכען הייליגען שבת היט זיכע
חוכר פעררגיגלייכקייט געכיעזען,
דחס זיך חן חיהס ערגחטלען שרל
גחטט הייליגר דע: שבת'ט.

אתו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות:

ש"ץ ברוך אתה יי אלהינו ואלהי
אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא לעליון קנה שמים וארץ:

ק' מגן אבות בדברו מחיה מתים
במאמרו המלך הקדוש שאין
במזהו המניח לעמו ביום שבת
קדשו כי בם רצה להניח להם
לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה
לשמו בכל יום רחמיד מעין
הברכות אל ההודאות אדון
השלום מקדש השבת ומבורך
שביעי ומניח בקדשה לעם
מודשניעונגו כרלמעשה בראשית:

ש"ץ אלהינו ואלהי אבותינו רצה
במוחתנו קדשנו במצותיך ותן
חלקנו בתורתך שבענו מטובך
ושמחנו בישועתך וטהר לבנו
לעבודך באמת והנהילנו יי אלהינו
באהבה וברצון שבת קדשה.
ויגדו בה ישראל מקדשי שמך.
ברוך אתה יי מקדש השבת: קדיש

דיח דייכען כחחן הייליגן. געלחבט זייטס דוח,

בקצת קהלות חומרים גם במה מדליקין כשחל בשבת.

קידוש

הטוב שמך ולך נאה להודות:
שלום רב על ישראל עמך
השנים לעולם כי אתה הוא מלך
ארון לכל השלום וטוב בעיניך
לברך את עמך ישראל בכל עת
ובכל שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום
ופרנסה טובה נזכר ונכתב
לפניך אנחנו וכל עמך בית
ישראל לחיים טובים ולשלום:
ברוך אתה יי עושה השלום:

לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי
צורי וגאלי. עשה שלום במרומי
הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן: יהי רצון
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו ויהי חלקנו בתורה
ושם נעבדך ביראה כימי עולם
ובשנים קדמוניות. וערבך ליי
סנחת יהודה וירושלים כימי עולם
ובשנים קדמוניות:

בשבת אומרים ויכולו וזהרזה קהלות אומרים גם מגן אבות.
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
ויכלו אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך
אלהים את יום השביעי ויקדש

גיטיגער חיות דיין כחמ, חוכד
דיר חללין געביהרט דער דחוק.
שלום. פרוייהע דיינעם פוןקע
ישראל חיחער אמהרענדען פריי
דען, ח דוח קחניג, חוכד הערר
חללען פרידענ: דיר געפוןע
עג, דיין פוןק ישראל לו יעדער לייט
חוכד סטונדע מיט דיינעם פריי
דען לו געגען.

בספר. ח חתגנן וויר, חוכד דיין
גחללען פוןק, דח: הויו ישראל,
חית בוכע דען לעבענ, דען גע
גענ, דען פריעדענ, חוכד דעח
ערט פריעמליכען כחחונג גע
דחכט, חוכד חייגעטריבען ווער
דען לוס וויהללעבען חוכד פרידען.
געלחכט וייחסט דוח, גחטט,
סטייטע דען פריעדענ.

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי
מדבר מרמה ולמקללי נפשי
היום ונפשי כעפר לכל תהיה
פרח לבי בתורתך ובמצותיך
תרהף נפשי וכל החושבים עלי
רעה מהרה הפס עצתם וקלקל
מחשבתם. עשה למען שמך עשה
למען ימינה עשה למען קדשך
עשה למען תורתך למען יחלצון
ידידיך הושיעה ימינה וענני: יהיו
ובשנים קדמוניות:

ויכלו. כון וחרען פוןלענדעט
דיו היחעל חודדיו ערדע, חוכד
חיהר ווחחטליכע: העער. חו
דער הערר בייט ויעבענטען טח
גע פוןלענדעט החטטע, ויין
ווערק דח: ער געחחכט, דח רוח
טע ער חס ויעבענטען טחגע פון
חללעם ויינעם ווערקע דח: ער
געחחכט. דער הערר געגעטע

דען ויעבענטען טח חוכד הייניגטע

של ראש השנה יד

רצה יי אלהינו בעמך ישראל
ובתפלתם ויהשב את העבודה
לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם באהבה תקבל ברצון
ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך

ותחזינה עינינו בשוכה לציון
ברחמים ברוך אתה יי המהזיר
שכינתו לציון

מזדים אנחנו לך שאתה הוא יי
אלהינו ואהי אבותינו לעולם ועד
צור חיינו מגן ישענו אתה הוא
לדור ודור נודה לך וגם פרי
תהלתך על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקודות
לך ועל גסיף שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל לעת
ערב ובקר וצהרים הטוב כילא
כל ירחיך והמרחם כילא תמו
חסדיך מעולם קונו לך

ועל כלם יתברך ויתרומם
שמוך מלכנו תמיד לעולם ועד
וכתוב לחיים טובים
כר--בני בריהך

ובל החיים יודוך סלה ויהללו את
שמוך באמרת האל ישועתינו
ועזרתנו סלה ברוך אתה יי
המז

רצה • ליגע ומהלגע חזון, ח
גחטט חוכר הערר! מן דיינעס
פֿוןקע ישראל, חוכר זיינעס געבעט
טע; פֿיהרע דען חספֿרדיכסט וויי
דער חוין, חין דען קור דיינע
טעמפעל: כיס ישראל'ס חספֿער
— זיינע גבעטע — מיט ליבע
חוכר ומהלגע חזון חן; ח חספֿער
דיר דערדיכסט דיינע פֿוןקעס
ישראל, חיהרהין ומהלגע פֿעלליג
זיין. ותחזינה • חספֿטן חוכרע
חויגען זעהן, ווען דוח מיט ער
בחרהען כחך זיין לוריק קערסט.
געלחבט זיחסט דוח גחטט!
דער זיינע חספֿערסט חויכסט
חיעדער חין זיין טהרמפעל חספֿט.
מודים • וויר בעקעכען דיר,
דחס דוח דער עוויגע, חוכר חוכר
חוכרער פֿחטער גחטט זיחסט
חין עוויגקייט • דוח ביזט דער
הקרט חוכרען לעבענ, דער סילד
חוכרען הייל פֿיר חוכר פֿיר • וויר
דחנקען דיר חוכר לחבפֿרייען
דיך — פֿיר חוכרער לעבען, דחז: כור
פֿון דיר חבהחכט, פֿיר חוכרער
זעלען דוח דוח בעווהרסט, פֿיר
דיינע וחוכרדיגע דוח וויר טחג
ליך פֿון חוכר חוכר; פֿיר דיינע
וחוכרערסט חספֿטן, חוכר פֿיר דיינע
ומהלסט חספֿטן לו חזון זייטען; —
דע: חבענד, דע: חחרגענו חוכר
מיטט חג • חזון גיטיגר! כיח חספֿט
זיח חויפֿגעהקרט, דיינע בחרה
הערליגקייט! דיר פֿערטרויען וויר
עוויגליך.

ועל • פֿיר חזון: דיען, זיח דיין
כחוע געלחבט חוכר חספֿגע
פֿרייען, דוח חוכרער רעגעכט;
חיהער חוכר עוויג.

וכתוב • ח סרייבע לוס גליקליי
כען לעבען חוין, חזון דיינע בוכ
דעזיקסטער • וכל • חוכר
חזון וויר לעכט, ווירד דיר דחכ
קען חוכר חויפֿריכטיג פֿרייען דיי
כען כחוען, גחטט חוכרען הייל
חוכר חוכרער היילעסלה, גע
לחבט זיחסט דוח גחטט! חזון
גיטיגר

המז

ביום הזכרון הזה זכרנו יי אלהינו
בו לטובה ופקדנו בו לברכה
והושיענו בו לתימים וברברי שועה
ורחמים חוס וחסנו ורחם עלינו
והושיענו כי אליה עינינו כי אל
מלך חנון ורחום אתה:

מלך חנון ורחום אתה! מלך חנון ורחום אתה! מלך חנון ורחום אתה!

אלהינו ואלהי אבותינו מלך על כל
העולם כלו בכבודך והנשא על כל
הארץ ביקרך והושיע בהדרגא וצוה
על כל יושבי תבל ארצך וידע כל
פעול כי אתה הפעלתו ויבין כל יצור
כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר
נשמה באפיו אלהי ישראל מלך
ומלכותו בכל משלה: לשבת אלהינו
ואלהי אבותינו רצה בסניחתנו קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך
שבענו מטובך ושמחנו בישועתך
(לשבת ותנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון
שבת קדשך וינחו בך ישראל מקדשי
שמה) וטהר לבנו לעבדך באמת
כי אתה אלהים אמת ודברך
(מלכנו) אמת וקיים לעד ברוך
אתה יי מלך על כל הארץ מקדש
השבת וישראל ויום הזכרון:

פריעדען, מן דיגעט טונע דעו
חונדענקענו. געדענקע חונדער,
גחטט חונדער הער, לוס וויהן;
ערחינערע דין חונדער לוס יע
גען, חונד הינן חונד לור גליקע
לינקייט, בעגיינט יגע חונד בע
גנדיגע חונד, דורך פעהייסונג
פון הייל חונד ערבמחשן; ער
במחשע דין חונדער חונד הינן חונד
חיי; חוין דין חוין יעד חונדער
חויגען געהעפטעט; דען דוח,
חונדעכטיגער, ביזט חוין

אלהינו. חונדער גחטט חונד
גחטט חונדערער פחטער, חונד
דיינע חויגעטטטט רעגירען, חיי
בער דין גחטטע וועלט! ערהעבע
דיינע הערליכקייט חייבער דין
גחטטע ערדע, חונד ערטיינע חויס
גחטטע דיינער גחטטע יגע,
חונדען בעוויסערען דער ערדע דין
חונד דחמייט יעדע געטחפן ער
קענע דחמ דוח עז געטחפן ען,
חונד יעדע געבילדעטע וועזען
חויגעעה, דחמ דוח עז געבילד
דעט חחטט; דחמ ווירד חונדע ווח;
לעבען הויכט חויזרושען; דער
עוויגע ישראל גחטט, חויז קח
כיג, ויינע העררררררר רעגירעט
חייבער חונדע! (לשבת. חונד
חונד חונדער פחטער גחטט;
לייגע וויהלגע חונדען מן חונדער
רוהעטמג) הייליגע חונד דורך
דיינע געבטע, גיעב חונד חונד
זערן חונד הייל מן דיינער לעהרע,
חחמ חונד דיינע גיטע פעהרגיגען,
חונד דין הייל ערפרייען, (לשבת.
חחמ חונד, חעוויגר חונד גחטט!
דען הייליגען שבת חוין לעבע חונד
פעהרגיגליכקייט געניטען. דחמ
דין מן חיהק ערגעטלן ישראל דין
דיינען כחשען פעהרייגען) ריי
כיגע חונדער הער, דחמ עז דיר
חויפריכטיג דיענע, דען דוח ביסט
חוין טרייח ערפילענדער גחטט,
חונד דיינע פעהריימונג בלייבט טרייח חונד בעסטחונדיג חוין עוויגקייט; געלחבט וייחטט
דוח, גחטט, חונדער רעגענט, דער דען (שבת) ישראל חונד דען טמג דען חונדענקענ
הייליגט!

חונד דיינע פעהריימונג בלייבט טרייח חונד בעסטחונדיג חוין עוויגקייט; געלחבט וייחטט
דוח, גחטט, חונדער רעגענט, דער דען (שבת) ישראל חונד דען טמג דען חונדענקענ
הייליגט!

אלהיה ציון לדרודיה ללויה: דין גחטט חרך מווע ליטען, ציון; הללויה.

קדוש. היינטיג ביום דוח, פארשט
במר דין לחמע, חוכד חויטער
דיר חויט קיין גחטט; ויז לויטעט
חויך יענער ספרוך: גרמט ווירד
ליין גחטט כבאות חויס געריכט;
דער היינטיגע גחטט, פערהיינטיגט
לורך גערעכטיגקייט! געלחבט
היחוטט דוח גחטט, דער קחכיג,
דער היינטיגע!

אתה. דוח היחוטט חוכד חויס מווע
לען פוןקערן ערקקהרען, ליטעט
טעסטט חוכד חוכד לייגטעסטט מן
חוכד, דיינען וויהלגעטעמלען. ער
החבטט חוכד חויטער מווע כחליח
כען, הייליגטעסטט חוכד דורך דיינע
געבטטע, כחהערטעסטט חוכד —
מוי חוכדער קחכיג — דיינעם
ליכטטע, חוכד כחכטעסטט חוכד
כחך דיינעם גרמטען חוכד הייליג
גען לחמען.

ותחן לנו. חוכד ליטעטעמלען
החטט דוח חוכד, גחטט חוכדער
הערר, דיעוען. (שבת חוכד דיעוען
טויג דען מנדענקענו מנדעקער
כעט, חיי טויג דען תרועה
בלחוכד) (שבת: חייט טויג לור ער
וויהכוכג דען תרועה: בלחוכד)
חוכד דער פערקניגונג דער הייליגקייט, לוס
מנדענקען דען חוייגמנג חויי מזכרים.

אלהינו. חוכדער גחטט חוכד
גחטט חוכדער פחטער! חוכטע
ען דחך חויטעטיגען, מנדקחמען
חוכד פחך דיק געלחכגען; געעמלע
ליג חוכד מנדעכעהס חויטעכעהס
מען ווערדען חוכדער מנדענקען
חוכד גערמכטיכ; דחך מנדענקען
חוכדער פחטער, דחך מנדענקען
דיינע: קעכטען משיח בן דוד,
דחך מנדענקען ירושלים דער
סטמנדט דיינער הייליגקייט, חוכד
דחך מנדענקען דיינע: משיח
כען פחנק: דחך חויי ישראל. ען
ווערדע דיר פחרגעטטעלט חוכד
חין ערמיכערונג געברמכט לור
גמנדע חוכד במרהערליגקייט; לוס
פריערען

קדוש אתה תורא שמך ואין
אלוה מבלעדך ככתוב ויגבה יי
צבאות במשפט והאל הקדוש
נקדש בצדקה ברוך אתה יי
המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים:
אהבת אותנו ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות.
וקדשתנו במצותיך וקרבתנו
כולנו לעבודתך ושמך הגדול
והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה
את יום (השבת הוה ואת יום) הזכרון
הזה יום (זכרון) תרועה (באהבה)
מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים:

חוכד דער פערקניגונג דער הייליגקייט, לוס
מנדענקען דען חוייגמנג חויי מזכרים.
אלהינו ואלהי אבותינו יעלה
ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדוננו
וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן
דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר
קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל
לפניך לפליטה לסוכה לתן
ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום

ביום
בעשריחוכד, לוס וויהל, לור געוויקענהייט, גמנדע
לעבען חוכד לוס * 4 7

גחמס וחגער הערר, דין חזים
דיח העררטחם, דער זיעג חן
דיינער חמד, ססרקע חן
דיינער רעכטען, חוגד דין נחמס
חזט פֿורכטבחר יעדעס וועגען
דח: דוח ערטחפֿען.

ובכן. גח סחפֿע, ח עוויערע,
דיינעס פֿחלקע עהרע,
דיינען פֿערעהרעך רוהס, חוגד
חויגזיכט דענען, דיח דין זוכען,
חוגד חומה לורעדען, דענען דיח
דיינער חררען, פֿריידע דיינעס
חוגדע, חוגד דיינער סטחדט
פֿרחה ליכקייט. חמסע עמפֿח
וחכסען דח: גליקהח דיינע
קנעכט דוד, חוגד הען
ליכטען דיח חמסע דעז גהג
יטי, דיינע געזחבטען;
בחלד חן חוגעך טחגען.

ובכן. דחן וועדען דיח פֿרחה
מען עז געהן חוגד זיך ערפֿרען,
דיח רעד ליכען פֿרחה חקקען, דיח
הייליכען חן פֿריידע געטריח
חויזברעכען, חוגד דח: חסטר
ווירד פֿערטטוואען, חוגד דער
פֿרעפֿען גחלליך וויח רויך היג
טווינדען: דען דוח ווירסט פֿערע
סייכען דעז פֿרעפֿען: געחחט
פֿחן דער ערדע הינאעג.

ותמלוך. דוח ווירסט ח עמייגער!
חללין רעגירעך חייבער חללע דח:
געווערקע חוין דעס בערג ציון,
דער טהרחהן דיינער העררליכע
קייט, חוגד חן ירושלים, דיח
רעגידען דיינער הייליגקייט; גח
וויח עז געטריבען חזט חן דען
טריפֿטען דיינע הייליגען (דוד):
«דער הערר, רעגירט עמייגליך;

י אלהינו שהשלטון לפניך
עז בידך וגבורה בימינה
ושמך נורא על כל מה
שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך
תהלה ליראיך
ותקוה לדורשיך ופתחון
פה למיחלים לך שמחה
לארצך וששון לעירך
וצמחת קרן לדוד עבדך
ועריכת נר לבן ישי משיחך
במהרה בימינו:

ובכן (נ"ח וא) צדיקים יראו
וישמחו וישרים יעלו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה
תקפץ פיה וכל הרשעה
תקה כעשן תכלה בי
תעביר ממשלת זרזון מן
הארץ:

ותמלוך אתה יי לבדך על
כר מעשיך בדר ציון
משכן כבודך ובירושלים
עיר קדשך ככתוב בדברי
קדשך ימלך יי לעלם
אלהיך

קחניג חוגד העלפער, עררעטטער
חוכד בעמיטלער! געלחבס זייחטט
דוח גחטט, טילד אברהם'ס!
אתה • מחכטיג ביזט דוח חין
פויגקייט, ח' הערר! דוח בעלעכטט
דיח טחדטען ווידער, מחכטיגער
רעטטער! דיינע גחמדע ערנחהרט
דיח לעבעכדען, דיינע חוכעכדליכע
בחרההערליגקייט לחסט דיח טחדע
טען ווידער חויפ'לעבען; דוח ביזט
דער חחקקעכדען סטיטלע, דער
קחחקען הייל, חוכד בעפרייער
דער געפ'עטעלטען. דוח החלטט
חיהכען טריוויץ דיינע לחחגע, יעז
נען דיח חין דער ערדע טלוחהערן.
ווער גלייכט דיר, ח' חלחכט הערר!
חער דיר לחלליך? קחניג דע
טחדעס חוכד דע; לעבעכס, חוכד
ספעכדער דעו היילט.

מי • ווער גלייכט דיר, פ'חסער דער
בחרההערליגקייט, דער זיינע געז
סחפ'ע ערבחרהאנג: פ'חולן לוח
לעבען געדענקט!
דוח ביזט דיינער פ'ערהייסונג געז
טרייח, דיח פ'ערסטחרכנ חייכטט
ווידר לו בעלעבן. געלחבס זייחטט
דוח גחטט דער דיח טחדן בעלעכט!
אתה. דוח ביזט הייליג, הייליג
דיין כחאע, חוכד הייליגע פרייען
דיך טחגליך סלה.

ובכן • זח פ'ערהייטע דען,
גחטט חונגער הערר,
דיינען טרעקןחיבער ח'ל'ע דיינע
ווערקע חוגד דיינע פ'ורכט חיבר
ח'ל'ע ווח: דוח ערטחפ'ען! דחס
זיח דיק עהרפ'ירכטען, ח'ל'ע
ווערקע, הינגעטטרעקט דיק
ח'בעטען ח'ל'ע געטחפ'ע;
דחס זיח ח'ל'ע חין חיינען בונד
לוחחאען טרעטען, חוס געז
חיינטחפ'טליך דיינען ווילנען היט
חויפ'ריכטיגעס הערלען לו ערז
פ'ילנען; דען וויר ערקענען עז,
גחטט

מלך עוזר ומושיע ומגן •

ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה
מתים אתה רב לחשיעי מכלכל
חיים בחסד מחיה מתים
ברחמים רבים סומך נופלים
ורופא חולים ומחיר אסורים
ומקים אמונתו לישני עפר • מי
כמוך בעל גבורות ומי דומה לך
מלך ממית ומחיה ומצמיח
ישועה •

מי כמוך אברהם חיים זוכר

יצוריו רחמים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים •
ברוך אתה יי מחיה המתים:
אתה קדוש ושמך קדוש
וקדושים בכל יום יהללוך סלה •

ובכן תן פתחך יי אלינו
על כל מעשיך
ואימתך על כל מדה
שבראך וייראוך כר
המעשים וישתחוו לפניך
כל הברואים ויעשו כלם
אגדה אחת לעשות רצונך
בלבב שלם כמו שידענו
יי

מעריב ליל ראשון

ושמור צאתנו ובואנו לחיים
ולשלוש מעתה ועד עולם ופרוש
עלינו סבת שלומך ברוך אתה
יי פנרש סבת שלום עלינו ועל כל
ישראל ועל ירושלים :

ביט חייג כחדיגער חוכר ערבמור
חוכר: פון לער קח'ג! וו'כע חיבר
חוכר חויגעהן חוכר חקחמחען,
דחט עז לוס לעבען זיין חוכר לוס
פריעדען, פון לוס בע חין עוויג
קייט; חוכר ברעטע דין דעקקע
דויען: פריעדען חוכר חוכר
געלחבט זיחמט דוח גחמט! דער
דין דעקקע דע פריעדען חויג
ברייטעט, חוכר חוכר זיין גחמטען פון חוכר ירושלים.

לשבת ושמרו בני ישראל את השבת
לעשות את השבת לדתם ברית
עולם: ביני ובין בני ישראל אות
הוא לעולם כי ששת ימים עשה יי
את השמים ואת הארץ וביום
השביעי שבת וינפש:

ושמרו. דין קינדער ישראל'ס זחלען דען
שבת בעמחמטען; דחט זיין קעמליך דען
שבת ביח זחלען חיהרן כחמקחמחען חחל
טען. חחל חייכעטען בוכר לויטען חוכר
דען קינדערן ישראל'ס זחלען דער שבת חיי
לייכען זיין חויג עוויג. דען חין זעכ: טחג
חחט דער עוויגע דען חיהרן חוכר דין ער
דע געמחמט, חחט זיכעמטען טחג חוכר
חחט ער געמחמט חוכר זיין ליל עררייכט.

תקעו בחדש שופר בכסא
ליום חגנו: כי חק לישראל
הוא משפט לאלהי יעקב:

חקעו. בלחמט חחט חייחמחמט
דין חחט; חחט; חחט פריעדען חחט
חוכרער: פריעדען. עז חחט
געמחמט חחט ישראל, פריעדען
חוכרער: עקב'ס גחמטען.

חלי קדיש

אדני שמי חסדך
ופי יגיד תהלהך :

הערר! חחמטען חחמטען
פען, חוכר חחמטען חוכר פריעדען
קינדען דויען חחמטען!

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי
אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון גומר
חסדים טובים וקנה הכל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני

ברוך. געלחבט זיחמט דוח
עוויגער! חוכרער חוכר חוכרער
פריעדען גחמט, גחמט חוכרער'ס,
גחמט יחמט'ס חוכרער'ס יעקב'ס
דוח דער גחמט, חחמטען חוכר
פריעדען גחמט; דחמט חחמטען
חחמטען, דחמט חחמטען חחמטען
גחמט פריעדען! דער חחמטען חחמטען
דען חחמטען! דער דין פריעדען
קייט דער חוכרער געלחבט,
חוכר ליעברייך חחמטען ערלחמטען
חחמטען סחמטעמטען עקען
ברייכט, ויחמטען חחמטען חחמטען.
זכרנו. געלחבט חוכרער לוס לע
ביי, חחמטען דער דוח חחמטען
פריעדען חחמטען חחמטען! חחמטען
חוכר חחמטען חוכר דען לעבען
חחמטען חחמטען, חחמטען דען לעבען.

בניהם למען שמו באהבה
זכרנו לחיים מלך חפץ
בחיים וכתבנו בספר
החיים למענה אלהים חיים:

מלך

ערטטגערבירנע מזכרים, מיט
 זייערע גרייטע געטלעכע, חוכר
 חוץ חיהרער מיטטע זיין פֿחֿלוק
 ישראל הערונגערט לור עוויגן
 פֿרעהייט. דער זייער זעהנע לויט
 סען דען נבטהילונגען דעו סילע
 מערען דורך געפֿהרט, חיהרע
 פֿערפֿלעכטער וועט פֿינדע חוכער,
 חין דיין טיעפע פֿערזענקט. חונג
 ען זייער זעהנע דיער זייער חונגע
 סחלט געסוויט, דין ברפֿלען זיין חין
 זיערען חוכר חוכגעזונגען חוין,
 חוכר חולדיגטען זייערע רייכע
 מיט וועהלגעפֿחֿלען. משה חוכר
 דין קינדער ישראל'ס סטטיהוטען
 דין חין חוכגעזונגען מיט גרופֿער
 פֿרענדע, חוכר חונגען ריין: ווער
 חונג חוכטער דען חוכטען,
 חעוויגער! ווייז דוח? ווער פֿער-
 העררליכט מיט הייליגקייט ווייז
 דוח? פֿורכטער חין חוכע,
 חוכדערטהער! דין ריין
 זעהען דיער זעהנע, ווייז דוח דוח:
 מער פֿער משה געספֿחֿלען,
 חוכר ריעפֿען לויט: דיער חונג
 חין גחטט! דין ספֿחֿלען זיין:
 דער עוויגע ווירד חיהרער חוכר
 עוויג רעגירען. פֿערנער זיגט
 דין טריפט: גחטט חוכט יעקב
 בעפֿרייט חוכר ערלויבט פֿחֿן חוכע
 מער חוכט. געחוכט זייער
 דוח, גחטט, דער ישראל ערלויבטע.
 השכיבנו. חוכט חוכט, חוכט
 חוכר סוט! חין פֿרידען סחלען
 געהן חוכר געזונד זיערער חוכע
 סטעהן. כרייטע דין דעקקע דיער
 כעו פֿרידען: חוכר חוכט, פֿער-
 פֿחֿלוקחוכע חוכט דורך דיער
 גוטען רחטה, חוכר חילן חוכט
 דיער כחעכט חוכען.
 כעס ימלע חוכט, מערע חוכט
 חוכט פֿינד, פֿעסס, קריעג, חוכר
 חוכר קווער. פֿערסייע דען
 שטן פֿחֿן חוכטען, חוכר כירג
 חוכט חוכט דיער פֿליגעל סחטע
 טען: דען דוח חוכטעגער,
 כייט חוכער בעוועהרער חוכר
 רעסטער! דוח חוכטעגער,

בעברתו כל־בכורי מצרים ויצא
 את־עמו ישראל מזהבם לחרות
 עולם: המעביר בניו בין נגרי ים
 סוף את רדפיהם ואת שונאיהם
 בתהומות טבע: וראו בניו גבורתו
 שבתו ודודו לשמו ומלכותו
 ברצון קבלו עליהם משה ובני
 ישראל לה ענו שירה בשמחה
 רבה ואמרו כלם:

מי־כמכה באלם יהוה מי־כמכה
 נאדר בקדש נרא תהלת עשה
 פלאי מלכותך ראו בניך בוקעים
 לפני משה ורח אלי ענו ואמרו
 יהוה וימלך לעלם ועד: ונאמר
 כִּרְפָדָה יי את־עקב וגאלו מי־
 חזק ממנו: כרוך אתה יי נאמר
 ישראל:

השכיבנו יי אלהינו לשלום
 ודעמידנו מלכנו לחיים ופרוש
 עלינו סבת שלומך ותקנו בעצה
 טובה מלפניך והושיענו למען שמך
 והגן בעדנו והסר מעלינו אויב
 דבר וחרב ורעב ויגזן והסר שטן
 מלפנינו ומאחורנו ובצל כנפיק
 תסתירנו כי אל שוכרנו ומצילנו
 אתה כי א מלך חנון ורחום אתה

אלהם ועשו להם ציצת על כנפי
בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת
הכנף פתיל תכלית : והיה לכם
לציצת וראיתם אתו חכרתם
את כל מצורת יהוה ועשיתם
אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר אתם ונים
אחריהם : למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים להציל אתכם לאלהים אני
יהוה אלהיכם :

אמת ואמונה כל זאת וקים
עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו
ואנתנו ישראל עמו הפודנו מיד
מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל
העריצים הא הנפרע לנו מצרינו
והמשלם גמול לכל איבי נפשנו
העשור גדלות עד אין הקר
ונפלאות עד אין מספר : השם
נפשנו בחיים ולא נתן ר' מוט
רגלנו : המודרכנו על במוטאיבינו
וירם קרננו על כל שנאינו : העשה
לנו נסים ונקמה בפרעה אותה
ומוספתים באדמת בני חם המכה
בעברתו

חיהנען, זיח וזלען בייח מלען
חיהרען כחכרמחען, מן דיח עק
קען חיהרער קליידער טויפֿערען
חחכען, חוכד מן דיגע טויפֿערען
חייגע טכור עקן דוכעלבליידער
חחלע בעכעמטיגען דיגע וחלען
חייך לו טויפֿערען דינען, דקט
חיהר זיח זעהעט חוכד חייך חלור
געבחסע דעו עויגן ערמיכערט
חוכד זיח החלמטט. ניכט חכער
חירעס הערלן חוכד חירען חויגן
כחכעמכדעלט, דיח חייך חוש טכ
מעגע ערעיהרן. חיהר מערדעט
דחדורק חייכער געבחסע חייגע
דעכק זייג, זיח החלמטט, חוכד חיי
רעס גחמטטע האליג זייג; חייך בין
דער עויגע חייכער גחמטט דער חייך
חייך חויגן חייסטן געעיהרט חח
בע, חייכער גחמטט לו זייג; חייך דער
עויגע, חייכער גחמטט!
אמת. מחר חוכד ריכטיג חייג
דיעט חלעו, חוכד חוכד געוויס,
דחמער, דער עויגע, חוכדער
הערר חיוט, וחכמט קייכער, חגד
סיר, ישראל, זייג עחלוק זינד, ער
חייט'ס דער חוכד חויגן דער חוכד
זח חחכער רעגעכען בעכריי
עט החט; ער חוכדער קחכיג,
דער חוכד דער געווחלט חלע
טירחכען עגטריסטן; ער, דער
חלחכטיגע, דער חוכדער קחח
לער בעסטרחטט, חוכד חלח חוכ
זערען זעלעלכייכדען ערעגל
טוכג ערוידערט. ער, דער חוכ
ערפֿחרטליך גרחסע דיכגע עחל
פֿיהרט, חוכד חוכלמה לבחרע וחוכ
דערטהחטען; ער חייט'ס דער
חוכדער זעלע בייסן לעבען ער
חחלט, חוכד חוכדערן עוס ניכט
גלייטען לחמט. ער, דער חוכד דיח
החגע חוכדער פֿייכדע החט בע
טטיגען לחמען, חוכד חוכדער
גליקהחרן החק ערהחבען, חייכ
חלע דיח חוכד געהחמט. דער
חוכד זעלטענהייטן חוכד רחכע
חויגעחייט מן פרעה, לייכען
חוכד וחוכדער חויגן דעס ערדריי
כע דער וטהנע חס'ס, דער חלע

וַיֹּאמֶר. דַּע עֲשִׂיגַע סִפְרֵיךְ לִי
מִשֶּׁהָ אֵיךְ פִּתְוֹנִי. רַעֲדַע אִיט דַּע
קִינְדַּעֲרֵן יִשְׂרָאֵל'ס, חֲוֹדִינְגַע
חִיהֲנֵעַן

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרַתְּ
אֲלֵהֶם

מעריב ליל ראשון

אהבת עולם בית ישראל עמך
אהבת, תורה ומצוות חקים
ומשפטים אותנו למדת, על כן
יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשית
בחקיקה, ונשמח בדברי תורתך
ובמצותיך לעולם ועד, כי הם
חיינו וארך ימינו ובהם נהגה
יוזם ולילה ואהבתך אל תסיר
ממנו לעולמים. ברוך אתה יי
אהב עמו ישראל: (יחיד פוסק א סלך כלמן)

שמע ישראל יהוה

אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו

לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל-

לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:

והיו הדברים האלה אשר אנכי

מצוה היום על לבבך: ושננתם

לבניך ודברתם כשבתך בביתך

ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:

וקשרתם לאזנך על ידך והיו

לסמכת בין עיניך: וכתבתם על-

מזוזת ביתיך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל-

מצותי אשר אנכי מצוה אתכם

היום לאהבה את יהוה אלהיכם

ולעבדו

אהבת. עוונת ליבע המוט דוח
דעס הויזע ישראל'ס דיינעם פֿון
קע, פֿערהייטען. לעהרען, געבן
טע, געזעטלע חוכד רעכטע
המטט דוח חוכד געלעהרט; דח
דוח ופֿולען דיילע געזעטלע,
גמטט חוכד הערר! חוכדע בעג
סחפֿטיגוכד זיין, ווען וויר חוכד כ"ג
דערלעגען, חוכד ווען וויר חויפֿע
ססעהן, חוכד וויר פֿרייען חוכד חב
דען ווירטען דיינער לעהרע חוכד
גמטטע חוכד ויפֿעהרליך ייח זיכד
דיח חוכד זיין גליקליכע; לעבען
געוועהרען, חוכד זיח ופֿולען חוכד
רע חוכדערהפֿולטוכד זיין דען
טמגו חוכד דען כחכט. ח ויחכע
טעסט דוח חוכד כיח דיינע ליבע
עכטליהען! געלחבט זיחמטט דוח
גמטט, דער זיין פֿולק ישראל ליבע.
ה קרע ישראל!

דער עוונגע חוכד גמטט, חייט

חייח חייניגע עוונגע וועזען!

(געלחבט זיח דער כחכע זינער

גלחור ווירדיגען וויעסטמטט, חייח

ווער חוכד עוונגע!)

ואהבת. דוח ופֿולט דען עוונגע

גען דיינע גמטט ליבען פֿון גמכע

לעס הערלען! גמכלער זעלע

חוכד גמכלעס פֿעהרלען. דיח

ווירטע דיח חייך דיר יעטלט בעג

פֿעהלע, ופֿולען דיר טטעסט חייס

הערלן בלייבען. דוח ופֿולט זיח

דיינען קינדערן חיינטמורפֿען חוכד

חייחער דחפֿון רעדען; ווען דוח

לוידיע זיטלעסט, חידער חויילריי

זען ביזט. ווען דוח דיק כידער

לעגסט, חוכד ווען דוח חויפֿסטע

העסט. בינדע זיח לזס לייכען חן

דיינע חוכד, טרמגע זיח חל פֿער

דערהויפט בינדע לויטען דיינען

חויגען. חוכד טרייבע זיח חויילריח

פֿפֿחסטען דיינע הויטען, חוכד

חן דיינע טהערע.

והיה. ווערדעט חיהר חלח חיי

כען געבמטען געהערלען, דיח חייך

חייך יעלט געבע, דען עוונגען חיי

רען גמטט פֿון חייערס גמכלען

מעריב ליל של ראשון ראש השנה ט

הס"ז חומר ברכו בקול רם וזכעימה.

חון ברכו אתי המברך: ברכו. מריזעט דען עמען,
דען המכגעסרענען!

וחרענד דער חון ברכו זמגט / זמגט קהל יתברך.

יתברך. בענדייעט, געלחבט, געריהוט!
ערהעהעט חוכד המכגעפריזן זיין דער
כחע דע: קחכגט מללער קחכגע דע:
הייליגען, געלחבט זיין ער! דען ער חזיט
דח: ערסטע, דח: לעלטע דער וועזען,
חוכד חוימער חיהק קיין גחטט. חמכט
חיהק בוהן, דער דורך דיח עטהעוויסטע
פעהרט! זיין כח' חזיט עוויגען! פרוהע
לוקקעט פער חיהק! זיין כחע חזיט ער
החבען חיבער מללען פריי: חוכד רוקס.
געפריזען זיין דער כחע זיכער הערר
זיכקייט חוכד: זיכער רעגירונג חיהמער
חוכד עוויג! געפריזען זיין דער כחע
דע: העררן פון כון מן חוכד חין עוויגע
קייט!

ברוך געפריזען זיין דער עוויגע!
דערהחכגעפריזען חין עוויגקייט,
ברוך. געלחבט זיין חוט דוח,
גחטט חוכדער הערר! וועלטערע
געכט, חוין דעמען געהייט דיח
חבענדע דחחערן. חזיט וויי: חזיט
חפכעט ער דער היממעל פפער
טען, חוכד חזיט פער כח' חוכד
דערט ער דיח טטוכדען, חוכד
וועלעלט דיח לייטען. ער חרד
כעט דיח טטערנע חירעגיהעכע
טערן חס פירחחעכט כח' זיי
כעס ויללען. ער חזיט טחפער דע:
טחגען חוכד דער חוכט. ער חקלט
דח: זיכט פער דעס חכגעזיכט
דער פיינסטערניס, חוכד דיח
פיינסטערניס פער דעס חכטלי
דע: זיכט. זח עכט פיהרט ער
דען טחג חוכד בריכט דיח חכט
הערמן; זח טיידעט ער חויטען
טחג חוכד חכט; גחטט כח' חזיט
חזיט זיין כחע! ער, דער מלל
חכטיגע, לעבענדע חוכד
זעלכסטסטחכדיגע, ווילטעטבע
סטחכדיג חיבער חוכד, חין עוויגע

יתברך וישתבח ויחפא
ויתרומם ויתנשא שמו של מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא ראשון והוא אחרון ומפלעדיו
אין אלהים סלו לרוב בערב
בית שמו ועלו לאפניו. ושמו
מרום על כל ברכה ותהלה:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
יהי שם יי מברך מעלה ועד
עולם:

ח"ס ברוך יי חמברך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר ובדבר מעריב ערבים
בחכמה פותח שערים ובתבונה
משנה עתים ומחליף את הזמנים
ומסדר את הכוכבים
במשמרותיהם ברקיע כרצונו
בזרא יום ולילה גולל אור מפני
חשך וחשך מפני אור ומעביר
יום ומביא לילה ומבדיל בק יום
ובין לילה יי צבאות שמו אל חי
וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם
ועד: ברוך אתה יי המעריב
ערבים:

קייט. געלחבט זיין חוט דוח גחטט, דער דיח חבענדע דחחערט.

לא תבשי ולא תכלמי. מה תשתוהחי ומה תהמי. בך
יחסו עניי עמי. ונבנתה עיר על-תלה: ^{לכה}

והיו למשפה שאסוף. ורחקו כל-מבלעך. ישיש עליך
אלהיך. במשוש חתן על-כלה: ^{לכה}

מין ושמאל תפרוצי. ואת-י תעריצי. על-יד-איש בן
פרצי. ונשמחה ונגילה: ^{לכה}

בואי בשלום עטרת בעלה. גם בשמחה ובצלה.
הוף אמוני עם סגלה. בואי בלה. בואי בלה: ^{לכה}

צב מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ל' ולומר
לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:
עלי עשור ועלי-גבר עלי רגיון בכנור: כי שמחתני
בפעלה במעשי ידיך ארגן: מה-גדלו מעשיך יי
מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא-
יבין את-זאת: בפרח רשעים וכמו-עשב ויציצו כל-
פעלי און להשמדם עדי-עד: ואתה מרום לעלם יי:
כי הנה אביך יי כי-הנה אביך יאבדו יתפרדו כל-
פעלי און: ותרם כראים קרני בלתי בשמן רענן:
ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני:
צדיק בתמר יפרח כארז בלבנון ישגור: שתולים
בבית יי בחרצות אהינו יפריחו: עוד ינובון בישיבה דשנים
ורעננים יהיו: להגיד כי-ישר צורי ולא-על-תה בו: ע' פ'
צג יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף-תכון תבל בל-
תמוט: נכון כסאך מאן מעולם אתה: נשאו נהרות ו
יי נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקלות מים
רבים אדירים משבריים אדיר במרום יי: עדתיה ו
נאמנו מאד לביתה נאזה-קדש יי לארץ ימים: (* מפ"א א)

מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיעֲקֹב אֶתָּה עֲשִׂיתָ: ס' רִמְמוֹ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לְהַדָּם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: ק' מִשְׁהוּ אֶהְרֹן
 בְּכֹהֲנָיו וְשִׁמּוֹנִי בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קִרְאִים אֶל יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם:
 בְּעֲמֹד עֲנֵן יִדְבָּר אֲלֵיהֶם שִׁמְרוּ עֲדָתוֹ וְחֻק נְתַן לָמוֹ: ק' יי
 אֱלֹהֵינוּ אֶתָּה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנִקְם עַל עֲלִילוֹתָם:
 קו"ס רִמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לְהַדָּם קָדוֹשׁ בִּי קָדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:
 כט"ס מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז:
 ק' הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה בְּהִדְרָת קָדֹשׁ:
 ס' קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֶל-הַכְּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל-מַיִם
 רַבִּים: ק' קוֹל יְהוָה בִּכְחַק קוֹל יְהוָה בְּהִדְרָת: ס' קוֹל יְהוָה שִׁבֵּר
 אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: ק' וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ-עֵגֶל
 לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיזֵן כְּמוֹ בֶן-רֵאמִים: ס' קוֹל יְהוָה חָצֵב לַהֲבוֹת
 אֵשׁ: ק' קוֹל יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְהוָה מִדְּבַר קָדֹשׁ:
 קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וּבִהְיָכְלוֹ כָּלוּ אֲמֹר
 בְּבוֹר: ק' יְהוָה לְמַבּוֹל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם:
 קו"ס יי עֹז לַעֲמוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

לְכָה רוּדִי לְקִרְאָת כִּלְכָּה • פָּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה: לכה
 שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדָבוֹר אֶחָד • הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיוֹחָד • יי אֶחָד
 וְשְׁמוֹ אֶחָד • לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתַהֲלָה: לכה
 לְ קִרְאָת שַׁבָּת לָכוּ וְנִלְכָּה • כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה • מִרְאֵשׁ
 מִקְדָּם נִסְוֶכָה • סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה: לכה
 מִ קָדֹשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה • קוֹמִי צֵאִי מִתּוֹךְ הַתַּפְכָּה • רַב
 לָךְ שַׁבָּת בַּעֲמֶמְק הַבָּבָא • וְהוּא יַחֲמוֹל עָלֶיךָ חֲמִלָה: לכה
 הַתַּנְעֲרִי מֵעַפָּר קוֹמִי • לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֶרֶת עָמִי • עַל-יַד
 בֶּן-יִשְׂרָאֵל בֵּית הַלְּחָמִי • קִרְבָּה אֶל-נַפְשִׁי גִּאֲלָה • לכה
 הַתַּעֲזְרִי הַתַּעֲזְרִי • כִּי בָא אֲזִיכָה קוֹמִי אֲזִיכָה • עֲזָרִי עֲזָרִי
 שִׁיר דְּבָרִי • כְּבוֹד יי עָלֶיךָ גִּלְגָּלָה: לכה

קָדַשׁ חִילוֹ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: ק' אָמְרוּ בְּנוֹי יְיָ מֶלֶךְ אֶת
 הַכּוֹן הַיָּבֵל בַּל תִּמּוּט יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים: ס' יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעֵם הַיָּם וּמִלֵּאוֹ: ק' יַעֲלוּ שָׁרֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אֵין
 יִרְגְּנוּ כָּל עֲצֵי יַעַר: קו"ס לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא כִי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ
 יִשְׁפֹּט הַיָּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ:

צו"ס יְיָ מֶלֶךְ הַיָּבֵל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֲנִים רַבִּים: ק' עֲנֵן וְעָרַפֶּל
 סָבִיב צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכֹון כְּסָאוֹ: ס' אֵשׁ לִפְנֵי הַיָּבֵל וְתִלְהֵט
 סָבִיב צָרִיו: ס' הָאִירוּ בְּרָקִיו הַיָּבֵל רִאֲתָה וְתִחַל הָאָרֶץ:
 ס' הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְיָ מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ:
 ק' הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֶדֶק וְרָאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: ס' יִבְשׁוּ כָּל
 עֲבָדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְּלִים בְּאֵלִילִים הַשֹּׁתְחוֹ לוֹ כָּל אֱלֹהִים:
 ק' שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגַּלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ
 יְיָ: ס' כִּי אֲתָה יְיָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נִעֲלִיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים:
 ק' אֶהְיֶה יְיָ שֹׁנְאוֹ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים
 יִצִּילֵם: ס' אֲזַר זֶרַע לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב שִׁמְחָה: קו"ס יִשְׁמְחוּ
 צַדִּיקִים בְּיְיָ וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קָדְשׁוֹ:

צח"ס מִזְמוֹר לְשִׁירוֹ לְיְיָ וְשִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה
 לוֹ יִמִּינוּ וְזִרְעֵךְ קָדְשׁוֹ: ק' הוֹדִיעַ יְיָ שִׁוְעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גָּלָה
 צֶדֶקְתּוֹ: ס' זָכַר חֲסִידוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל אֶפְסֵי
 אֲרֶץ אֶת יִשְׁוֹעַת אֱלֹהֵינוּ: ק' הִרְיֵעוּ לְיְיָ כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וִרְגְּנוּ
 וְזָמְרוּ: ס' זָמְרוּ לְיְיָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: ק' בְּחִצְצֵרוֹת
 וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיֵעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: ס' יִרְעֵם הַיָּם וּמִלֵּאוֹ הַיָּבֵל
 וְיִוָּשְׁבֵי בָהּ: ק' נִהְרוֹת יִמְחֲאוּ בְּרִיחַ הָרִים יִרְגְּנוּ: קו"ס לִפְנֵי
 יְיָ כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט הַיָּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:
 צט"ס יְיָ מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב בְּרוֹבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: ס' יְיָ
 בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וָרֶם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: ס' יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל
 וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: ק' וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֶהְיֶה כּוֹנֵנָה

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:
 אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדיבר מרמה ולמקללי גפשי תדום
 וגפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרהוק
 גפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם.
 עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען
 תורתך. למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום במרומו
 הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון
 לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך:

ק ב ל ת ש ב ת.

צה ס' לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: ק' נקדמה פניו
 בתודה בזמרות נריע לו: ס' כי אל גדול יי ומלך גדול על
 כל אלהים: ק' אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו:
 ס' אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: ק' באו
 נשתחוה ונברעה נברכה לפני יי עשנו: ס' כי הוא אלהינו
 ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו:
 ק' אל תקשו לבבכם במריבה כיום מסה במדבר:
 ס' אשר נסונוי אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: ק' ארבעים
 שנה אקוט בדור ואומר עם תעי לבב הים והם לא ידעו
 דרכי: ס' ק' אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:
 צו ס' שירו ליי שיר חדש שירו ליי כל הארץ: ק' שירו ליי
 ברכו שמו בשורו מיום ליום ישועתו: ס' ספרו בגוים כבודו
 בכל העמים נפלאותיו: ק' כי גדול יי ומהלל מאד נורא
 הוא על כל אלהים: ס' כי כל אלהי העמים אלילים ויי שמים
 עשה: ק' הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: ס' הבו
 ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד ועז: ק' הבו ליי כבוד
 שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו: ס' השתחוו ליי בהדרת

שָׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תַּפְלָתֵנוּ כִּי מֵאֵל שׁוֹמֵעַ
תַּפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה וּמִלִּפְנֵיךָ מִלְכֵנוּ רִיקָם
אֵת שִׁיבָנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהָשִׁב אֶת
הָעֲבוּרָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:
וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה יי
הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא ^{מִזְדִּים רַבֵּן}
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵלֵי כָל
בְּשָׂר יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בֵּן תַּחֲנוּנֵינוּ
וְתַקִּימָנוּ וְתַסְתַּחֲלֵנוּ לְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְךָ הַקָּדוֹשׁ לְעַשְׂתֵּר צוֹנָה
וּלְעַבְדֶּךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם עַל שְׂאֵתָנוּ
מִזְדִּים לָךְ בָּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:
גִּפְלֹאֲתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרֵב וּבִקְרֹא וּצְהַרִים
הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ
מִעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־מַעֲלֹת וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְיֶה לָּךְ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמְתָּהּ יִשְׁוֹעֲתָנוּ
וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִפְאֶה לְהוֹדוֹת:
שְׁדוּם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ הַשִּׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוּמֶיךָ:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ
גְּלוּתֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שְׁנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה
וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה וּמָלוּךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי
לְבַדָּהּ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט בָּרוּךְ
אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וּלְמַלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל עוֹשֵׁי רָשָׁעָה
כִּרְגָע יֵאבְדּוּ וְכָל מְהַרָּה יִכָּרְתוּ וְהַזֵּדִים מְהַרָּה
תִּעָקֹר וְתִשָּׁבֵר וְתִמָּגֵר וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
בָּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצַּדִּיק
וְעָלֵינוּ יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב
לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים חֲלָקֵנוּ
עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נִבּוֹשׁ כִּי־בָּהּ בָּטַחְנוּ בָּרוּךְ
אַתָּה יי מוֹשֶׁעַן וּמַבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וּלְיְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן
בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבָנִה אוֹתָהּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ
בְּנֵין עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהַרָּה לְתוֹכָהּ תִּכְבֵּן
בָּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת־צִמְחַת דָּוִד עַבְדְּךָ מְהַרָּה תִצְמִיחַ וְקֶרְנוֹ
תִּרְוֶם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם
בָּרוּךְ אַתָּה יי מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

מִכָּלֶּכֶּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוּמָךְ
 נֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עֶפֶר מִי כְמוֹת בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית
 וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה • וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה הַמֵּתִים: ה"פ ס"ז סומך קדושת נקדש.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקֹדְשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לָּךְ סֵלָה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חֲנוּן לְאָדָם דָּעַת וּמַלְמִיד לְאֲנוּשׁ בִּינָה • חֲנוּנוֹ
 מֵאֵתְךָ דָּעָה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל • בְּ"א"י חֲנוּן הַדָּעַת:
 הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוֹ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבָּנוֹ מִלְּכָנוֹ
 לְעִבּוּדְתְּךָ וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ •
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַרוֹצֶה בְּתִשׁוּבָה:

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוֹ כִּי חָטָאנוּ מִחֲלִלְנוּ מִלְּכָנוֹ כִּי
 פָּשַׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חֲנוּן
 הַמֵּרַבֶּה לְסִלּוֹחַ:

רֵאֵה בְּעֵינֵינוּ וּרְיָבָה רִיבָנוּ וּגְאֹלָנוּ מִהֲרָה לְמַעַן
 שִׁמְךָ כִּי גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:
 רַפְּאֵנוּ יְיָ וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְיֶה לָנוּ
 אַתָּה • וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ •
 כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה • בָּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרַךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת
 וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה וְרֵצוֹן בְּרָכִיָה
 עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָה וּבָרַךְ שְׁנֵיתָנוּ
 בְּשָׁנִים חֲטוֹבוֹת • בְּ"א"י מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברהם שמה לעולם
ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמה לעולם ועד: גדול יי
ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיה
וגבורתיה יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיה
אשיחה: ועוזו נוראותיה יאמרו וגדלותה אספרנה: זכר
רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי אלה אפים
וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי
כל מעשיה וחסידיה יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר
מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל
דוד ודוד: סומך יי לכל הנפלים וזוקק לכל הכפופים: עיני
כל אליה ישיבירו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו
באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע:

סדר ערוב תבשילין ודיניו.

י"ט שחל בע"ש לא יבשלו בתחלה לשבת הקדרה בפ"ע, אבל מבשל כמה קדרות לי"ט ואם יותיר, הותיר לשבת, אכן ע"י עירוב מבשל בתחלה לשבת. עירוב זה עושין אותו כפת ותבשיל, אם לא עשאו אלא מתבשיל לבד מותר, ושיעורו ככזית בין לאחד בין למאה, (ויש מצריכין כפת וביצה וכן כוהגין לכתחלה). מנה על כל אדם לערב, וגדול העיר מערב על כל בני עירו כדי שיסמוך עליו מי ששכח או נאכס או אבד עירובו. המערב לאחרים צריך לזכות להם ע"י אחד, ואחר שהגביה הזוכה חוזר המזכה וכוטלו בידו ומברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרֹב:

בְּהֵדִין עֲרוּבָא יְהִי שְׂרָא לָנָא לְמִיפָא וּלְבִשְׁלָא וּלְאַטְמָנָא
וּלְאַדְלָקָא שְׂרָגָא וּלְמַעְבָּד כְּר־צִרְכָּנָא מִיּוֹמָא טַבָּא
לְשַׁבְתָּא לָנוּ וּלְכָל־הַדָּרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

ווער קיין לה"ק פֿערטטעהט דער חתג חוץ חוץ דייטס זינגען:

דורך דיזען ערוב זייח ע: חוכ: ערלויבט, לו במקקען, לו קח־ען, טפייזען ווירט לו
ערהמלסען, ליכטער מכלולידען, חוכד חיבערהויפט מללע: כחטהיגע סמן י"ט חוץ
שבת לו פֿערריכטען; זח ווהלו חוכ: מל: יעדעס דער חין דיעזעס קרטע ווההכט.

מהזור

A. Hebr. 985 $\frac{2}{212}$

ליום ראשון של ראש השנה

מדויק היטיב ומתורגם אשכנזית מלה במלה.

וכל התפלות והפיוטים כמנהגם, וכל הענינים איש איש על דגלו
חונים, כל אחד על מקומו מכוונים, לא מאוחרים ולא מוקדמים,
ובלי חסרון יחדיו יהיו תמים.

פ' יו דא

שנת ת"ר"ה לפ"ק.

F ü r t h,

Druck und Verlag von Zündorffer und Sommer

1845.

Ma'azor MeduyaXD6k het'ev u-meturgam ashkenazit milah be-milah

Bd.: [2,1]

Fürth 1845

A.hebr. 985 z-2,1

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10240340-5